ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 3-01
21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ.
36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐ-
γνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ.
98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου,
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΙΑΝ.

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΣΤ' ΑΡ' 1781

ΔΕΥΤΕΡΑ
1
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1930
Ἀνατ. ἡλ. 7.24'. Δύσις ἡλίου 5.4'.
ΝΑΟΥΜ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 19.3, ἐλαχ. 9.6. Ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι: μέτριοι. Θάλασσα: Κρητικὸν ἕως τεταραγμένη
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ . 770.2

ΤΟ ΣΑΛΠΙΣΜΑ ΤΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

κ. Πρωθυπουργὸς μὴ χων κατὰ τὰ τελευταῖα εἰς τὰς κοινοβουλευτι- μάχας, μετέβη εἰς τὴν σαλονίκην διὰ νὰ ὁμιλη- ἐνώπιον τῶν ἐμπόρων δευτερευούσης ἐναντίον πολιτικῶν ἀντιπάλων καὶ ἐναντίον τοῦ κακοή- ς (ἤ.... μετριοπαθέστε-) τοῦ κακοποιοῦ Τύ- Δὲν πρόκειται, φυσικά, ὑπεραπολογηθῶμεν τῆς σεως» τοῦ Τύπου τοῦ- εἰς τὰς εὐθύνας τοῦ ὁ- ου δὲν μᾶς ἀνέμιξεν ὁ κ. ιζέλος. Οὐδὲ πρόκειται πολογηθῶμεν τῶν ἀντιπάλων του ἐ- ων, οἱ ὁποῖοι ἀφύπνισαν ὀργήν του. Νομίζομεν ὅτι ἐκ τοῦ λόγου ὅ- ἐξεφωνήθη εἰς τὴν Θεσ- λονίκην ἀποδεικνύεται ὅ- ἀκόμη καὶ σήμερον, μετὰ κυβερνητικὴν ὑπερδιε- , ὁ «ἔμπειρος κυβερνή- μετὰ τόσου στόμφου ηγυρίσας τὰς ἀπειρα- μους ἐπιτυχίας του καὶ ἐπίδρασιν αὐτῶν ἐπὶ Ἑλλήνων καὶ τῆς Ἑλ- δος, δὲν ἀπέκτησε τὸ αἴ- μα τῆς πραγματικότη- Ἐὰν εἶχε τὸ αἴσθημα το, ἐὰν εἶχε τὸ «πολιτι- αἰσθητήριον», διὰ τὴν λειψιν τοῦ ὁποίου εἶχε κα- γορήσει τοὺς ἀντιπάλους , δὲν θὰ ὡμίλει περὶ τό- ν ἀνυπάρκτων θριάμβων, δὲ θὰ μετετόπιζε τὴν συ- τησιν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῶν ωτερικῶν ὑποθέσεων, ἐφ' εἰς τὰς γενικὰς τοὐλάχι- ον γραμμάς, ὁ κ. Βενιζέ- ς ἐσυνέχισε τὸ ἔργον τῶν βερνήσεων τοῦ συνασπι- σμοῦ προβὰς ἐννοεῖται εἰς σίας ὄχι πάντοτε ἀπαραι- τους, κάποτε δὲ καὶ ἐπι- κινδύνους. Αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἐνώπιον τῆς Κοινῆς Γνώμης δὲν δικάζεται ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ ἡ κυβέρνησίς του διὰ τὴν οἱανδήποτε διαχείρισιν τῶν ἐξωτερικῶν πραγμάτων. Αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἡ Κοινὴ Γνώμη δυσφορεῖ κατὰ τῶν κυβερνώντων ὅτι μετὰ μεγάλης ἐπιπολαιότητος καὶ οἱονεὶ «μεταξὺ ὕπνου καὶ ἐγρηγόρσεως» διαχειρίζονται τὰ κοινά. Τὸ ὅτι δὲ ἐχρειάσθη μία διετία διὰ νὰ ἔλθουν εἰς φῶς τὰ σκάνδαλα τῆς κινίνης, τὸ ὅτι ἐχρειάσθη ἡ ἐκστρατεία τοῦ Τύπου διὰ νὰ μὴ πληρώνῃ περισσότερα εἰς τοὺς ἀλευροβιομηχάνους τὸ κοινόν, τὸ ὅτι ἡ δικαιοσύνη συλλαμβάνει ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἀνακηρύττει ἀθώους ὁ κ. Πρωθυπουργός, τὸ ὅτι εἶναι οὗτος πάντοτε κακῶς πληροφορημένος περὶ προσώπων καὶ πραγμάτων ἀποδεικνύει ὅτι κακῶς κυβερνώμεθα καὶ ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος κακῶς ἐξαίρει τὴν πεῖράν του καὶ κακῶς διατυμπανίζει τὰς ἐπιτυχίας του. Ἀλλὰ ποίας λοιπὸν ἐπιτυχίας; Μήπως τὴν ἐπιτυχίαν ἐν τῇ ἱδρύσει τῆς Ἀγροτικῆς; Εἶναι σήμερον κοινὸν μυστικὸν ὅτι αὐτὸς οὗτος ὁ κ. Πρωθυπουργὸς δὲν θαυμάζει τοὺς σοφοὺς συνδυασμούς, χάρις εἰς τοὺς ὁποίους ἐπλουτίσθη ἡ χώρα μὲ τὸ ἀναιμικὸν αὐτὸ καὶ περίπου θνησιγενὲς ἵδρυμα: Ἐὰν ἡ κυβέρνησίς του δὲν ἔσκει πολιτικὴν ἐντυπώσεων, δὲν θ' ἀπετολμῶντο «δημιουργίαι» καὶ οἰκοδομήσεις ἐπὶ τῆς ἄμμου δυνάμεναι ν' ἀνατραποῦν εἰς τὴν πρώτην κακοκαιρίαν. Ἡ προστασία τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς μᾶς εὑρίσκει συμφώνους. Ἀλλὰ θὰ ἔπρεπε μέγα μέρος τῶν εἰσπράξεων ἐκ τοῦ δασμοῦ τούτου νὰ ἐπροικοδότει ταμεῖον, σκοπὸς τοῦ ὁποίου θὰ ἦτο ἡ ὑποτίμησις τοῦ ἄρτου.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὡμίλησε καὶ περὶ περισσευμάτων τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀποδώσας εἰς ἑαυτὸν ὅλην τὴν δόξαν αὐτῶν τῶν περισσευμάτων. Χωρὶς δὲ νὰ θέλωμεν ν' ἀμφισβητήσωμεν τοὺς ἐν προκειμένῳ ἰσχυρισμοὺς τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, παρατηροῦμεν ὅτι ἡ πολιτικὴ τῶν λεγομένων παραγωγικῶν δανείων, συνεχιζομένη μὲ τὴν γνωστὴν ἀλόγιστον αἰσιοδοξίαν, θὰ μᾶς ὁδηγήσῃ πολὺ ταχέως εἰς τὴν ἀνάγκην νέων φορολογιῶν, δι' ὧν θ' ἀντιμετωπίσωμεν τὰ διαρκῶς αὐξανόμενα τοκοχρεωλύσια διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ δημοσίου χρέους.

Ἀλλ' ὁ κ. Πρωθυπουργὸς δὲν ἠρκέσθη εἰς ἔξαρσιν τῶν θριάμβων τῆς πολιτικῆς του καὶ εἰς τὴν στηλίτευσιν τῶν κ.κ. Καφαντάρη καὶ Ζαβιτσιάνου, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς κ.κ. Τσαλδάρην καὶ Παπαναστασίου, τοὺς ὁποίους ἐπήνεσεν, ἀλλ' ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐφρόντισε ν' ἀφαιρέσῃ πᾶσαν ἐλπίδα ἀνόδου εἰς τὴν ἐξουσίαν. Φοβούμενος ὅτι δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπηρεάσῃ τοὺς πρόσφυγας τῆς Θεσσαλονίκης ὑπὲρ τοῦ φιλελευθέρου ὑποψηφίου δημάρχου διὰ τῶν ἐπιτυχιῶν τὰς ὁποίας ἐξήγγειλεν, ἐκήρυξε τὴν δημοκρατίαν ἐν κινδύνῳ: Αὐτὸ τοὐλάχιστον τὸ κήρυγμα ἤλπισεν ὅτι θὰ συνήγειρε περὶ ἑαυτὸν τὰ διεσπαρμένα στοιχεῖα τῆς «παρατάξεως». Ἀλλ' οὔτε τὸ σκάνδαλον τῆς κινίνης, οὔτε αἱ νέαι φορολογίαι, οὔτε ἡ κακὴ διαχείρισις τοῦ ζητήματος τοῦ ἄρτου, οὔτε αἱ τόσαι ἄλλαι ἀστοχίαι τῆς κυβερνήσεως εἶναι «πολιτειακοῦ» περιεχομένου ὑποθέσεις. Εἶναι ὑποθέσεις ἀποδεικνύουσαι ἁπλῶς ὅτι κακῶς κυβερνώμεθα. Τὸ ὅτι δὲ ὁ «κακοποιὸς Τύπος» ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰς «δημοκρατικὰς» ἐφημερίδας — ἀπὸ τέως βενιζελικὰς ἐφημερίδας δῆλα δή— ἀποδεικνύει ὅτι τὸ σάλπισμα τοῦ κινδύνου, εἰς τὸ ὁποῖον προέβη ὁ κ. Βενιζέλος ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκην, εἶναι προσπάθεια πρὸς μετατόπισιν τοῦ ζητήματος.

Ἀνεξαρτήτως τοῦ πολιτειακοῦ προβλήματος, διὰ τὸ ὁποῖον ἕκαστος δύναται νὰ ἔχῃ τὰς δογματικὰς προτιμήσεις του, ὁ κ. Βενιζέλος εἶναι καὶ διὰ τοὺς δημοκρατικοὺς καὶ διὰ τοὺς μὴ δημοκρατικοὺς ἕνας κακὸς κυβερνήτης, ἕνας κυβερνήτης παραπαίων καὶ μεταπίπτων ἀπὸ αὐτοσχεδιασμοῦ εἰς αὐτοσχεδιασμόν. Ἀλλὰ δι' ὅσα εἶπε περὶ μελετωμένων κινημάτων, εἴμεθα ὅλοι σύμφωνοι: Ἡ θέσις τῶν κ.κ. ἀξιωματικῶν εἶναι εἰς τοὺς στρατῶνας. Πᾶσα προσπάθεια ἀναμίξεώς των εἰς τὴν πολιτικὴν θὰ ἀντιμετωπίσῃ ὅλους τοὺς Ἕλληνας ἡνωμένους εἰς τὴν ἄμυναν ὑπὲρ τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν καὶ ὑπὲρ τῶν κοινοβουλευτικῶν θεσμίων καὶ θὰ ἐνισχύσῃ ἀντὶ νὰ ἐξασθενίσῃ τὴν θέσιν τοῦ «ἐμπείρου» κυβερνήτου, τὸν ὁποῖον θὰ καταστήσῃ μᾶλλον πτωχαλαζόνα καὶ μᾶλλον αὐτοσχεδιαστήν.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ "ΔΕΥΤΕΡΕΥΟΥΣΑΝ„

ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΔΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

ΤΟΥ κ. ΑΡΙΣΤΟΥ ΚΑΜΠΑΝΗ

Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην συνήντησα πολλοὺς αἰσιοδόξους καὶ πολὺ περισσοτέρους ἀπαισιοδόξους. Οἱ πρῶτοι πιστεύουν ὅτι ὅσα ἔγιναν μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ 1913, καὶ πρὸ πάντων μετὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς πόλεως ἀπὸ τὸν νέον... (φραγκικὸν) ζυγὸν τοῦ 1916, δὲν ἐξέθεσαν ἐπικινδύνως τὸ μέλλον της καὶ ὅτι ὑπάρχει περιθώριον νέας δημιουργίας. Οἱ δεύτεροι φρονοῦν ὅτι τὰ γενόμενα εἶναι ἀνεπανόρθωτα καὶ ὅτι ἡ Θεσσαλονίκη δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ πόλις ὑπὸ τὴν Εὐρωπαϊκὴν (ἢ... τὴν Ἀμερικανικὴν) ἔννοιαν τοῦ ὅρου καὶ ὅτι ἡ αὔριον θὰ εἶναι δι' αὐτὴν χειροτέρα ἀπὸ τὴν σήμερον. Πρέπει νὰ δηλώσω ὅτι δὲν μὲ ἔπεισαν οὔτε οἱ πρῶτοι, οὔτε οἱ δεύτεροι καὶ ὅτι δὲν δύναμαι νὰ δικαιολογήσω ἐντός μου οὔτε ὑπερβολικὰς ἐλπίδας οὔτε ἀπελπισίαν. Ἀλλὰ τὴν πραγμάτωσιν τῶν ἐλπίδων μου διὰ τὸ μέλλον τῆς «δευτερευούσης» ἐξαρτῶ ἀπὸ τὰ πρόσωπα εἰς τὰ ὁποῖα θ' ἀνατεθῇ κατὰ τὰ προσεχῆ ἔτη ἡ διοίκησις τῶν δημοτικῶν πραγμάτων τῆς Θεσσαλονίκης καὶ εἰς τὴν κατοχύρωσιν τοῦ Δήμου ἀπὸ τὰς ἐπεμβάσεις τῆς κομματικῆς πολιτικῆς.

Μία ἀλήθεια ἡ ὁποία πρέπει νὰ διαλαληθῇ (ἄνευ πάθους καὶ ἄνευ ὀργῆς) εἶναι αὐτή: Ὁ θεσμὸς τῆς δημοτικῆς αὐτοδιοικήσεως ἀπέτυχε διὰ τὴν Θεσσαλονίκην. Ἡ δὲ ἀποτυχία τοῦ θεσμοῦ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ δευτέρου αἱρετοῦ δημάρχου ὑπῆρξε πολὺ μεγαλυτέρα ἢ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ πρώτου. Δικαιοῦμαι δὲ νὰ διακηρύξω ὅτι καὶ ἂν ὁ τρίτος αἱρετὸς δήμαρχος, τὸν ὁποῖον θὰ ἐκλέξουν μετὰ δεκαπενθήμερον οἱ Θεσσαλονικεῖς, εἶναι πρόσωπον παρέχον μεγαλύτερα ἐχέγγυα εὐδοκιμήσεως, θ' ἀποτύχῃ καὶ οὗτος διότι τὸ παρὸν δημοτικὸν συμβούλιον, ἐκτὸς εὐαρίθμων ἐξαιρέσεων, ἀποτελεῖται ἀπὸ μετριότητας καὶ ἀσημότητας ἀσκοῦντας τὸ «συμβουλίκι» ὡς ἐπάγγελμα (θὰ ἔλεγα... βιοποριστικόν). Ἀπ' αὐτῆς δὲ τῆς ἀπόψεως τὸ κήρυγμα τῆς «Πρωΐας» περὶ κοινοῦ ὑποψηφίου, καὶ ἂν ἀκόμη εἶχεν εἰσακουσθῇ, ἀρνητικὴν μόνον ὠφέλειαν θὰ παρεῖχε. Διότι δὲν ἀρκεῖ μόνον ἕνας ἀκομμάτιστος δήμαρχος. Χρειάζεται καὶ δημοτικὸν συμβούλιον ἀναλόγου νοοτροπίας (ἢ μᾶλλον ἠθικῆς).

Ἡ Θεσσαλονίκη ἀριθμεῖ, κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφήν, 260 χιλιάδας κατοίκων. Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ κανόνα δὲν ἀπογράφονται προθύμως οἱ Ἕλληνες καὶ ἐπειδὴ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τοὺς δημοτικοὺς καταλόγους εἶναι 52 χιλιάδες, σύμφωνα μὲ τὴν δοθεῖσαν εἰς ἐμὲ πληροφορίαν ἀπὸ τὸν δημαρχοῦντα κ. Δημητριάδην, πρέπει νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ὁ πληθυσμός της εἶναι πολὺ μεγαλύτερος καὶ τῶν 300 χιλιάδων. Πρέπει ἐξ ἄλλου νὰ σημειωθῇ ὅτι ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ τούτου μόλις τὸ τρίτον εἶναι Μακεδόνες (εἰς τοὺς γηγενεῖς δὲ συγκαταριθμῶ καὶ τοὺς Ἰσραηλίτας ἐγκατεστημένους ἀπ' αἰώνων εἰς τὴν Μακεδονικὴν πρωτεύουσαν). Οἱ ὑπόλοιποι εἶναι πρόσφυγες Μικρασιᾶται ἢ Θρᾶκες. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς σκωπτικῶς ἀποκαλουμένους «ἐπιδρομεῖς» (τοὺς ἐκ Παλαιᾶς Ἑλλάδος εἰς Θεσσαλονίκην ἐγκατασταθέντας μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν) ἐπιστήμονας, ἐπαγγελματίας, ἐμπόρους κ. ἄ. δὲν εἶναι πολλοί. Ἀλλ' ἡ ἐπιρροή των ἐπὶ τῆς μάζης δὲν εἶναι διόλου ἀξία καταφρονήσεως.

Μέσα εἰς μίαν κοινωνίαν τόσον ἀπιθάνως ἑτερόκλιτον (λέξις Ἑλληνικὴ μεταγραμματισθεῖσα εἰς τὴν Γαλλικὴν καὶ ἀναμεταφρασθεῖσα μὲ τὴν νέαν της ἔννοιαν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἀπὸ τὸν φίλον κ. Π. Ν.) —μέσα, λέγομεν, εἰς μίαν κοινωνίαν τόσον ἑτερόκλιτον ὁ τοπικὸς πατριωτισμὸς δὲν ἐπρόλαβε νὰ βλαστήσῃ πλουσίως. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐδόθη εὐκαιρία εἰς ἅλωσιν τοῦ Δήμου ἀπὸ τοὺς ἀναξίους. Καὶ τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴν ἔδωκεν ὁ κ. Πάγκαλος, σπεύσας νὰ προκηρύξῃ δημοτικὰς ἐκλογὰς εἰς τὴν Νέαν Ἑλλάδα, ὅπου ἴσως τὸ σύστημα τοῦ διορίζειν τὸν δήμαρχον καὶ τὰ δημοτικὰ συμβούλια θὰ ἔπρεπε νὰ διατηρηθῇ μερικὰ ἔτη ἀκόμη. Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἰδίως ὅπου οἱ κάτοικοι δὲν ἐπρόφθασαν νὰ γνωρίσουν καὶ νὰ διακρίνουν αὐτοὶ τοὺς καταλληλοτέρους μεταξύ των διὰ τὴν διοίκησιν τῶν δημοτικῶν πραγμάτων, ἡ διατήρησις τοῦ παλαιοτέρου συστήματος ἐπεβάλλετο ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι αἱ κυβερνήσεις θὰ ἐπρόσεχαν εἰς τοὺς διορισμούς. Γεγονὸς ἐξ ἄλλου εἶναι ὅτι τὰ πρὸ τοῦ 1926 μὴ αἱρετὰ συμβούλια καὶ οἱ μὴ αἱρετοὶ δήμαρχοι ἦσαν καλύτεροι ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς καὶ ἐκήδοντο περισσότερον τοῦ δημοτικοῦ χρήματος.

* * *

Ἔχω ὑπ' ὄψει μου τὴν ἔκθεσιν ἐπὶ τοῦ «διασκευασθέντος» δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Θεσσαλονίκης, ὀφειλομένην εἰς τὸν δημαρχοῦντα κ. Δημητριάδην.

Ὡς γνωστόν, ὁ προϋπολογισμὸς οὗτος, ψηφισθεὶς τὸν Ἰούλιον, ἐπεστράφη εἰς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως, καθ' ὅσον, κατόπιν ἐξελέγξεώς του, ἀπεδείχθη ὅτι δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν πραγματικότητα.

«Οἱ ἀριθμοί, λέγει ὁ κ. Δημητριάδης, δὲν ἐπιδέχονται ἀστειότητας, δὲν εἶνε ὑπερφαλαγγισμένοι... Ἀλλ' ὅμως ἐγένετο προσπάθεια νὰ παραγνωρισθοῦν οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι καὶ νὰ καταντήσουν εἰς ἕνα τυπικὸν συνονθύλευμα, τὸ ὁποῖον κατεσκευάσθη ὅπως-ὅπως, διὰ νὰ καλύψῃ μίαν ἐπιταγὴν τοῦ νόμου. Ὅταν τὸ πρῶτον συνετάχθη ὁ προϋπολογισμὸς ὑπὸ τοῦ κ. Μάνου, δὲν ἐκλήθησαν αἱ ἁρμόδιαι ὑπηρεσίαι νὰ δώσουν τὰ ἀπαραίτητα στοιχεῖα. Ὁ ταμίας τοῦ Δήμου ἠγνοήθη τελείως. Ἡ μηχανικὴ ὑπηρεσία δὲν ἠρωτήθη. Αἱ χρήσεις τῶν παρελθόντων ἐτῶν δὲν ἐμελετήθησαν ἀπὸ ἀπόψεως ἀποδόσεως. Ἐγένοντο ἀναγραφαὶ κονδυλίων τυχαίως μὲ προφανῆ πρόθεσιν ἐξογκώσεως. Κατὰ τὴν συζήτησιν ηὐξάνοντο ἢ ἠλαττώνοντο τὰ κονδύλια, μετεφέροντο αἱ πιστώσεις χωρὶς νὰ προσκομίζωνται αἱ δικαιολογία τῆς μεταβολῆς ταύτης. Ἐγίνοντο αἱ ἀναγραφαὶ ὄχι ἐπὶ τῇ βάσει ἑνιαίου συστήματος, ὄχι πρὸς ἐξυπηρέτησιν καὶ ἐμφάνισιν ἑνὸς προγράμματος, τὸ ὁποῖον θὰ ἐτίθετο εἰς ἐφαρμογήν, ἀλλὰ ὅλως τυχαίως. Ἡ δὲ περιφρόνησις πρὸς τοὺς ἀριθμούς, ἡ ἐπιδειχθεῖσα εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐδείχθη βραδύτερον καὶ κατὰ τὴν ἐφαρμογήν του. Ἐψηφίζοντο ἔργα χωρὶς νὰ ἐρωτᾶται ἂν ὑπῆρχε καὶ ἡ σχετικὴ πίστωσις, ἢ ἂν ἠδύνατο αὕτη νὰ καλύψῃ ὅλας τὰς ἀπαιτήσεις. Ἀποτέλεσμα: Τὸν ὄγδοον μῆνα ἀπὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου νὰ ἔχουν ὑπερεξαντληθῇ ὅλα τὰ κονδύλια καὶ νὰ μὴ μένῃ περιθώριον διὰ τὸ ἐναπομένον τετράμηνον.

Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ κ. δημαρχοῦντος, τὰ πραγματικὰ ἔσοδα τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης δὲν ὑπερβαίνουν τὰ 70 ἢ 80 ἑκατομμύρια δραχμῶν: Αὐτὸ διαπιστώνουν αἱ παρελθοῦσαι χρήσεις. Τὸ ποσὸν δὲ τοῦτο εἶναι ἀνεπαρκὲς διὰ πόλιν τῆς ὁποίας τὸ μέτωπον εἶναι 17 ὅλα χιλιόμετρα, τὸ δὲ βάθος ἐνιαχοῦ φθάνει τὰ 4 χιλιόμετρα. Ἐκτὸς ἑνὸς συγκροτημένου τμήματος—τοῦ κεντρικοῦ—κατὰ τὰ ἄλλα ἡ Θεσσαλονίκη ἀποτελεῖται ἀπὸ συνοικισμοὺς διαφόρους, ἀπροόπτως ἀνακύπτοντας, χωρὶς νὰ ἐρωτηθῇ ἐν προκειμένῳ ὁ Δῆμος. Ἡ ἀμελέτητος τοποθέτησίς των, ἡ ἔκτασίς των ἡ μεγάλη «δημιουργοῦν τοιαῦτα δεδομένα, ὥστε πραγματικῶς ν' ἀμφιβάλῃ κανεὶς ἂν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ ποτὲ ἡ Θεσσαλονίκη πόλις». Καὶ ὁ κ. δημαρχῶν ζητεῖ νὰ τεθῇ φραγμὸς εἰς τὴν εὐκολίαν τῆς ἀενάου δημιουργίας συνοικισμῶν, μὴ δυναμένων νὰ ἐξυπηρετηθοῦν εἰς τὰς ἀνάγκας των ἀπὸ τὰ 70 ἢ 80 ἑκατομμύρια τῶν ἐσόδων τοῦ Δήμου.

Ἀλλὰ τὰ 70 ἢ 80 ἑκατομμύρια τῶν ἐσόδων τοῦ Δήμου δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν ν' αὐξηθοῦν; Ναί, λέγει ὁ κ. Δημητριάδης: Πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ ψηφισθὲν τέλος καθαριότητος, πρέπει νὰ τεθῇ ἕνας φόρος προοδευτικὸς ἐπὶ τῶν ἀκαλύπτων οἰκοπέδων. Ἐφ' ὅσον ἕνας ἰδιοκτήτης ἀφίνει τὸ οἰκόπεδόν του ἄκτιστον καὶ ἐφ' ὅσον κερδοσκοπεῖ ἐπὶ τῆς ὑπεραξίας του, διὰ τὴν ὁποίαν αὐτὸς τίποτε δὲν συνεισφέρει, ἀλλὰ τὴν ὁποίαν δημιουργοῦν τὰ δημοτικὰ ἔργα καὶ οἱ κτίζοντες δίπλα του συνδημόται, εἶναι δίκαιον ἕνα μέρος τῆς ὑπεραξίας αὐτῆς νὰ δίδεται εἰς τὸν Δῆμον. Ἐπίσης δύναται ὁ Δῆμος νὰ ἐξασφαλίσῃ ἕνα μεγάλο ἐτήσιον ἔσοδον ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευσιν διαφόρων ἔργων κοινῆς ἀνάγκης, ὡς τὸ ἀεριόφως καὶ τὰ σφαγεῖα, δίδων αὐτὰ πρὸς κατασκευὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν εἰς μεγάλας ἑταιρείας καὶ αὐτὸς μὲν μὴ ἐπιβαρυνόμενος μὲ δαπάνας, λαμβάνων ὅμως ποσοστὸν ἐκ τῶν κερδῶν των. Ἀλλὰ σήμερον ἡ Θεσσαλονίκη ὡς Δῆμος πρέπει νὰ κινηθῇ ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ πλαισίου τῶν 70 ἢ 80 ἑκατομμυρίων. Καὶ τώρα: Πῶς ἠθέλησε νὰ χρησιμοποιήσῃ τὰ μέτρια αὐτὰ ἔσοδα τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης ὁ κ. Μάνος; Ἀκούσατε:

Ἀνεγράφη εἰς τὸν προϋπολογισμὸν καὶ πίστωσις 15 ἑκατομμυρίων διὰ τὴν κατασκευὴν ὁδῶν. Ἀλλὰ μὲ τὸ ποσὸν αὐτὸ θὰ ἠδύνατο νὰ ὑπηρετηθῇ τοκοχρεωλυτικῶς δάνειον ἀρκετὸν διὰ τὴν κατασκευὴν ὅλου τοῦ ὁδικοῦ δικτύου ἐντὸς τριετίας, ἐφ' ὅσον, κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν εἰδικῶν, ἡ δαπάνη διὰ τὸ ἔργον δὲν ὑπερβαίνει τὰ 200 ἑκατομμύρια. Ὅμοιον σύστημα θὰ ἦτο δυνατὸν ν' ἀκολουθηθῇ καὶ δι' ἄλλα ἔργα—(κατὰ τὸν κ. Δημητριάδην πάντοτε). Ἀλλ' αὐτὰ ὅλα ἠγνοήθησαν: Καὶ τὰ ἔσοδα τὰ ὁποῖα εἶναι 70 ἢ 80 ἑκατομμύρια ὑπελογίσθησαν αὐθαιρέτως ἀπὸ τὸν κ. Μάνον εἰς 110 ἑκατομμύρια. Καὶ τὰ φανταστικὰ αὐτὰ ἔσοδα ἐκαλύφθησαν μὲ ἔξοδα πραγματικά.

Κατὰ τὸν κ. Δημητριάδην, ἡ τρέχουσα χρῆσις θὰ κλείσῃ μὲ ἔλλειμμα 10 ἑκατομμυρίων, χωρὶς νὰ ὑπολογισθοῦν εἰς τὸ ποσὸν αὐτὸ τὸ χρέος πρὸς τὴν Ἑταιρείαν τῶν Ὑδάτων, τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ κεφαλαιοποιηθῇ, οὔτε τὸ χρέος πρὸς τὴν Ἑταιρείαν Ἠλεκτροφωτισμοῦ, τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ κεφαλαιοποιηθῇ ἐπίσης. Καὶ χωρὶς νὰ ὑπολογισθοῦν δυόμισυ ἑκατομμύρια ἐξ ἔργων τὰ ὁποῖα διετάχθησαν ἤδη καὶ τὰ ὁποῖα διὰ τῆς ἐπιβραδύνσεως τῶν ἐργασιῶν ρίπτονται ἤδη εἰς βάρος τῆς μελλούσης χρήσεως.

«Ἂν ἀθροίσωμεν τὰ ποσὰ αὐτά, λέγει ὁ κ. Δημητριάδης, θ' ἀντιληφθῶμεν ὅτι ἡ μέλλουσα χρῆσις θὰ ἐπιβαρυνθῇ δυσαναλόγως. Πρέπει ἐγκαίρως νὰ φροντίσωμεν δι' αὐτὸ τὸ ζήτημα διὰ νὰ μὴ εὑρεθῶμεν (ἄκουσον! ἄκουσον!) εἰς πολὺ προσεχὲς μέλλον εἰς ἀδυναμίαν πληρωμῆς καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν μισθῶν τοῦ προσωπικοῦ.»

Ἀλλὰ θὰ συνεχίσωμεν αὔριον...

ΑΡΙΣΤΟΣ ΚΑΜΠΑΝΗΣ

ΣΥΝΤΟΜΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΡΩΜΗ, 30.—Τηλεγραφοῦν ἐκ Λισσαβῶνος, ὅτι ἡ πυρκαϊὰ τοῦ γερμανικοῦ ὑδροπλάνου «Ντὸ-Χ» ὀφείλεται εἰς ἀμέλειαν τοῦ προσωπικοῦ.

ΡΩΜΗ, 30.—Τηλεγραφοῦν ἐκ Βαρκελώνης, ὅτι μετ' ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος ἀναμένεται ἡ συνάντησις Καρνέρα - Παολίνο. Ἡ κοινὴ γνώμη ἀναμένει μετὰ πεποιθήσεως τὸν θρίαμβον τοῦ Καρνέρα. Διαιτητὴς θὰ εἶνε ὁ Ἄγγλος Μόους Ντάϋον.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 30. — Κατὰ τὰς ἀναπληρωματικὰς ἐκλογὰς τὰς διεξαχθείσας εἰς τὴν περιφέρειαν Ρέγκφ, ἐξελέγη ὁ μαρκήσιος Ντάογκλας, τοῦ Συντηρητικοῦ κόμματος μὲ 19755 ψήφους. Ὁ Ἐργατικὸς ὑποψήφιος Ἴρβιν ἔλαβε 12293, ὁ δὲ Σκῶτος ἐθνικόφρων Ὄλιβερ Μπράουν ἔλαβε 4818 ψήφους.

ΡΩΜΗ, 30. — Κατὰ τηλεγραφικὰς πληροφορίας ἐκ Βιέννης, ἡ Κυβέρνησις ὑπέβαλε χθὲς τὴν παραίτησίν της, ἡ ὁποία ἐγένετο δεκτή. Ἡ νέα κυβέρνησις θὰ σχηματισθῇ διὰ τῆς κοινοβουλευτικῆς συνεργασίας τῶν Χριστιανῶν - σοσιαλιστῶν μετὰ τῆς ὁμάδος τοῦ κ. Σόμπερ, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Ἔντερ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 30. — Εἰς τὰ γαιανθρακωρυχεῖα τῆς Σκωτίας ἀπήργησαν σήμερον 92 χιλιάδες ἀνθρακωρύχοι.

ΡΩΜΗ, 30. — Κατὰ τηλεγράφημα ἐξ Ἰνδιῶν, ἤρχισε νὰ ἐφαρμόζεται νέον εἶδος ἀντιστάσεως κατὰ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως διὰ τῆς παρεμποδίσεως τῆς πωλήσεως οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν καὶ τῆς καταστροφῆς ἐργοστασίων κατασκευαζόντων οἰνοπνευματώδη ποτά, ὡς καὶ τῶν φυτειῶν πρὸς παραγωγὴν τῶν σχετικῶν ὑλικῶν.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

ΠΡΟΣ ΝΕΑΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ
ΥΠΟ ΤΟΝ κ. ΠΟΥΑΝΚΑΡΕ

Ὁ ἀδέκαστος Γάλλος πολιτικὸς ἀναμένεται διὰ νὰ ἐξυγιάνῃ τὴν κατάστασιν ἐκ τῶν ἀλλεπαλλήλων σκανδάλων εἰς βάρος τῆς ἰδιωτικῆς ἀποταμιεύσεως

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Νοέμβριος.—Ἡ Κυβέρνησις Ταρντιὲ διατρέχει περίοδον τῆς μεγαλυτέρας κοινοβουλευτικῆς κρίσεως. Αἱ ἐπιθέσεις τῶν ἀντιπάλων της ἐπολλαπλασιάσθησαν καὶ ἐγενικεύθησαν καὶ ἡ κοινὴ γνώμη ἤρχισε νὰ θεωρῇ ὡς ἐφθαρμένον πλέον τὸ γόητρον τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία πρό τινος ἀκόμη καιροῦ ἐθεωρεῖτο ἄτρωτος καὶ ἀπὸ τὰ πλέον ἐπιτυχῆ βέλη τῶν ἀντιπάλων της.

Εἰς τὴν δημιουργίαν παρομοίας πεποιθήσεως παρὰ τῇ γαλλικῇ κοινῇ γνώμῃ συνετέλεσεν ἐσχάτως τὸ νέον τραπεζιτικὸν σκάνδαλον, ἐξ αἰτίας τοῦ ὁποίου παρῃτήθησαν δύο μέλη τῆς Κυβερνήσεως Ταρντιὲ ἀναμεμιγμένα εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ τραπεζίτου Οὐστρίκ, ὁ ὁποῖος εὑρίσκεται εἰς τὰς φυλακάς. Ἀλλὰ καὶ ἡ παραίτησις αὐτὴ ἀντὶ νὰ διευκολύνῃ τὴν θέσιν τοῦ κ. Ταρντιέ, φαίνεται ὅτι τὴν ἐπεδείνωσεν εἰς τοιοῦτον μάλιστα βαθμόν, ὥστε ἄνευ τῆς ἀποχῆς τῶν σοσιαλιστῶν καὶ τῶν ῥιζοσπαστῶν κατὰ τὴν τελευταίαν ψηφοφορίαν, ἡ Κυβέρνησις θὰ κατεψηφίζετο ἀγρίως καὶ σήμερον θὰ εὑρισκόμεθα πρὸ κυβερνητικῆς κρίσεως.

Ἡ κρίσις ὅμως ὑπάρχει καὶ σήμερον. Παρ' ὅλην τὴν φαινομενικὴν κοινοβουλευτικὴν ἰσχὺν τῆς Κυβερνήσεως, ἡ γαλλικὴ Βουλὴ ἔχει βαρεθῇ πλέον ἀπὸ τὴν παρουσίαν τοῦ κ. Ταρντιὲ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Κυβερνήσεως. Καὶ ἀρκεῖ νὰ ἐκδηλωθῇ μία διάθεσις ἀλλαγῆς διὰ νὰ κινηθοῦν εἰς τὰ παρασκήνια τῆς Βουλῆς ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ καιροσκόποι βουλευταὶ ποὺ ἔχουν ὡς μόνην ἱκανότητα νὰ πλέκουν τὰς ἀποτελεσματικωτέρας τῶν ραδιουργιῶν καὶ νὰ προετοιμάζουν τὰς φονικὰς παγίδας, εἰς τὰς ὁποίας κρημνίζονται καὶ πίπτουν αἱ ἀνεπιθύμητοι κυβερνήσεις.

Σήμερον εἰς τοὺς κοινοβουλευτικοὺς κύκλους, δὲν γίνεται λόγος εἰμὴ διὰ τὴν ἀντικατάστασιν τῆς Κυβερνήσεως. Τὸ πρᾶγμα ὅμως δὲν εἶναι καὶ τόσον ἁπλοῦν ὡς φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως. Εἰς τὴν συζήτησιν τῆς γενικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως, ὅπου ὅλος ὁ κοινοβουλευτικὸς κόσμος ἔχει ἐντεταμένην τὴν προσοχήν του, δὲν εἶναι δύσκολον νὰ εὑρεθῇ ἡ Κυβέρνησις πρὸ ἐκπλήξεως. Οἱ ἀντίπαλοί της γνωρίζουν ὅτι εἶναι εὐκολώτερον νὰ θέσουν τὴν Κυβέρνησιν ἐν μειοψηφίᾳ εἰς στιγμὴν συζητήσεως κάποιου λ.χ. εἰδικοῦ ἄρθρου τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὅταν κανεὶς δὲν περιμένῃ τὴν σχετικὴν ὁμαδικὴν ἐπίθεσιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, καὶ ἴσως ὅταν ὁ πρωθυπουργὸς ἀπουσιάζῃ.

Τὴν ἰδίαν μέθοδον ἐφήρμοσαν τὸν περασμένον χειμῶνα καὶ μὲ τὸν τότε ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν κ. Σερόν, ἐπανελθόντα πάλιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ παραιτηθέντος ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης κ. Ραοὺλ Περέ. Ὁ κ. Σερὸν εἶχε θέσει τότε ζήτημα ἐμπιστοσύνης ἐναντίον μιᾶς τροπολογίας εἰς ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ, τροπολογίας, τὴν ὁποίαν δὲν ἐνέκρινε. Καὶ ἡ Βουλὴ ἐνέκρινε τὴν τροπολογίαν. Ἡ ἰδία αὐτὴ μέθοδος θὰ ἐπαναληφθῇ εἰς μίαν ἀπὸ τὰς προσεχεῖς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς, καὶ τὸ πιθανώτερον εἶναι ὅτι θὰ ἐπιτύχῃ.

Εἶναι ὅμως προφανὲς ὅτι παρ' ὅλην τὴν διάχυτον διάθεσιν περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς Κυβερνήσεως, οἱ ἀντιπολιτευόμενοι φοβοῦνται τὰς συνεπείας τῆς κυβερνητικῆς κρίσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἴσως δὲν θὰ ἠμπορέσουν νὰ δώσουν αὐτοὶ τὴν λύσιν ποὺ θὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς πολιτικάς των βλέψεις. Διότι καὶ εἰς τὴν προηγουμένην κρίσιν, ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας μάτην ἀνέθεσεν εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων τῆς ἀριστερᾶς τὸν σχηματισμὸν Κυβερνήσεως. Κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν ἀντιπολιτευομένων κομμάτων δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν σχετικὴν κοινοβουλευτικὴν ὑποστήριξιν. Ὁ κ. Νταλαντιὲ εἶχε καταθέσει τὴν ἐντολήν, ἐνῷ ὁ κ. Σωτὰν ἐσχημάτισε τὴν Κυβέρνησιν, ἀνατραπεῖσαν ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἐμφανίσεώς της εἰς τὴν Βουλήν.

Οἱ ριζοσπάσται ἔχουν ὑπ' ὄψιν των αὐτὰς τὰς δυσκολίας, τὰς ὁποίας μάλιστα καὶ προεῖδον κατὰ τὸ ἐτήσιον συνέδριόν των εἰς τὴν Γρενόβλην, ὅπου ἀπεφασίσθη ὅπως εἰς περίπτωσιν ἀναθέσεως εἰς αὐτοὺς τῆς ἐντολῆς περὶ σχηματισμοῦ τῆς νέας Κυβερνήσεως κάμουν Κυβέρνησιν συνασπισμοῦ. Ἀλλὰ ὁ συνασπισμὸς αὐτὸς εἶναι, βεβαίως, περιωρισμένος, ἀφοῦ δὲν θὰ περιλαμβάνῃ μήτε τοὺς σοσιαλιστάς, ἐκ τῆς ἀριστερᾶς, μήτε τοὺς ἐθνικόφρονας τοῦ κ. Μαρέν, ἐκ τῆς δεξιᾶς.

Βεβαίως οἱ ριζοσπαστικοὶ ἐλπίζουν εἰς παρομοίαν περίπτωσιν ἐπὶ τῆς φιλικῆς πρὸς αὐτοὺς οὐδετερότητος τῶν σοσιαλιστῶν. Ἀλλὰ τότε θὰ ἠμποροῦσε νὰ γίνῃ λόγος περὶ τῆς κηδεμονίας τῶν σοσιαλιστῶν ἐπὶ τῶν ριζοσπαστῶν καὶ ὅσοι γνωρίζουν τὰς τρομερὰς ἀντιζηλίας ποὺ ὑφίστανται μεταξὺ τῶν δύο κομμάτων, μαντεύουν ποίαν ἀναστάτωσιν θὰ ἐπέφερε, καὶ ἡ ἁπλῆ αὐτὴ ὑπόνοια, εἰς τὴν γαλλικὴν Βουλήν.

Τὸ ἐπικρατοῦν ὅμως αἴσθημα εἰς τὴν λανθάνουσαν κυβερνητικὴν κρίσιν, μετὰ τὴν σειρὰν τῶν τραπεζιτικῶν σκανδάλων, ἅτινα ὑπέσκαψαν τὴν Κυβέρνησιν Ταρντιέ, εἶναι ὅτι διὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν σκορπισμένων κοινοβουλευτικῶν ὁμάδων τῆς ἀριστερᾶς, τοῦ κέντρου καὶ τῆς δεξιᾶς τοῦ Κοινοβουλίου, χρειάζεται μία προσωπικότης μεγάλου κύρους, ἡ ὁποία καὶ νὰ ἐμπνέῃ ἐμπιστοσύνην πρὸς ὅλους. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι μόνον ὁ κ. Πουανκαρέ.

Ἡ ἄνοδός του εἰς τὴν ἀρχὴν θεωρεῖται ὡς φυσικὴ συνέπεια τῆς ἐπικειμένης κρίσεως. Ἴσως πρὸ αὐτοῦ δοκιμασθοῦν μερικοὶ ἄλλοι συνδυασμοί, οἱ ὁποῖοι ὅμως εἶναι προωρισμένοι νὰ ἀποτύχουν. Καὶ τότε ἡ ἀνάληψις τῆς ἀρχῆς ὑπὸ τοῦ κ. Πουανκαρὲ θὰ προσλάβῃ νέαν πάλιν αἴγλην, τὴν αἴγλην ἐκείνην ποὺ τοῦ προσέδωσε καὶ εἰς τὴν παρελθοῦσαν ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἀνάληψιν τῆς ἀρχῆς, εἰς στιγμὰς τόσον κρισίμους διὰ τὴν Γαλλίαν, ἡ διακοπὴ τῶν παταγωδῶν χειροκροτημάτων τῶν βουλευτῶν ὑπὸ τῆς φράσεως τοῦ κομμουνιστοῦ Κασέν: «Σὲ κάθε συμφορὰ σὲ ξαναβλέπουμε.»

Ἡ πρόβλεψις ὅτι ὁ κ. Πουανκαρὲ θὰ ἀναλάβῃ προσεχῶς τὴν ἀρχήν, ἐνισχύεται καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἀπό τινος δὲν ἀφίνει τίποτε σχετικὸν μὲ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Γαλλίας ἢ μὲ τὴν οἰκονομικὴν πολιτικὴν χωρὶς νὰ ἐπιφέρῃ τὰς σχετικὰς παρατηρήσεις του καὶ ἰδίως τὰς ἐπανορθώσεις τῶν κακῶς διατυπουμένων γεγονότων. Οἱ ριζοσπάσται, εἰς τοὺς ὁποίους ὁ κ. Πουανκαρὲ θὰ ἔδιδεν ἐπὶ τέλους τὸ περίφημον χαρτοφυλάκιον τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, εἰς τὸ ὁποῖον τόσον ἀποβλέπουν, ἤρχισαν πράγματι νὰ ἀνησυχοῦν διὰ τὴν παρατηρουμένην ἔκτασιν τῆς προπαγάνδας καὶ τῆς κινήσεως πρὸς ἀναθεώρησιν τῶν συνθηκῶν. Καὶ εὐχαρίστως θὰ ἔβλεπον μίαν ἔντονον ἀντίδρασιν εἰς τὴν ἐκστρατείαν αὐτήν.

Ἡ ἐπανεμφάνισις τέλος τοῦ κ. Πουανκαρέ, φαίνεται ὅτι θὰ ἱκανοποιεῖ σύσσωμον τὴν γαλλικὴν κοινὴν γνώμην, ἥτις ἔχει τυφλὴν ἐμπιστοσύνην ἐπὶ τὸν ἀδέκαστον πολιτικόν, ὅστις θὰ σώσῃ τὴν κατάστασιν ἀπὸ τὴν ἐπανάληψιν σκανδάλων ὡς τὰ τελευταίως ἐκραγέντα καὶ ἰδίως θὰ περιφρουρήσῃ τὴν ἰδιωτικὴν οἰκονομίαν ἀπὸ τοὺς καρχαρίας τῆς οἰκονομολογίας καὶ τοῦ Χρηματιστηρίου, οἱ ὁποῖοι κατεβρόχθισαν μέχρι σήμερον τὰ ἑκατομμύρια τῶν λαϊκῶν ἀποταμιεύσεων.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Ὁ Τεϋφὴκ Ρουσδῆ βέης, πρὶν ἀναχωρήσῃ ἐκ Ρώμης, ἀπαντῶν εἰς ἐρώτησιν ἀντιπροσώπου ἰταλικῆς ἐφημερίδος, ἐχαρακτήρισε τὰ λεγόμενα περὶ συγχωνεύσεως τοῦ Ἰταλοτουρκικοῦ, τοῦ Ἑλληνοϊταλικοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ συμφώνου εἰς ἓν σύμφωνον τριμερὲς ὡς καὶ τὴν θέσιν τοῦ ζητήματος —ἑνὸς ζητήματος λυθέντος ἤδη. Καὶ ὁ Τοῦρκος ὑπουργὸς ὑπέμνησε τὰς λεπτομερείας τῆς πραγματοποιήσεως τῶν τριῶν τούτων συμφώνων, παρατηρήσας ὅτι ταῦτα, ὡς ἔχουν, εἶνε ἀρκετὰ διὰ τὴν παγίωσιν τῆς εἰρήνης εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Μεσόγειον καὶ τὴν Εὐρώπην ἐν γένει. Ἡ δήλωσις αὐτὴ τοῦ Τεϋφὴκ Ρουσδῆ βέη ἦτο ἀναγκαία διὰ νὰ τερματισθῇ μία ἀπὸ τὰς ἐσφαλμένας ἀντιλήψεις, αἱ ὁποῖαι ἐσχηματίσθησαν πέριξ τῶν τριῶν τούτων συμφώνων. Ἓν τριμερὲς σύμφωνον θὰ ἦτο, ἴσως, λογικόν, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1928, ὅταν εἰς τὸ Μιλᾶνον —πρὶν ἢ σχηματίσῃ κυβέρνησιν ὁ κ. Βενιζέλος— ὁ κ. Μιχαλακόπουλος συνηντᾶτο μετὰ τοῦ Ρουσδῆ βέη καὶ τοῦ κ. Γκράντι. Τότε ἐπρόκειτο νὰ συγχρονισθῇ, ὡς γνωστόν, ἡ συνομολόγησις τῶν συμφωνιῶν μεταξὺ Ἑλλάδος, Τουρκίας καὶ Ἰταλίας, ἀλλ' ὑπῆρξαν δυσχέρειαι μεταξὺ τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ἑλλάδος, αἱ ὁποῖαι δὲν κατωρθώθη τότε νὰ ὑπερπηδηθοῦν. Ἤδη, μία κωδικοποίησις, τρόπον τινά, τῶν τριῶν συμφώνων θὰ ἦτο ἄσκοπος καὶ χωρὶς νόημα, θὰ παρεῖχε δὲ μόνον λαβὴν εἰς νέας ἀνοήτους εἰκασίας περὶ συνασπισμῶν καὶ τῶν τοιούτων.

* * *

ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΑΓΟΡΗΤΟΥ... *Ἀπὸ τὸν νευρικώτατον καὶ ὀργίλον λόγον τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ἀποσπῶμεν δύο φράσεις. Ἡ πρώτη εἶνε ἡ ἑξῆς:*

«Ὅταν ἐκλήθην ἀπὸ τὴν αὐτοεξορίαν μου διὰ νὰ διοικήσω τὴν Ἑλλάδα...»

Ποῖος τὸν ἐκάλεσε; Κανεὶς δὲν ἐλησμόνησε κατὰ ποῖον τρόπον ἐπανῆλθεν ἀπὸ τοὺς Παρισίους σύρων τὸν δύστηνον Θουκυδίδην ὡς κατάδικον εἰς βαρυτάτην μετάφρασιν καὶ ὑποκρινόμενος ὅτι δὲν ἤθελε νὰ ἴδῃ κανένα κατὰ τὴν διάβασιν τοῦ πλοίου ἐκ Πειραιῶς, διὰ νὰ μὴ παρεξηγηθῇ ὅτι δῆθεν ἐψεύδετο ὅταν ὡρκίζετο ὅτι ἀπεῖχεν ὁριστικῶς τῆς πολιτικῆς. Κανεὶς δὲν ἐλησμόνησε πῶς ἐπεστάτει εἰς τὴν ἐπισκευὴν τῆς ἐν Χανίοις οἰκίας [illegible] εἰς τὴν φύτευσιν τοῦ κήπου του, μὴ θέλων ν' ἀκούσῃ τίποτε περὶ πολιτικῆς, ἀλλὰ δεχόμενος μόνον τὸν κ. Ὀθωναῖον καὶ γράφων ἀθώας μετὰ ταῦτα ἐπιστολὰς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν. Καὶ ποῖος δὲν ἐνθυμεῖται πῶς, ἐπανελθὼν εἰς τὰς Ἀθήνας ἐδημιούργησε ὅλην ἐκείνην τὴν σκηνοθεσίαν διὰ νὰ διαφωνήσῃ μὲ τὸν κ. Καφαντάρην καὶ ν' ἀνατρέψῃ τὴν κυβέρνησιν συνασπισμοῦ, ἀνακαταπιὼν τοὺς ὅρκους του περὶ ὁριστικῆς ἀποχωρήσεως ἀπὸ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς; Ὥστε ποῖος τὸν ἐκάλεσεν ἀπὸ τὴν αὐτοεξορίαν του;

Ἀλλ' εἰς τὸν ἴδιον χθεσινὸν λόγον του ὁ κ. Βενιζέλος, λησμονήσας τὴν ἀνωτέρω παράγραφον, κατέληξεν ὡς ἑξῆς, μὲ συγκινητικὴν μετριοφροσύνην:

«Αὐτὸς ὁ κυβερνήτης — (ὡμίλει περὶ τοῦ ἑαυτοῦ του ὡς ἐὰν ὡμίλει ἡ βενιζελικὴ ἱστορία) — ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πολιτικὴν ὄχι ἀπὸ ματαιοδοξίαν, ἀλλ' ἀπὸ τὴν συναίσθησιν, ὅτι ἦτο ὁ μόνος, ὅστις ἠδύνατο νὰ ὁδηγήσῃ τὸ κλυδωνιζόμενον σκάφος εἰς ἀσφαλῆ λιμένα».

Δηλαδὴ ὁ «αὐτοεξόριστος» ἐπανῆλθεν αὐτόκλητος διότι ἀντελήφθη ὅτι ἦτο ὁ μόνος κτλ. Καὶ αὐτὸ λέγεται συνέπεια καὶ εἱρμός....

* * *

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΑ ΥΦΟΥΣ Ὁ κ. Βενιζέλος, ὁμιλῶν περὶ τοῦ κ. Δασίου εἰς τὴν Θεσσαλονίκην τὸν ἀπεκάλεσε, μὲ ὕφος περιφρονήσεως, γέροντα. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, δίκαιον εἶνε νὰ ἀποκληθῇ ὁ κ. Βενιζέλος «γεροντότερος» μὲ τὴν ἰδίαν σημασίαν, ἀφοῦ εἶνε, ἀποδεδειγμένως, πρεσβύτερος τοῦ κ. Δασίου καί, πρὸ πάντων, ἀφοῦ, λησμονῶν τοῦτο, ἐκπίπτει εἰς τοὺς ἀναξίους —καὶ διὰ τὴν ἡλικίαν του ἀκόμη— χαρακτηρισμοὺς αὐτούς. Ἀλλ' ὁ κ. Βενιζέλος εἶπε καὶ ἄλλα παρόμοια εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Εἶπεν, ἐπὶ παραδείγματι, ὅτι «θὰ τιμωρήσῃ τὸν κ. Γαλόπουλον, ἂν ἀποδειχθῇ ἔνοχος, μολονότι τὸν συμπαθεῖ ἰδιαιτέρως». Ὁ κ. Βενιζέλος ὁμιλεῖ περίπου ὡς ὁ Χατζαβάτης εἰς τὸ δραματικὸν ρεπερτόριον τοῦ ἥρωος τῆς λαϊκῆς σκηνῆς. Διότι ἐὰν ὁ κ. Γαλόπουλος, εἰς τὸν ὁποῖον ἔδιδε, προχθὲς μόλις, εὔσημα ἐντιμότητος, ἀποδειχθῇ ἔνοχος, θὰ τὸν τιμωρήσῃ ἡ Δικαιοσύνη καὶ οὐχὶ ὁ κ. Βενιζέλος. Ἐκτὸς ἐὰν ἐσκέπτετο, ὅταν ἔλεγε ταῦτα, ὅτι τοῦ εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν Δικαιοσύνην. Ναί, ἀλλ' ἴσως μόνον τῶν ἐκτάκτων δικαστηρίων στρατοκρατικῶν καθεστώτων.

* * *

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΣ Ἐπειδὴ τελευταίως τὸ ζήτημα τῆς ἀρχηγίας τῆς Ἀστυνομίας τῶν Πόλεων ἔφερεν ἐπὶ τάπητος τὸ ζήτημα κάποιας ἐκκαθαρίσεως εἰς τὸ σῶμα, ἡμεῖς πρῶτοι ὑπεστηρίξαμεν ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀστυνομίας πρέπει νὰ προέρχεται ἀπὸ τὰ σπλάγχνα τοῦ σώματος καὶ δεχόμεθα ὅτι ὑπάρχουν εἰς τὸ σῶμα κατάλληλοι ἀξιωματικοί, ἄξιοι κατὰ πάντα διὰ νὰ τεθοῦν ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ. Ἀ-

Οὐδὲν καινὸν ὑπὸ τὸν ἥλιον

Ἡ κρυπτογραφία κατὰ τὴν Τουρκοκρατίαν καὶ τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1821

Ἄρθρα εἰδικῶν ἐπιστημόνων

Ἀπὸ τὸ ἄρθρον «Κρυπτογραφία» τῆς Μεγάλης Ἑλληνικῆς Ἐγκυκλοπαιδείας, καταχωρούμενον εἰς τὸ προσεχῶς κυκλοφοροῦν τεῦχος της καὶ εὐγενῶς παραχωρηθὲν εἰς τὴν «Πρωΐαν», ἐδημοσιεύσαμεν χθὲς τὸ ἀφορῶν τὰς κρυπτογραφικὰς μεθόδους, τὰς χρησιμοποιουμένας κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἐν Ἑλλάδι καὶ κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς χρόνους, σήμερον δὲ δημοσιεύομεν τὸ μέρος τὸ ἀφορῶν τὰς κρυπτογραφικὰς μεθόδους κατὰ τὴν Τουρκοκρατίαν καὶ κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1821, συνταχθὲν ὑπὸ εἰδικῶν συνεργατῶν τῆς Μεγάλης Ἑλληνικῆς Ἐγκυκλοπαιδείας:

Ἡ κρυπτογραφία ἐπὶ τουρκοκρατίας καὶ ἐπαναστάσεως.— Ὅπως καὶ τῶν προηγουμένων περιόδων, οὕτω καὶ τῶν χρόνων τῆς τουρκοκρατίας καὶ τῆς ἐπαναστάσεως τὰ κρυπτογραφικὰ συστήματα δύνανται νὰ χωρισθοῦν εἰς δύο μεγάλας ὁμάδας: εἰς τὰ ἁπλᾶ κρυπτογραφικὰ συστήματα, ἐν οἷς ἓν ἕκαστον γράμμα ἢ ἀριθμὸς ἀντικαθίσταται δι' ἑνὸς ἑτέρου γράμματος, ἀριθμοῦ ἢ σημείου καὶ εἰς σύνθετα τοιαῦτα, ἐν οἷς ἡ κρυπτογράφησις ἐπιτυγχάνεται διὰ ποικιλίας συνδυασμῶν. Ἐκ τῶν συνθετωτέρων κρυπτογραφικῶν ἀλφαβήτων, τὰ ὁποῖα ἐχρησιμοποιήθησαν μέχρι τοῦ ΙΘ αἰῶνος καὶ ἐν οἷς ἡ ὑποκατάστασις γίνεται μόνον διὰ γραμμάτων, εἶνε τὸ ἀνωτέρω ἀναφερόμενον ὡς σύνηθες κατὰ τὴν βυζαντινὴν περίοδον.

Παραδείγματα ὑποκαταστάσεως τῶν ἀριθμῶν διὰ γραμμάτων εἶνε σπανιώτερα, μεταξὺ αὐτῶν δὲ δύναται νὰ καταταχθῇ πλῆρες σύστημα ἀναφερόμενον εἰς χειρόγραφον τοῦ ΙΣΤ' αἰῶνος τῆς παλαιᾶς βιβλιοθήκης Ἀλεξίου Καλυβᾶ. Ἐν αὐτῷ τὰ μὲν ψηφία 1, 2, 3, 4, 5 ἀντικαθιστοῦν τὰ γράμματα ι, ν, μ, ε, ο, τὰ 6, 7, 8, 0 ὑποκαθίστανται διὰ ποικίλων σημείων τὸ δὲ 9 παραμένει ὡς ἔχει.

Μεικτὸν σύστημα ὑποκαταστάσεως τοῦ ἡμίσεος ἀλφαβήτου διὰ γραμμάτων καὶ τοῦ ἑτέρου δι' ἀριθμῶν ἦτο τὸ τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας, ἄγνωστον εἰς τὰς τάξεις τῶν «βλάμηδων» (ἀδελφοποιητῶν) καὶ τῶν «συστημένων», γνωστὸν δὲ μόνον εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις. Τὸ σύστημα τοῦτο ἔχει ὡς ἑξῆς:

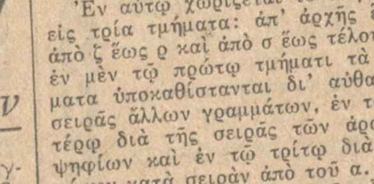

παράδειγμα: [illegible]

Ἐν αὐτῷ χωρίζεται τὸ ἀλφάβητον εἰς τρία τμήματα: ἀπ' ἀρχῆς ἕως ε, ἀπὸ ζ ἕως ρ καὶ ἀπὸ σ ἕως τέλους καὶ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ τμήματι τὰ γράμματα ὑποκαθίστανται δι' αὐθαιρέτου σειρᾶς ἄλλων γραμμάτων, ἐν τῷ δευτέρῳ διὰ τῆς σειρᾶς τῶν ἀραβικῶν ψηφίων καὶ ἐν τῷ τρίτῳ διὰ γραμμάτων κατὰ σειρὰν ἀπὸ τοῦ α. Ἀξιόλογος καινοτομία ἐν αὐτῷ εἶνε ὅτι καθιεροῦται τελεία φωνητικὴ γραφή· οὕτω καθιεροῦται ἴδιον γράμμα διὰ τὸν φθόγγον ου, ἀποσκορακίζονται τὰ η καὶ υ, δηλούμενα δι' οὗ ψηφίου καὶ τὸ ι, ὁμοίως τὸ ω δηλοῦται δι' οὗ ψηφίου καὶ τὸ ο, τὰ δὲ ξ καὶ ψ, ὡς δηλοῦντα δύο διακεκριμένους φθόγγους ἕκαστον, ἀντικαθίστανται διὰ τοῦ κσ καὶ πσ (κρυπτογραφικῶς 4α καὶ 9α). Ἡ καινοτομία αὕτη ἔσχε κολοσσιαίαν σημασίαν, καταστήσασα δύσκολον τὴν ἀποκάλυψιν τῶν κρυπτογραφημάτων.

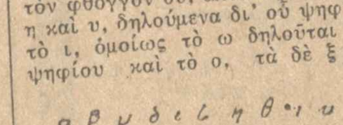

Κρυπτογραφικὸν σημειογραφικὸν ἀλφάβητον (Κατὰ κώδικα τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων)

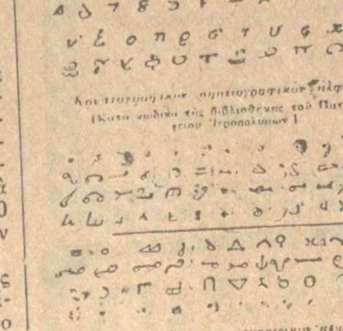

Κρυπτογραφικὸν σημειογραφικὸν ἀλφάβητον [illegible]

Κρυπτογραφικὰ τέλος ἀλφάβητα, ἐν οἷς τὰ γράμματα ὑποκαθίστανται διὰ σημείων, σώζονται πλεῖστα, ἐν οἷς τὰ κατωτέρω.

Παρόμοια σημεῖα εὕρηνται ἐν χειρογράφοις ἀπὸ τοῦ ΙΓ' μέχρι τοῦ ΙΖ' αἰῶνος τῶν βιβλιογράφων Γρηγορίου τοῦ Μαυροθαλασσίτου, Λαυρεντίου τοῦ Κυπραίου κ. ἄ., ὡς καὶ εἰς ἀντιγραφάς τινας ἐπιστολῶν Βασιλείου τοῦ Καισαρείας. Παρ' αὐτὰ μνημονευτέα καὶ τὰ κρυπτογραφικὰ σημεῖα ἑλληνικοῦ κώδικος τῆς βιβλιοθήκης τῆς Οὐψάλας ἐκ γεωμετρικῶν σχημάτων (=, \, ||| ἀντὶ η, λ, μ).

Εἰς τὰ συνήθη κρυπτογραφικὰ ἀλφάβητα (πλὴν τῶν κατὰ τοὺς βυζαντινοὺς χρόνους χρησιμοποιηθέντων) διακριτέα καὶ τὰ ἀκόλουθα:

Κατὰ σύστημα ἀπαντῶν ἐν χειρογράφῳ τοῦ 1595, ἕκαστον γράμμα ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀριθμοῦ, ὃν ἀντιπροσωπεύει τοῦτο, ἐφ' ὅσον αὐτὸς εἶνε κατώτερος τῆς δεκάδος (π. χ. τὸ α διὰ τοῦ 1, τὸ ε διὰ τοῦ 5), ἂν δὲ ὁ ἀριθμὸς εἶνε ἀνώτερος τῆς δεκάδος (ὡς τὸ ν ἀντιπροσωπεῦον τὸν 50, τὸ υ τὸν 400), τότε οὗτος διαιρεῖται διὰ τοῦ 10 ἢ τοῦ 100 καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ εὑρισκομένου πηλίκου (οὕτω ἀντὶ τοῦ ν τὸ 5, πηλίκον τοῦ 50 διὰ τοῦ 10 διαιρουμένου, ἀντὶ τοῦ υ τὸ 4, πηλίκον τοῦ 400 διὰ τοῦ 100 διαιρουμένου). Πρὸς ἀποφυγὴν δὲ τῆς συγχύσεως, οἱ μὲν ἀριθμοὶ οἱ δηλοῦντες ἀκέραιον τὸν ἀριθμόν, ὃν δηλοῖ ἓν γράμμα, ἔφερον ὀξεῖαν (1΄=α, 5΄=ε), οἱ δηλοῦντες τὸ διὰ τοῦ 10 πηλίκον μίαν στιγμὴν (5=50=ν) καὶ οἱ δηλοῦντες τὸ διὰ τοῦ 100 ἔφερον δύο στιγμὰς (4=400=υ). Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο, πολυπλοκώτερον, ἀλλὰ καὶ εὐκολώτερον διὰ τὸν γνωρίζοντα τὴν κλεῖδα, ἔχει τὸ χειρόγραφον:

ἀντί: Νικολάου τοῦ Λακίου
κρυπτ)κῶς: 51273174 374 312174

συνάγεται δὲ πλῆρες τὸ ἀκόλουθον κρυπτογραφικὸν ἀλφάβητον:

α	β	γ	δ	ε	ζ	η	θ	ι	κ	λ	μ
1	2	3	4	5	7	8	9	1	2	3	4
ν	ξ	ο	π	ρ	σ	τ	υ	φ	χ	ψ	ω
5	6	7	8	1	2	3	4	5	6	7	8

Ἐπίσης πολύπλοκον, ἀλλὰ καὶ τοῦτο εὔκολον διὰ τὸν γνώστην τῆς κλειδός, ἀπαντᾷ τὸ ἑξῆς σύστημα: Ἕκαστον γράμμα ἐσημειοῦτο κρυπτογραφικῶς διὰ ζεύγους ὁμοίων γραμμάτων, ἕκαστος δὲ αὐτῶν ἐδήλου τὸ ἥμισυ τοῦ ἀριθμοῦ, ὃν ἐδήλου τὸ αὐθεντικὸν γράμμα· ἀντὶ τοῦ σ. π. χ., δηλοῦντος τὸ 200, ἐγράφοντο κρυπτογραφικῶς δύο ρ (ρρ), δηλοῦντα 100+100. Ἐὰν τὸ ὑπὸ κρυπτογράφησιν γράμμα ἐδήλου ἀριθμὸν μὴ περιέχοντα ἀρτίας δεκάδας, ὡς π.χ. τὸ ο δηλοῦν τὸ 70, τότε τὸ γράμμα τοῦτο ἐγράφετο κρυπτογραφικῶς διὰ ζεύγους ἀνομοίων γραμμάτων, ὧν τὸ πρῶτον ἐδήλου τὸ ἥμισυ τοῦ ἀριθμοῦ πλὴν μιᾶς πεντάδος, καὶ τὸ δεύτερον τὸ ἥμισυ σὺν μιᾷ πεντάδι· οὕτω ἀντὶ τοῦ ο ἐγράφετο λμ (διότι λ=35—5=30 καὶ μ=35+5=40). Ἐὰν τέλος τὸ ὑπὸ κρυπτογράφησιν γράμμα ἐδήλου ἀριθμὸν περιέχοντα μόνον μονάδας, παρέμενεν ὡς εἶχε γραφόμενον διπλοῦν ἐπίσης ἀλλὰ ὑπογεγραμμένον πρὸς διάκρισιν· οὕτω ἀντὶ τοῦ α ἐτίθετο τὸ ζεῦγος αα. Παράδειγμα τοῦ συστήματος τούτου εὑρίσκομεν ἐν χειρογράφῳ τὸ ἀκόλουθον:

ἀντὶ μοναχός, δηλ.: κκλμκλααττλμρρ, δηλ.:
Μ= 40 . . . . ΚΚ= 20+ 20
Ο= 70 . . . . ΛΜ= 30+ 40
Ν= 50 . . . . ΚΛ= 20+ 30
Α= 1 . . . . ΑΑ
Χ=600 . . . . ΤΤ=300+300
Ο= 70 . . . . ΛΜ= 30+ 40
Σ=200 . . . . ΡΡ=100+100

Κατ' ἀνάλογον σύστημα ἀλλαχοῦ ἀπαντᾷ τὸ ἀκόλουθον παράδειγμα:

ἀντί: Ἰωάννης
Κρυπτογρ)κῶς: εευυσσκεκεκεκεδδρρ
[illegible]

Προφανῶς ἐνταῦθα ὁ κρυπτογράφος ἀντικατέστησεν ἕκαστον αὐθεντικὸν γράμμα διὰ δύο ἄλλων κρυπτογραφικῶν, ἀνταποκρινομένων ἑκάστου εἰς τὸ ἀκριβὲς ἥμισυ τοῦ ἀριθμοῦ, ὃν δηλοῖ τὸ αὐθεντικὸν γράμμα· οὕτω ἀντὶ ι (=10) ἔθεσε εε (5+5), ἀντὶ ν (=50) ἔθεσε κεκε (25+25) κλπ. Παραμένει ὅμως ἄπορον διατὶ ἀντὶ τοῦ α ἔγραψε σσ (=200+200).

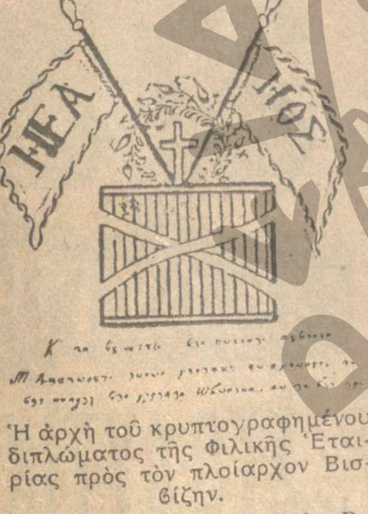

Ἡ ἀρχὴ τοῦ κρυπτογραφημένου διπλώματος τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας πρὸς τὸν πλοίαρχον Βισβίζην.

(Κατὰ χειρόγραφον τῆς Ἐθν. Βιβλιοθήκης: Ἀρχεῖον Ἀγωνιστῶν)

Ἀριθμογραφικὸν σύστημα τελείως αἰνιγματῶδες καὶ ἀπαιτοῦν σειρὰν ὁλόκληρον μακροχρονίων ὑπολογισμῶν καὶ διὰ τὸν γνωρίζοντα τὴν κλεῖδα, εἶνε τὸ τοῦ ἀκολούθου παραδείγματος:

ἀντί: Πέτρου κρυπτογραφικῶς: 955 διότι:
Π = 80
Ε = 5
Τ = 300
Ρ = 100
Ο = 70
Υ = 400
955

Οὕτω ἐν κώδικι τοῦ 1812 τῆς μονῆς Φιλοθέου ἐν Ἁγίῳ Ὄρει ἀναγιγνώσκομεν εἰς τὸ τέλος ἀκολουθίας τοῦ Μικροῦ Ἁγιασμοῦ: «ἐγράφη διὰ χειρῶν τοῦ 1296 844 1404», τοῦ ὁποίου τὴν λύσιν οὐδεὶς ἀσφαλῶς θὰ ἐπιδιώξῃ.

Ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα κύρια συστήματα κρυπτογραφίας σπανιώτατα ἐχρησιμοποιήθησαν διὰ πρακτικοὺς σκοπούς, πλὴν τοῦ τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας, συνηθέστερον ἀπαντῶντα εἰς ὑποσημειώσεις καλογηρικῶν χειρογράφων, δηλοῦσας τὸν βιβλιογράφον, τὸ ἔτος τῆς περατώσεως τοῦ κώδικος ἢ περιεχούσας βραχέα γνωμικά, ρητά, προφητείας, προσευχὰς κ.ἄ. Ἐπ' αὐτῶν εἰργάσθη ὁ Σπ. Λάμπρος, ἀδυνατήσας νὰ περατώσῃ ἴδιον σύγγραμμα. Πλὴν τούτων, παραμένουσιν ἄλυτα πολυπληθῆ κρυπτογραφικὰ συστήματα. Μόνος ὁ Ruelle τῷ 1911, ἐν ἰδίαις ἐργασίαις, εὗρε 39 ἀνεξήγητα ἑλληνικὰ κρυπτογραφικὰ ἀλφάβητα. Εἰς τὰ πλεῖστα τῶν ἑλληνικῶν μοναστηρίων καὶ βιβλιοθηκῶν ἐναπόκεινται ἔτι περισσότερα, πολλὰ δὲ κρυπτογραφικὰ μνημεῖα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως καὶ ἄλλων χρόνων ἀναμένουν τὴν λύσιν των εἰς τὰ Γενικὰ Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους.

Π. Ν. Π.

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς δύο ὑπογραφὰς τῶν κ.κ. Χαλκιᾶ καὶ Περπινιᾶ ὡς καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς «Πρωΐας» εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ αἱ ἔντυποι τοιαῦται, ἄνευ ἀμφοτέρων τῶν ὡς ἄνω ὑπογραφῶν δὲν ἀναγνωρίζονται.

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

ναγνωρίζομεν ὅμως, ἐξ ἑτέρου, ὅτι συνέβησαν τελευταίως πράγματα, τὰ ὁποῖα ἐκλόνισαν τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ κοινοῦ πρὸς ὡρισμένα στελέχη τοῦ σώματος. Δὲν θέλομεν νὰ υἱοθετήσωμεν καμμίαν κατηγορίαν, οὔτε ὑπῆρξεν ἡ ἐφημερὶς αὐτὴ βιαστικὴ εἰς προχείρους κρίσεις. Ὅταν ὅμως κυκλοφοροῦν βιβλία, φυλλάδια, ὑπομνήματα, εἰς τὰς σελίδας τῶν ὁποίων κατεξευτελίζονται ἀνώτεροι ἀξιωματοῦχοι τοῦ σώματος, ἐπιβάλλεται νὰ ἐκκαθαρισθῇ ἡ ὑπόθεσις αὐτή: καὶ ἢ νὰ ἐγκλεισθοῦν οἱ τοιαῦτα γράφοντες εἰς τὰς φυλακὰς ὡς ἔσχατοι συκοφάνται, ἢ ἂν τὰ καταγγελλόμενα εἶναι ἀληθῆ, οἱ ἔνοχοι ἀξιωματικοὶ ν' ἀπομακρυνθοῦν τὸ ταχύτερον τοῦ σώματος. Διότι καμμία ἰδέα γενικωτέρας σκοπιμότητος δὲν ἐπιτρέπεται νὰ καλύψῃ ἀδικήματα καθὼς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα καταγγέλλονται διὰ τῶν ἐν λόγῳ δημοσιεύσεων. Εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη ν' ἀποκατασταθῇ εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν τὸ σῶμα, τοῦ ὁποίου τὸ γόητρον μολύνουν εἴτε ἀνάξιοι ἀξιωματοῦχοί του, οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ ἐκκαθαρισθοῦν, ἢ ποταποὶ διαβολεῖς καὶ συκοφάνται, οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ διωχθοῦν.

-----□-----

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΑΘΜΟΝ... Θαῦμα περιγραφῆς ἡ δημοσιευθεῖσα χθὲς εἰς ἑσπερινὴν κυβερνητικὴν ἐφημερίδα ἀνταπόκρισις περὶ τῆς ἀφίξεως καὶ τῆς γενομένης ὑποδοχῆς τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Ἡ «ἀποκορύφωσις τῆς ἀγωνίας» τοῦ ἀναμένοντος τὸν κ. Πρωθυπουργὸν κοινοῦ τῆς Μακεδονικῆς πρωτευούσης εἰς τὸν περίβολον τοῦ σταθμοῦ ὑψομετρήθη πράγματι ἀριστοτεχνικῶς καὶ ἀπεδόθη ἀριστοτεχνικώτερον ἀπὸ τὸν ἀναμένοντα ἀνταποκριτήν. Ἀλλ' ἀριστοτεχνικωτάτη πασῶν ἦτο ἡ παρατήρησις ὅτι τὴν 9.5΄ π. μ. ἀκριβῶς, «ἡ φέρουσα τὸν κ. Βενιζέλον ἁμαξοστοιχία ἐστάθμευσεν εἰς τὸν σταθμόν». Ἡ παρατήρησις ἀποδεικνύει ὅτι ἐπρόκειτο προφανῶς περὶ ἐξαιρετικοῦ γεγονότος, ἐνῷ, κατὰ τὸν ἀνταποκριτήν, θὰ ἔπρεπεν ἴσως ἡ ἁμαξοστοιχία νὰ σταθμεύσῃ ἔμπροσθεν τοῦ διοικητηρίου, διὰ νὰ πηδήσῃ ὁ κ. Πρωθυπουργός. Αὐτὰ λοιπόν, κάνουν.... οἱ σταθμοί.

-----□-----

Ο ΚΡΟΝΟΣ *Οἱ χαρακτηρίζοντες τὸν κ. Βενιζέλον ὡς Κρόνον κατατρώγοντα τοὺς υἱούς του ἐπιβραβεύονται ἅπαξ ἔτι διὰ τὸν ἐπιτυχῆ χαρακτηρισμόν: Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην χθὲς ἐξεφώνησαν διαφόρους λόγους, πλὴν τοῦ κ. Βενιζέλου, ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὁ γενικὸς διοικητὴς Μακεδονίας, ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, ἕνας καθηγητής, ἕνας μαθητής, μία μαθήτρια καὶ δὲν ἠξεύρομεν ἀκόμη ποῖοι ἄλλοι. Ἀλλ' ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους τοὺς κατέπιεν ὁ κ. Βενιζέλος, τοῦ ὁποίου καὶ μόνον ὁ λόγος κατακλύζει τὰς ἐφημερίδας σήμερον. Τί κρῖμα!*

-----□-----

Η ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ Σήμερον εἶνε ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἐπιτροπὴ διατιμήσεων θὰ καθορίσῃ τὴν ἑβδομαδιαίαν τιμὴν τοῦ ἄρτου. Σημειώνομεν τοῦτο διὰ νὰ ὑπομνήσωμεν εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν ὅτι εἶνε καιρὸς πλέον νὰ πληροφορηθῇ καὶ ὁ κόσμος πόση ἐπιβάρυνσις περιέχεται εἰς τὴν τιμὴν τοῦ ψωμιοῦ διὰ τὴν ἐγχώριον σιτοπαραγωγήν, ἐπιβάρυνσις ἡ ὁποία δὲν καθωρίσθη κατὰ τὰς δυοτελευταίας ἑβδομάδας, διότι δὲν εἶνε ἐπακριβῶς γνωστὰ τὰ περίφημα ἔξοδα, (ἀλεστικὰ κλπ.) καὶ ἡ ἐλαττωματικότης τοῦ ἐγχωρίου σίτου. Ἢ μήπως δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ γνωρίζωμεν αὐτὰ τώρα ποὺ λείπει ὁ κ. Γαλόπουλος;

-----□-----

Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΔΙΕΞΟΔΟΣ Ἀνταποκριτὴς γαλλικῆς ἐφημερίδος τηλεγραφῶν ἐκ Γενεύης διαφόρους πληροφορίας περὶ ἐπικειμένης τουρκοβουλγαρικῆς συμφωνίας, προσθέτει ὅτι ἡ Τουρκία θὰ ἐμεσολάβει καὶ διὰ μίαν ἑλληνοβουλγαρικὴν συνεννόησιν διὰ τὸ ζήτημα τῆς διεξόδου τῆς Βουλγαρίας εἰς τὸ Αἰγαῖον. Καὶ προσθέτει ὅτι οἱ Βούλγαροι δὲν ἐπιμένουν πλέον νὰ λάβουν τὴν διέξοδον ταύτην εἰς τὴν Ἀλεξανδρούπολιν, ἀλλὰ δέχονται τώρα τὸν λιμένα τῆς Καβάλλας. Ἡ πληροφορία αὐτὴ δὲν εἶναι ἀληθοφανής. Ἡ Καβάλλα δὲν συνδέεται σιδηροδρομικῶς μὲ τὴν Βουλγαρίαν, οὔτε εἶναι εὔκολος τεχνικῶς ἡ κατασκευὴ σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἐκ Βουλγαρίας πρὸς τὸν λιμένα της. Ἀντιθέτως, εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, καὶ μάλιστα τὴν ἐλευθέραν ζώνην της, ὑπάρχουν ὅλαι αἱ ἀναγκαῖαι εὐκολίαι διὰ τὴν διεκπεραίωσιν τοῦ μεταγωγικοῦ βουλγαρικοῦ ἐμπορίου.

-----□-----

ΤΟ ΔΑΣΟΣ ΤΟΥ ΚΑΡΕΑ Εἰς τὸ μοναδικὸν δάσος τοῦ νοτιοδυτικοῦ τμήματος τοῦ Ὑμηττοῦ —τὸ δάσος τοῦ Καρέα— ἐνεργεῖται συστηματικὴ καὶ ἀνηλεὴς ὑλοτομία ἀπὸ καιροῦ. Καθημερινῶς κόπτονται δύο ἕως τρία πεῦκα ἀπὸ τοὺς κατοίκους τοῦ ἐγγυτέρου συνοικισμοῦ καὶ ἂν ἡ κατάστασις αὐτὴ ἐξακολουθήσῃ, τὸ μοναδικὸν αὐτὸ δασύλλιον θὰ ἐξαφανισθῇ. Ἀλλὰ τὸ δάσος τοῦ Καρέα, μὲ τὴν σημερινὴν ἐπέκτασιν τῆς πόλεως ἕως τὰ κράσπεδά του, δὲν ἠμπορεῖ νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς δάσος εὑρισκόμενον μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν, ἀλλὰ μᾶλλον ὡς ἄλσος τῶν περιχώρων, προσιτὸν εὐκολώτατα εἰς τοὺς ἔχοντας καθῆκον νὰ ἐπιβλέπουν διὰ τὴν διατήρησιν τῶν δασῶν μας. Καὶ ἡ καταστροφή του πρέπει ν' ἀποτραπῇ, τιμωρουμένων αὐστηρῶς, κατὰ τὸν νόμον, τῶν κακοποιῶν, ποὺ κόπτουν τὰ πεῦκα.

Αἱ χθεσιναὶ Ἱπποδρομίαι

Ἡ καθαυτὸ ἀνοιξιάτικη χθεσινὴ ἡμέρα συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν συρροὴν κόσμου εἰς τὸν Ἱππόδρομον. Παρετηρήθη μεγάλη κίνησις εἰς τὰς θυρίδας τῶν στοιχημάτων, τῶν ὁποίων αἱ ἀποδόσεις ἦσαν πλουσιώταται χάρις εἰς τὰς νίκας τῶν ἀουτσάϊντερ εἰς τὰς περισσοτέρας διαδρομάς. Οὕτω ἡ Χαμπτόκα εἰς τὴν πρώτην ἱπποδρομίαν ἀπέδωκε δρ. 1920. Ἐπίσης ἡ Λαίδη Ραίητζμορ ἀπέδωκε δραχμὰς 1870, ὁ δὲ Χαρίσα δραχμὰς 1330. Τὸ πρῶτον σύνθετον δραχμὰς 3133 ἀνὰ 50δραχμον δελτίον καὶ τὸ δεύτερον δρ. 478.

Ἐκ τῶν προπονητῶν δύο νίκας ἀπεκόμισεν ὁ σταῦλος τοῦ κ. Κουκίδου, δύο ὁ σταῦλος τοῦ κ. Λ. Σταυρινοῦ καὶ ἀνὰ μίαν οἱ σταῦλοι τῶν κ.κ. Μιχαηλίδου καὶ Δ. Κουντουριώτη.

Τὰ τεχνικὰ ἀποτελέσματα ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Πρώτη Ἱπποδρομία. Διετεῖς καθαρόαιμοι. Ἀπόστασις 1000 μέτρα. — Πρώτη ἦλθεν ἡ Χαμπτόκα τῆς δίδος Λεριώτη μὲ τὸν Μπικάρδι. Γκανιὰν 192, πλασσὲ 46, καὶ δεύτερος ὁ Σκάρλετ πλασσὲ 21.

Δευτέρα Ἱπποδρομία. Ἀραβικοὶ 1800 μέτρα. — Πρῶτος ἦλθεν ὁ Λιζὰζ τοῦ κ. Σταυρινοῦ μὲ τὸν Πανέτα. Γκανιὰν μετὰ τοῦ ὁμοσταύλου του Ναζὴμ 23 καὶ πλασσὲ 17 καὶ δεύτερος ὁ Μαηταὰμπ, πλασσὲ 14.

Τρίτη Ἱπποδρομία. Καθαρόαιμοι 1400 μέτρα. — Πρώτη ἦλθεν ἡ Λαίδη Ραίητζμορ τῆς κυρίας Γαϊτάνου μὲ τὸν Μπόγδανο. Γκανιὰν 187, πλασσὲ 37, δεύτερος ὁ Ἄσπιναλ, πλασσὲ 20 καὶ τρίτος ὁ Γκαριρίκεν πλασσὲ 21.

Τετάρτη Ἱπποδρομία. Ἀραβικοὶ 2200 μέτρα. — Πρῶτος ἦλθεν ὁ Χαρίσα τῆς κ. Γεωργίου μὲ τὸν Πανέτα. Γκανιὰν 133, πλασσὲ 36, δεύτερος ὁ Μασχοὺρ πλασσὲ 57 καὶ τρίτος ὁ Σάμπλακ πλασσὲ 28.

Πέμπτη Ἱπποδρομία. Ἀραβικοὶ 1400 μέτρα. — Πρῶτος ἦλθεν ὁ Γιάσσα τοῦ κ. Γαβριηλίδη μὲ τὸν Ἀνδρέα. Γκανιὰν μετὰ τοῦ ὁμοσταύλου του Ἰνκόγνιτο 22 καὶ πλασσὲ 20, δεύτερος ὁ Ράντι πλασσὲ 22 καὶ τρίτος ὁ Κίλεμπο πλασσὲ 21.

Ἕκτη Ἱπποδρομία. Ἀγγλοαραβικοὶ 1400 μέτρα. — Πρώτη ἦλθεν ἡ Ροζαμπέλα τῆς κ. Γεωργίου. Γκανιὰν 52, πλασσὲ 16, δευτέρα ἡ Ἀντελλὰντ πλ. 18 καὶ τρίτος ὁ Ἄρης πλ. 13.

Πρῶτον σύνθετον: Σταῦλος Σταυρινοῦ - Λαίδη Ραίητζμορ 3133. Δεύτερον Σύνθετον Σταῦλος Γαβριηλίδου - Ροζαμπέλα 478.

Συναυλίαι

Αὔριον εἰς τὰ «Ὀλύμπια» ὥρ. 6.30 μ.μ. δίδεται ἡ Β΄ Συναυλία Συνδρομητῶν τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Μητροπούλου. Θὰ ἐκτελεσθοῦν διὰ πρώτην φορὰν ἡ 11η Συμφωνία τοῦ Χάϋδν (Στρατιωτικὴ) αἱ Παραλλαγαὶ τοῦ Μπρὰμς ἐπὶ θέματος τοῦ Χάϋδν καὶ δύο Συνθέσεις τοῦ μετέχοντος εἰς τὴν Συναυλίαν μεγάλου Ἰταλοῦ καλλιτέχνου Ἀλφρέδο Καζέλλα, ἤτοι ἡ «Σκαρλαττιάνα» μὲ Σολίστ εἰς τὸ πιάνο τὸν συνθέτην καὶ ἡ «Τζιάρα - Σουΐτα» διὰ μεγάλην ὀρχήστραν, τὴν ὁποίαν θὰ διευθύνῃ ὁ ἴδιος ὁ κ. Καζέλλα.

Τί θὰ ἀκούσωμεν εἰς τὸ ραδιόφωνον σήμερον Δευτέραν

(Ὥρα Ἀθηνῶν. - Τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα σημεῖα τοῦ προγράμματος σημειοῦνται δι' ἀστερίσκων).

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394.2 μ.). 6 ½ μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. 9 μ.μ. Σόλο κλαρινέττο. 9 ¾ μ. μ. Ὁ τενόρος Ντεσλάου θὰ τραγουδήσῃ ρουμανικὰ τραγούδια. 10 ¼ μ. μ. Μουσικὴ δωματίου.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (432 μ.). 7 μ. μ. Ντουέττο κιθάρας. 9 ½ μ. μ. Συναυλία τοῦ Κουαρτέττου τοῦ Βελιγραδίου καὶ τῆς Ἀκαδημαϊκῆς χορῳδίας «Ὀμπιλίκ». 11.20΄ μ. μ. Συνέχεια τῆς συναυλίας.

ΡΩΜΗ (441.2 μ.). 6 ½ μ. μ. Συναυλία βιολιοῦ. 9.32΄ μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 10 ¼ μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία καὶ μουσικὴ δωματίου.

ΜΙΛΑΝΟ (500.8 μ.). 8 ½ μ. μ. Ποικίλη συναυλία. 9 ½ μ. μ. Μουσικὴ χοροῦ.

* ΒΙΕΝΝΗ (516.3 μ.). 8.35΄ μ. μ. Συναυλία τῆς ὀρχήστρας Ρέμις, μὲ συνθέσεις Βέμπερ, Λέχαρ, Κοστάλ, Μασκάνι, Χελλμεσπέργκερ, Μόζαρτ (3η Συμφωνία), Βάγνερ. 9 ½ μ.μ. Συναυλία ἐκ Βελιγραδίου. 1. Τὸ Κουαρτέττο Βελιγραδίου θὰ παίξῃ τὸ Κουαρτέττο γιὰ πιάνο, βιολί, βιόλα καὶ βιολοντσέλλο τοῦ Γκαλτσίκ. 2. Ἀκαδημαϊκὴ Χορῳδία «Ὀμπιλίκ» μὲ συνθέσεις Μοκρανζάτς, Μιλόγεβιτς καὶ Λάγιοβιτς. 3. Μεταβίβασις ἐκ τῆς Ὄπερας τοῦ Βελιγραδίου τοῦ μουσικοδράματος τοῦ Κρστίκ «Ὁ τύραννος». 11 ½ μ.μ. Συναυλία τῆς ὀρχήστρας Μαχό.

* ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550.5 μ.). 6 ½ μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. 8 ½ μ.μ. Συναυλία τῆς Φιλαρμονικῆς τῆς Βουδαπέστης ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἔρνστ Ντοχνάνυϊ.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1411.7 μ.). 9 ¼ μ. μ. Συναυλία. 9 ½ μ.μ. Μεγάλη διεθνὴς συναυλία ἐκ Βελιγραδίου. 12 μεσον. Μουσικὴ χοροῦ.

— Τί θὰ ἀκούσωμεν αὔριον Τρίτην

ΖΑΓΚΡΕΜΠ (307 μ.). 9 ½ μ.μ. Συναυλία βιολιοῦ μὲ Σονάτες Μόζαρτ καὶ Χαΐντελ καὶ μίαν Σουΐτα τοῦ Μὰξ Ρέγκερ. 10 ½ μ.μ. Συναυλία τῆς σοπράνο Νοτσινίκ. 11.40΄ μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική.

ΜΠΡΥΝΟ (342 μ.). 7.20΄ μ. μ. Συναυλία τραγουδιῶν. 9 μ. μ. Συναυλία ὀρχήστρας τῇ συμπράξει τῆς πιανιστρίας Χοροβά, μὲ ἔργα Ντβόρζακ καὶ Σοπέν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (356.3 μ.). 7 ¼ μ. μ. Μουσικὴ χοροῦ ἀπὸ τὴν ὀρχήστρα Παίην. 8.40΄ μ. μ. Συναυλία μὲ ὄργανον. 9 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. 12 ½ μεσον. Μουσικὴ χοροῦ.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (385.1 μ.). 7 μ. μ. Βιολοντσέλλο. Καντσονέττες. Ντουέττα κλπ. 8 ½ μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 8.55΄ μ.μ. Ἰσπανικὰ τραγούδια. Μπαλαλάϊκα. 9 ¾ μ. μ. Τραγουδιστὰ ταγκό. 10 ¼ μ.μ. Στρατιωτικὴ μουσική. 11 μ.μ. Μέρη ἀπὸ τὶς ὄπερες: Τόσκα, Ἡ κόρη τοῦ Συντάγματος, Κάρμεν, Τανχόϋζερ, Μινιόν. 12 μεσ. Μεταβίβασις τῆς ὀρχήστρας ἐκ τοῦ καφὲ «Σιών». 1 ¼ μ. μεσον. Κυνηγετικὸν κέρας. 1 ½ μ. μεσον. Βιεννέζικη ὀρχήστρα.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394.2 μ.). 6 ½ μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. 9 μ. μ. Συναυλία ὀρχήστρας. Γιόχαν Στράους: Μὰρς ἀπὸ τὸν «Βαρῶνον τσιγγάνον», «Τὸ φιλί» βάλς, Λίντεμαν: Τὸ τραγοῦδι τοῦ Βόλγα, Ντελὶμπ: Μπαλέττο ἀπὸ τὴν «Συλβία» (βιολὶ σόλο). 9 ¾ μ. μ. Συνέχεια συναυλίας. Κανταλάνι: Χορὸς ἀπὸ τὴν ὄπερα «Λορελάϊ», Φρεντερίκσεν: Σουΐτα, Κάλμαν: Μέρη ἀπὸ τὴν «Πριγκήπισσα τοῦ Τσίρκο», Ἰόζεφ Στράους.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (432 μ.). 6 μ. μ. Τσίτερ. 6 ½ μ.μ. Ἐθνικοὶ σκοποὶ ἀπὸ δίσκους. 9 μ. μ. Συναυλία.

ΡΩΜΗ (441.2 μ.). 6 μ.μ. Συναυλία τραγουδιοῦ καὶ ὀρχήστρας. 9.32΄ μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 9.50΄ μ. μ. Συναυλία τραγουδιοῦ καὶ ὀρχήστρας μὲ ἔργα Φορόνι, Σοπέν, Σοῦμπερτ, Ροσίνι, Λεονκαβάλλο, Τζιορντάνο (Ἀντρὲ Σενιέ) καὶ Μεξικανικὰ τραγούδια. (Τὸ αὐτὸ πρόγραμμα ἐκ Νεαπόλεως 331.4).

ΜΙΛΑΝΟ (500.8 μ.). 8 ½ μ. μ. Ποικίλη συναυλία. 9 ½ μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 9.50΄ μ.μ. «Δὸν Πασκουάλε», ὄπερα τοῦ Ντονιζέττι. (Τὸ αὐτὸ πρόγραμμα ἐκ Τουρίνου 297 μ.).

ΒΙΕΝΝΗ (516.3 μ.). 8.35΄ μ.μ. Ρεσιτὰλ τῆς κιθαριστρίας Λουΐζας Βάλκερ. 9 μ.μ. Συναυλία τοῦ βιολοντσελλίστα Πιατιγκόρσκυ μὲ συνθέσεις Μποκερίνι, Μπετόβεν (παραλλαγαὶ ἐπὶ ἑνὸς θέματος τοῦ Μόζαρτ), Μπάχ, Φωρέ, Γρανάδος, Μαϊνάρντι, Σοῦμπερτ, Βέμπερ.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550.5 μ.). 8 ¼ μ.μ. Συναυλία. 11.10΄ μ.μ. Συναυλία πιάνου. Κατόπιν τσιγγάνικη ὀρχήστρα.

* ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1411.7 μ.). 6 ¾ μ.μ. Λαϊκὴ συναυλία. 8.50 μ. μ. «Λακμέ», ὄπερα τοῦ Ντελίμπ.

Ἑλληνικὰ τραγούδια

Φάουστ

Ξέχειλο παίρνεις, Φάουστ, τὸ πικρὸ ποτῆρι,
νάβρῃς παρηγοριὰ στὴ λήθη τοῦ θανάτου,
ἀπὸ τὸν κόσμο φεύγοντας, ποὺ ὁλόγυρά του
στῆς γνώσης τὸ λουλοῦδι τρύγισες τὴ γύρη.

Μὰ ξάφνου, τῆς Λαμπρῆς ἀκοῦς τὸ πανηγύρι,
μακρυάθε νὰ χτυποῦν καμπάνες, ἐκεῖ κάτου
καὶ τῆς ζωῆς ὁ πόθος μὲ τὸ ἀνάβλεμμά του
σοῦ φανερώνεται ξανὰ στὸ σπουδαστήρι.

Μὲ λάμψη εἶχαν τὰ στήθια σου ὡραῖα φωτίσει
κι' ἄφησες τὸ ποτῆρι κάτου. Εἶχε κερδίσει
τὸν ἄνθρωπο ἡ ζωή, τοῦ πόνου αἰώνια βρύση.

Στεῖροι θὰ μᾶς πικραίνουν μέσα μας οἱ πόνοι.
Μὰ ἡ ἄπειρη ζωὴ γλυκὰ μᾶς ξανανιώνει
καὶ μὲ Λυγκέα ματιὰ δῶ κάτου μᾶς ἑνώνει.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΙΔΕΡΗΣ

Θέατρα.

ΑΛΑΜΠΡΑ (Ὀπερέττα Σαμαρτζῆ). «Ἡ Μπίμπα» τοῦ κ. Σακελλαρίδη.
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. Ἀργεῖ.
ΟΛΥΜΠΙΑ. Τὴν Τετάρτην «Τροβατόρε» μὲ Πικαλούγκα καὶ Γκάλλι.
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Τὰ Παρασκήνια».
ΠΑΠΑ·Ι·ΩΑΝΝΟΥ. (Ἐλευθ. Μουσικὴ Σκηνή). «Τὰ σπουργίτια τῆς Ἀθήνας».
ΤΡΙΑΝΟΝ. Ἀργεῖ.
ΚΙΤ-CAT. Dauvia καὶ θίασος πιθήκων.

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Στὸ Δυτικὸ θαῦμα».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ἡ κυρία μὲ τὴν ἑρμίνα» (ἢ ἡ Νύφη τοῦ Συντάγματος).
ΙΝΤΕΑΛ. «Μανουελίτα».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ἐρωτικὴ φλόγα».
ΟΥΦΑ. «Δύο καρδιὲς σ' ἕνα βάλς», μουσικὴ τοῦ Ρ. Στόλτς.
ΠΑΝΘΕΟΝ «Ἡ μαιτρέσσα στὸν μπαμπᾶ της».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ὁ Βασιλεὺς τῶν Παρισίων» μὲ τὸν Ἰβὰν Πέτροβιτς.

Συνοικιακὰ

Α.Ο.Δ.Ο. «Ἐρυθρὰ πόλις».
ΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΟΝ. Μπίλλυ Ντόβ.
ΑΡΗΣ. «Λευκὸς γάμος».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Μπροντουαίη».
ΚΡΥΣΤΑΛ. «Ὄασις ἔρωτος».
ΛΟΥΞ. «Κβὸ βάντις».
ΠΑΛΛΑΣ. «Κυρίαρχοι τῆς ἐρήμου».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ, «Ἐρωτικὸν βάλς».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Χείμαρρος θανάτου».
ΝΕΟΝ (Ποδονίφτη). «Ρασπουτίν».

Πειραιεὺς

Α·Ι· ΛΑ·Ι·Φ. «Γυναῖκα ποὺ ἀρέσει».
ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. «Ἔξω Ὅλα».
ΚΑΠΙΤΩΛ. «Ζωγραφιστὸς ἄγγελος».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Νεάπολις».

Ἀθλητισμὸς

—Ὁ «Παναθηναϊκὸς» ἐνίκησε τὸν «Ἐθνικὸν» μὲ 6-1

Πέρυσιν ὁ «Ἐθνικὸς», εἰς φιλικὸν καὶ τότε ἀγῶνα, κατώρθωσε νὰ ἐξέλθῃ ἰσόπαλος πρὸς τὸν «Παναθηναϊκὸν» μὲ 1—1. Ἡ ἐφετεινὴ συνάντησις εἶχεν ἀποτέλεσμα νὰ ἡττηθῇ ὁ «Ἐθνικὸς» μὲ 6 τέρματα ἔναντι 1. Ποῦ νὰ ἀποδώσῃ κανεὶς τὸ ἀπρόοπτον αὐτὸ ἀποτέλεσμα καὶ τὴν τόσην διαφορὰν μεταξὺ τῶν δύο ἀποτελεσμάτων, τοῦ χθεσινοῦ καὶ τοῦ περυσινοῦ; Τὸ χθεσινὸν 6—1 δὲν ἀνεμένετο, τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον ὁ «Ἐθνικὸς» ἔκαμε καλὴν ἐμφάνισιν τὴν περασμένην Κυριακὴν μὲ τὸν «Ὀλυμπιακόν». Ἀλλὰ καὶ ὅταν ἤρχισε τὸ δεύτερον ἡμιχρόνιον εἰς τὸν χθεσινὸν ἀγῶνα, δὲν ὑπῆρχε τίποτε τὸ ἐνδεικτικὸν ὅτι εἰς τὸ τέλος ὁ «Παναθηναϊκὸς» θὰ ἐξήρχετο νικητὴς μὲ 6—1, διότι μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ὁ «Ἐθνικὸς» μὲ τὴν ὑπεροχὴν καὶ ἕνα ὑπὲρ αὐτοῦ τέρμα, εἶχε δημιουργήσει καλὴν ἐντύπωσιν καὶ ἡ θέσις τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» δὲν ἦτο διόλου εὐχάριστος. Πόσον ὅμως ἤλλαξαν τὰ πράγματα μετὰ τὰ πρῶτα πέντε λεπτὰ τοῦ δευτέρου ἡμιχρονίου!... Θὰ μποροῦσε κάλλιστα κανεὶς νὰ διαιρέσῃ τὴν χθεσινὴν συνάντησιν σὲ δύο μέρη — τὰ δύο ἡμιχρόνια — ἕκαστον τῶν ὁποίων ἐπιδέχεται κριτικὴν τελείως διάφορον τοῦ ἄλλου. Ὁ «Ἐθνικὸς» ἤρχισε θαυμάσια τὸν ἀγῶνα καὶ τὸν ἐτελείωσε ἀνιαρά, ἐνῷ ἀντιθέτως ὁ «Παναθηναϊκὸς», ἀρχίσας μὲ δειλίαν καὶ ἐπιφυλακτικότητα, ἐτελείωσε μὲ δύναμιν, συνοχήν, ἀποτελεσματικότητα... Τὸ ἕνα τέρμα τοῦ «Ἐθνικοῦ», πραγματοποιηθὲν εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ἀγῶνος ἀπὸ καλὸν συνδυασμόν, ἔδωσεν εἰς τοὺς παίκτας μεγάλον θάρρος, ὥστε ἡ ὁμὰς, διατηρήσασα τὴν ὑπεροχήν, ἔφερε κατ' ἐπανάληψιν εἰς δύσκολον θέσιν τὴν ἄμυναν τοῦ «Παναθηναϊκοῦ». Ἀπὸ τὴν διεξαγωγὴν ἄλλως τε τοῦ παιγνιδίου εἰς τὸ πρῶτον ἡμιχρόνιον, κανεὶς δὲν ἔμεινεν εὐχαριστημένος διὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ «Παναθηναϊκοῦ», καὶ πολλοὶ ἤρχισαν νὰ κατακρίνουν τοὺς ἐλεξιονὲρ τῆς ἐθνικῆς ὁμάδος διὰ τὰς προτιμήσεις των ἐπὶ τῶν παικτῶν τοῦ «Παναθηναϊκοῦ». Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον ἀξίζει νὰ τονισθῇ εἶνε τὸ τί δύναται νὰ ἐπιτύχῃ μία ὁμὰς ὅταν ἀντλήσῃ τὸ θάρρος διὰ τὴν νίκην καὶ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι δὲν δύναται νὰ νικήσῃ. Μέσα σὲ ὀλίγα λεπτὰ ὁ «Παναθηναϊκὸς» ἐπέτυχε χθὲς ἓξ τέρματα, ἐνῷ ἐπὶ 45 ὁλόκληρα λεπτὰ προηγουμένως δὲν ἠδυνήθη νὰ κάμῃ τίποτε. Τί περίεργα πράγματα συμβαίνουν εἰς τὸ ποδόσφαιρον....

* * *

Ὁ ἀγὼν ἤρχισε πολὺ ζωηρὸς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν καὶ πρῶτος ὁ Σαράντος ἀναγκάζεται νὰ ἐπέμβῃ διὰ νὰ ἀπομακρύνῃ τὸν κίνδυνον ἀπὸ τὸ τέρμα του. Ὁ «Ἐθνικὸς» ὅμως παίζει μὲ ἐξαιρετικὸ κέφι καὶ αἱ ἐπιθέσεις του γίνονται μὲ ταχύτητα καὶ ὁρμήν, εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἀντίπαλος ἄμυνα νὰ κινῆται δυσκόλως.

Ἕνας ὡραῖος συνδυασμὸς τῶν κυνηγῶν, ἀπολήγει εἰς τὸ πρῶτον καὶ μοναδικὸν τέρμα τοῦ «Ἐθνικοῦ», εἰς τὰ πρῶτα λεπτά. Ὀλίγον κατόπιν ὁ Ἀρχιμανδρίτης χάνει βέβαιον τέρμα καὶ ἡ ἀστοχία τοῦ «Ἐθνικοῦ» συνεχίζεται. Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὸ πρῶτον ἡμιχρόνιον: «Ἐθνικὸς»: τερματοφύλαξ καὶ ἄμυνα θαυμάσιοι, μέσοι καὶ κυνηγοὶ καλοί. «Παναθηναϊκὸς»: Ἄμυνα, μέσοι μέτριοι, κυνηγοὶ ἐπίσης.

Εἰς τὸ δεύτερον ἡμιχρόνιον τὰ πράγματα ἀντιστρέφονται. Ὁ «Ἐθνικὸς» ἀπὸ τὴν συνεχῆ προσπάθειαν εἰς τὸ πρῶτον ἡμιχρόνιον δὲν δύναται νὰ ἀντιδράσῃ ἀποτελεσματικῶς καὶ ὁ «Παναθηναϊκὸς» διατηρεῖ τὴν ὑπεροχὴν καθ' ὅλον τὸ ἡμιχρόνιον.

Πρῶτον τέρμα ἀπὸ τὸν Μεσσάρην μὲ ὡραία κεφαλιά, δεύτερον, τρίτον, τέταρτον, πέμπτον, διὰ νὰ σταματήσῃ ἡ αἰφνιδία αὐτὴ παραγωγικότης τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» εἰς τὰ ἓξ τέρματα. Καὶ τὰ ἓξ τέρματα ἔγιναν ἔπειτα ἀπὸ θαυμασίους συνδυασμοὺς καὶ ὁ Σαράντος δὲν φέρει οὐδεμίαν εὐθύνην. Ἀπέκρουσεν ἀπεναντίας εἰς κόρνερ ἰσχυρότατον σούτ, χωρὶς νὰ ἀναφέρωμεν πληθώραν ἄλλων ἐπιτυχῶν ἐπεμβάσεών του.

Καὶ τώρα αἱ ὁμάδες: «Ἐθνικὸς»: Ἔπαιξε θαυμάσια εἰς τὸ πρῶτον ἡμιχρόνιον καὶ μετριότατα εἰς τὸ δεύτερον. Ἡ ἄμυνα εἰργάσθη θαυμάσια καὶ μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ζούρντον διεκρίθη, καὶ πάλιν ὅμως εἰς τὸ πρῶτον ἡμιχρόνιον. Ἀπὸ τοὺς μέσους θὰ ἀναφέρωμεν τοὺς Τσιριτάκην καὶ Χέλμην καὶ ἀπὸ τοὺς κυνηγοὺς τοὺς κεντρικούς. Ἡ ὁμάς, παρὰ τὴν ἧτταν της, ἔκαμε καλὴν ἐντύπωσιν καὶ οἱ παῖκται ἔπαιξαν μὲ θέλησιν καὶ πεῖσμα. Διαπιστοῦμεν ἐπίσης ὅτι ὁ «Ἐθνικὸς» ἄφησε μέγα μέρος τῆς ὁρμῆς του, ἀντικαταστήσας αὐτὴν μὲ τέχνην.

«Παναθηναϊκὸς»: Τὸ παιγνίδι του ὑπέροχον εἰς τὸ δεύτερον ἡμιχρόνιον καὶ δὲν θὰ εἴχαμεν νὰ διακρίνωμεν κανένα ἰδιαιτέρως. Οἱ μέσοι ὅμως μᾶς ἀναγκάζουν νὰ κάμωμεν ἐξαίρεσιν, καὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἡ ἐπιτροπὴ διαλογῆς παικτῶν δὲν θὰ ἔχῃ νὰ σκεφθῇ πολύ. Διαιτητὴς ὁ κ. Βεντουρέλλης ἐκ Θεσσαλονίκης.

—«Ἕνωσις» — «Ἀτρόμητος» 7-0

Εἰς τὴν περυσινὴν πρώτην συνάντησίν των διὰ τὸ πρωτάθλημα ὁ «Ἀτρόμητος» κατὰ γενικὴν ἔκπληξιν κατώρθωσε νὰ νικήσῃ τὴν «Ἕνωσιν» μὲ 2—1, πρᾶγμα ποὺ ἐστοίχισεν εἰς τὴν τελευταίαν πολὺ διὰ τὸ πρωτάθλημα. Χθὲς ἡ «Ἕνωσις Κων)πόλεως» ἐνίκησε τὸν «Ἀτρόμητον» μὲ 7—0 εἰς τὸ γήπεδόν της, ἐπίσης διὰ τὸ πρωτάθλημα. Αἱ κρίσεις νομίζομεν περιττεύουν.

— «Παλαιὸν Φάληρον» — «Ἀθηναϊκὸς» 2-2

Εἰς τὸ τερραὶν τοῦ «Ἀπόλλωνος» ὁ «Ἀθηναϊκὸς» ἔδωσε χθὲς ἰσόπαλον ἀποτέλεσμα πρὸς τὸ «Π. Φάληρον» μὲ 2—2 διὰ τὸ πρωτάθλημα Ἀθηνῶν.

—«Ὀλυμπιακὸς»—«Ἄμυνα» 5-0

Διὰ τὸ πειραϊκὸν πρωτάθλημα συνηντήθησαν χθὲς εἰς τὸ Ποδηλατοδρόμιον ὁ «Ὀλυμπιακὸς» καὶ ἡ «Ἄμυνα». Ὁ «Ὀλυμπιακὸς» μὲ πλήρη ὑπεροχὴν ἐνίκησε μὲ 5—0.

—Ἄλλοι ἀγῶνες

Χθὲς ἔγιναν ἐπίσης καὶ πολλοὶ ἄλλοι ποδοσφαιρικοὶ ἀγῶνες μὲ τὰ ἑξῆς ἀποτελέσματα:

2α «Παναθηναϊκοῦ» - 2α «Ἐθνικοῦ» 2—2.

2α «Ἑνώσεως Κων)πόλεως» - 2α «Ἀτρομήτου» 6—0.

«Ἐμποροϋπάλληλοι» - «Πανιώνιος» (δευτέρα κατηγορία) 1—0.

«Ἀττικὸς» - «Φίλαθλοι» 4—1.

—Τὸ πρωτάθλημα ὁπλομαχίας

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν χθεσινῶν ἀγώνων ὁπλομαχίας διὰ τὸ πρωτάθλημα εἶνε τὰ ἑξῆς:

Ξίφος Ἀσκήσεως Ἀτομικόν: 1ος Κ. Μπότασης νῖκαι 6, 2ος Μπέμπης νῖκαι 5, 3ος Ζαλοκώστας νῖκαι 4, 4ος Φερεντῖνος νῖκαι 3, 5ος Κασάνδρας νῖκαι 3 καὶ 6ος Ζουλούμης νῖκαι 1.

Ξίφος Τριγωνικὸν Ἀτομικόν: 1ος Ζαλοκώστας νῖκαι 5, 2ος Μπότασης νῖκαι 3, 3ος Κασσάνδρας νῖκαι 3, 4ος Μπέμπης νῖκαι 3, 5ος Ἀγέλαστος νῖκαι 1.

Οἱ ἀγῶνες συνεχίζονται τὸ Σάββατον καὶ τὴν Κυριακήν.

Παιδικὸς κινηματογράφος

Τὰ παιδιὰ ποὺ μὲ τόσην ἀνυπομονησίαν περιμένουν τὴν Κυριακὴν γιὰ νὰ χαροῦν καὶ νὰ διασκεδάσουν, ἐγέμισαν χθὲς τὸ πρωῒ τὸ «Ἀττικὸν» ὅπου ἐδόθη ἡ δευτέρα κινηματογραφικὴ παράστασις τοῦ «Συνδέσμου πρὸς ἀνάπτυξιν παιδικῶν κινηματογράφων» καὶ ἐπέρασαν πράγματι δύο ὥρας μὲ γέλια, χάρις εἰς τὶς διασκεδαστικὲς ταινίες ποὺ προεβλήθησαν. Ὑπενθυμίζομεν ὅτι μόνον αἱ παραστάσεις τοῦ «Συνδέσμου παιδικῶν κινηματογράφων» εἶνε παιδικαὶ καὶ δίδονται κάθε Κυριακὴν πρωῒ ἀπὸ τὰς 10—12 μὲ γενικὴν εἴσοδον δρχ. 8. Εἰς αὐτὰς προβάλονται ταινίαι εἰδικῶς διὰ παιδιά, αἱ ὁποῖαι μορφώνουν τοὺς μικροὺς θεατάς, ἐνῷ συγχρόνως τοὺς διασκεδάζουν, ὅπως εἶνε αἱ ἱστορίαι τοῦ Τοτοῦ καὶ τὰ περίφημα Μίκυ Μάους.

Μία συνέντευξις μὲ τὸν Ἔριχ Μαρία Ρεμάρκ

Ὁ Γερμανὸς συγγραφεὺς Ἔριχ Μαρία Ρεμάρκ, ὁ ὁποῖος κατέστη διάσημος μὲ τὸ βιβλίον του «Οὐδὲν νεώτερον ἀπὸ τὸ Δυτικὸν Μέτωπον», ἔγραψε καὶ δεύτερον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐπιστροφὴ ἀπὸ τὸ Μέτωπον». Εἰς ἀνταποκριτὴν Ρουμανικῆς ἐφημερίδος εἰς τὸ Βερολῖνον, ὁ Ρεμὰρκ εἶπεν ὀλίγα πράγματα σχετικὰ μὲ τὴν ζωήν του. Εἰς τὴν ἐρώτησιν τοῦ δημοσιογράφου ἐὰν ἀληθεύει ἡ φήμη ὅτι ὁ συγγραφεὺς ἀποφεύγει τὰς συνεντεύξεις, ἀπεκρίθη:

—Ἀποφεύγω ὅ,τι δήποτε ἠμπορεῖ νὰ δώσῃ τὴν εὐκαιρίαν διὰ νὰ δημιουργηθῇ θόρυβος περὶ τὸ ἄτομόν μου, διότι ἁπλούστατα τὸ θεωρῶ ἄσκοπον. Εἶμαι ἕνας ἄνθρωπος κοινός, ὅπως ὅλοι οἱ ἄλλοι, καὶ αἱ προσωπικαί μου γνῶμαι ἔχουν τὴν ἴδια μικρὰ ἢ μεγάλη σημασία ποὺ ἔχουν καὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.

—Καὶ ὅμως προσθέτει ὁ συντάκτης, λόγῳ τῆς παγκοσμίου ἐπιτυχίας τοῦ βιβλίου σας ὑπάρχουν πολλοί, ποὺ ἐνδιαφέρονται νὰ μάθουν μερικὰ πράγματα, ποὺ ἀφοροῦν τὴν ἰδιαιτέραν σας ζωήν.

—Τὸ παραδέχομαι, ἀπαντᾷ ὁ Ρεμάρκ, ἀλλὰ φαντάζομαι ὅτι ὅλος αὐτὸς ὁ κόσμος ἔχει ἱκανοποιήσει ἀπολύτως τὴν περιέργειάν του ὕστερα ἀπὸ τὰ τόσα πολλὰ ποὺ διηγοῦνται γιὰ μένα. Ὁμολογῶ ὅτι εἶναι τόσον ἐνδιαφέρουσαι αἱ διάφοροι διηγήσεις, ποὺ διασκεδάζω κ' ἐγὼ νὰ τὶς ἀκούω, γιατὶ ἔτσι μαθαίνω πολλὰ καινούργια πράγματα περὶ τοῦ ἑαυτοῦ μου, τὰ ὁποῖα ἀγνοῶ. Ἐὰν ἦσαν ἀλήθεια τὸ ὅσα λέγουν, θὰ ἔπρεπε νὰ ἤμουν μὲ τρεῖς ὑποστάσεις. Λυποῦμαι ὅτι δὲν ἔχω τίποτε σχέσιν μὲ τὴν πραγματικότητα. Μακάρι νὰ ἤμουν ὅπως μὲ φαντάζονται, θὰ εἶχεν ἀσφαλῶς ἡ ζωή μου πολὺ πλέον ἐνδιαφέρον, παρὰ τώρα ποὺ εἶναι μόνον ἐργασία καὶ πίκρα.

—Δὲν ἐπεζητήσατε ποτὲ νὰ διαψεύσετε τὰς διαφόρους διαδόσεις;

—Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἔπρεπε νὰ παύσω νὰ γράφω καὶ νὰ ἐγκαταστήσω εἰδικὸν γραφεῖον μὲ πολλοὺς βοηθοὺς διὰ νὰ κάμω διαψεύσεις. Ἀλλὰ μοῦ εἶναι τελείως ἀδιάφορον ἐὰν αὐτὰ ποὺ διαδίδονται γιὰ μένα εἶναι ἀληθινὰ ἢ ὄχι. Αὐτὸ εἶναι μᾶλλον ζήτημα προσωπικῆς ὑπερηφανείας, φιλοδοξίας καὶ ματαιοδοξίας. Φρονῶ ὅτι ἕνα καλὸ βιβλίο εἶναι τὸ μόνον πρᾶγμα ποὺ μπορεῖ νὰ νικήσῃ ὁποιαδήποτε δυσκολία καὶ νὰ σταθῇ ἀπάνω ἀπὸ ὅλα. Ἐξ ἄλλου ὅταν ἕνα βιβλίον εἶναι ἀνόητο, δὲν ὠφελεῖ εἰς τίποτε καμμία δήλωσις διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας. Ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποὺ θέτω εἰς κυκλοφορίαν ἕνα βιβλίον μου τὸ ἀφήνω μόνον του νὰ παλαίσῃ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν. Ἐὰν ἔχῃ ἀρκετὴν ζωτικότητα θὰ νικήσῃ, ἂν ὄχι θὰ πέσῃ. Διὰ τὸν ἴδιον λόγον ἀρνοῦμαι νὰ ὁμιλῶ εἰς τὸ κοινὸν διὰ τῶν ἐφημερίδων. Δὲν ξεύρω τί νὰ τοῦ πῶ. Νὰ ὁμιλήσω διὰ τὸ ἴδιον μου ἔργον ὡς συγγραφεύς; Δὲν θὰ προσθέσω τίποτε. Ἴσως θὰ μποροῦσα νὰ μιλήσω γιὰ μερικὲς ἀδυναμίες μου ὅπως γιὰ τὸ αὐτοκίνητο καὶ τὰ σκυλιά μου. Ἀλλὰ δὲν βρίσκω ὅτι αὐτὸ εἶναι ἀληθεια θέμα, ποὺ ἔχει ἐνδιαφέρον».

Ὅσον διὰ τὰ μελλοντικὰ σχέδιά του, ὁ Γερμανὸς συγγραφεύς, προσθέτει ὅτι δὲν ἔχει κανένα σχέδιον. Τὸ μόνον ποὺ σκέπτεται νὰ κάμῃ εἶναι μερικὰ μακρυνὰ ταξείδια καὶ νὰ δημιουργήσῃ ἕνα κυνοτροφεῖον. Καὶ καταλήγων λέγει:

—Τοὺς τελευταίους μῆνας, ποὺ ἔγραφα τὸ νέον βιβλίον μου, ὁ μοναδικός μου σύντροφος ἦταν ὁ Μπίλλυ, ἕνα ἰρλανδικὸ τερριέ, ὁ ἀγαπημένος μου σκύλος.

Διαλέξεις.

Σήμερον ὥραν 7ην μ. μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας διάλεξις τοῦ κ. Γ. Πὼπ μὲ θέμα: «Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἡ αἴτησις ἀκυρώσεως». Ἡ διάλεξις δίδεται ὑπὸ τοῦ «Ὁμίλου ἐπιστημονικῶν συζητήσεων». Εἴσοδος ἐλευθέρα.

—Σήμερον 6—7 μ. μ. ἡ τρίτη ὁμιλία τοῦ παιδιάτρου κ. Α. Δοξιάδη εἰς τὴν αἴθουσαν Κοργιαλενίου (Ἀκαδημίας 46), μὲ θέμα «Ἡ εὐγονία». Κατόπιν 7—8 μ. μ. θὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὴν ἰδίαν αἴθουσαν ὁ καθηγητὴς κ. Βλησίδης «περὶ τῆς βιολογικῆς σημασίας τῶν κοινωνικῶν καὶ ἠθικῶν φαινομένων».

Ἕνωσις Μυκονίων

Γενομένων τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς ἐνταῦθα Ἑνώσεως τῶν Μυκονίων ἐξελέγησαν πρόεδρος ὁ τ. καθηγητὴς ἰατρὸς καὶ δημοτ. σύμβουλος κ. Βαρθ. Γκίζης, ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Ἀγγ. Φιλιππόπουλος, γεν. γραμματεὺς ὁ κ. [illegible], Ἀντ. Ρέγκος, ταμίας ὁ κ. Δ. Πο[illegible]λιάδης κ.λ.π.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Ὁ κ. Βασίλειος Κ. Νικολάου, πολιτικὸς μηχανικός, καὶ ἡ δὶς Πόπη Β. Γιαννίκου, ἠρραβωνίσθησαν.

Γάμοι

Ἀγγέλλονται ἐκ Λαρίσης οἱ γάμοι τοῦ κ. Ἀλεξ. Χολέβα, τραπεζιτικοῦ, μετὰ τῆς δίδος Μίνας Σάπκα, θυγατρὸς τοῦ Δημάρχου Λαρίσης κ. Μιχ. Σάπκα.

— Ὁ κ. Σταῦρος Παούρης καὶ ἡ δὶς Μαρία Φραγκάκη, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των ἐν Ἀμαρουσίῳ.

Ἰατροὶ

—Χρῆστος Γ. Παπαντωνόπουλος, Χειροῦργος Ὀδοντίατρος Ἀμερικ[illegible]. Πρότυπον Ἀμερικανικὸν Ὀδοντιατρεῖον, Μέγαρον Μετοχικοῦ Ταμείου (πρώην Βασιλ. Σταῦλοι), πρῶτος ὄροφος. Ἀριθ. Δωμ. 5—6—7—8 (πρὸς τὴν ὁδὸν Σταδίου). Λειτουργεῖ ἀναβατήρ.

— Ὁ μαιευτὴρ Γυναικολόγος Ἰατρὸς ΚΩΝΣΤ. ΚΑΛΑΜΑΡΑΣ, μετέφερε τὴν Μαιευτικὴν καὶ Γυναικολογικὴν Κλινικήν του εἰς τὴν ἐν τῇ ὁδῷ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ἀριθμ. 39 ἰδιόκτητον πολυτελῆ οἰκίαν του.

Θεατρικὰ

Ὁ θίασος Σαμαρτζῆ ἀναβιβάζει αὔριον στὴν «Ἀλάμπρα» τὴν παλαιὰν ὀπερέταν τοῦ κ. Χαζηαποστόλου «Πῶς περνοῦν οἱ παντρεμμένοι». Ἀπόψε δὲ τελευταίαν φορὰν θὰ παιχθῇ ἡ «Μπίμπα» τοῦ Σακελλαρίδη. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ θίασος ἑτοιμάζει τὴν «[illegible] μου κι' ἐγὼ» τοῦ Βερνέϊγ.

Ἐκδόσεις.

Ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἐκδοτικοῦ Οἴκου Α. Κασιγόνη εἰς τὴν σειρὰν τῆς «Ἐρεύνης» ἐξεδόθη «Ἡ ἐνεργὸς ζωή» τοῦ Πὼλ Ζανέ, κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Ι. Μ. Παναγιωτοπούλου. Πωλεῖται δρχ. 10 εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα.

ΝΕΟΝ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ
Η ΜΑΙΤΡΕΣΣΑ
ΤΟΥ
ΜΠΑΜΠΑ ΤΗΣ
Ὀλίγον τι
ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ
Μὲ τὴν ἀνδρικὴ ὠμορφιὰ τοῦ
ΔΟΝ ΑΛΒΑΡΑΝΤΟ
καὶ τὴν ξανθὴ καλλονὴ τῆς
ΦΥΛΛΙΣ ΧΑΒΕΡ
καὶ ΝΕΑ
ΜΙΚΙ—ΜΑΟΥΣ
ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΤΟ
ΠΑΝΘΕΟΝ
Ἀλκ. Τριανταφύλλου

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΛΑΧΕΙΟ
ΤΟΥ ΜΟΝΤΙΑΛ
35000 ΔΡΑΧΜΑΙ

Θὰ διανέμωνται μηνιαίως καὶ δι' ἡμερησίων κληρώσεων εἰς τοὺς θεατὰς τοῦ θεάτρου. Ἡ Ἐπιχείρησις, χάριν τῶν Ἑορτῶν καὶ ὑπὸ τύπον δώρου, προέβη εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ ΛΑΧΕΙΟΥ.

Ἡ κλήρωσις τοῦ ΛΑΧΕΙΟΥ θὰ γίνεται ἀπὸ τρεῖς θεατὰς κάθε βράδυ, θὰ κερδίζουν δὲ καθ' ἑκάστην ἑσπέρα τρεῖς λαχνοὶ ὡς ἑξῆς·

Αος λαχνὸς κερδίζει Δραχμὰς 500
Βος » » » 300
Γος » » » 200

ΣΗΜ.—Οἱ κ. κ. Θεαταὶ παρακαλοῦνται νὰ κρατοῦν τὸ ἀπόκομμα τῶν εἰσιτηρίων των διὰ νὰ λαμβάνουν μέρος εἰς τὴν κλήρωσιν.

ΑΤΤΙΚΟΝ
Τὸ πλουσιώτερον πρόγραμμα τῆς ἑβδομάδος
1) Ἡ γλυκυτάτη ὀπερέττα τοῦ ΖΙΛΜΕΡ:
Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΡΜΙΝΑ
ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
= ΟΛΟΖΩΝΤΑΝΗ =
μὲ τὰ ΠΕΤΑΧΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ της, τοὺς ΤΡΕΛΛΟΥΣ ΧΟΡΟΥΣ της, τὰ ΠΕΡΙΦΗΜΑ ΜΠΑΛΛΕΤΑ της καὶ τὴ ΓΛΥΚΕΙΑ ΜΟΥΣΙΚΗ της.
Ταινία
ΕΞ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΕΓΧΡΩΜΟΣ
Διὰ πρώτην φορὰν ἐν Ἑλλάδι
2) ΜΙΚΙ-ΜΑΟΥΣ
3) 2 ΥΠΕΡΟΧΑ ΡΩΣΣΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ἀπὸ τοὺς διασήμους
= ΚΟΖΑΚΟΥΣ ΤΟΥ ΔΟΝ =
ΣΗΜ. — Αἱ ἀτέλειαι καὶ τὰ διαρκῆ ΔΕΝ ΙΣΧΥΟΥΝ
ΛΕΟ.

ΣΙΝΕ ΑΠΟΛΛΩΝ
ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ
ΣΗΜΕΡΟΝ
ΤΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΘΑΥΜΑ
...ΣΤΟ ΔΥΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ
...ΣΤΟ ΔΥΤΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ
ΤΑ ΔΙΑΡΚΗ ΔΕΝ ΙΣΧΥΟΥΝ
ΜΥΝΗΤΩΡ

ΣΠΛΕΝΤΙΤ
Σήμερον ΔΕΥΤΕΡΑΝ
Πρεμιέρα μὲ τὸ μοντέρνο Γαλλικὸ δρᾶμα τοῦ
GEORGES OHNET
LE ROI DE PARIS
Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ
ΜΕ ΤΟΝ
ΙΒΑΝ ΠΕΤΡΟΒΙΤΣ
ΜΑΙΡΗ ΓΚΛΟΡΥ & ΓΚΑΜΠΡΙΕΛ ΓΚΑΜΠΡΙΟ
ΠΡΩΤΗ ΕΦΕΤΕΙΝΗ ΟΜΙΛΟΥΣΑ & ΑΔΟΥΣΑ ΓΑΛΛΙΚΗ ΤΑΙΝΙΑ
Πρωτοφανὴς φωνογένεια τοῦ
ΙΒΑΝ ΠΕΤΡΟΒΙΤΣ
Ἀπόδοσις τοῦ ἔργου φυσικωτάτη
Πραγματικὴ θεατρικὴ παράστασις
Τίτλοι Ἑλληνικοὶ ἐπὶ τῆς ταινίας.
Ἐκτὸς προγράμματος:
ΜΙΚΙ-ΜΑΟΥΣ
καὶ
ΖΟΥΡΝΑΛ ΦΟΞ

ΧΑΪ-ΤΑΓΚ

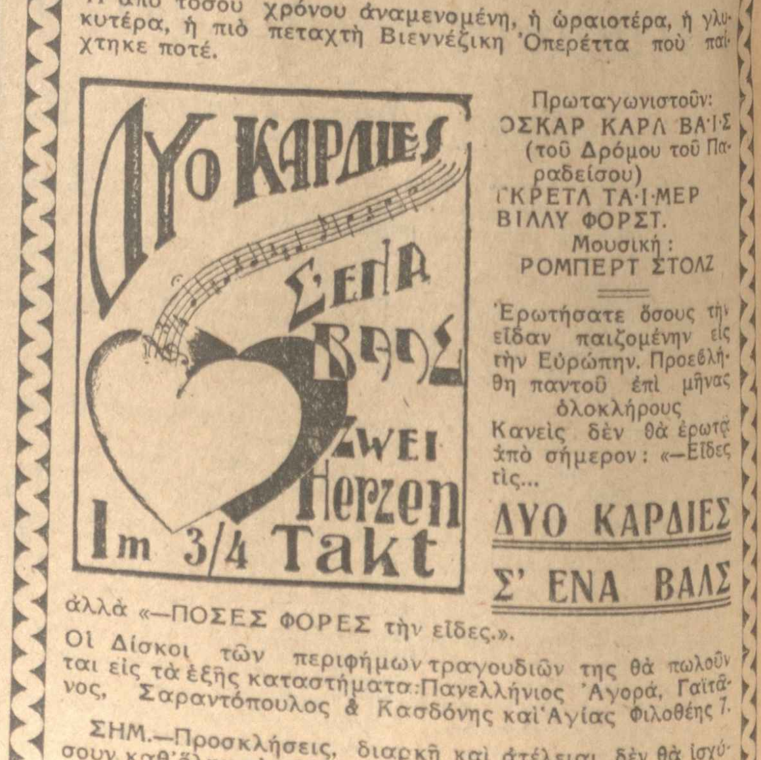

ΟΥΦΑ-ΠΑΛΑΣ
ΣΗΜΕΡΟΝ
Ἡ ἀπὸ τόσου χρόνου ἀναμενομένη, ἡ ὡραιοτέρα, ἡ γλυκυτέρα, ἡ πιὸ πεταχτὴ Βιεννέζικη Ὀπερέττα ποὺ παίχτηκε ποτέ.
ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ Σ' ΕΝΑ ΒΑΛΣ
Zwei Herzen im 3/4 Takt
Πρωταγωνιστοῦν: ΟΣΚΑΡ ΚΑΡΛ ΒΑ·Ι·Σ (τοῦ Δρόμου τοῦ Παραδείσου) ΓΚΡΕΤΛ ΤΑ·Ι·ΜΕΡ ΒΙΛΛΥ ΦΟΡΣΤ.
Μουσική: ΡΟΜΠΕΡΤ ΣΤΟΛΖ
Ἐρωτήσατε ὅσους τὴν εἶδαν παιζομένην εἰς τὴν Εὐρώπην. Προεβλήθη παντοῦ ἐπὶ μῆνας ὁλοκλήρους
Κανεὶς δὲν θὰ ἐρωτᾷ ἀπὸ σήμερον: «—Εἶδες τίς...
ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ Σ' ΕΝΑ ΒΑΛΣ
ἀλλὰ «—ΠΟΣΕΣ ΦΟΡΕΣ τὴν εἶδες.».
Οἱ Δίσκοι τῶν περιφήμων τραγουδιῶν της θὰ πωλοῦνται εἰς τὰ ἑξῆς καταστήματα: Πανελλήνιος Ἀγορά, Γαϊτάνος, Σαραντόπουλος & Κασδόνης καὶ Ἁγίας Φιλοθέης 7.
ΣΗΜ.—Προσκλήσεις, διαρκῆ καὶ ἀτέλειαι δὲν θὰ ἰσχύσουν καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΩΔΕΙΟΝ
(Κυβέλης 3). Ἀριθ. τηλ. 73-41.
ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ
Πέμπτη 4 Δ)βρίου ὥρ. 6 1)2 μ.μ.
Τὸ Α΄ Ρεσιτὰλ τοῦ διασήμου βιολιστοῦ
JACQUES THIBAUD
Εἰσιτήρια: Θεωρεῖα καὶ πλατεῖα δρχ. 125 καὶ 100, ἐξῶσται δρχ. 75, ἀμφιθέατρον 50 καὶ 40, εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ θεάτρου «Κεντρικὸν» καὶ τὸ Κατάστημα Γρ. Κωνσταντινίδη καὶ Σιας, Μέγαρον Μετοχικοῦ Ταμείου.
Τὴν Τρίτην ὥρᾳ 10 μ.μ. ἐπαναλαμβάνεται κατὰ γενικὴν ἀπαίτησιν
Η ΚΟΡΗ ΤΗΣ ΝΕΡΑΪΔΑΣ
Πρώτη ἐμφάνισις τοῦ βαθυφώνου κ. Μοσχονά.
Εἰσιτήρια ἠλαττωμένα: 50, 40, 25 καὶ γενικὴ εἴσοδος ἐξώστου δρχ. 15.

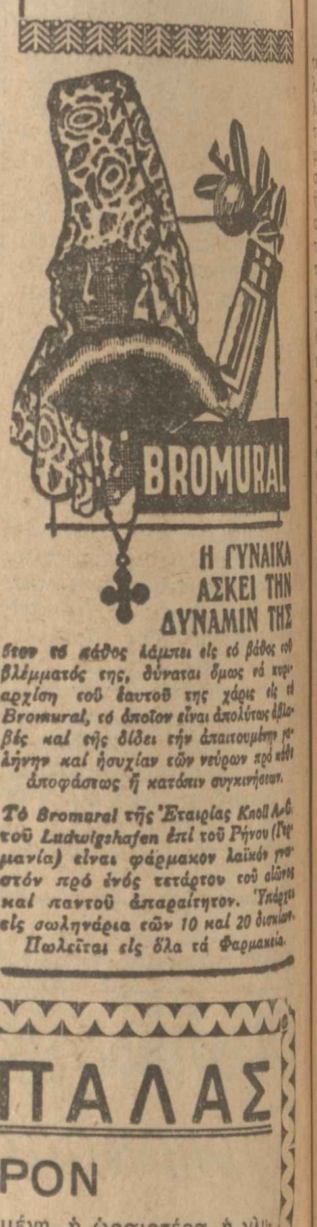

BROMURAL
Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΑΣΚΕΙ ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΙΝ ΤΗΣ
ὅταν τὸ πάθος λάμπει εἰς τὸ βάθος τοῦ βλέμματός της, δύναται ὅμως νὰ κυριαρχήσῃ τοῦ ἑαυτοῦ της χάρις εἰς τὸ Bromural, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπολύτως ἀβλαβὲς καὶ τῆς δίδει τὴν ἀπαιτουμένην γαλήνην καὶ ἡσυχίαν τῶν νεύρων πρὸ κάθε ἀποφάσεως ἢ κατόπιν συγκινήσεων.
Τὸ Bromural τῆς Ἑταιρίας Knoll A.-G. τοῦ Ludwigshafen ἐπὶ τοῦ Ρήνου (Γερμανία) εἶναι φάρμακον λαϊκὸν γνωστὸν πρὸ ἑνὸς τετάρτου τοῦ αἰῶνος καὶ παντοῦ ἀπαραίτητον. Ὑπάρχει εἰς σωληνάρια τῶν 10 καὶ 20 δισκίων. Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ Φαρμακεῖα.

Η ΠΡΩΪΑ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ. ΑΓΓΛ.	2
ΜΗΝΟΣ	» 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛ.	15
ΜΗΝΟΣ	» 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ.	50
		ΕΛΒΕΤΙΑΣ F. S.	60

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ.	5.30
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ » » »	6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ	» 6.—
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ	» 100-200

Ἡ ἀθλητικὴ κίνησις

Ἕνα στιγμιότυπον ἀπὸ τὸ ποδοσφαιρικὸν μάτς τῆς χθὲς Κυριακῆς.

Πλήμμυραι εἰς τὴν Γαλλίαν

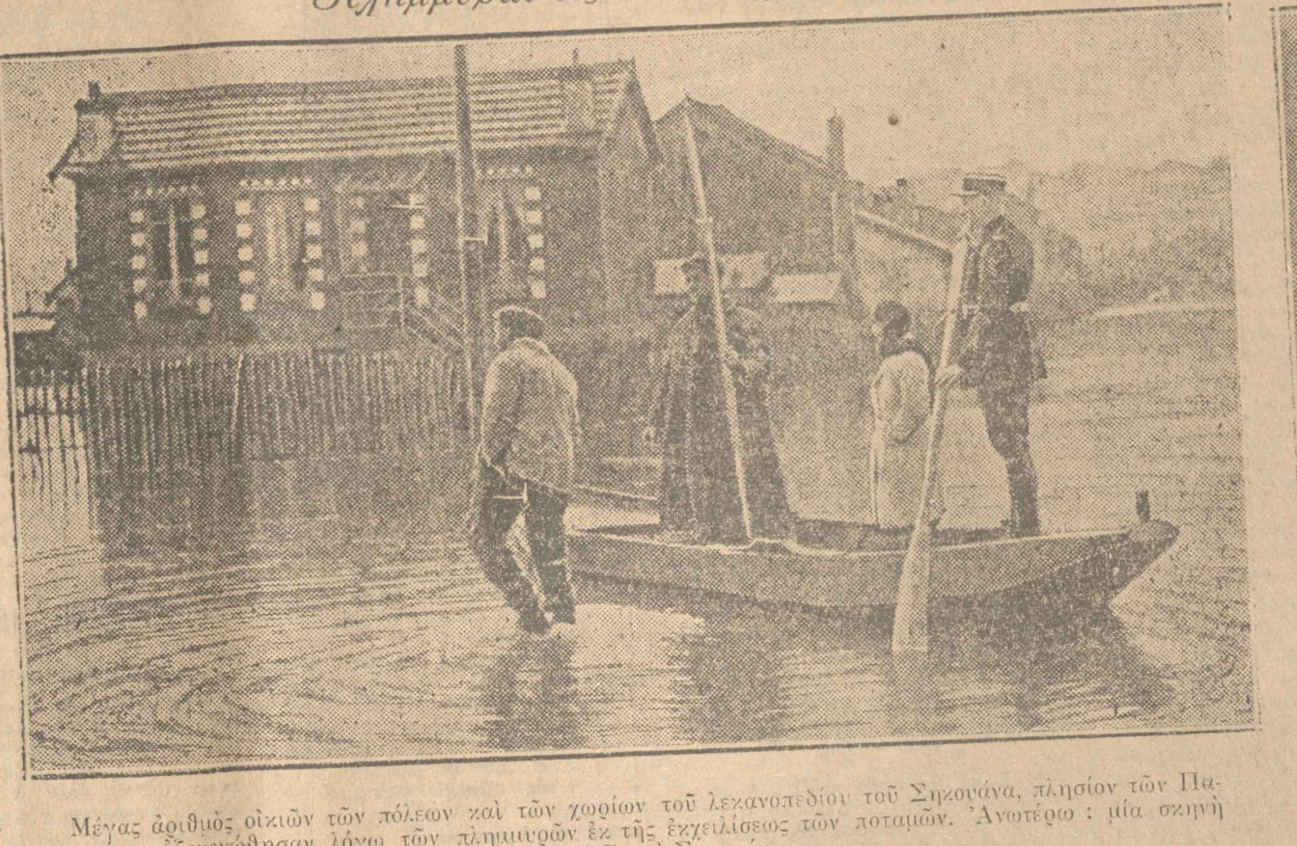

Μέγας ἀριθμὸς οἰκιῶν τῶν πόλεων καὶ τῶν χωρίων τοῦ λεκανοπεδίου τοῦ Σηκουάνα, πλησίον τῶν Παρισίων, ἐξεκενώθησαν λόγῳ τῶν πλημμυρῶν ἐκ τῆς ἐκχειλίσεως τῶν ποταμῶν. Ἀνωτέρω: μία σκηνὴ ἀπὸ τὸ Βιτρὺ-Σατιγιόν.

Ἡ νέα φάσις τοῦ Μαύρου Ἀστέρος

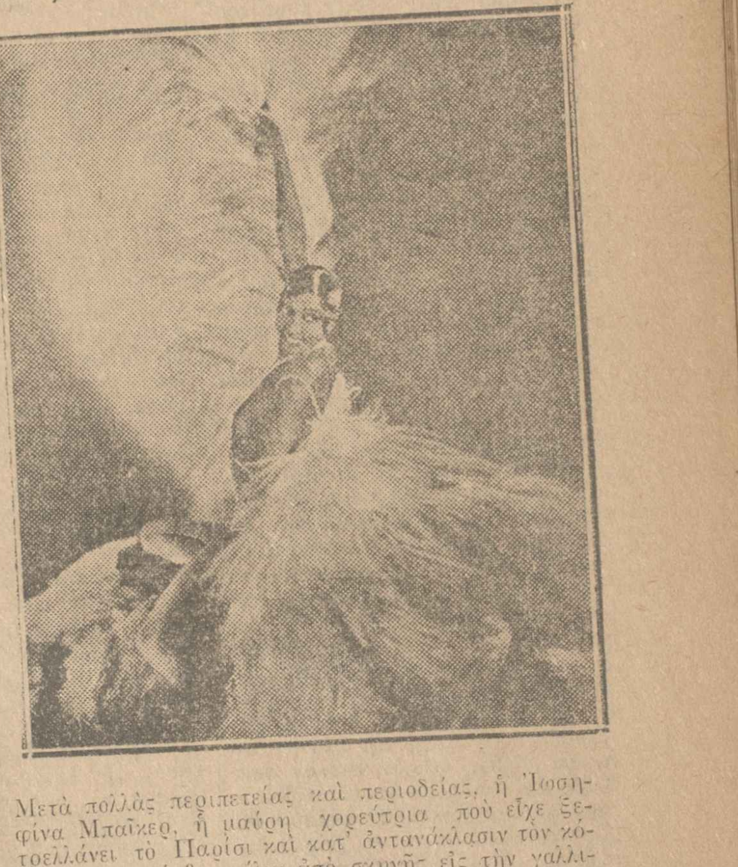

Μετὰ πολλὰς περιπετείας καὶ περιοδείας, ἡ Ἰωσηφίνα Μπαίκερ, ἡ μαύρη χορεύτρια ποὺ εἶχε ξετρελλάνει τὸ Παρίσι καὶ κατ' ἀντανάκλασιν τὸν κόσμον, ἐνεφανίσθη πάλιν ἀπὸ σκηνῆς εἰς τὴν γαλλικὴν πρωτεύουσαν.

φερνᾶ ὁ χειμῶνας

Ἀθηναϊκὰ βράδυα

Εἰς τὰ Λαϊκὰ Καμπαρὲ

[illegible]σθε τὰ βράδυα τῆς Ἀθήνας τὸ 1920 ἕως τὰ 1923. Ὅσοι τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἶχαν γνωρίσει τὴν νυκτερινὴν πρωτεύουσαν, θὰ ὁμολογήσουν ὅτι τὰ σημερινὰ [illegible] τῆς Ἀθήνας δὲν ἔχουν [illegible] ἀπολύτως σχέσιν μὲ τὰ [illegible] ἐκείνης τῆς ἐποχῆς. [illegible] βόλτα σὲ ὁλόκληρη τὴ Φα[illegible] παραλία, ἕνας περίπατος [illegible] κέντρα τῆς Ἀκροπόλεως, [illegible] βραδυνὴ ἐκδρομὴ εἰς τὴν Ἀ[illegible], τὸ Ρέμμα τοῦ Κότου, τὴ [illegible] κ. ἄ. ἔφθανε γιὰ νὰ [illegible] κατὰ τὸν πλέον ἐπισημότερο τρόπον ὅτι ἡ Ἀθήνα σχεδὸν [illegible] ἠγρύπνει ἐμπρὸς εἰς ἕνα [illegible] μπύρα, ὀνειροπόλει ἐμπρὸς εἰς ἕνα πιάτο μεζέδες καὶ ἐ[illegible] τὴν φαντασίαν της μὲ πάγ[illegible] φύσεως συμμιγεῖς θορύβους [illegible] συνέθεταν τὰ ὄργανα τῆς τζάζ, [illegible] τῶν ἐλαφρῶν γυναικῶν, [illegible] ἀλαλάζουσαι νότες τῆς εὐθυμί[illegible] ποὺ ἐγέμιζαν τὴν ἀτμόσφαιραν. [illegible] ὁλόκληρος κόσμος ποὺ ἐξε[illegible] κατὰ τὸν πλέον πανηγυρι[illegible] τρόπον τὴν ἐμπιστοσύνην του [illegible] τὸ ἄπειρον.

[illegible] θέλετε νὰ ἐρευνήσετε καὶ σήμερον τὸ κεφάλαιον [illegible] Σᾶς ἀναμένει ἡ πλέον τραγικὴ κατάπληξις.

Ὁ συνάδελφος κ. Γιοκαρίνης [illegible]γράφει τὸν μόχθον τῶν ἀνθρώπων ποὺ ἐργάζονται ἕνα συνεχὲς [illegible]ρον, ποὺ δαμάζουν τὸ σκληρὸ μέταλλον ἢ ζοῦν εἰς ἐκτάκτως [illegible] ἢ χαμηλὰς θερμοκρασίας. [illegible] μόχθος των καὶ ὁ ἱδρὼς των εἶναι ἴσως μία λύτρωσις. Τόσος μόχθος, ἂν μὴ τι ἄλλο, ἐπιφυλάσσει [illegible] ἤρεμον ὕπνον καὶ τὴν ἱκανο[illegible] ποὺ αἰσθάνεται ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἀδικεῖται. Ἡ τραγῳδία ὅ[illegible] τῶν ἀνθρώπων ποὺ ἀναλαμ[illegible] νὰ μᾶς εὐθυμήσουν ἢ τὸ [illegible] ἐκείνων ποὺ ἀποφασίζουν [illegible] γλεντήσουν, νὰ λησμονήσουν, [illegible] κάτι ἀληθῶς ἀσύλληπτον.

Ἐλᾶτε σᾶς παρακαλῶ, νὰ κάνουμε μαζὶ μιὰ βόλτα στὰ κέντρα [illegible] διανυκτερεύουν, αὐτὰ στὰ ὁποῖα ὑποτίθεται ὅτι προσφέρεται [illegible] εὐθυμία. Δὲν εἶνε βέβαια τὰ [illegible], οὔτε τὰ θέατρα. Ἐννοῶ τὰ καμπαρέ. Τὰ καμπαρὲ πολυτελείας ἀλλὰ καὶ τὰ λαϊκά, ἰδίως τὰ λαϊκά, αὐτὰ ποὺ ἐκόσμουν πάντοτε τὴν πλατεῖαν τῆς Ὁμονοίας μὲ τὰ πολύχρωμα φωτάκια τῆς εἰσόδου των καὶ μὲ τὴν ἔκθεσιν τῶν [illegible] ἀστέρων τῶν ὑπογείων αὐτῶν παραδείσων, ἡ ἐποίκιλλαν τὴν ἡσυχίαν τῆς νυκτὸς μὲ ἕνα ἐπεισόδιον, ἕνα δρᾶμα ἀναίμακτον, μίαν θορυβώδη ζηλοτυπίαν. Αὐτὰ τὰ κέντρα ἔχουν μίαν ἱστορίαν παλαιὰν καὶ μακράν. Παλαιοὶ ἀστυνομικοὶ ὅπως ὁ κ. Μαρούδας, ἠμποροῦν νὰ βεβαιώσουν ὅτι ὑπάρχει μία παράδοσις εἰς τὸν κόσμον τῶν καφωδείων. Ὑπάρχει ὁ πατριάρχης αὐτοῦ τοῦ κόσμου, οἱ κύριοι παράγοντές του, τὰ αἰωνόβια στηρίγματά του, τὰ ὁποῖα ἀκλόνητα ἀπὸ τὰς καταιγίδας καὶ ἄθικτα ἀπὸ τὸν χρόνον διατηροῦν, ὡς παράδοξοι ἑστιάδες, ἄσβεστον τὴν φλόγα τοῦ ἐπαγγελματικοῦ αὐτοῦ συγκροτήματος. Οὐ παντὸς πλεῖν εἰς Κόρινθον. Ἀπαράλλακτα δὲν εἶνε ἁπλοῦν καὶ εὔκολον νὰ κάμῃ κανεὶς μίαν ἐπιχείρησιν καμπαρέ. Εἶναι ἡ μόνη δουλειὰ ποὺ διὰ νὰ τὴν φέρῃ κανεὶς εἰς πέρας χρειάζεται νὰ ἔχῃ ζήσει μέσα εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ ἑλληνικοῦ καφωδείου ἀπὸ πολὺ νέος, νὰ ἔχῃ ποτισθῇ δηλαδὴ ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς παραδόσεως. Τὸ ἑλληνικὸν καφωδεῖον, ἂν ἐξαιρέσῃ κανεὶς τὰ μιοῦζικ χώλλ πολυτελείας, εἶναι τὸ καφωδεῖον τῶν μεγάλων λιμένων τῆς Μεσογείου. Ὅταν μιλήσῃ κανεὶς μὲ τοὺς ἐπιχειρηματίας τοῦ εἴδους, νομίζει πὼς ὅλοι ἀνήκουν σὲ μιὰ διεθνῆ ὀργάνωσιν μὲ πρακτορεῖα καὶ ὑποπρακτορεῖα εἰς ὅλους τοὺς λιμένας τῆς Μεσογείου. Ἀκόμη καὶ τοῦ Εὐξείνου. Τὸ ἰδιότυπον αὐτὸ ἄνθος, ἀνθεῖ καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς παραλίας ἀπὸ τοῦ Εὐξείνου μέχρι τοῦ Γασκωνικοῦ, ἀπὸ τὴν Ὀδησσὸν καὶ τὸν κόλπον τῆς Κριμαίας μέχρι τῆς Μασσαλίας.

Καὶ οἱ ἄνθρωποι τοῦ ἐπαγγέλματος γνωρίζονται μεταξύ των, μὲ τὸ μάτι, μὲ τὴ μυρωδιά, διότι δὲν εἶναι δυνατὸν ἕνας ἐπαγγελματικὸς τύπος καφὲ σαντὰν τῆς Μασσαλίας νὰ ξεπέσῃ στὴν ὁδὸν Ἀθηνᾶς καὶ νὰ μὴν γίνῃ ἀμέσως ἀντιληπτός καὶ νὰ τοῦ ἀπονεμηθοῦν αἱ κεκανονισμέναι τιμαί.

—Ὁ Μουσιοῦ Μὰξ Λεόν!

—Μεγάλος ἄνθρωπος, σὲ πληροφορεῖ μὲ ἐμβρίθειαν ὁ πάγκος.

—Εἶναι Γάλλος ὁ κύριος.

—Δηλαδὴ Εὐρωπαῖος.

Τὸ ὁποῖον σημαίνει ὅτι ἂν οἱ πολιτικοὶ ἔχουν ἀκόμη ἐπιφυλάξεις, τὰ καμπαρὲ δὲν ἔχουν καμμίαν σχετικῶς μὲ τὸ σχέδιον τοῦ κ. Μπριὰν περὶ Πανευρώπης.

—Καὶ τί κάνει ἐδῶ;

—Τί κάνει; Βλέπετε κύριε, ὅτι κάνει αὐτὸ ποὺ κάνουμε ὅλοι μας, ἐργάζεται.

Ἡ ἐργασία του συνίστατο εἰς τὸ νὰ μειδιᾷ πρὸς ὅλους καὶ ὅλας, νὰ συντροφεύῃ τὶς κυρίες τοῦ καταστήματος, νὰ τὶς χορεύῃ ὅταν τὸ κοινὸν δὲν εἶναι τόσο πρόθυμον καὶ νὰ λέῃ ἔξυπνα πράγματα. Ἐννοεῖται ὅτι τὰ «ἔξυπνα» αὐτὰ εἶναι γνωστά, καθωρισμένα, ξεθωριασμένα, πρασινισμένα ἀπὸ τὴν πολυκαιρία, γυρισμένα τὰ μέσα ἔξω. Τάχει βαρεθῆ καὶ ὁ ἴδιος, ἀλλὰ τὰ λέει, γιατὶ ὅταν δὲν τὰ πῇ, θὰ δείξῃ μ' αὐτὸ σημεῖα ὀκνηρίας, θὰ εἶναι ἕνας μὴ ἐργαζόμενος μέσα εἰς ἕνα περιβάλλον ἐντατικῶς ἐργαζομένων ἀνθρώπων.

Ἀλλὰ ὁ πάγκος! Τί σφίγξ μυστηριώδης καὶ φοβερή. Ὁλόκληρον δρᾶμα φιλοσοφικόν. Τὸν εἶδα, τὸν ἐχαιρέτισα καὶ ἐπλησίασα. Ὁ πάγκος ἔχει ὄσφρησιν.

—Ἔρχεστε νὰ μᾶς ἀνακρίνετε κύριε.

—Δηλαδὴ νὰ πληροφορηθῶ...

—Τὰ χάλια μας. Λοιπὸν αὐτὸ εἶνε. Μιὰ λέξη ποὺ τὰ λέει ὅλα. Χάλια καὶ πάλι χάλια.

—Δὲν ἔχετε δουλειές;

—Τί δουλειὲς κύριε, ποὺ δὲν σταυρώνουμε δεκάρα. Ἕνα μόνο νὰ μοῦ πῆτε σεῖς ποὺ εἶστε γραμματιζούμενος. Ἐμεῖς χαλάσαμε ἢ ὁ κόσμος μπαστάρδεψε; Δηλαδὴς γιὰ νὰ ξέρω.

Καὶ ὁ πάγκος ἐγούρλωσε τὰ μάτια ἀναμένων μὲ ἀγωνίαν τὴν ἀπάντησίν μου, ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο ἀπὸ αὐτὴν νὰ κανονίσῃ τὴν στάσιν του, νὰ ρυθμίσῃ τὴν ζωήν του.

Ἔρριξα μιὰ ματιὰ στὴ σάλα. Σ' ἕνα τραπέζι μπροστὰ στὴν εἴσοδο μιὰ κυρία εὐτραφὴς μὲ ἕνα φόρεμα ἀπὸ φουλάρι χρώματος ταγκό — ἀλήθεια τὸ θυμᾶστε τὸ ταγκό; αὐτὸ τὸ πορτοκαλλὶ ποὺ ἔτρεπε εἰς φυγὴν τοὺς ἀνθρώπους; —πολὺ ντεκολτέ, μὲ καμπυλότητας αἱ ὁποῖαι διεγράφοντο εἰς πελώρια τόξα, μὲ ἄνθος ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου ἐξώστου, μὲ μειδίαμα καὶ μὲ βάρος πεντήκοντα τοὐλάχιστον Μαΐων ἐπὶ τῆς ράχεώς της. Εἰς τὸ ἀπὸ πίσω ἀκριβῶς τραπέζι καὶ διὰ λόγους προφανῶς αἰσθητικῆς ἀντιθέσεως, ἐκάθητο μία ὀδοντογλυφὶς κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν γυναικός, σωστὸ Σαιξπηρικὸν φάντασμα μὲ ἕνα πένθιμον λιλὰ ἐβὲκ καὶ διὰ τὴν εἰρωνίαν τοῦ πράγματος ἕνα κόκκινο γαρύφαλλο εἰς τὰ μαλλιά. Ἡ ὀδοντογλυφὶς ἦτο σοβαρὰ καὶ παρίστανε προφανῶς τὸν ἐσωτερικὸν ἄνθρωπον. Τὰ ἔλεγε μὲ τὸν ἑαυτό της, μὲ τὸν ὁποῖον φαίνεται θὰ εἶχε σοβαρωτάτας διαφοράς. Ἀλλὰ ὁ πάγκος ἐπέβλεπε καὶ δὲν ἐπέτρεπε ὀνειροπολήσεις παρατόλμους εἰς βάρος τῆς ἁρμονίας τοῦ κέντρου. Τὴν ἀνεκάλει ἀμέσως εἰς τὴν πραγματικότητα καὶ ἡ ὀδοντογλυφὶς εἰς ἔνδειξιν ὅτι συνεμορφώθη, ἤνοιγε τὸ στόμα της καὶ ἐπεδείκνυε τὴν παντελῆ ἀπουσίαν μερικῶν ὀδόντων ἢ τὴν ἐρείπωσιν ἄλλων καὶ ἐμειδία. Εἰς τὸ βάθος ἦτο μία μικρὴ ἄτεχνα μακιγιαρισμένη, χθεσινὴ ὑπηρετριοῦλα μᾶλλον, μὲ ὡραῖο σῶμα καὶ μελαχροινή.

Ὑπῆρχαν καὶ ἄλλες νέες καὶ ἡλικιωμένες, εὐτραφεῖς καὶ ὀδοντογλυφίδες, εὔθυμες καὶ μελαγχολικές, ὑπῆρχαν γκαρσόνια, ἀνθοπῶλιδες, τζὰζ καὶ μόνον θαμῶνες δὲν ὑπῆρχαν.

Ἕνας Ἄγγλος ναυτικὸς μόνος ἐκάθητο συντροφευμένος ἀπὸ μίαν Ἰταλίδα τοῦ κέντρου σαραντάρα, ὀνόματι Καμέλια. Ὁ Ἄγγλος ἔπινε τσέρυ, ἡ Καμέλια δὲν ἔπινε τίποτε. Ἁπλῶς ἔβλεπε, ἐμειδιοῦσε παρακλητικά, ἔκανε τὴ χαριτωμένη, ἐνῷ ὁ Ἄγγλος, ποὺ καὶ ποὺ τῆς ἔλεγε κάτι μονοσύλλαβες λέξεις σὲ τόνο ἐπιτιμητικὸ σὰν νὰ τὴν ἔβριζε. Σὲ μιὰ ἄλλη γωνιὰ δύο νέοι, δειλοί, ἄτολμοι, ἔπιναν μόνοι τους, ἥσυχα καὶ ἀκριβὰ πίπερμαν. Ἂν τὶς γυναῖκες αὐτὲς δὲν τὶς ἐβάραινε ἡ ἰδιωτική τους ζωή, τὸ κέντρον αὐτὸ θὰ ἦτο τόπος ἠθικός, τόπος ἀναπαύσεως καὶ μελαγχολίας.

Βέβαια ἕνα παρόμοιον κέντρον μὲ τὴν κίνησιν αὐτὴν οὔτε τὰ ἔξοδα τοῦ φωτισμοῦ δὲν καλύπτει.

Ὅταν ἐγύρισα πάλι πρὸς τὸν πάγκο τὸν εἶδα νὰ μὲ κυττᾷ ὅπως καὶ πρὶν καὶ νὰ περιμένῃ τὴν ἀπάντησι στὸ ἐρώτημά του ἂν τὰ καμπαρὲ ἐχάλασαν ἢ ὁ κόσμος ἄλλαξε.

Στὸ πρῶτο ἀνεγνώρισα πὼς δὲν εἶχα καμμιὰ ἁρμοδιότητα νὰ μιλήσω καὶ τὸ ἀντέστρεψα, διότι περισσότερο μ' ἐνδιέφερε ἡ γνώμη τοῦ πάγκου, ὁ ὁποῖος δίχως πολλὰς δυσκολίας μοῦ εἶπε τὰ ἑξῆς:

—Σήμερα τὰ κέντρα μας εἶναι καλύτερα. Ἂν ἀρχίσῃ κανεὶς ἀπὸ τὴ μουσική, ἄλλοτε καὶ μ' ἕνα σαντοῦρι γινόντανε δουλειά. Σήμερα ὅλοι ἔχουμε τζάζ, ἔχουμε ὡραῖα ἔπιπλα, γκαρσόνια κολοντυμένα, γυναῖκες καλές, ἀρτίστες Τσεχοσλοβάκες καὶ Γερμανίδες, ποτὰ καλά, σερβίτσια πολυτελείας καὶ τὸ μόνον ποὺ δὲν ἔχομε εἶναι οἱ πελάτες.

Καὶ ὁ πάγκος ἐβυθίσθη εἰς συλλογὴν προσπαθῶν νὰ διαλευκάνῃ τὸ μυστήριον τῆς ἀναδουλειᾶς τοῦ κέντρου.

Ἐκαθήσαμε μὲ τὸν συνάδελφον εἰς ἕνα τραπεζάκι ἀποφασισμένοι νὰ παρακολουθήσουμε τὴν κίνησι. Ἦλθαν καὶ ἄλλοι πελάτες, λιγοστοί, καὶ κάθησαν στὰ τραπέζια μόνοι των. Κανεὶς ὅμως δὲν ἐφώναξε καμμιὰ γυναῖκα νὰ τὴν τρατάρῃ. Καὶ ὅλες αὐτὲς οἱ φτωχὲς ὑπάρξεις εἶχαν συγκεντρωθῇ στὰ τραπεζάκια ποὺ δὲν κατείχοντο ἀπὸ πελάτας καὶ περίμεναν μελαγχολικές, σιωπηλὲς νὰ παίξῃ ἡ ὀρχήστρα γιὰ νὰ χορέψουν. Θαμῶνες καὶ ἀρτίστες κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο ἦσαν σκεπτικοί, μελαγχολικοί. Καὶ γιὰ μὲν τὶς ἀρτίστες τὸ πρᾶγμα ἐξηγεῖται. Γιὰ τοὺς πελάτας ὅμως, οἱ ὁποῖοι ἐπῆγαν ἐκεῖ μόνον καὶ μόνον γιὰ νὰ γλεντήσουν καὶ οἱ ὁποῖοι ἔπλητταν καὶ μελαγχολοῦσαν, ὡς νὰ τοὺς εἶχε συμβῆ τὸ πλέον θλιβερὸν περιστατικὸν τῆς ζωῆς των, πῶς νὰ ἐξηγήσῃ κανεὶς τὸ πρᾶγμα. Εἰς τὰ καμπαρὲ τὰ λαϊκὰ μπορεῖ κανεὶς νὰ διαπιστώσῃ ὅτι ἂν αἱ ἐπιχειρήσεις αὐτοῦ τοῦ εἴδους ἐβελτιώθησαν, μία ἀλλαγὴ σημαντικὴ ἔχει συντελεσθῇ εἰς τὰς τάξεις τῶν ἀνθρώπων. Δὲν εἶναι μόνον ἡ ἔλλειψις χρημάτων ποὺ συμβαίνει αὐτό. Συντελέσθη καὶ μία καλλιέργεια εἰς τὰ λαϊκὰ στρώματα καὶ ἡ εὐκολία μὲ τὴν ὁποίαν μπορεῖ κανεὶς νὰ σχετισθῇ εἰς τὴν ἐποχήν μας μὲ μίαν γυναῖκα, δὲν ἐπιτρέπει πλέον ἕνα κέντρον νὰ περιβάλλεται μὲ θρῦλον καὶ νὰ θεωρῆται τόπος διασκεδάσεως, ἁπλῶς καὶ μόνον διότι ἔχει γυναῖκας ἐλαφρῶν ἠθῶν διατεθειμένας νὰ δεχθοῦν ἕνα ἠδύποτον συνοδευόμενον καὶ ἀπὸ μίαν θωπείαν. Τὸ Μιοῦζικ χώλλ μπορεῖ νὰ ὑπάρχῃ, ἀλλὰ τὴν ἐπιτυχίαν του θὰ τὴν στηρίξῃ εἰς ὡραῖα νούμερα καὶ ὄχι εἰς τὴν κατωτέρας ποιότητος ἀπόλαυσιν ποὺ τὴν ἐστήριξε ἕως σήμερον τὸ λαϊκὸν καμπαρέ. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος ποὺ ἤρχισε καὶ αὐτὸ ν' ἀναθεωρῇ τὸ πρόγραμμά του καὶ νὰ προσπαθῇ νὰ φέρῃ νούμερα. Ἂν συντηρῆται ἀκόμη, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸν ναυτικὸν κόσμον. Αὐτὸς εἶναι ὀλιγώτερον ἀπαιτητικὸς καὶ αὐτὸς ἐξοδεύει χρῆμα δίχως νὰ ζητῇ πολλά.

Ὅταν ἐφεύγαμε ἀπὸ τὸ τρίτον καμπαρέ, ἕνας τύπος κράχτη μᾶς ἐπλησίασε καὶ μᾶς εἶπε:

—Μὴν φεύγετε, θὰ χορέψῃ ἡ Πεπίτα.

Εἴχαμε πάρει ὅμως τὰ παλτά μας, εἴχαμε κορεσθῆ πλήξεως καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν μὲ κανέναν τρόπον νὰ ὑποστῶμεν καὶ τὴν Πεπίταν.

Κ. ΜΠΑΣΤΙΑΣ

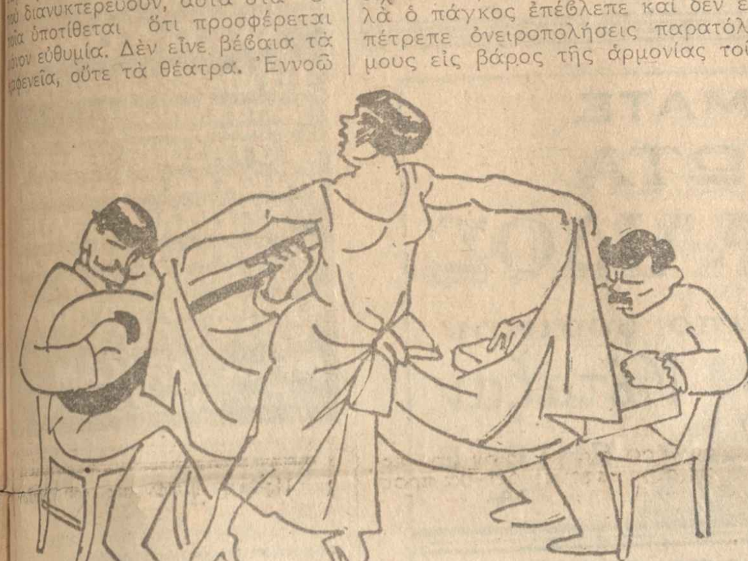

— Θὰ ἐχόρευεν ἡ Πεπίτα.

Α. Α. Πίεναρ

Ἱστορία μιᾶς οἰκογενείας λεόντων

Ἡ ζωὴ τῶν θηρίων εἰς τὰ βάθη τῆς Ἀφρικῆς

23ον

Τὴν ἄλλην ἡμέραν τὸ κοπάδι τῶν ἀντιλοπῶν ἐνεφανίσθη ἐκ νέου εἰς τὴν ἀγαπητὴν τῶν περιοχήν, ἐπὶ τῆς πρασίνης κοιλάδος, ἀπ' ὅπου ἐξεδιώχθησαν ἕνα βράδυ ἅμα τῇ ἐμφανίσει τῶν ἀγρίων κυνηγῶν. Ἕνας ὅμιλος μάλιστα περιέργων ζέβρων ἐπροχώρησε θαρραλέως μέχρι τῆς γιγαντιαίας μιμόζας. Χρεμετίζοντες καὶ ρουθουνίζοντες, ἤρχισαν νὰ ὀσφραίνωνται πρὸς τὸ μέρος τῆς κατασκηνώσεως τῶν ἀνθρώπων. Ὅταν ἔδυσεν ὁ ἥλιος καὶ ἡπλώθη ἡ νύκτα ἐπὶ τῆς ἐρήμου, κατώρθωσαν νὰ διακρίνουν τὶς μικρὲς φωτιὲς τῶν κυνηγῶν μακρυὰ εἰς τὴν κοιλάδα, εἰς τοὺς πρόποδας ἑνὸς ἀποκρήμνου καὶ βραχώδους λόφου, ὁ ὁποῖος ἔλαμπεν μέσα εἰς τὸ κατάμαυρον σκότος. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης, αἱ μικρὲς ἐκεῖνες φλόγες ἐτρεμόσβυναν ὅλο καὶ λιγάκι μακρύτερα κάθε βράδυ, ἕως ὅτου ἐξηφανίσθησαν κάποτε ὁλοσχερῶς, ἀφίνοντας καὶ πάλιν τὶς ἐρημιές τοῦ Κόνεμπεργκ εἰς ἀπόλυτον γαλήνην.

Καὶ τὸ βράδυ ἐκεῖνο, μέσα εἰς τὴν κόκκινην ἀκτινοβολίαν τῶν φλογῶν αὐτῶν ἡπλοῦτο ὑπερηφάνως ἓξ δέρματα λεόντων. Δύο ἀπ' αὐτὰ ἐτραβοῦσαν ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν κάθε κυνηγοῦ. Τὸ ἕνα, λόγῳ τῶν τεραστίων διαστάσεών του καὶ τῆς φουντωμένης κατσαρῆς καὶ ψαρρᾶς χαίτης του, τὸ ἄλλο, λόγῳ τῆς ἐξαιρέτου λάμψεως τῆς ἀσημόξανθης χαίτης καὶ τῶν χρυσῶν του καπουλιῶν.

Πέρα ὅμως, σὲ πτυχὴ τοῦ βουνοῦ, ὑπὸ τὴν ζοφερὰν σκιὰν τῶν ὑψικόρμων δένδρων, τρία λεονταράκια μοναχικὰ ἐπλανῶντο ἐδῶ κ' ἐκεῖ, ἀναζητῶντα κάποιαν πηγὴν μέσα εἰς τοὺς μαιάνδρους τοῦ κορόνγκο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΑΤΟΝ

Θυελλώδης βραδυά, μιὰ ἑβδομάδα ἀργότερα. Αἱ φασματώδεις μᾶζαι τῆς ὁμίχλης — αἱ ὁποῖαι, γενικῶς, περιώριζαν τὸν ἀπονύκτερον χορὸν των ἐπὶ τῶν ἀνταρισμένων κορυφῶν τοῦ Κόνεμπεργκ ἐγλυστροῦσαν κατὰ μῆκος τῶν κλιτύων, ὠθούμεναι μυστηριωδῶς πρὸς τὰ κάτω, ἀπὸ δῶ κι' ἀπὸ ἐκεῖ, ἀπὸ ἀεράκι ἀόρατον, καὶ ἤρχισαν νὰ τυλίγουν μέσα εἰς πένθιμον ἠμίφως τὴν πλευρὰν αὐτὴν τοῦ βουνοῦ καὶ τὰ γειτονικὰ μέρη τῆς πεδιάδος. Μερικὰ τεράστια μαῦρα σύννεφα, ποὺ αἰωροῦντο ἡσύχως μέσα εἰς τὴν ἀκτινοβολίαν τῆς ἑσπέρας, πολὺ ἐπάνω ἀπὸ τὴν ταχνιάν, ὑπενθυμίζον ἀκόμη τὸν κόσμον τοῦ φωτός. Τὸ φέγγος ποὺ ἔσβυνε γρήγορα, ἔδειχνεν ὅτι ὁ ἥλιος ἔδυε μὲ τὴν συνήθη πορφυρᾶν λάμψιν του. Ἀλλὰ ἀπόψε, σκότος ἐβασίλευε πρὸς τὰ μέρη αὐτά. Ὁ ἄνεμος, βουίζοντας ἄγρια, ἐχτύπησεν ἄξαφνα μέσα εἰς τὸ κορόνγκο, τὰ δένδρα, ποὺ οἱ κορυφές των ἦσαν βαρειὲς ἀπὸ τὴν ὑγρασίαν. Καὶ ἤρχισε τότε νὰ ὠθῇ ἀπὸ τὰ δασώδη ὕψη πρὸς τὰ χαμηλὰ σύννεφα ὁμίχλης ὁλοένα καὶ πυκνότερα, ἕως ὅτου ἐκαλύφθησαν τὰ πάντα, καὶ δὲν ἦτο δυνατὸ νὰ διακρίνῃ κανεὶς τίποτε εἰς ὀλίγων βημάτων ἀπόστασιν.

Γρήγορα ἔπεσε ἡ νύχτα ὕστερα ἀπὸ τὸ σούρουπο, — νύχτα ἀγρία, σκοτεινὴ καὶ γεμάτη μυστηριώδεις θορύβους. Αἱ φωναὶ τῆς ἐρήμου ὑψώθησαν ἀπ' ὅλες τὶς μεριές. Μέσα εἰς τὸ μόλις ἀκουόμενον τραγοῦδι τοῦ ἀνέμου, τὸ ὁποῖον ἐδυνάμωνεν ὡς τόσο κάπου-κάπου, ἀντήχησαν οἱ χρεμετισμοὶ τῶν ζέβρων, οἱ ὁποῖοι ᾐσθάνοντο τὴν προσέγγισιν ταραχώδους νυκτὸς —νυκτὸς εὐνοϊκῆς διὰ τοὺς λέοντας. Ἔπειτα, ἠκούσθησαν αἱ ὠρυγαὶ τῶν ὑαινῶν ποὺ ἐξήρχοντο ἀπὸ τὴν ρεμματιὰν διὰ τρίτην ἢ τετάρτην φοράν, ὅπως βεβαιωθοῦν ὅτι τίποτε δὲν εἶχεν ἀπομείνει ἀπὸ τὸν ρινόκερω καὶ ὅπως ἀναπολήσουν τὴν ἐξαιρετικὴν ἐκείνην πανδαισίαν.

Ἄξαφνα ὁ ἄνεμος ἐστράφη πρὸς βορρᾶν καὶ ἡ πυκνὴ ὁμίχλη ἤρχισε νὰ πίπτῃ ὡς σιγανὴ βροχούλα, ἡ ὁποία ἐδρόσισε τὰ πρόσωπα τῶν δύο μικρῶν λεονταριῶν, ποὺ ἐσκαρφάλωναν τὴν ὄχθην τοῦ κορόνγκο καὶ διὰ πρώτην φορὰν ἐξήρχοντο μόνα εἰς τὴν πεδιάδα. Ὅταν, ἀφοῦ ἔφθασαν εἰς τὴν ἀκακίαν, ἀπεμακρύνθησαν τοῦ σκελετοῦ τοῦ ρινόκερω, τρέχοντα ἐπὶ τοῦ γρασιδιοῦ, τότε εὐκόλως ἠδύνατο νὰ διακρίνῃ πλέον κανείς, ὅτι ἦσαν δύο μόνον. Καὶ τὸ μάτι, ποὺ εἶχε συνηθίσει νὰ τὰ γνωρίζῃ καὶ νὰ τὰ ξεχωρίζῃ ἀναμεταξύ των, θὰ ἀντελαμβάνετο εὐκόλως ὅτι ἔλειπε τὸ ἀσθενέστερον ἀπὸ τὰ τρία. Ἀφοῦ διέσχισαν λοιπὸν τὴν ἀδενδρον ἔκτασιν καὶ ἐπέρασαν τὴ ρεμματιάν, τὰ λεονταράκια ἐπῆραν νέαν διεύθυνσιν ὅπως ἀποφύγουν νὰ συναντήσουν τὰς ὑαίνας. Ὁ πλέον κοντινὸς δρόμος παρέκαμπτε τὸ βουνὸν καὶ ἀκολουθοῦσε μερικὰς ἀνωμάλους καὶ βραχώδεις κορυφογραμμάς, ὅπου ἄκαθάδεις θάμνοι ἐτραγουδοῦσαν τὰ μελαγχολικὰ τραγούδια των ὅταν ἐφυσοῦσεν ὁ θυελλώδης ἄνεμος. Πίσω των, μέσα ἀπὸ τὸ σκοτεινὸν κορόνγκο, ποὺ μόλις διεκρίνετο ἀνάμεσα ἀπὸ τὴν βροχὴν καὶ τὴν ὁμίχλην, ἤκουον τὰ οὐρλιάσματα τῶν ἀπαρηγορήτων ὑαινῶν, αἱ ὁποῖαι μαστιζόμεναι ὑπὸ τῆς πείνης, ἐπεστρέφον εἰς τὰς μονιές των. Ἀφοῦ ἐξηφανίσθησαν τὰ λεοντάρια θ' ἀργοῦσε ἐπὶ πολὺ νὰ ἀκουσθῇ τὸ γέλοιο τῆς ὕαινης! Καὶ πολὺ ὀνδὶ εἰς τὰ οὐρλιάσματά των ὑπῆρχε τώρα ἕνας τόνος παραπόνου, ἂν τούτοις, τὰ λεονταράκια οὐδὲ πρὸς στιγμὴν ἐσκέφθησαν νὰ σμίξουν μὲ τὴν ὀρδὴν ἐκείνην. Τὰ γεγονότα τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος δὲν εὐνοοῦσαν τὴν ἰδέαν τῆς συμφιλιώσεως. Ἐκτὸς τοῦ φόβου τὸν ὁποῖον ἐνέπνεον εἰς αὐτὰ τὰ ἀδηφάγα ἐκεῖνα πλάσματα, ἐγεννήθη μέσα τους καὶ ἕνα αἴσθημα ἀντιπαθείας. Τῆς ἀντιπαθείας ποὺ κάθε λεοντάρι νοιώθει ἀργὰ ἢ γρήγορα διὰ τὰ ἄλλα σαρκοβόρα θηρία. Κάτι σημαντικώτερον ἀπὸ τὸν πόθον τῆς εὑρέσεως συντρόφων, τὰ ὤθουσε πρὸς τὴν ἐχθρικὴν πεδιάδα παρ' ὅλην τὴν σίκτραν ἐκείνην κακοκαιρίαν.

Ὅλες τὶς νύχτες, τὰ λεονταράκια ἦσαν ὑποχρεωμένα νὰ παραχωροῦν τὴν θέσιν των, διότι ἡ θρασύτης τῶν ὑαινῶν ηὔξανε καθημερινῶς, καὶ κάθε πρωῒ ὅταν τὰ λεονταράκια ἐπανήρχοντο εἰς τοὺς σκελετούς, μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν «σκυλολογιοῦ» ἐκείνου, μετὰ δυσκολίας κατώρθωναν νὰ εὕρουν τροφήν. Μικρὰ ράκη σαρκός, μὲ δυσκόλως ἀποσπασθέντα ἀπὸ τὸ δέρμα τοῦ ρινόκερω ὑπῆρξαν ἡ μοναδικὴ τροφή των κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας ποὺ διεδέχθησαν τὴν τραγικὴν ἐκείνην νύκτα. Ἀλλὰ σιγὰ-σιγὰ καὶ τὸ σκληρὸν δέρμα ἐξηφανίσθη μέσα εἰς τὶς ἀτσαλένιες μασέλλες τῶν ὑαινῶν, καὶ ὅ,τι δὲν ἠδύναντο ἀκόμη νὰ φάγουν, μετεφέρθη ὑπ' αὐτῶν εἰς τὰ κρησφύγετά των.

(Ἀκολουθεῖ).

ΕΙΣ ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ

ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΡΥΘΡΟΥΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΑΣ ΕΙΣ ΤΑ ΑΔΥΤΑ ΤΟΥ ΚΡΕΜΛΙΝΟΥ

ΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝ.

9ον

Η ΧΗΡΑ ΤΟΥ ΛΕΝΙΝ

Ἕνα μεγάλο τρίγωνον κτίριον, κατεχόμενον ἄλλοτε ὑπὸ τῶν δικαστικῶν ὀργανώσεων, στεγάζει τὴν «ἕδραν τῆς κυβερνήσεως τῶν ἐργατῶν καὶ χωρικῶν», δηλαδὴ τὰς «κεντρικὰς ἐκτελεστικὰς ἐπιτροπάς». Περιττὸν νὰ εἰσέλθωμεν. Γνωρίζομεν ἤδη ὅτι αἱ ἐπιτροπαὶ αὐταὶ δὲν εἶνε παρὰ διάκοσμος, ὅτι ἐὰν εἶνε «κεντρικαί», δὲν εἶνε διόλου «ἐκτελεστικαί». Ἐκεῖ μέσα ἀνῶντες δημόσιοι ὑπάλληλοι χασμῶνται καὶ πίνουν ἀλλεπάλληλα ποτήρια τείου καὶ παίρνουν ὕφος ἀσχολουμένων μὲ τὰς ὑποθέσεις τοῦ Κράτους. Εἰς τὴν γωνίαν τοῦ κτιρίου, ἐν τούτοις, μία ἀπέριττος εἴσοδος ἄγει, διὰ μέσου ἀτελευτήτων διαδρόμων, πρὸς τὴν ἐπιμήκη αἴθουσαν ὅπου συνεδριάζει τὸ Πολιτμπουρό. Ἀποκαλυφθῆτε! Εὑρισκόμεθα εἰς τὸ ἄντρον ὅπου χαλκεύονται, ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ, αἱ ἅλυσσοι τῆς Ρωσσίας. Ἀλλὰ σήμερον τὸ ἀπόγευμα δὲν ἔχει συνεδρίασιν καὶ μόνη μιὰ ἡλικιωμένη γυναῖκα πλανᾶται μέσα εἰς τὸ μακρὺ δωμάτιον. Εἶνε ἡ Λυδία Φότιεβα, ἡ γραμματεὺς τοῦ «Σόβναρκομ» (τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐπιτρόπων τοῦ Λαοῦ).

Ἐξερχόμενοι ἐξ αὐτῆς τῆς «ἕδρας τῆς κυβερνήσεως τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν χωρικῶν» ἡ ὁποία, ὡς πρὸς τὴν σιγὴν καὶ τὴν ἄγιαν, ὁμοιάζει μᾶλλον πρὸς θάλαμον ὕπνου, διασταυρωνόμεθα μὲ μίαν πολυτελῆ Ρόλλς - Ρόϋς, ἐρχομένην ἐκ τῆς Πύλης τοῦ Σωτῆρος. Τὸ αὐτοκίνητον αὐτὸ μεταφέρει ἕνα τέρας μὲ πρησμένον πρόσωπον, χωρὶς ἔκφρασιν, μὲ βαθεῖς θυλάκους κάτω ἀπὸ τὰ μάτια. Εἶνε ἡ Ναντέζντα Κωνσταντίνοβνα Κρούπσκαϊα, ἡ χήρα τοῦ Λένιν. Ἕνας ἀπὸ τοὺς φίλους μου, βλέποντας την διὰ πρώτην φοράν, ἀνεφώνησε μὲ ὅλην τὴν ἀθωότητα τῆς καρδίας του:

— Ἐὰν αὐτὴ εἶνε γυναῖκα, ἐγὼ εἶμαι κροκόδειλος!

Ἕνα αὐτοκίνητον μὲ δυνατὴν μηχανὴν φθάνει σήμερον ὁλοταχῶς. Εἶναι αὐτοκίνητον ρωσσικῆς κατασκευῆς, προϊὸν τῶν ρωσσοβαλτικῶν ἐργοστασίων. Κοντὰ εἰς τὸν σωφφὲρ κάθεται ἕνας ἄνδρας μὲ φαιὰν χλαίνην καὶ προσποιητὸν ὕφος στρατιώτου. Εἶνε ὁ Στάλιν. Κάθεται παραπλεύρως τοῦ σωφφὲρ, ἀναμφιβόλως διὰ νὰ ἐπιδείξῃ τὰ δημοκρατικά του αἰσθήματα..., ἀλλὰ καὶ διότι τοῦτο ἀποτελεῖ προφύλαξιν ἀπὸ τὰς ἀποπείρας, διότι ἔχει εὐαισθησίας τρομοκράτης δὲν θὰ ἤθελεν ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει νὰ φονεύσῃ ἕναν ἀθῶον, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ διακρίνῃ κανεὶς ἕνα σοβιετικὸν πολιτικὸν ἀπὸ τὸν σωφφέρ του.

Ὁ περίπατός μας εἰς τὸ Κρεμλῖνον ἐτερματίσθη. Ἂς ἐξέλθωμεν ἀπὸ τὴν Πύλην τοῦ Σωτῆρος.

ΓΚΕΠΕΟΥ

Οἱ ἄνθρωποι τῆς Μόσχας ἠμποροῦν νὰ κολακεύωνται ὅτι ἀπέκτησαν πολλὰ ἐγχειρήματα. Ὑπάρχει ὅμως ἕνα πεδίον ὅπου ἐπέτυχαν ἀξιοθαυμάστως καὶ κατέρριψαν ὅλα τὰ ρεκόρ. Πρόκειται περὶ τῆς πολιτικῆς ἀστυνομίας, τῆς Γκεπεοῦ. Ὁ ἀπαραίμιλλος αὐτὸς θεσμὸς ὠνομάζετο κατ' ἀρχὰς Τσέκα (Ἔκτακτος Ἐπιτροπή). Ἀλλὰ τὸ ὄνομα αὐτὸ ἀπέκτησε κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἐπαναστάσεως, κατὰ τὴν περίοδον τοῦ μαχητικοῦ κομμουνισμοῦ, φήμην πραγματικῶς «ἐκτάκτου» βαρβαρότητος καὶ σκληρότητος· καὶ οἱ Μπολσεβίκοι ἠναγκάσθησαν νὰ μετονομάσουν τὸν ὀργανισμόν εἰς «Γκεπεοῦ» (Πολιτικὴ Διεύθυνσις τοῦ Κράτους). Ἀλλὰ μόνον τὸ ὄνομα ἤλλαξε. Τσέκα—Γκεπεοῦ, Γκεπεοῦ—Τσέκα εἶνε ὅ,τι Γιάννης καὶ Γιαννάκης...

Ὅταν εἰργαζόμην εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ κόμματος, εἶχον τόσον καλὰ μπῆ εἰς τὸν ρόλον μου ὡς κομμουνιστοῦ καὶ ὡς μπολσεβίκου ἀξιωματούχου, ὥστε ἔπαιζα τὴν κωμῳδίαν αὐτὴν μὲ τὴν μεγαλυτέραν φυσικότητα καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐγείρω πλέον καμμίαν ὑπονοίας. Εἰς πᾶσαν περίστασιν ἔλεγα ὅ,τι ἔπρεπε νὰ λέγῃ ἕνας κομμουνιστής. Εἰς τὰς συγκεντρώσεις τῶν πυρήνων καὶ τῶν ἐπιτροπῶν τοῦ κόμματος, ὅταν παρίστατο ἀπόλυτος ἀνάγκη, ἐξεφώνουν λόγους ὅπου ἐπανευρίσκετο ἡ «γνησιότης» σχολαστικὴ καὶ κενολόγος φρασεολογία τῶν ἄλλων σοβιετικῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων. Διὰ νὰ δοκιμάσω ὁ ἴδιος τὸν βαθμὸν μυήσεως, εἰς τὸν ὁποῖον εὑρισκόμην, ἔγραφα καὶ ἄρθρα διὰ τὸ ἡμιεπίσημον ὄργανον, τὴν «Πράβδα» καὶ τὰ ἄρθρα μου ἐδημοσιεύοντο. Ἐν ὀλίγοις, ἐξεπλήρωνα τὸν ρόλον μου μὲ θετικότητα, ἐπιμονὴν καὶ ψυχραιμίαν.

Ὑπῆρχαν, ἐν τούτοις, στιγμαὶ ποὺ ἔχανα τὴν αὐτοκυριαρχίαν μου, ποὺ ἡ ὀργή με ἐκυρίευε, ποὺ ἤμουν ὑποχρεωμένος νὰ καταβάλω μεγάλην προσπάθειαν θελήσεως διὰ νὰ μὴ διαπράξω ἀνοησίαν... Αὐτὸ συνέβαινεν ὅταν εἰσήρχοντο εἰς τὸ γραφεῖον μου αὐτοὶ οἱ αἱμοπόται, τοὺς ὁποίους ἡ θηριωδία των κατέστησε διαβοήτους: ὁ Τζερτζίνσκι, ὁ Πέτερς ἢ ὁ Γιαγκόντα. Ἠσθανόμην μίαν ἀνυπέρβλητον φυσικὴν ἀποστροφὴν ἔναντι τῶν ἀνθρωπομόρφων αὐτῶν τεράτων. Τὸ ἄγριον αὐτὸ μῖσος ἦτο ὁλότελα δικαιολογημένον: Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἶχαν βεβαίως προστῇ τῆς σφαγῆς μυριάδων συμπατριωτῶν μου, διαλεγμένων μεταξὺ τῶν καλυτέρων, τῶν ἐντιμοτέρων καὶ τῶν περισσότερον μορφωμένων, ἀλλὰ πρὸς τῶν ἦσαν αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι τὴν εἶχαν διατάξει. Ἡ εὐθύνη τῶν ἑκατομμυρίων αὐτῶν ἐγκλημάτων δέον, ἐν ὀνόματι τῆς δικαιοσύνης, νὰ ἐπιρριφθῇ πολὺ μᾶλλον εἰς τοὺς Λένιν, τοὺς Τρότσκυ, ὅλους τοὺς μεγάλους Μπολσεβίκους ἀρχηγούς, παρὰ εἰς τοὺς δημίους τῆς Τσέκας, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶνε εἰς τὸ κάτω - κάτω, παρὰ ἐκτελεστικὰ ὄργανα. Αὐτὸ λέγει ἡ λογική· ἀλλὰ μοῦ ἤρχετο νὰ ἴδω εἰς τὸ πλαίσιον τῆς θύρας τὴν κτηνώδη καὶ αἱμοβόρον φυσιογνωμίαν ἐκείνου τοῦ ἔκφυλου Πέτερς διὰ νὰ καταληφθῶ ἀμέσως ἀπὸ ἕνα βίαιον συναίσθημα ἀηδίας καὶ ἀποτροπιασμοῦ.

Ο ΠΕΡΙΒΟΗΤΟΣ ΤΖΕΡΤΖΙΝΣΚΥ

Συνήντησα ἑκατοντάδας φορὰς τὸν Τζερτζίνσκυ, ὅστις ὑπῆρξε, κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἐπαναστάσεως, ὁ πρόεδρος καὶ ὁ κυριώτερος «ἐμψυχωτὴς» τῆς Γκεπεοῦ. Ἐν τούτοις, ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς παρέμεινε δι' ἐμὲ αἴνιγμα. Ἦτο παθολογικὸς τύπος, φανατικὸς ἢ ἁπλῶς ὁ τελειότερος τῶν ἀθλίων;

Ἦτο, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἕνας νευροπαθὴς μὲ ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς παθήσεως. Κάθε φορὰν ποὺ ἐλάμβανε τὸν λόγον εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Πολιτμπουρὸ (τοῦ ὁποίου ὑπῆρξεν ἀναπληρωματικὸν μέλος κατὰ τοὺς τελευταίους πρὸ τοῦ θανάτου του χρόνους), περιέπιπτε ταχύτατα εἰς κατάστασιν ἄκρας διεγέρσεως. Ἀντὶ νὰ ἐκφωνήσῃ τὸν λόγον του, τὸν ἐξεφώναζε, μὲ ἀσυνήθη θέρμην καὶ ἐκφρονας χειρονομίας. Ἠμποροῦσε κανεὶς νὰ πιστεύσῃ ὅτι τὸ ἀντικείμενον τῆς συζητήσεως τὸν ἐνδιέφερε πολύ. Ἀλλὰ οἱ μεμυημένοι ἐγνώριζαν ὅτι αὐτὴ ἡ ρητορικὴ ἀνωμαλία εἶχε φυσικὴν προέλευσιν. Ὁ Τζερτζίνσκυ ἔπασχεν ἐκ καρδιακῆς νευρώσεως καὶ ἄσθματος, ποὺ, ἄλλως τε, προεκάλεσαν ἐν τέλει τὸν θάνατόν του. Τὸ ἄσθμα προσέδιδεν εἰς τὸν λόγον του αὐτὸν τὸν σπασμωδικὸν τόνον. Ὥστε ἔπρεπεν ἀπὸ δύναμιν ἀλλά, εἴτε διὰ νὰ συγκαλύψῃ αὐτὴν τὴν ἀναπηρίαν του, εἴτε διότι ἤθελε νὰ ποζάρῃ, ὑπεκρίνετο τὸν φανατικὸν καὶ τὸν ἐμπαθῆ.

Ἠμπόρεσα νὰ διαπιστώσω πολλάκις, ἐξ ἄλλου, ὅτι μὲ ἀρκετὴν εὐκολίαν καθίστατο κύριος αὐτοῦ τοῦ «φανατισμοῦ». Παρὰ τὴν φαινομενικὴν ἀδιαλλαξίαν του, διέπρεπε, πράγματι, εἰς τὴν κολάκευσιν καὶ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ ἀνθρώπου ποὺ τοῦ ἐφαίνετο ὅτι θὰ ἀπέβαινεν ὁ ἰσχυρότερος. Δὲν τὸν εἶδα ποτὲ νὰ παρασταθῇ ἐπὶ τοῦ ὀλισθηροῦ ἐδάφους τῶν πολιτικῶν ἐλιγμῶν, οὔτε νὰ ἀποκρύψῃ κατὰ ἐν ἴδιᾳ τῆς γνώμης τὴν ὁποίαν ἐπηγγέλλετο ὁ δικτάτωρ τῆς στιγμῆς. Ὅταν καμμία πρότασις εἰς τὸ Πολιτμπουρὸ ἀπερρίπτετο ἄνευ πολλῶν διατυπώσεων, δὲν ἐπέμενε καὶ τὴν ἐγκατέλειπεν ἀμέσως.

Ὁ Τζερτζίνσκυ ἐφρόντιζε νὰ παρουσιάζῃ ἐξωτερικὸν αὐστηρὸν καὶ δὴ ἀσκητικόν, ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωνε διόλου, περὶ τὰ τέλη δὲ μάλιστα τῆς ζωῆς του ἤρχιζε νὰ κάνῃ κοιλιά.

Ὁ Μενζίνσκυ, ὅστις τὸν διεδέχθη εἰς τὸν αἱματηρὸν ρόλον τοῦ προέδρου τῆς Γκεπεοῦ, εἶνε ἄνθρωπος περισσότερον συνήθης καὶ δὴ κυριολεκτικῶς μέτριος. Ὑπὸ ἔποψιν παρουσιαστικοῦ, εἶνε ὁ τέλειος τύπος τοῦ ἀποτυχημένου, μὲ πρόσωπον πικρόχολον, δυσάρεστον. Ἐνώπιον τῶν αὐθεντῶν τῆς ἡμέρας, ἡ φυσιογνωμία του ἐκφράζει ταπεινὸν φθόνον καὶ αἰσχρὸν φόβον συγχρόνως. Ὅλον τὸ ἄτομόν του παρέχει μίαν ἀποσδιόριστον ἐντύπωσιν γλοιώδους ὑποκειμένου.

Ὁ πρῶτος ὑφιστάμενός του, ὁ Γιαγκόντα, εἶνε ἄτομον ἀποκρουστικόν, μὲ παρελθὸν κάπως σκοτεινὸν καὶ ἐν τούτοις δι' ὅλα χάριν τῆς σταδιοδρομίας του. Ἀνεδείχθη χάρις εἰς τοὺς οἰκογενειακοὺς δεσμούς του μὲ τὸν Ἰακὼβ Σβέρντλωφ, ὅστις ὑπῆρξεν εἷς τῶν πρωτεργατῶν τοῦ μπολσεβικικοῦ πραξικοπήματος καὶ ὁ πρῶτος πρόεδρος τῆς Κεντρικῆς Πανρωσσικῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Σοβιέτ. Πράγματι, ὁ Γιαγκόντα, ἀφοῦ ἐγνώρισε τῶν πάντων τὸν πατέρα τοῦ Σβέρντλωφ, ἐνυμφεύθη τὴν ἀνεψιάν του. Προέβλεψεν ἐγκαίρως τὴν ἄνοδον τοῦ Στάλιν καὶ ἐτέθη εἰς τὰ φιλόδοξα σχέδιά του ἐπραγματοποίησαν ταχέως.

BORIS BAJANOF

----ο----

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1821

Τὸ στρατόπεδον τῶν Πατρῶν διαλύεται ἐξ ἑαυτοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἐχθροῦ

Ἡ ἐξασθένησις τῶν περὶ τὰς Πάτρας μετὰ τὸν φόνον τοῦ Καρατζᾶ. — Ἡ ἐπίθεσις τῶν Τούρκων ἀποσυνθέτει τὸ στρατόπεδον.— Ὁ Καρᾶ-Ἀλῆς χάνει ἄλλας δέκα ἡμέρας.—Αἱ ἀσθενεῖς ἑλληνικαὶ δυνάμεις εἰς τὸν Κορινθιακόν. — Τὸ Γαλαξείδι.

Ἱστορικαὶ μονογραφίαι τοῦ κ. Δ. Α. Κοκκίνου

Ὁ φόνος τοῦ Καρατζᾶ εἶχεν ἐπίδρασιν διαλυτικὴν ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοπέδου. Αἱ ἀλληλοδιάδοχοι ἀποτυχίαι τοῦ Γιουσούφ, ἡ κατάληψις τοῦ Γηροκομείου ἀπὸ τοὺς Πατρινούς, καὶ ὁ σχηματισμὸς γύρω ἀπὸ τὴν πόλιν στρατοπέδου μὲ ἀναπτερωμένον τὸ ἠθικὸν καὶ μὴ ἐπιτρέποντος πλέον ἐξόδους τῶν Τούρκων, ἔτειναν νὰ δημιουργήσουν πραγματικὴν πολιορκίαν τῶν Πατρῶν. Ἀπὸ τῶν ἐνθουσιωδῶν ἡμερῶν τοῦ Μαρτίου, μόλις τότε κατωρθώθη εὐχάριστον ἀποτέλεσμα. Αὐτὸ τὸ ἔργον ποὺ ἐπετεύχθη ἔπειτα ἀπὸ διαρκεῖς προσπαθείας ὁλοκλήρων μηνῶν, τόσας θυσίας καὶ τόσους ἡρωϊσμοὺς κατέπεσε μετὰ τὸ θλιβερὸν γεγονὸς τῆς 4ης Σεπτεμβρίου. Ἡ σφαῖρα ποὺ ἐρρίφθη κατὰ τοῦ Καρατζᾶ ἐκτύπησε τὴν ἑνότητα τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοπέδου. Οἱ ἀρχηγοὶ διηρέθησαν καὶ οἱ πρόκριτοι τῶν Πατρῶν οἱ περισσότερον πληγέντες ἀπὸ τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἡρωϊκοῦ καπετανίου ἀπεσύρθησαν ἀπὸ τὸ στρατόπεδον ὠργισμένοι. Ἔμειναν μόνον εἰς τὸ Πριναρόκαστρο ὁ Ζαΐμης μὲ ὀλίγους Καλαβρυτινούς, εἰς τὸ Ὀμπλὸν ὁ Σισίνης μὲ τοὺς Ἠλείους καὶ εἰς τὸ Σαραβάλι οἱ Πετμεζαῖοι καὶ οἱ Κουμανιωταῖοι, ὅλοι ἄθυμοι καὶ ὅλοι βαρεῖς ἀπὸ τὴν εὐθύνην τοῦ στυγεροῦ ἐγκλήματος. Πρὸς τὸ Ρίον εἶχε τοποθετηθῇ καὶ κατεῖχε μὲ ἰσχυρὰν δύναμιν τὸ Καστρίτσι καὶ τὸ Πλατάνι ὁ Ἀνδρέας Λόντος.

Εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν εὑρίσκετο τὸ ἑλληνικὸν στρατόπεδον ὅταν ἔφθασεν εἰς τὸν λιμένα τῶν Πατρῶν ἡ πρώτη [illegible] τοῦ [illegible] μένου στόλου τοῦ Καρᾶ-Ἀλῆ καὶ τοῦ Γιβλαλτάρ. Ἡ ἐμφάνισις μόνη τοῦ στόλου ἤρκεσε διὰ νὰ ἐγκαταλείψουν ἀμέσως τὸ Σαραβάλι καὶ νὰ φύγουν ἐκεῖθεν διὰ νυκτὸς οἱ Κουμανιωταῖοι καὶ οἱ εὑρισκόμενοι μαζί των. Οἱ ἀρχηγοὶ δὲν εἶχαν πλέον ἐμπιστοσύνην πρὸς ἀλλήλους καὶ μόνον κοινὴ ἐνέργεια ἦτο δυνατὴ ἀπέναντι τοῦ ἰσχυροῦ ἐκείνου ἐχθροῦ.

Τὴν 9ην Σεπτεμβρίου ὁ Καρᾶ-Ἀλῆς ἀπεβίβασε δύναμιν στρατιωτῶν, ἡ ὁποία ἑνωθεῖσα μὲ τοὺς Τούρκους τοῦ φρουρίου ἐνήργησε ὁρμητικὴν προέλασιν πρὸς τὸ Ὀμπλόν. Οἱ Ἠλεῖοι πρὸ τῆς ἰσχυρᾶς πιέσεως ὑπεχώρησαν καὶ κατεδιώχθησαν ἀπὸ τοὺς Τούρκους μέχρι τῶν ὀρεινῶν μερῶν. Παρ' ὀλίγον μάλιστα τότε νὰ συλληφθῇ αἰχμάλωτος ὁ Σισίνης, ἐνῷ προσπαθοῦσε νὰ συγκρατήσῃ τοὺς ἄνδρας του. Καὶ τελευταῖος ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ Πριναρόκαστρο καὶ ὁ Ζαΐμης ἀφοῦ ἀπεμονώθη ἐκεῖ, καὶ ἀνῆλθεν εἰς τὸ ὀρεινὸν Σόλι, εὑρισκόμενον ἐπάνω ἀπὸ τὴν Χαλανδρίτσαν. Τὸ ἀχαϊκὸν στρατόπεδον εἶχεν ἀποσυντεθῆ καὶ ὁ Καρᾶ-Ἀλῆς ἔμεινε πλέον κύριος τῆς καταστάσεως ἐπὶ τῶν βορειοδυτικῶν ἀκτῶν τῆς Πελοποννήσου χωρὶς νὰ φοβῆται τὴν παραμικρὰν ἐνόχλησιν ἂν ἤθελε νὰ ἐνεργήσῃ ἀπόβασιν.

Ἐν τούτοις ὁ Τοῦρκος ναυαρ-

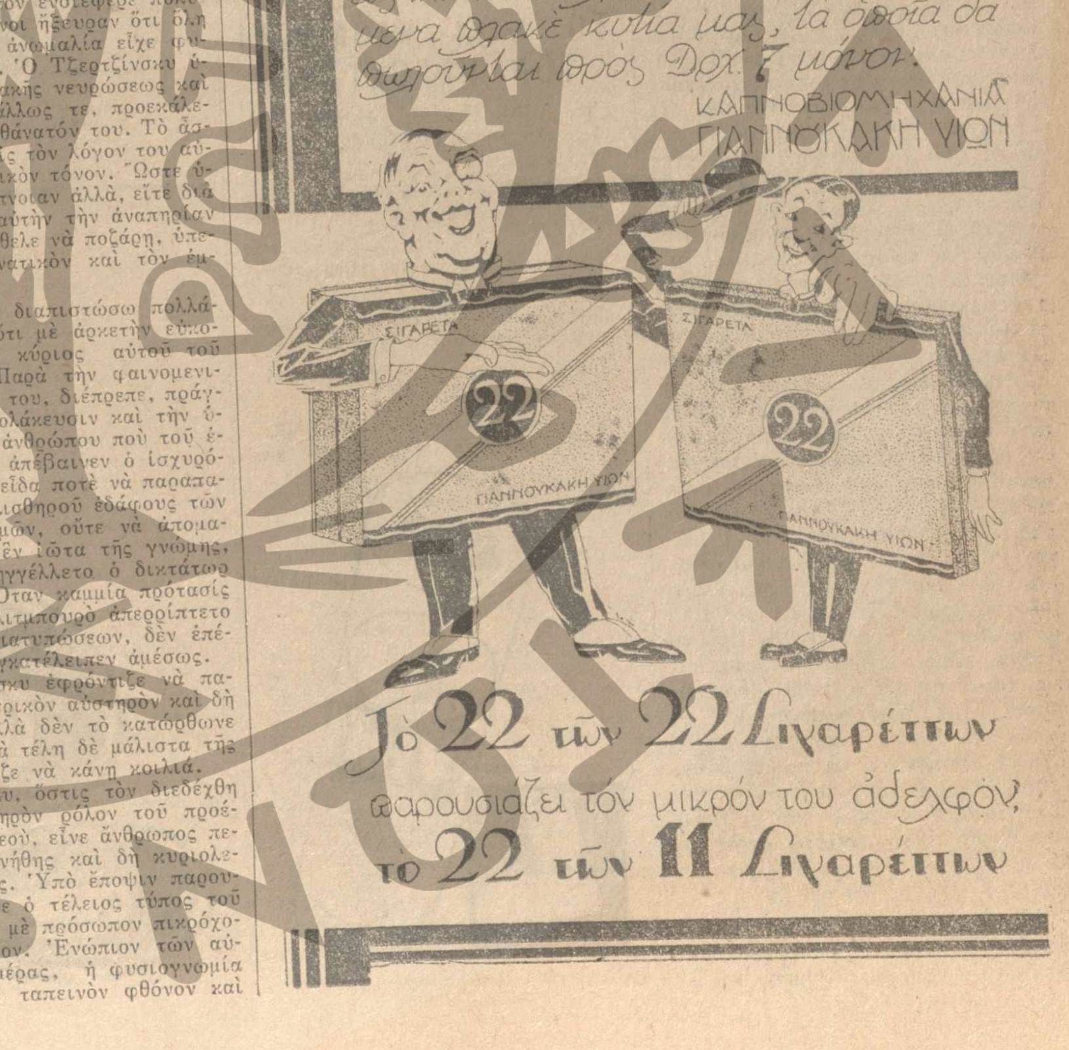

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν ἐκλεκτῶν καπνιστῶν ὅτι ἀπὸ σήμερον ἐδώσαμεν εἰς τὴν κατανάλωσιν τὰ τόσον ἀναμενόμενα [illegible] κυτία μας, τὰ ὁποῖα θὰ πωλοῦνται πρὸς Δρχ. 7 μόνον.
ΚΑΠΝΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗ ΥΙΩΝ
Τὸ 22 τῶν 22 Σιγαρέττων παρουσιάζει τὸν μικρόν του ἀδελφόν, τὸ 22 τῶν 11 Σιγαρέττων

χος ἔχασεν ἄλλας δέκα ἡμέρας εἰς τὸν λιμένα τῶν Πατρῶν μολονότι αἱ ἀπὸ τὴν Τριπολιτσὰν εἰδήσεις κατέφθαναν καθ' ἡμέραν ὁλοένα καὶ περισσότερον δυσάρεστοι διὰ τοὺς ἐγκλείστους.

Μόλις τὴν 17ην Σεπτεμβρίου τὸ ὑπὸ τὸν Ἰσμαὴλ Γιβλαλτὰρ μέρος τοῦ στόλου ἐπὶ πλοίων τοῦ ὁποίου ἐπέβαινε καὶ στρατιωτικὴ δύναμις πρὸς ἀπόβασιν ἀποτελουμένη ἀπὸ δύο χιλιάδας πεντακοσίους ἄνδρας ἐκινήθη πρὸς τὸν Κορινθιακόν. Ἐκεῖ αἱ δυνάμεις τῆς ἐπαναστάσεως ἦσαν ἐξησθενημέναι. Ἑλληνικὸν στράτευμα δὲν ὑπῆρχεν ἄλλο ἐπὶ τῆς πελοποννησιακῆς ἀκτῆς παρὰ μόνον τὸ μικρὸν σῶμα ποὺ διέθετεν ὁ Λόντος ὁ στρατοπεδευμένος πλησίον τοῦ Ρίου καὶ ἐπὶ τῆς Στερεᾶς ὑπῆρχε μόνον τὸ Γαλαξεῖδι. Ἀλλὰ οὔτε ἡ δύναμις τοῦ Λόντου ἦτο ἀρκετὴ διὰ ν' ἀποτρέψῃ ἀπόβασιν, οὔτε τὸ Γαλαξεῖδι ἦτο δυνατὸν ν' ἀμυνθῇ ἐναντίον στόλου ὁλοκλήρου. Τὰ γαλαξειδιώτικα πλοῖα ἐξυπηρέτουν τὰς συγκοινωνίας μεταξὺ Στερεᾶς καὶ Πελοποννήσου καὶ μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ τουρκικοῦ στόλου, παρημπόδιζαν κατὰ τὸ δυνατὸν τὸν ἀπὸ θαλάσσης ἐπισιτισμὸν τῶν Πατρῶν, ὅταν δὲν εὕρισκαν ἐμπρός των ἀγγλικὰ ἢ αὐστριακὰ πολεμικὰ προστατεύοντα τὰ τουρκικὰ μεταγωγικά. Πέραν τούτου δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ κάμουν τίποτε περισσότερον. Καὶ τὸ χειρότερον ἐν περιπτώσει ἐπιδρομῆς τοῦ ἐχθροῦ ἀπὸ θαλάσσης τὸ Γαλαξεῖδι ἂν ἔμενεν ἀβοήθητον ἦτο καταδικασμένον νὰ χάσῃ τὴν μόνην του δύναμιν. Τὸν μικρὸν στόλον του. Διότι τὰ γαλαξειδιώτικα πλοῖα ἀποκλειόμενα ἐντὸς τοῦ κόλπου θὰ εὑρίσκοντο μοιραίως εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ. Καὶ ἡ ἐπιχείρησις αὐτὴ τοῦ ἐχθροῦ εἰς τὸν Κορινθιακὸν ἐν περιπτώσει θαλασσίας δράσεως τοῦ τουρκικοῦ στόλου ἐθεωρεῖτο βεβαία, διὰ τὴν καταστροφὴν τῆς μικρᾶς, ἀλλὰ πολὺ ἐξυπηρετικῆς διὰ τὴν ἐπανάστασιν, ναυτικῆς ἐκείνης βάσεως τῆς Στερεᾶς. Καὶ ἴσως διὰ τὸν κίνδυνον αὐτὸν τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἔφυγαν κατὰ τὰ μέσα τοῦ Ἰουνίου καὶ τὰ ὑδραιοσπετσιώτικα πλοῖα ἐκ τοῦ Κορινθιακοῦ μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἐπιχειρήσεως κατὰ τῆς Ναυπάκτου. Εἶχαν ἀνταλλαγῆ τότε ἔγγραφα μεταξὺ τοῦ Γαλαξειδίου καὶ τῆς Ὕδρας, μὲ ἀμοιβαῖα παράπονα. Οἱ Γαλαξειδιῶται παρεπονοῦντο κατὰ τῶν Ὑδραιοσπετσιωτῶν πλοιάρχων διότι ἀπεφάσισαν νὰ φύγουν ἐνῷ ἡ παραμονή των ἐκεῖ ἦτο ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Γαλαξειδίου, ποὺ ἀποτελοῦσε τὸ μοναδικὸν πρὸς τὴν θάλασσαν στήριγμα τῶν μαχομένων πρὸς τὰ ἐκεῖ τμήματα τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, καὶ τῶν Σαλώνων καὶ τῆς Λειβαδιᾶς ἀκόμη, καὶ οἱ Ὑδραιοσπετσιῶται παρεπονοῦντο ὅτι οἱ Γαλαξειδιῶται καὶ οἱ γείτονές των ποὺ ᾐσθάνοντο τὴν ἀνάγκην τῆς παραμονῆς τοῦ στόλου δὲν προσέφεραν βοήθειαν εἰς αὐτὸν οὔτε κἂν διὰ τροφίμων, τὰ ὁποῖα τὰ πλοῖα ἠναγκάζοντο νὰ ζητοῦν ἀπὸ τὴν τόσον ἐπιβαρυμένην Ὕδραν. Καὶ οἱ δύο εἶχαν δίκαιο. Τὸ Γαλαξεῖδι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ φροντίσῃ διὰ τὸν στόλον, διότι εἶχε νὰ καλύψῃ ἀμεσωτέρας ἀνάγκας στρατευμάτων τῆς Στερεᾶς, τὰ ὁποῖα ἠμύνοντο κατὰ τῶν πασάδων ποὺ ἐξεστράτευσαν ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἠπείλουν ὁλόκληρον τὴν Ρούμελην καὶ εἶχε νὰ συντηρήσῃ τοὺς ἐκ τῆς Λειβαδιᾶς καὶ τῶν Σαλώνων πρόσφυγας ποὺ εἶχαν πλημμυρίσει τὸ Γαλαξεῖδι. Καὶ οἱ Ὑδραιοσπετσιῶται δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐξακολουθοῦν νὰ παραμένουν εἰς τὸ βάθος τοῦ Κορινθιακοῦ μὲ τόσον ὀλίγα πλοῖα καὶ ὄχι βεβαίως ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα ποὺ διέθεταν αἱ νῆσοι, διότι ἐν περιπτώσει ἐμφανίσεως τοῦ τουρκικοῦ στόλου διέτρεχαν τὸν κίνδυνον νὰ εὑρεθοῦν ἀποκλεισμένοι ὡς ἐντὸς φιάλης. Ἡ ἐξασθένησις λοιπὸν ἐκείνων τῶν μερῶν, τῆς ὁποίας τοὺς λόγους ἐπέρριπτεν τότε ὁ ἕνας ἐπὶ τοῦ ἄλλου ἦτο συνέπεια τῶν γενικῶν ἀδυναμιῶν τῆς ἐπαναστάσεως.

Τὴν 17ην Ἰουνίου τὰ Σάλωνα καὶ τὸ Γαλαξεῖδι ἄφησαν κραυγὴν κινδύνου μὲ τὸ ἀκόλουθον ἔγγραφον πρὸς τὴν Ὕδραν καὶ τὰς Σπέτσας, ἀποτελοῦν διαφωτιστικὴν ἔκθεσιν τῆς ἐκεῖ καταστάσεως τῶν ἀδυναμιῶν της καὶ τῶν ἀναγκῶν της.

«Ἀνδρεῖοι φιλογενέστατοι ἀδελφοὶ Ὑδριῶται καὶ Σπετσιῶται.

Ἐψὲς μὲ τοὺς ἰδίους σας καπιτὰν Ἀναστάση καὶ καπιτὰν Λάζαρο, ὁποῦ αὐτοὶ εἶχαν φέρει τὸ ψωμὶ σᾶς ἐγράψαμεν τὸν ἀνέλπιστον μισευμὸν τῶν καραβιῶν σας ἀπὸ Ἔπακτον ἔξω ἀπὸ ἕνα τῆς κυρίας Μπουμπουλίνας, ὁποῦ αὐτὸ ἔμεινεν ἐξ αἰτίας ὁποῦ ἔλειπεν εἰς Βοστίτζαν καὶ δὲν ἐπρόφθασε, μὲ τὸ νὰ κατέφθασεν ἔνδοθεν ὁ μαΐστρος καὶ σήμερον σᾶς εἰδοποιοῦμεν τὰ ἐπόδυνα ἀποτελέσματα τῆς φυγῆς των, ὁποῦ κατὰ ταύτας ταῖς στιγμαῖς βεβαίως ἐμάθαμεν. Τὸ λοιπὸν ἅμα ἐξεμπουκάρησαν, εὐθὺς οἱ ἐχθροὶ ἐκίνησαν μίαν γαλιώταν διὰ τὸ καστέλλι τὸ Μωραΐτικο καὶ ἐκεῖ ἐφόρτωσεν ἀρκετοὺς Ἀρβανίτες καὶ τοὺς ἔβγαλεν εἰς Ἔπακτον καὶ ἀμέσως αὐτοὶ καὶ ἄλλοι ἀπὸ τὸ κάστρο, ἑνωθέντες κατὰ τῶν ἰδικῶν μας, οἱ ὁποῖοι ἦσαν πλησίον τοῦ κάστρου καὶ μὲ τὴν σημαίαν τῶν καραβιῶν ἀρκετοί, καὶ τώρα ἀνίκανοι, καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἐχθροὶ ὄντες περισσοὶ τοὺς ἐκυνήγησαν ἕως δύο ὧρες τοποθεσίαν βουνίσια ὀνομαζομένην Σουλί. Εἰς αὐτὴν τὴν ἐφόρμησιν ξέπιακρα ἀπὸ τὸ κάστρο εἰς μίαν οἱ ἐχθροὶ μᾶς ἐφόνευσαν ὀλίγους ἀπὸ τοὺς θεριστὰς εἰς τὸ ἀναμεταξὺ καὶ οἱ ἰδικοί μας ἔπιασαν μόνον ζωντανὸν ἕνα Τοῦρκον, ὁ ὁποῖος ὡμολόγησεν ὅτι οἱ ἐγκλειστοὶ ἐχθροὶ μέσα μὲ ἦτον πολλὰ στενοχωρημένοι ἀπὸ τροφὰς καὶ ἀλεῦρα καὶ ψωμὶ δὲν εἶχαν παντελῶς. Ὀλίγο ἀραποσίτι εἶχαν καὶ ἀπὸ αὐτὸ ἔβραζαν καὶ ἔτρωγαν ἀπὸ τὸ ὁποῖον τοὺς ἐπήγαινεν αἷμα καὶ εἰς τοιαύτην κατάστασιν εὑρισκόμενοι ἦτον ὑποχρεωμένοι μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἂν δὲν τοὺς ἐπρόφθανε βοήθεια νὰ παραδοθοῦν. Ἰδοὺ ἡ φυγή τους τί ἐπροξένησε. Στοχασθῆτε ἀκόμη καὶ τί ἄλλα δεινότερα ἀποτελέσματα ἐντὸς ὀλίγου μέλλουν νὰ προξενήσουν εἰς ἄμετρον πλῆθος ψυχῶν...»

Περιγράφεται ἐν τῷ μεταξὺ ἡ καταστροφὴ ποὺ ἔγινεν εἰς τὴν Λειβαδιὰν ἀπὸ τὸν Ὀμὲρ Βρυώνην καὶ τὸν Κιοσσὲ Μεχμὲτ καὶ τὸ ἔγγραφον ἐξακολουθεῖ:

«...Ἀπὸ τὴν παρομοίαν περίστασιν τὴν τόσο δεινήν, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος καὶ ἀπὸ τὴν πεποίθησιν τῶν ἐν Ἐπάκτῳ καραβιῶν σας, ὅλα τὰ ἀδύνατα μέρη γυναῖκες, παιδιὰ καὶ γέροντες ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Λειβαδιᾶς καὶ Σαλώνων ὅσα ἐπλησίαζον μᾶλλον εἰς τὴν θάλασσαν, κατέφυγον εἰς τὸν τόπον μας καὶ εἰς τὰ νησιὰ τοῦ κόλπου μας, τὰ ὁποῖα ἐγέμισαν ἀπὸ ἀνθρώπους καὶ τώρα ὁποῦ ἔφυγαν τὰ καράβια σας ἄλλαξεν ἡ ἐλπίδα μας εἰς τόσην ἀπελπισίαν καὶ ὥραν τὴν ὥραν προσμένομεν τὸν θάνατον, τὸν ὁποῖον συμπεραίνομεν ἄφευκτον ἐξ αἰτίας τοιαύτης. Τὸ Καρέλι, Ἀρτινό, Ἄγραφα, Ἀσπροπόταμο, Μέτζοβο καὶ κεῖθεν Γιαννιώτικο, Σουλιώτικο ἕως τὰ σύνορα τῆς Πρέβεζας αὐτοὶ ὅλοι εἶνε διωρισμένοι συμφώνως νὰ χτυπήσουν τὸ ὀρδί τὸ ἐχθρικὸ εἰς Πρέβεζαν καὶ Ἰωάννινα. Καὶ μεῖς Λιδωρικιωμαλανδρινιῶτες, Κραβαρίτες, Σαλωνίτες, Λιβαδίτες καὶ Ταλαντιαῖοι μένομεν ἀβοήθητοι ἀπὸ τοὺς ῥηθέντας, καὶ μόνοι μας κάνει χρεία νὰ πολεμήσωμεν καὶ νὰ ἀντισταθῶμεν τῶν εἰς τὰ μέρη μας ἐχθρῶν, τοὺς ὁποίους ἡ τύχη μᾶς τοὺς ἔφερε πολλοὺς καὶ ἀπὸ τοὺς δυνατωτέρους καὶ μάλιστα μὲ περισσὴν καβαλερίαν καὶ κανονισμὸν σχεδὸν τακτικόν, καὶ ἔξω ἀπὸ ἐκείνους τῆς Λεβαδείας ἔχομεν ὑπὲρ τοὺς 1700 μικτοὺς πεζοῦραν καὶ καβαλερίαν εἰς Πατρατσίκι καὶ ἄλλους τόσους εἰς Καρπενῆσι παρομοίως. Τώρα ὁπόταν ἡ θάλασσα τῆς Πάτρας καὶ ἐκείνη τοῦ κόλπου μας διὰ τοὺς ἐχθροὺς μας εἶνε ἀνοιχτή, ἂν ἀπὸ τοὺς Ἀρβανίτες ὑπὲρ τὰς 4 χιλιάδες, ὁποῦ εὑρίσκονται εἰς Μωρέα καὶ μάλιστα εἰς Πάτραν καὶ καστέλλι ριχτοῦν δῶθε, καθὼς τὸ μελετοῦν οἱ ἐχθροί, ὡς ἐβεβαιώθημεν ἀπὸ ἕνα Χριστιανὸν ὁποῦ χθὲς ἔφυγεν ἀπὸ τὸ κάστρο τοῦ Ἐπάχτου πρὸς ἡμᾶς καὶ βγοῦν καὶ δύο χιλιάδες εἰς Ἔπακτον, τότε αὐτοὶ ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος, ἐκεῖνοι τοῦ Καρπενησιοῦ καὶ Πατρατζικιοῦ ἀπὸ τὸ ἄλλο καὶ οἱ πασάδες τῆς Λεβαδιᾶς ἀπὸ ἐκεῖ καὶ τὰ καράβια ἀπὸ τὴν θάλασσαν, τότε στοχασθῆτε ὁποῦ κίνδυνος εἶνε νὰ χαλασθῇ ὅλος τοῦτος ὁ τόπος, νὰ χαλασθῇ τὸ ῥηθὲν σχέδιον διὰ ν' ἀφανισθῇ τὸ ὀρδὶ τὸ βασιλικό, νὰ ἀπεράσουν καὶ εἰς Μωρέαν καὶ νὰ ἀνατρέπουν ὅλα. Τότε αἱ τόσες ψυχὲς ποὺ κατέφυγαν εἰς τὰ παραθαλάσσια καὶ νησιὰ ὡς εἴπαμεν βεβαιότατα ἐξολοθρεύονται. Διὰ τοῦτο δι' θερμοῖς δάκρυσι σᾶς παρακαλοῦμεν προφθάσετέ μας μὲ τὴν ἐξαποστολὴν ἄλλων καραβιῶν σας. Λυπηθῆτε, ἀδελφοί, κἂν τόσα ἀνήλικα, ὁποῦ ἂν οἱ γλυτώσουν ἔχουν νὰ γίνουν καλοὶ Χριστιανοὶ καὶ τιμημένοι ἄνθρωποι μὲ τὴν καλὴν ἀγωγὴν ὁποῦ τάζει ἡ ἐλευθερία, καὶ πατέρας ἔχουν νὰ ὀνομάζουν ἐσᾶς καθὼς καὶ σωτῆρας τους. Εἰς τὸ χέρι σας ἀδέλφια, στέκεται νὰ λάβετε ἢ στέφανον ἀμάραντον τῆς δόξης μὲ τὴν πρόφθασίν σας ἢ τὸ ἐναντίον μὲ τὴν ὀκνηρίαν σας, ὁποῦ τοῦτο ποτὲ δὲν ταιριάζει εἰς ἐσᾶς μὲ τὸ νὰ ἐφάνητε πάντοτε ξεχωριστοὶ καὶ εἰς τὴν φιλογένειαν καὶ εἰς τὴν πρόφθασιν. Καὶ ἂν τὸ κρίνετε εὔλογον κάμετε νὰ μᾶς ἔλθουν κατὰ τὸ μέρος τῆς Λεβαδίας στεριανὴ βοήθεια ἀπὸ Ἄνδρον καὶ λοιπὰ γειτονεύοντα νησιὰ ὅση περισσότερα δυνηθῆτε. Γλυτώσατέ μας, γλυτώσατέ μας, προφθάσατέ μας ἐν τάχει διὰ νὰ ἔχωμεν καὶ ἄλλες φορὲς νὰ σᾶς γράφωμεν. Ἔλεος, ἔλεος, ἔλεος, ἄνδρες Ὑδριῶται καὶ Σπετσιῶται.

Σᾶς προσκυνοῦμεν καὶ σᾶς ἀσπαζόμεθα ἀδελφοί σας ἐν Χριστῷ ἐγκάτοικοι Σαλώνων καὶ Γαλαξειδίου.

Γαλαξεῖδι, 17 Ἰουνίου 1821.»

Δ. Α. ΚΟΚΚΙΝΟΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Ὁ τουρκικὸς στόλος εἰς τὸν Κορινθιακόν

Δύο σταγόνες ΗΥΜΕΧ ΟΥΜΕΞ ἂν βάλετε στὸ μανδήλι σας, θὰ σᾶς περάσῃ σὲ λίγες ὧρες τὸ
ΣΥΝΑΧΙ
Ζητήσατέ το ἀπὸ τὰ Κεντρικὰ Φαρμακεῖα. Γεν. Ἀντιπρόσωπος: ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΐΔΗΣ, Σατωβριάνδου 1. Ἀθῆναι

ΤΟ VIM ΚΑΘΑΡΙΖΕΙ ΤΟΝ ΝΕΡΟΧΥΤΗΝ
Τὸ VIM ἐξαλείφει ἀμέσως τὰς λιπαρὰς κηλίδας καὶ κάθε ἀκαθαρσίαν τοῦ νεροχύτη.
Ρίψετε VIM ἐπάνω σὲ βρεγμένη πετσέτα καὶ τρίψετε.
Ἀμέσως αἱ κηλίδες ἐξαφανίζονται καὶ ὁ νεροχύτης γίνεται πάλιν καθαρὸς καὶ ὡραῖος.
Μεταχειρίζεσθε τὸ VIM διὰ τὴν καθαριότητα τοῦ σπιτιοῦ σας ἐν γένει.
Πωλεῖται μόνον εἰς συσκευὴν τοῦ ἐργοστασίου.
Τιμὴ ἑκάστου κυτίου ... Δρχ. 12.
Τιμὴ ἑκάστου πακέτου ... Δρχ. 4.

Ἀντιπρόσωποι: Ἀδελφοὶ Λέβερ Λίμιτεδ, Πόρτ Σαῦλαϊτ, Ἀγγλία

Ἐκλεκτὰ μυθιστορήματα

Δυὸ μάτια γαλανὰ

Τοῦ Ἄγγλου συγγραφέως Τόμας Χάρντι

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

—Γιατί λὲς «ὄχι, ὄχι» μὲ τέτοιο ἀφῃρημένο ὕφος;

Ὁ Νάϊτ δὲν ἀποκρίθηκε ἄμεσα:

—Ἐλφρίδα, σοῦ εἶπα κάποτε, πῶς δὲν ἐφίλησα ποτέ μου γυναῖκα πρὶν ἀπὸ σένα. Ἕνα φιλὶ δὲν ἔχει καὶ σπουδαία σημασία, θαρρῶ, καὶ πολὺ λίγα κορίτσια μένουν ὅσο θἄπρεπε ἁγνά. Μὰ ἐγὼ ἔζησα ἀλλοιώτικη ζωή, κι' αὐτὴ εἶναι ἡ ἀδυναμία μου... Ὑποφέρω γι' αὐτὸ τώρα... Ἤλπιζα τόσο πολὺ πῶς θὰ ἦσουν... ἐκεῖνο ποὺ δὲν εἶσαι.... Φυσικά, χάρισες στὸν πρῶτον ἀγαπητικό σου ὅ,τι καὶ σ' ἐμένα;

Ἕνα «ναὶ» πιὸ ἐλαφρὸ κι' ἀπὸ τὴν ὕστατη πνοὴ τῆς αὔρας, τοῦ ἦρθε σὰν ἀπόκριση.

—Καὶ σὲ φιλοῦσε, φυσικά... ὅπως κ' ἐγώ.

—Ναί.

—Ἴσως κιόλας νὰ τοῦ ἐπέτρεπες νὰ φέρεται καὶ πιὸ ἐλεύθερα;

—Ὄχι δὲν τοῦ τὸ ἐπέτρεπα.

Καὶ μὲ μικρότερο τόνο:

—Ἀλλὰ τὤκανε αὐτὸς χωρὶς χωρὶς τὴν ἄδειά σου;

—Ναί.

—Πόσο σ' ἐχτιμοῦσα, Ἐλφρίδα! εἶπε ὁ Νάϊτ μὲ μουντὴ φωνή. Πίστευα τόσο πολὺ σ' ἐσένα! Ναί, φοβόμουνα νὰ σὲ φιλήσω. Κ' ἐκτὸς ἀπὸ τὰ δυὸ ἐκεῖνα ἄθῳα φιλάκια ποὺ σοῦδωσα... Ἐνῷ ἐκεῖνος...

Ἡ Ἐλφρίδα ἦρθε πιὸ σιμά του, γιατί ἀνατρίχιαζε ὁλόκληρη. Ἡ σκέψη, πῶς μποροῦσε νὰ μάθῃ ὁ ἀγαπημένος της ὅλη τὴν ἱστορία μὲ νέους ἐξωραϊσμούς, τὴν τάραξε τόσο πολύ, ποὺ ὁ Νάϊτ τρόμαξε.

Ἡ Ἐλφρίδα, νοιώθοντας πὼς χρωστοῦσε ἀπόλυτη ἁγνότητα στὸ Νάϊτ, ἔβλεπε σὰν κάτι τρομαχτικὸ τὸ παληὸ ἁμάρτημά της, ποὺ ὁπωσδήποτε ἦταν πολὺ ἀνώδυνο. Ὁ Νάϊτ, μαντεύοντας τώρα περισσότερα, ἄρχισε ν' ἀνησυχῇ στὰ σοβαρά.

—Ξέρω, ἐξηκολούθησε ὁ Νάϊτ μὲ ὕφος συγκρατημένο, πόσο ὑπερβολικὲς εἶναι οἱ ἀπαιτήσεις μου. Σὲ ἤθελα πάρα πολὺ ἀποκλειστικὰ δική μου. Μ' ἄρεσε νὰ φαντάζωμαι πὼς μοῦ ἀνῆκες πάντα, ἀπὸ τὴν παιδική σου κούνια, πρὶν ἀκόμη μὲ γνωρίσῃς. Ἐλφρίδα, δὲν τὰ καταφέρνω νὰ μὴν εἶμαι ζηλιάρης. Τέτοιος εἶναι ὁ χαραχτήρας μου. Μοῦ κάνει κακὸ καὶ μόνο ἡ ἰδέα πὼς δέχτηκες νὰ σὲ χαϊδέψῃ ἕνας ἄλλος!

Ἡ Ἐλφρίδα ἔβγαλε βαθὺν ἀναστεναγμό, λυγμὸ σχεδόν.

Τὸ πρόσωπο τοῦ Νάϊτ πῆρε σκληράδα. Κύτταξε τὴ θάλασσα. Ἄρχιζε νὰ τὴν τυλίγῃ τὸ σκοτάδι. Μακρυά, φαινότανε ἡ λάμψη τοῦ φάρου.

—Σὲ φίλησε γιὰ πρώτη φορὰ ὁ ἀγαπητικός σου σὲ μέρος σὰν κι' αὐτὸ ἐδῶ;

—Ναί.

—Μ' ἀναγκάζεις νὰ σοῦ τραβῶ μὲ δυσκολία τὶς λέξεις. Γιατί; Γιατί δὲ μοῦ εἶπες ποτὲ σου τίποτα, ὅταν οἱ δικές μου οἱ ἐξομολογήσεις σοῦδιναν ἀφορμὴ νὰ μοῦ ἐξομολογηθῇς κ' ἐσύ; Γιατί σώπασες, ἀπάνω στὸ κατάστρωμα τῆς «Ἰουλιέττας»; Θάλεγε κανεὶς πὼς μὲ ξεγέλασες, Ἐλφρίδα! Ὅταν σοῦ ἔλεγα πόσο βαθειὰ ἐπιθυμῶ νὰ ποῦμε ὅλα τὰ μυστικά μας ὁ ἕνας στὸν ἄλλο, ἐσὺ τὸ παραδέχτηκες μὲ λόγια μόνο, καὶ τὸ ἀθετοῦσες μὲ ἔργα. Ἡ ὁμολογία θὰ ἦταν ἡ καλύτερη ὑπόσχεση γιὰ τὴν εὐτυχία μας... Ἀλλὰ ἐσύ, μοῦ τὰ κρύβεις ὅλα, κ' εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ σὲ ρωτῶ... Ἤσουνα στὸ Ἐντελστάου τὴν ἐποχὴ ἐκείνη;

—Ναί, ψιθύρισε ἡ κόρη μὲ σβυσμένη φωνή.

—Σὲ ποιὸ μέρος σὲ φίλησε γιὰ πρώτη φορά;

Ἐδῶ.

—Ἅ! Ἤμουνα βέβαιος! εἶπε ὁ Νάϊτ καὶ σηκώθηκε γιὰ νὰ τὴν βλέπῃ κατὰ πρόσωπο. Καταλαβαίνω τώρα τὴν ἀναφώνησή σου! Τὴν ὑποκριτικὴ ἑρμηνεία της!...

Ἐλαφρὸ χαμόγελο πέρασε ἀπὸ τὰ χείλη του:

—Τί δυστυχισμένος ἄνθρωπος ποὺ εἶμαι! Παίζω ὁλοένα δεύτερους ρόλους καὶ ξεγελιοῦμαι μὲ τὰ ψέμματα ἑνὸς παληοκόριτσου!

—Χένρυ, σώπα, Χένρυ!

—Ποῦ σὲ φίλησε ξανά;

—Σ' ἕνα τάφο ἀπάνω, στὸ νεκροταφεῖο... κι' ἀλλοῦ...

—Λίγο μὲ νοιάζει, ἔκαμε ὁ Νάϊτ βλέποντας δάκρυα στὰ μάτια της. Δὲ θέλω νὰ σὲ λυπήσω, μοῦ εἶναι ἀδιάφορο.

Δὲν τοῦ ἦταν ὅμως ἀδιάφορο καθόλου.

—Ἡ ἀποκάλυψη αὐτὴ δὲν ἀλλάζει καθόλου τὰ σχέδιά μου, νὰ τὸ ξέρῃς, ἐξηκολούθησε βλέποντας πὼς ἡ Ἐλφρίδα δὲν ἀπαντοῦσε.

—Κρυώνω, εἶπε ἡ κόρη. Γυρίζουμε σπίτι;

—Ναί, δὲν μπορεῖ νὰ μένῃ κανεὶς ἔξω ἀργὰ τούτη τὴν ἐποχή... Ἂς φύγουμε γρήγορα ἀπὸ τοὺς βράχους πρὶν νυχτώσῃ. Στοιχηματίζω πὼς τὸ ἄλογό σου θ' ἀδημονῇ.

Ὁ Νάϊτ μιλοῦσε μὲ παιχνιδιάρικον τόνο. Ἀλλά, ὡς τὴν τελευταία στιγμή, ἤλπισε πὼς ἡ Ἐλφρίδα θὰ τοῦ ἔκαμε γενικὴ κι' ἀπόλυτη ἐξομολόγηση. Τὸν πείραζε ἐξαιρετικὰ ἡ ἰδέα πὼς ἡ κόρη φύλαγε μέσα στὴ συνείδησή της ἕνα μυστικὸ τέτοιου εἴδους. Εἶχε ἀνέκαθεν φαντασθῇ πὼς μεταξύ των θὰ ὑπῆρχε ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη...

Τὴν ἀνέβασε στὸ ἄλογό της. Πῆραν πίσω τὸ δρόμο, στενοχωρημένοι. Τὸ φαρμάκι τῆς ὑποψίας ἐνεργοῦσε κιόλας.

Τότε ἔγινε κάποιο ἐπεισόδιο, ποὺ δὲν ἔμελλε νὰ τὸ ξεχάσουν ποτέ. Ὁ Νάϊτ, συλλογιζόταν τὶς κατηγορίες ποὺ λέει ὁ Ἀδὰμ στὴν Εὔα, στὸν «Ἀπωλεσθέντα Παράδεισο» τοῦ Μίλτωνος, καὶ ψιθύριζε σιγανά:

«Γελασμένοι καὶ ξεπλανεμένοι: Ἐγὼ ἀπὸ σένα, κ' ἐσὺ ἀπὸ ἐμέ.»

—Τί εἶπες; ρώτησε ἡ Ἐλφρίδα μὲ φοβισμένη φωνή.

—Τίποτα, κάποιο στίχο.

Κατέβαιναν τὸ λόφο. Τὸ καμπαναριὸ τῆς ἐκκλησίας φάνηκε στὸ βραδυνὸν ὁρίζοντα, ἀπάνω ἀπὸ τὰ δέντρα. Ἡ Ἐλφρίδα τὸ κύτταξε, καὶ ἀναζητῶντας κι' αὐτὴ κανένα ρητό, ποὺ νὰ καλωσυνέψῃ μ' αὐτὸ τὸν ἀγαπημένο της, εἶπε:

«Ἤσουν ἡ ἐλπίδα μου, ὁ ἀκατανίκητος πύργος ποὺ μὲ προστάτευε ἀπὸ τὸν ἐχθρό.»

Προχώρησαν. Τρία-τέσσερα πουλιὰ πέταξαν μακρυὰ ἀπὸ τὸ ἐρειπωμένο χτίριο.

—Ὁ ἀκατανίκητος πύργος σωριάζεται, εἶπε ὁ Νάϊτ ξαφνισμένος.

(Ἀκολουθεῖ)

Θέλετε ἕνα στυλὸ ἄμεμπτον καὶ ἀσφαλές;
Ζητήσατε νὰ ἴδητε προηγουμένως τὴν μεγάλην συλλογὴν τῶν
ΣΤΥΛΟ SOENNECKEN
ΜΕ ΠΕΝΝΑΝ ΕΚ ΓΝΗΣΙΟΥ ΧΡΥΣΟΥ
Θὰ εὕρετε εἰς κάθε χαρτοπωλεῖον ὅλα τὰ συστήματα πληρώσεως, ὅλα τὰ μοδέλλα, μαῦρα ἢ ἔγχρωμα, καὶ τὸ εἶδος τῆς πέννας ποὺ σᾶς χρειάζεται.
SOENNECKEN
Φίρμα παγκοσμίου φήμης.

ΚΑΜΝΕΙ ΕΥΡΩΣΤΑ ΒΡΕΦΗ
Glaxo

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

κ. Γ. Παναγιωτόπουλον, Αἴγιον. Ὁ ἀριθμὸς ποῦ γράφετε δὲν εἶνε τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Γράψατέ μας περὶ τίνος πρόκειται, ποῦ καὶ πότε ὑπεβάλατε τὴν αἴτησιν καὶ θὰ φροντίσωμεν.

Λαόφιλον, Λαμίαν. Ἐὰν κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ στρατιώτου ὁ πατήρ του δὲν εἶχε συμπληρώσει τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, δὲν δικαιοῦται συντάξεως ἀπὸ τοῦ χρόνου τοῦ θανάτου τοῦ ὁπλίτου, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1924. Ἐν πάσῃ περιπτώσει γράψατέ μας τὸν ἀριθμὸν τοῦ μητρώου τοῦ συνταξιούχου καὶ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ὑποβληθείσης αἰτήσεως. Δι' ἐπιστολῆς δὲν ἀπαντῶμεν.

κ. Ἀθ. Ἠλιόπουλον, Ἄρις. Ὄχι ἀκόμη. Ἀναμένεται ἡ ἔγκρισις τῆς ζητηθείσης σχετικῆς πιστώσεως.

κ. Π. Λ. Ρ. Πολύδροσον. Ἐπρόκειτο περὶ τῆς δημοσιογραφικῆς σχολῆς.

κ. Σ. Ρόκαν, Λαύριον. Ὁ διαγωνισμὸς δὲν προεκηρύχθη ἀκόμη· σκέψις γίνεται νὰ προκηρυχθῇ. Γράψατέ μας τὴν διεύθυνσίν σας καὶ ἀποστείλατε τὰ ἀνάλογα γραμματόσημα νὰ σᾶς στείλωμεν τὸ σχετικὸν διάταγμα.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΝΟΜΗΣ Α. Ε.

Εἰδοποίησις

Ἡ Ἠλεκτρικὴ Ἑταιρεία Διανομῆς Α. Ε. φέρει εἰς γνῶσιν τοῦ Κοινοῦ ὅτι ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Τρίτης 2 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. τίθεται ὑπὸ τάσιν 6600 βὸλτ ἡ ἐπὶ ξυλίνων στύλων φερομένη γραμμή, ἡ ὁποία, ἀναχωροῦσα ἐκ τῆς θέσεως Κεφαλάρι (Κηφισσίας), διέρχεται διὰ Καστρίου καὶ καταλήγει εἰς τὴν Ἐκάλην.

Δέον ὅθεν τὸ κοινὸν νὰ ἀποφεύγῃ αὐστηρῶς πᾶσαν ἐπαφὴν μὲ τὴν ἐν λόγῳ γραμμὴν εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως, ὡς παραδείγματος χάριν διὰ χαρταετῶν, ὡς καὶ πᾶσαν ἀναρρίχησιν ἐπὶ τῶν στύλων, καθόσον διατρέχει σοβαρώτατον κίνδυνον.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΗΨΕΩΣ

Ἀνακοίνωσις

Ἀνακοινοῦται ὅτι ὅσοι ἐκ τῶν οἰκιστῶν τῆς Νέας Σμύρνης καθυστεροῦν εἰσέτι ὀφειλομένας δόσεις διὰ τὰ οἰκόπεδά των ἢ κληρωθέντες δὲν κατέβαλον τὴν πρώτην δόσιν συμπεριλαμβάνονται μεταξὺ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐκηρύχθησαν ἔκπτωτοι δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας ληφθείσης μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Στεγάσεως.

Ἐν τούτοις δύνανται καὶ αὖθις νὰ ἐξαιρεθῶσι τῆς ἐκπτώσεως ὅσοι ἐξ αὐτῶν ἤθελον προλάβει καὶ καταβάλει τὰς ὀφειλάς των πρὶν ἢ τὰ οἰκόπεδα κληρωθῶσιν ἐπ' ὀνόματι ἄλλων. Ἡ κλήρωσις θέλει γίνει κατὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν τοῦ Συμβουλίου Στεγάσεως ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος.

Ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι μετὰ τὴν κλήρωσιν οὐδὲν παράπονον δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν.

(Ἐκ τοῦ ὑπουργείου Προνοίας)

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Αἱ Ἑταιρεῖαι ΤΖΩΝ ΜΟΝΚΣ καὶ ΥΙΟΙ—ΓΙΟΥΛΕΝ καὶ ΣΙΑ, ἐντολοδόχοι τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων τῶν πεδιάδων Σερρῶν καὶ Δράμας, προκηρύσσουσι δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν προμήθειαν τῶν κάτωθι ὑλικῶν:

α) Μιᾶς πετρελαιομηχανῆς DIESEL 180 H. P.

β) 4 ἠλεκτροπαραγωγῶν ὁμάδων 100 H. P. ἑκάστης ἐπὶ φορείου μετὰ μετασχηματισμοῦ 20 K. W.

Ὁ διαγωνισμὸς θέλει ἐνεργηθῆ τὴν 27ην Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 10.30 π. μ. εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις γραφεῖα τῶν Ἑταιρειῶν, ὁδὸς Ἠπείρου ἀριθ. 10, δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν ἀντίγραφον τῶν συγγραφῶν ὑποχρεώσεων, ἀπευθυνόμενοι εἰς τὰ ἄνω γραφεῖα κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας ἀπὸ 11ης π. μ. μέχρι μεσημβρίας, ἔναντι καταβολῆς ποσοῦ δρ. 200, ὅπερ θέλει ἐπιστραφῆ εἰς πάντα μειοδότην ὅστις θὰ ὑποβάλῃ προσφορὰν συμφώνως πρὸς τὰς προδιαγραφὰς μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης ἐγγυήσεως.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ. Ἐν Ἰωαννίνοις σήμερον τὴν εἰκοστὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1930 ὁ ὑπογεγραμμένος ἔφορ. γραμ. Δημ. Δημητριάδης, συνεπείᾳ τῆς ὑπ' ἀριθ. 9213 ἐ. ἔ. ἐντολῆς τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου Ἰωαννίνων, μετέβην εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ κ. Εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ἰωαννίνοις Πρωτοδικῶν ὡς ἀντίκλητον τῆς ἀγνώστου διαμονῆς Βεϊμὲτ χήρας Χαγιατῆ Χουλιασῆ ἵνα ἐπιδώσω εἰς αὐτὸν τὴν ὑπ' ἀριθ. 60 ἐ. ἔ. πρᾶξιν τοῦ οἰκον. ἐφόρου Ἰωαννίνων, δι' ἧς καταλογίζονται αὐτῇ διὰ τὴν περιελθοῦσαν εἰς αὐτὴν περιουσίαν ἐκ κληρονομίας τοῦ συζύγου της Χαγιατῆ Χουλιασῆ φόρος ἀρχικὸς ἐκ δραχ. 1539.30 καὶ πρόσθετος ἐκ δρ. 1539.30 καὶ πρόσθετα ἐκ δραχ. 2001.10 τέλη ἀρχικὰ ἐκ δρ. 845.75 δραχ. 1099.50 πρὸς γνῶσιν του καὶ διὰ τὰς νομίμους συνεπείας καὶ μὴ εὑρὼν ταύτην ἐπέδωκα τὴν πρᾶξιν εἰς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Ἰωαννίνοις Πρωτοδικῶν.

Ὁ ἐπιδοὺς
Δ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ
Ὁ παραλαβὼν Εἰσαγγελεὺς
(Τ. Σ.) Γ. ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Ἡ Ζ' Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ Ἀθηνῶν καλεῖ τοὺς κάτωθι διαδίκους, ἀγνώστου διαμονῆς, ὅπως προσέλθωσιν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς, ἑδρευούσης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κριεζώτου ἀριθ. 8, ἵνα παράσχωσι τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ὑποθέσεων των, ἄλλως ἡ Ἐπιτροπὴ θέλει ἀπορρίψει τὰς σχετικὰς των προσφυγὰς ὡς ἀνυποστηρίκτους:

Προσφεύγοντες	Καθ' ὧν ἡ προσφυγή
1) Θεόφιλος Ἀνδρ. Ἀσλάνης	
2) Ἀδελφοὶ Γ. Στυλιανίδου καὶ τέκνα Αἰκατερίνης Γεμέλου	
3) Ἀνέζα Ποθητοῦ Μοσχοβάκη	
4) Μαρία Χιωτέλη ἢ Χιώτου	
5) Ἐμμ. Ἀμπατζῆς Ἰωσήφ	
6) Ἀγγέλα χήρα Γ. Βαϊνδιρλῆ	
7) Παρασκευὴ Εὐσ. Βεκιάρη	
8) Οὐρανία Χρ. Πεκιάρη	
9) Χάϊδω Δημ. Παυλίδου	
10) Διεύθυνσις Ἀνταλλαγῆς	Γεώργιος Τουρτόγλου
11) Ἑλένη Δημ. Λιάππη	
12) Χ'' Εὐλαμπία Χ. Κων)νίδου	
13) Ἀχιλλεὺς καὶ Μαρία Μανδαλιανοῦ	
14) Σοφία Μιχ. Χ'' Σταύρου	
15) Εὐαγγελία Α. Γκιορδέλη	
16) Κωνστ. Κουτσογιάννης	
17) Γεώργιος Ντρίτσος	
18) Βασιλικὴ Παλαιολόγου	
19) Ἀδαμαντία Λαγουδάκη	
21) Θεανὼ Μιχ. Κουΐτσου	
22) Σοφία Μηνᾶ Κόττη	
23) Πολύδωρος Γιοπάζης	
24) Μαριγὼ Γ. Καμπερίδου	
25) Ἠλέκτρα Γ. Κων)νίδου	
26) Δημητρούλα Κυπραίου καὶ Ἑλένη Δεληγιώργη	Κωστῆς Ἀϊβάζης
27) Γεώρ. Στυλ. Χ'' Μπέης	Κατίνα Καπλάνογλου
28) Χρῆστος Ἀγγελόπουλος	
29) Κληρονόμοι Χ'' Συμεὼν Χ'' Μπαλῆ	
30) Ἑλένη Κολλάτου	Καλλ. Κριθαρίδου
31) Δέσποινα Μιχ. Πολίτου (Καρανίκη)	Μιχ. Στ. Καρανίκη
32) Κυριακοῦλα Χ'' Μποτὸς	Νικ. Χ'' Μποτὸς
33) Θεανὼ Κοκρᾶ	Αἰκατερίνη Παπαγεωργίου
34) Μαρία Ἀραμπατζῆ	Γεώργ. Ἀραμπατζῆς
35) Ἀρετὴ Μιχ. Μαυρῆ	
36) Γεώργιος Νικ. Καραγκιαοὺρ	
37) Εὐτυχία Ἀβρ. Δαρίτσου	Ἑλένη Μηλιοπούλου καὶ Γεώργιος Γκινόπουλος
38) Ἀσπασία Ὀκταποδᾶ	
39) Κληρονόμοι Ι. Καραγιάννη	Γεωργοῦλα Καραγιάννη
40) Ἀθανάσιος Ε. Τατᾶς	Κωστῆς Κεφάλας
41) Χαράλαμπος Χρ. Κυριαζῆς	Δημήτρ. καὶ Δέσποινα Κυριαζῆ

ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΑΤΕ εἰς τὸ Νο 58—72
Σ. ΠΕΤΡΟΥ
Σταδίου 61
καὶ ἀμέσως θὰ ἔχετε ὅ,τι κάρβουνο ζητήσετε.
ΑΝΘΡΑΚΙΤΗΝ ἔχομεν μόνον Ἀγγλικόν.

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΜΕΤΑΞΩΤΑ «ΧΡΥΣΑΛΙΔΟΣ»
ἀπὸ φυσικὴν Μέταξαν
ΖΗΤΕΙΤΕ ΤΑ
ΚΡΕΠ ΝΤΕ ΣΙΝ: LUXE, EXTRA-EXTRA, ΕΛΛΑΣ
ΚΡΕΠ: ΑΘΙΣ, ΚΑΠΡΙΣ, FAVORI
ΚΡΕΠ: ΣΑΤΕΝ, ΜΑΡΟΚΑΙΝ, ΡΟΜΑΙΝ
ΖΩΡΖΕΤ: ΠΕΡΛ, EXTRA, Α!
ΜΟΥΣΕΛΙΝ, ΒΟΥΑΛ, ΦΟΥΛΑΡ, RADIUM, ΤΑΦΤΑΔΕΣ, ΚΡΕΠΟΝ, ΣΕΜΙΖΙΕ (ΡΙΓΕ), ΕΜΠΡΙΜΕ (ΔΙΑΦΟΡΑ), ΜΑΛΛΟΜΕΤΑΞΑ (ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΩΝ) Κ.Λ.
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

VITAGON
ΑΡΙΣΤΟΝ ΤΟΝΩΤΙΚΟΝ
διὰ τοὺς ἀδυνάτους τοὺς ἀναρρωνύοντας, τοὺς κοπιάζοντας πνευματικῶς καὶ σωματικῶς. Εὔγευστον, ἀρωματικόν, ἐπαναφέρει τὴν ὄρεξιν καὶ τὴν εὐεξίαν.
«ΠΑΣΤΕΡ»
ΧΗΜΙΚΗ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ Α.Ε. ΑΘΗΝΑΙ

CARLO ERBA S. A. MILANO-ITALIA
Ἡ μαγνησία «ΕΡΜΠΑ» εἰς φακέλλους καὶ εἰς φιάλας εἶνε τὸ ἀνώτερον, ἀποτελεσματικώτερον καὶ οἰκονομικώτερον καθαρκτικόν. Ζητήσατέ το ἀπὸ τὸν φαρμακοποιόν σας.
Ἀντιπρόσωπος - Ἀποθηκάριος ΠΟΛΥΚ. ΜΙΡΑΛΕ Ἀπελλοῦ 1—Ἀθῆναι

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥ

Εἰδοποίησις

Ὁ διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῆς κεντρικῆς δι' ὕδατος θερμάνσεως τῶν πτερύγων Ἀμερικῆς—Βουκουρεστίου κλπ. Κεντρικοῦ Κτιρίου ἐπαναλαμβάνεται τὴν 20ὴν Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 1ην π. μ. ἐν τῷ Ἐργοταξίῳ.

(Ἐκ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ).

Η ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Δηλοῖ ὅτι, κατ' ἀπόφασιν τῆς Παν)μιακῆς Συγκλήτου, εἰς τοὺς προκηρυχθέντας διαγωνισμοὺς Σγούτα, Πετούση, Θεοφανοπούλου, Κοσκορόζη, Κόντου, Κανδηλώρου καὶ Καβαλιεράτου δὲν ἐπιτρέπεται νὰ λαμβάνωσι μέρος οὔτε οἱ τακτικοί, οὔτε οἱ ἔκτακτοι καθηγηταὶ τοῦ Παν)μίου.

Ὁ Πρύτανις
Κ. ΜΕΛΙΣΣΗΝΟΣ

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑΚΚΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ, 1)12)30

Ἀεροπορικῶς δι' Εὐρώπην μέσω Βελιγραδίου διὰ τῆς ταχείας ἁμαξοστοιχίας μέχρις 7 μ.μ. ὥρας.

Ἀεροπορικῶς δι' Αἴγυπτον, Παλαιστίνην, Ἰρὰκ, Περσίαν καὶ Ἰνδίας διὰ τῆς Ἀγγλικῆς Ἑταιρείας μέχρι 18ης ὥρας, διὰ Μυτιλήνην, Κων)πολιν διὰ τῆς [illegible] μέχρι τῆς 24ης ὥρας.

Ἀναχωρήσεις Σιδ)κῶς. Διὰ τὴν ἀμ)χίας Σεμπλὸν γίνεται δεκτὴ [illegible] ἐπιστολογραφία μέχρι τῆς 11 π. μ., ἡ συστημένη καὶ 12 1)2 ἡ [illegible]. Διὰ τῆς ταχείας ἁμαξοστοιχίας μέχρι τῆς 6 μ.μ. ἡ συστημένη καὶ 7 μ.μ. ἡ συνήθης.

Σιδηροδρομικῶς. Διὰ Πάτρας, Τρίπολιν, Καλάμας γίνεται δεκτὴ ἁπλῆ ἀλ)φία μέχρι τῆς 5 [illegible] ἡ δὲ συστημένη μέχρι τῆς 6 ἑσπερινῆς τῆς προτεραίας. Μὲ τὴν ταχεῖαν Πατρῶν καὶ Τριπόλεως γίνεται δεκτὴ ἡ μὲν ἁπλῆ ἀλ)φία μέχρι τῆς 11.40' π. μ., ἡ δὲ συστημένη μέχρι τῆς 10.40 π. μ.

«Κ. Τογιάς» 6 π. μ. Αἴγιναν, [illegible]

«Χρύσω» 10 π. μ. Αἴγιναν, Ἀγκίστριον, Παλ. καὶ Ν. Ἐπίδαυρον.

«Πτερωτὴ» 11 π. μ. Αἴγιναν, Μέθανα, Πόρον.

Ρουμανικὸν 10 π. μ. Ἀλεξάνδρειαν.

«Σάμος» 2 μ.μ. Πάτρας, Κέρκυραν, Ἁγ. 40, Βρινδήσιον.

«Λῆμνος» 2 μ.μ. Πὸρτ-Σαΐδ, Ἀλεξάνδρειαν.

«Μπουμπουλίνα» 2 μ.μ. Χαλκίδα, Βόλον, Θεσσαλονίκην, Καβάλλαν, Δεδεαγάτς.

«Πόπη» 2 μ.μ. Χαλκίδα, Βόλον, Θεσσαλονίκην.

«Οὐρανία» 2 μ.μ. Χίον, Πλωμάριον, Μυτιλήνην, Μόλυβον, Δεδεαγάτς, Καβάλλαν.

«Μαίρη Μ.» 2 μ. μ. Χίον, Μυτιλήνην.

«Ἀτρόμητος» 2 μ.μ. Πάτρας, Σάμην, Φισκάρδον, Ἁγ. Εὐφημίαν, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχίαν.

«Ἀθῆναι» 2 μ.μ. Πάτρας, Ζάκυνθον, Ἀργοστόλιον, Ληξούρι.

«Ναυσικᾶ» 2 μ.μ. Ἰτέαν, Βοστίτσαν, Γαλαξείδιον.

«Τῆνος» 2 μ.μ. Πόρον, Νάξον, Ἴον, Οἴαν, Θήραν.

«Ἀρκαδία» 2 μ.μ. Σύρον, Τῆνον, Μύκονον, Ἰκαρίαν, Σάμον.

ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΑΙ
Ἐὰν ζαλίζεσθε εἰς τὸ ταξείδι ἢ τὸ αὐτοκίνητον χρησιμοποιήσατε τὰ Δισκία
OTREONE
Τὰ ἀποτελέσματα εἶναι καταπληκτικά
Τὸ OTREONE θεραπεύει ριζικῶς καὶ ἀσφαλέστατα τὴν ΥΠΕΡΧΛΩΡΥΔΡΙΑΣΙΝ
ἀκόμη καὶ εἰς πάσχοντας ἀπὸ δεκάδων ἐτῶν
Ἔγκρισις Ὑπουργ. Ὑγιεινῆς ἀρ. 10 8/12/30
Γεν. ἀντ. ORKAM
Πατησίων 29 ΑΘΗΝΑΙ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ Ο «ΦΑΡΟΣ»
Διὰ πᾶσαν ταξειδιωτικὴν ἢ μεταναστευτικὴν πληροφορίαν καὶ εἰσιτήρια ἀποταθῆτε εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ «ΦΑΡΟΥ», πλατεῖα Ὁμονοίας 3, Ἀθῆναι, ἢ εἰς τὰ ὑποκαταστήματα. Ὁ «ΦΑΡΟΣ» εἶνε ἐγγυητὴς τῆς ἀσφαλείας τοῦ ταξειδιώτου.

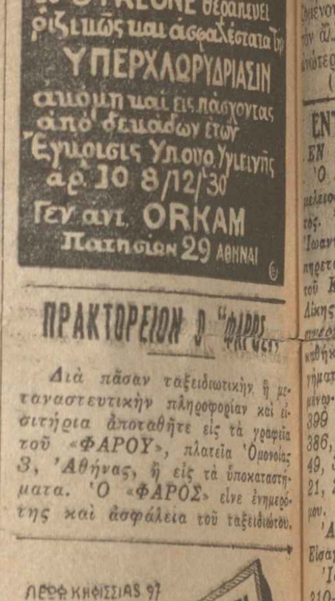

Διευθυντὴς-Κτηνίατρος
Ν. ΣΥΓΚΕΛΛΑΚΗΣ
Γίνονται δεκτοὶ ἐσωτερικοὶ ἀσθενεῖς.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Γνωστοποίησις

Προκειμένου νὰ γίνῃ ἡ παρασκευὴ φακέλλων διὰ τὴν ἀτελῆ διεκπεραίωσιν τῆς ἀλληλογραφίας τῶν βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν ἐκ χάρτου χορηγηθησομένου παρὰ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ ἐφ' ὧν φακέλλων θὰ γίνῃ λιθογραφικὴ ἐκτύπωσις ὡρισμένων παραστάσεων καὶ λέξεων κλπ. συμφώνως τῷ [illegible] διατάγματι θέλει ἐνεργηθῆ [illegible] διαγωνισμὸς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν (γραφεῖον διευθυντοῦ [illegible] μέσων φόρων) τὴν 3ην Δεκεμβρίου 1930, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 12 τῆς μεσημβρίας.

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν εἶνε δεκτὰ ἐργοστάσια λιθογραφίας ἐν Ἀθήναις. Σχετικοὶ ὅροι κλπ. [illegible] παρὰ τῷ τμήματι χαρτοσήμου τοῦ ὑπουργείου τούτου.

Δημοσιευθήτω διὰ τῶν [illegible] ἐγγράφων ἐντολῇ ἐφημερίδων.

(Ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν)

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ

Ἀνακοινοῖ ὅτι δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 411 (Παράρτημα) φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς 22 Νοεμβρίου 1930 τοῦ πίνακος τοῦ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ νόμου 4097 [illegible] περὶ ἀποζημιώσεως [illegible] συνταξιούχων [illegible] δημοσίων ὑπαλλήλων [illegible] Κράτους [illegible] ὡς ἄνω πίνακι [illegible] νὰ ὑποβάλωσι [illegible] ἄρθρον 4 νόμου 4611 [illegible] 23 Νοεμβρίου 1930 καὶ [illegible] τὴν 23 Ἰανουαρίου 1931 [illegible] κατὰ τῶν ἐν τῷ ὡς ἄνω πίνακι ἐγγράφων.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως Ἀνταλλαγῆς).

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

Ἀθῆναι, 30 Νοεμβρίου 1930.

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Εἰς ἀπάντησιν τῆς μὲ ὑπογραφὴν Κ. Ι. Μ. ἐπιστολῆς, τῆς δημοσιευθείσης ὑπὸ τὸν τίτλον «τὰ [illegible] τῆς ἀγραμματωσύνης» ἐν τῷ [illegible] φύλλῳ τῆς ὑμετέρας ἐφημερίδος ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ἀνακοινώσωμεν ὑμῖν τὰ ἀκόλουθα: Τὸ προσωπικὸν τοῦ γυμνασίου [illegible] εἶνε πλῆρες. Ὑπηρετοῦν εἰς αὐτὸ ἐκτὸς τῶν εἰδικῶν καθηγητῶν ὁ γυμνασιάρχης καὶ τέσσαρες φιλόλογοι καθηγηταί. [illegible] πρὸ ἡμερῶν τοῦ [illegible] ἐτοποθετήθη ἀμέσως [illegible] ἄλλος δι' ἀποσπάσεως. Εἰς τὸ ἡμιγυμνάσιον (καὶ ὄχι [illegible]) Κορθίου, τὸ ὁποῖον, [illegible] ἔχει 10 μόνον μαθητάς, εἶνε τοποθετημένος ὁ θεολόγος καθηγητὴς Β. Ἔξαρχος. Ἐπειδὴ δ' οὗτος διατελεῖ ἐν ἐκπαιδευτικῇ ἀδείᾳ, ἀπεσπάσθη εἰς αὐτὸ ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ [illegible] καθηγητής, ὅστις εἶνε ἀρκετὸς διὰ τοὺς 10 μαθητάς του. Εἰς τὸ γυμνάσιον Ναυπλίου ὑπηρετεῖ ὡς καθηγητὴς τῶν φυσικῶν ὁ Γ. Ντουφεξῆς. Τὸ προσωπικὸν τοῦ γυμνασίου [illegible] εἶνε πλῆρες. Ὑπηρετοῦν εἰς αὐτὸ ὁ γυμνασιάρχης, τρεῖς φιλόλογοι καθηγηταί, εἷς θεολόγος, [illegible] μαθηματικός, εἷς φυσικὸς καὶ [illegible] τῆς γαλλικῆς. Ὁ δευτεροβάθμιος καθηγητὴς τῶν φυσικῶν τοῦ γυμνασίου Σύρου ἐξελήφθη συμφώνως μὲ τὸν νόμον πρὸς μετεκπαίδευσιν εἰς τὸ [illegible] Διδασκαλεῖον τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως. Τοῦτον ἠδύνατο καὶ ὤφειλε [illegible] ἀναπληρώσῃ ὁ ἐν τῷ αὐτῷ γυμνασίῳ ὑπηρετῶν πρωτοβάθμιος καθηγητὴς τῶν φυσικῶν Πατσα[illegible], ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ ὁ μαθηματικὸς τοῦ γυμνασίου. Ἂν ἀνε[illegible] ἡ διδασκαλία φυσικῶν μαθημάτων εἰς τὸν γυμναστήν, τοῦτο [illegible] τὸν γυμνασιάρχην, παρ' [illegible] θὰ ζητηθοῦν εὐθῦναι.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ καταγγελλόμενον ὑπὸ τοῦ ἐπιστολογράφου γεγονός, ὅτι ἐν τῷ ἰδίῳ γυμνασίῳ ὑπηρετοῦν πέντε πρωτοβάθμιοι φιλόλογοι καθηγηταὶ ἀντὶ τεσσάρων πρωτοβαθμίων καὶ ἑνὸς δευτεροβαθμίου, τοῦτο ἀσφαλῶς ἀποτελεῖ [illegible] λόγον ἀγραμματωσύνης, [illegible] ὅτι οἱ πρωτοβάθμιοι ὡς ἔχοντες πολυετῆ πεῖραν εἶνε ἀνώτεροι ἀπὸ τοὺς πρωτοδιορίστους δευτεροβαθμίους, δι' αὐτὸ ἄλλως τε τὸν λόγον ἔχουν καὶ ἀνώτερον βαθμόν!

(Ἐκ τοῦ ὑπουργείου Παιδείας)

ΕΝΤΑΛΜΑ ΣΥΛΛΗΨΕΩΣ ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Πλημμελειοδίκαις ἀνακριτὴς Α' τμήματος. Ἐπειδὴ ὁ Δημήτριος Ἀλεξ. Ἰωαννίδης, ἐτῶν 33, χημικός, ὑπηρετῶν παρὰ τῷ Γενικῷ Χημείῳ τοῦ Κράτους, κάτοικος Ἀθηνῶν, [illegible]θα, κατηγορεῖται ἐπὶ ἀπάτῃ, [illegible] ὑπεξαιρέσεως, παραβάσει καθήκοντος κλπ., ἤτοι ἐπὶ κακουργήματι προβλεπομένῳ καὶ τιμωρουμένῳ ἀπὸ τὰ ἄρθρα 57, 396, 397, 399 § 10, 402, 376 § 1, 385, 386, 389 § 5, 71, 72 § 2 καὶ 4, 49, 349 § 2 καὶ 487 § 1, 109, 21, 23, 24 καὶ 25 τοῦ Ποιν. Νόμου.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Εἰσαγγελέως.

Ἰδόντες καὶ τὰ ἄρθρα 207 καὶ 210—216 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τῶν ΒΟΖ' καὶ ΓΨΠΓ' νόμων καὶ 208 τῆς Ποιν. Δικονομίας, ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 4441)29.

Ἐντελλόμεθα τὴν σύλληψιν καὶ τὴν ἐνώπιον μας προσαγωγὴν τοῦ εἰρημένου κατηγορουμένου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Νοεμβρίου 1930.

Ὁ ἀνακριτὴς
Ι. ΜΑΝΙΑΤΗΣ
Ὁ ὑπογραμματεὺς
Γ. ΜΙΧΑΙΡΙΝΑΣ

ΕΝΤΑΛΜΑ ΣΥΛΛΗΨΕΩΣ ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Πλημμελειοδίκαις ἀνακριτὴς Α' Τμήματος. Ἐπειδὴ ὁ Εὐστράτιος Γεωργ. Γαλόπουλος, γεννηθεὶς εἰς Σέριφον καὶ κάτοικος ἐν Ἀθήναις (Μενάνδρου 46) ἐτῶν 48, Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, κατηγορεῖται ἐπὶ ἠθικῇ αὐτουργίᾳ καὶ συνεργείᾳ εἰς ὑπεξαιρέσεις καὶ ἀπάτας στρεφομένας κατὰ τοῦ Δημοσίου, ἤτοι ἐπὶ κακουργήματι προβλεπομένῳ καὶ τιμωρουμένῳ ἀπὸ τ' ἄρθρα 56 § 3, 57, 385, 386, 389 § 5, 396, 397, 399 § 10, 402, 376 § 1, 72 § 4, 21, 23, 25 καὶ 109 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Εἰσαγγελέως.

Ἰδόντες καὶ τὰ ἄρθρα 207 καὶ 210—216 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τῶν ΒΟΖ' καὶ ΓΨΠΓ' νόμων καὶ 208 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ νόμου 4441)29.

Ἐντελλόμεθα τὴν σύλληψιν καὶ τὴν ἐνώπιον μας προσαγωγὴν τοῦ εἰρημένου κατηγορουμένου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Νοεμβρίου 1930.

Ὁ ἀνακριτὴς
Ι. ΜΑΝΙΑΤΗΣ
Ὁ ὑπογραμματεὺς
Γ. ΜΙΧΑΙΡΙΝΑΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Αἱ Ἑταιρεῖαι ΤΖΩΝ ΜΟΝΚΣ καὶ ΥΙΟΙ - ΓΙΟΥΛΕΝ καὶ ΣΙΑ, ἐντολοδόχοι τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων τῶν πεδιάδων Σερρῶν καὶ Δράμας, προκηρύσσουσι δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν προμήθειαν τῶν κάτωθι ὑλικῶν:

25.000 Μ2 τεχνητῶν σανίδων ἐπενδύσεως, εἴδους Σέλοτεξ, εἰς φύλλα διαστάσεων 1.22×3.05 μ. καὶ πάχους 11 χ)μ.

Ὁ διαγωνισμὸς θέλει ἐνεργηθῆ τὴν 12ην Δεκεμβρίου 1930, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 10.30' π.μ. εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις γραφεῖα τῶν Ἑταιρειῶν, ὁδὸς Ἠπείρου ἀριθ. 10, δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν ἀντίγραφον τῶν συγγραφῶν ὑποχρεώσεων, ἀπευθυνόμενοι εἰς τὰ ἄνω γραφεῖα κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας ἀπὸ 11ης π.μ. μέχρι μεσημβρίας ἔναντι καταβολῆς ποσοῦ δραχ. 200 ὅπερ θέλει ἐπιστραφῇ εἰς πάντα μειοδότην, ὅστις θὰ ὑποβάλῃ προσφοράν, συμφώνως πρὸς τὰς προδιαγραφὰς μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης ἐγγυήσεως.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

Ο ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΣΦΟΔΡΑ ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΑΝΤΙΠΑΛΩΝ ΤΟΥ ΔΙΑ ΒΙΑΙΟΤΑΤΩΝ ΦΡΑΣΕΩΝ

ΑΠΕΚΑΛΕΣΕ ΚΑΚΟΗΘΗ, ΚΑΚΟΥΡΓΟΝ ΚΑΙ ΑΝΟΣΙΟΝ ΤΟΝ ΑΝΤΙΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΝ ΤΥΠΟΝ ΔΙ' ΟΣΑ ΕΓΡΑΨΕ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΝΑΚΑΛΥΦΘΕΝΤΩΝ ΣΚΑΝΔΑΛΩΝ.—ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΟΤΙ Ο ΤΥΠΟΣ ΕΠΙΔΙΩΚΕΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΗΝ ΜΕΤΑΒΟΛΗΝ Ή ΤΗΝ ΕΓΚΑΘΙΔΡΥΣΙΝ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ.—ΠΩΣ ΕΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΣΕ ΤΑ ΣΚΑΝΔΑΛΑ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΙΝΙΝΗΣ.—Η ΔΙ' ΑΥΤΑ ΕΥΘΥΝΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 30. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς κυρίας Βενιζέλου καὶ τῶν ὑπουργῶν κ. κ. Βουρλούμη, Παπανδρέου καὶ Δεληγιάννη, ἀφίκετο ἐνταῦθα τὴν πρωΐαν. Εἰς τὸν σταθμόν, παρὰ τὰς καταβληθείσας προσπαθείας ἐκ μέρους τῶν πολιτευτῶν καὶ τῶν ἐπίτηδες ἀφιχθέντων ἐνταῦθα ὑπουργῶν κ.κ. Δίγκα καὶ Ζάννα, κατέστη ἀδύνατον νὰ συγκεντρωθῇ πολὺς κόσμος ὥστε νὰ ὀργανωθῇ πομπώδης ὑποδοχή, παρέστησαν δὲ οὕτω μόνον ὁ Γενικὸς Διοικητής, αἱ λοιπαὶ ἀρχαὶ τῆς πόλεως καὶ τὰ προεδρεῖα τῶν φιλελευθέρων ὀργανώσεων.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐκ τοῦ σταθμοῦ μετέβη εἰς τὸ Κυβερνεῖον, μετὰ ὀλιγόωρον δὲ ἀνάπαυσιν συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐπισήμων μετέβη εἰς τὸ νεόκτιστον μέγαρον τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου, τοῦ ὁποίου ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια.

Μετὰ τὸν ἁγιασμὸν ὡμίλησαν, ἐξαίροντες τὴν σημασίαν τοῦ ἔργου, ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὁ ὑπουργὸς κ. Βουρλούμης καὶ ὁ κ. Γονατᾶς.

Ἐκ τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὁ κ. Βενιζέλος καὶ οἱ λοιποὶ ἐπίσημοι μετέβησαν εἰς τὸν χῶρον ὅπου ἀνεγείρεται τὸ νέον διδακτήριον καὶ παρέστησαν εἰς τὴν τελετὴν τῆς καταθέσεως τοῦ θεμελίου λίθου.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ

Περὶ τὴν μεσημβρίαν παρετέθη εἰς τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Βενιζέλου, παραταθὲν μέχρι τῆς 2 μ. μ.

Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ὁ κ. Βενιζέλος ἐξεφώνησε τὸν κάτωθι λόγον:

Κύριε πρόεδρε, κυρίαι καὶ κύριοι,

Τὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας εἰδικώτερον τὴν κοινὴν προσοχὴν εἶνε, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, τὸ σκάνδαλον τὸ ἀγορανομικόν, ἡ προστατευτικὴ πολιτικὴ τῆς κυβερνήσεως ὑπὲρ τῆς σιτοπαραγωγῆς, τὸ σκάνδαλον τῆς νοθείας τῆς κινίνης, αἱ διηνεκεῖς ταραχαὶ εἰς τὸν στρατόν, αἱ ὁποῖαι μᾶς ἀπειλοῦν ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν νὰ μᾶς ὑποβάλουν εἰς μίαν νέαν δουλείαν καὶ ἡ ἐξαγγελθεῖσα τελευταῖον καὶ ἐξαγγελλομένη συνεχῶς ὑπὸ μιᾶς μερίδος τοῦ Τύπου καὶ λαβοῦσα κάποιαν ἐπισημότητα τελευταῖον εἰς τὴν Βουλήν, διότι ἐξηγγέλθη ἀπὸ ἕνα τῶν ἡγετῶν τῶν δημοκρατικῶν κομμάτων, ἀποτυχία τοῦ δημοκρατικοῦ ἔργου.

Η ΔΑΣΜΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ἐάν, λοιπόν, θέλετε νὰ διεξέλθω διαδοχικῶς ὅλα αὐτὰ τὰ ζητήματα καὶ θὰ ἀρχίσω πρῶτον ἀπὸ τὸ ζήτημα τῆς προστατευτικῆς πολιτικῆς ὑπὲρ τῆς σιτοπαραγωγῆς, διότι εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα προβλήματα τὰ ὁποῖα μᾶς ἀπασχολοῦν καὶ διότι συνέχεται μὲ τὴν ὅλην οἰκονομικὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως. Ἕνας ἀπὸ τοὺς δημοκρατικοὺς ἀρχηγούς, ὁ βουλευτὴς τῆς Κερκύρας, ὑπεστήριξεν εἰς τὴν Βουλήν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ καλλιεργοῦμεν, παρὰ μόνον ἐκείνας τὰς καλλιεργείας, αἱ ὁποῖαι προσιδιάζουν εἰς τὴν χώραν μας, διότι ἡ σιτοπαραγωγὴ δὲν προσιδιάζει καί, ἑπομένως, σωστὸν εἶνε νὰ τὴν ἐγκαταλείψωμεν καὶ ἀντ' αὐτῆς νὰ κάνωμε καλύτερα σταφίδα, καπνὰ καὶ ἐλῆες, αἱ ὁποῖαι εἶνε πολυτιμότερα προϊόντα καὶ προσαρμόζονται περισσότερον εἰς τὸ ἔδαφος τὸ ἑλληνικόν. Βεβαίως κανεὶς δὲν ὑπεστήριξε κύριοι ποτέ, ὅτι τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος εἶνε ἰδιαιτέρως πρόσφορον διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν δημητριακῶν. Ἄλλαι χῶραι εἶνε πολὺ πλεονεκτικώτεραι ἀπὸ τὴν ἰδικήν μας, ὅσον ἀφορᾷ τὸ σημεῖον τοῦτο, ἀλλὰ δὲν εἶνε ἀκριβές, ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ἠμποροῦμε νὰ καλλιεργοῦμε δημητριακά, χωρὶς κἂν νὰ ἐξετάσωμεν τὸ ζήτημα ἐὰν ἠμποροῦμεν. Θὰ τὸ ἐξετάσω βραδύτερον, ἐὰν ἠμποροῦμεν, ἀντὶ αὐτῆς τῆς καλλιεργείας, νὰ καλλιεργήσωμεν πράγματι ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα μᾶς συνιστᾷ ὁ κ. βουλευτὴς Κερκύρας.

Ὅπως ἀνέφερεν εἰς τὴν Βουλὴν ὁ ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως, πρό τινων ἐτῶν, ὅτε ἦτο ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, συνεκάλεσεν ἕνα συνέδριον γεωργικὸν εἰς τὸ ὁποῖον ὅλοι οἱ εἰδικοί, εἰδικώτεροι ἄνδρες, τοὺς ὁποίους ἔχομεν, ἀπεφάνθησαν ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶνε χώρα δυναμένη νὰ ἔχῃ ἱκανοποιητικὴν ἀπόδοσιν σιτηρῶν, τὸ κλῖμα καὶ τὸ ἔδαφος αὐτῆς ἐπιτρέπει νὰ διπλασιασθῇ ἡ σημερινὴ ἀπόδοσις ἐφαρμοζομένων τῶν καταλλήλων μέτρων ὥστε, χωρὶς νὰ ἰσχυρίζωμαι, ὅτι εἶνε ἰδιαιτέρως πρόσφορα διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν δημητριακῶν τὰ ἐδάφη μας, ἡ προγραφὴ τῶν δημητριακῶν ἀπὸ τὴν καλλιέργειαν ἐν Ἑλλάδι εἶνε ὀλίγον ἐπιπολαία.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΙΤΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ

Θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε κύριοι νὰ σᾶς ἀνακοινώσω μερικὰ σημεῖα ἀπὸ μίαν συγκριτικὴν μελέτην τὴν ὁποίαν εἶχα τὴν εὐχαρίστησιν νὰ λάβω πρὸ δύο ἢ τριῶν μηνῶν ἀπὸ τινας καλλιεργητὰς τῆς Κατερίνης οἱ ὁποῖοι μοῦ ἀνήγγειλαν τὰ ἀποτελέσματα τῶν παρατηρήσεών των ἐπὶ τῆς καλλιεργείας τῶν σιτηρῶν. Σημειωτέον, ὅτι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι εἶνε ἀπὸ τοὺς πρόσφυγας, οἱ ὁποῖοι ἦλθαν ἐδῶ καὶ οἱ ὁποῖοι δὲν ἦσαν γεωργοί, ἀλλ' ἦσαν μορφωμένοι ἄνθρωποι καί, ὅταν ἦλθαν ἐδῶ, ἐσκέφθησαν πρακτικώτερον, ὅτι, ἐὰν πᾶνε καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν πόλιν νὰ κάμουν ἕνα ἀπὸ τὰ παρασιτικὰ ἐπαγγέλματα, ἡ τύχη των θὰ εἶνε κακὴ καὶ εἶπαν: δὲν πᾶμε καὶ ἡμεῖς νὰ ζητήσωμεν νὰ ἐγκατασταθῶμεν γεωργικῶς, νὰ πάρωμε τὸν κλῆρό μας καὶ ἔχοντες τέλος πάντων τὴν μόρφωσιν, τὴν ὁποίαν ἔχομεν νὰ ἠμπορέσωμεν νὰ καλλιεργήσωμεν τὴν γῆν καὶ νὰ ζήσωμεν καλύτερα; Καὶ τὰ πράγματα ἀπέδειξαν πόσον εἶχαν δίκαιον. Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι λοιπόν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μορφώσεως τὴν ὁποίαν εἶχαν, ἔκαμαν μίαν ἐξειδικευμένην καλλιέργειαν, καθαρίζοντες τὸν σπόρον καὶ ἔκαμαν παρατηρήσεις συγκριτικὰς ἐπὶ τῆς καλλιεργείας. Μοῦ ἔστειλαν λοιπόν, γνωρίζοντες πόσον θὰ μὲ εὐχαριστοῦν, τὸ ἀποτέλεσμα τῶν παρατηρήσεών των. Μοῦ ἔστειλαν τὴν ἔκθεσιν αὐτήν, ἡ ὁποία ἔχει ἐννέα παρατηρήσεις τῆς καλλιεργείας, τὴν ὁποίαν ἔκαμαν. Ἡ πρώτη παρατήρησις εἶνε, ὅτι ἐκαλλιέργησαν τὸ ἴδιον χωράφι, τὸ διῄρεσαν εἰς δύο, τὸ μισὸ ἔσπειραν χάρτ-Φετερέϊσον καὶ εἰς τὸ ἄλλο μισὸ ἔσπειραν κοκκινόσταρο ἐντόπιο. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο ὁ μὲν ἐγχώριος σῖτος ἔδωκε κατὰ στρέμμα 60 ὀκάδας, τὸ δὲ χάρτ-φετερέϊσον ἔδωκεν 120 ὀκάδας. Αὐτὴ εἶνε ἡ πρώτη παρατήρησις. Δευτέρα παρατήρησις. Ἔσπειραν ὄχι πλέον εἰς ἕνα χωράφι διῃρημένον εἰς δύο, ἀλλὰ εἰς δύο χωράφια παρακείμενα, ἐντελῶς δὲ τῆς ἰδίας γεωλογικῆς συστάσεως. Ἔσπειραν εἰς τὸ ἕνα κάμπερα καὶ εἰς τὸ ἄλλο μαυραγάν. Εἶχον λοιπόν, ἀπόδοσιν μὲ τὸν μαυραγᾶν ἑκατὸν ὀκάδες κατὰ στρέμμα, ἀρίστην ἀπόδοσιν, πρέπει νὰ εἴπω. Ἀλλά, ξεύρετε, κύριοι, τί ἔδωκεν ἡ κάμπερα; Πρόκειται περὶ τῆς περυσινῆς καλλιεργείας, λήξαντος δηλαδὴ καλλιεργητικοῦ ἔτους. Ἡ κάμπερα ἀπέδωσε 225 ὀκάδες κατὰ στρέμμα. Τρίτη παρατήρησις. Διετέθη σπόρος κοκκινοσταρου εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ ἀγροῦ, εἰς τὸ ἄλλο ἥμισυ μοντάνα. Τὸ κοκκινόσταρον ἀπέδωκεν 70 ὀκάδες κατὰ στρέμμα. Τετάρτη παρατήρησις. Ἀγρὸς ἐκ πέντε στρεμμάτων, κείμενος εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν τοῦ ἀγροκτήματος Ματαχᾶ—δίδουν καὶ τὴν τοποθεσίαν τοῦ ἀγροῦ, καὶ τὴν σύστασιν τοῦ ἀγροῦ, καὶ τὸν τρόπον τῆς καλλιεργείας—λοιπόν, ἀγρὸς ἐκ πέντε στρεμμάτων, ἐσπάρη μὲ σπόρον χάρτ-φετερέϊσον — ἐδῶ δὲν ἔχομεν συγκριτικὴν μελέτην—καὶ ἀπέδωσε καὶ αὐτὸς 250 ὀκάδες κατὰ στρέμμα. Πέμπτη παρατήρησις. Ἀγρόκτημα Καταχᾶ. Προσεβλήθη ὑπὸ σκωριάσεως. Διατεθεὶς σπόρος 120 ὀκάδες χάρτ-φετερέϊσον. Συνολικὴ παραγωγὴ 2265 ὀκάδες. Δηλαδὴ ἀπέδωκε τὸ 18πλάσιον, περίπου, τοῦ σπαρέντος σπόρου. Θαυμασία, ὅπως ἐννοεῖτε παραγωγή, διότι πρέπει νὰ γνωρίζετε, ὅτι, ἅμα τὸ σιτάρι ἀποδώσῃ 5πλάσιον καὶ ἐπάνω, βγάζετε τὰ ἔξοδά σας. Τὸ περιπλέον ἀρχίζει νὰ γίνεται κέρδος καί, καθ' ὅσον αὐξάνει τὸ κέρδος, αὐξάνουν καὶ τὰ ἔσοδα γεωμετρικῶς. Ἕκτη παρατήρησις, καμπέρα πάλιν. Τεμάχιον ἀγροῦ τάδε, ἀπόδοσις 250 ὀκάδες κατὰ στρέμμα. Ἑβδόμη παρατήρησις, καμπέρα πάλιν. Τεμάχιον δεύτερον, συνέχεια τοῦ αὐτοῦ ἀγροῦ. Ὄψιμος σπαρμός, διότι ἀναφέρουν καὶ ἂν εἶνε ὄψιμος ἢ πρώϊμος ὁ σπαρμός. Ἀπόδοσις 150 ὀκάδες κατὰ στρέμμα. Ὀγδόη παρατήρησις, καμπέρα πάλιν. Τεμάχιον τρίτον. Θέσις βαλτώδης 2 1)2 στρέμματα πρώϊμος καὶ ὄψιμος σπαρμός. Ἔπαθε σκωρίασιν. Σύστασις ἐδάφους ἀμμώδης. Διατεθεὶς σπόρος 25 ὀκάδες. Ἀπόδοσις 19 ὀκάδες. Τὸ πρώϊμον κατὰ στρέμμα κάτω καὶ αὐτοῦ τοῦ σπόρου. Τὸ ὄψιμον ἀπέδωκε κατὰ στρέμμα 85 ὀκάδες. Ὥστε τὰ πρώϊμα ἔπαθον περισσότερον, τὰ ὄψιμα ὀλιγώτερον. Καὶ ἐνάτη παρατήρησις. Τεμάχιον τέταρτον. Δίπλα εἰς τὴν ἄνω καμπέρα ποὺ ἔπαθε σκωρίασιν καὶ εἰς ἔδαφος στραγγερὸ καὶ πλουσιώτερον εἰς ὀργανικὰς οὐσίας ἡ αὐτὴ καμπέρα ἀπέδωκε 250 ὀκ. κατὰ στρέμμα.

ΕΒΕΒΑΙΩΘΗ ΠΕΡΙ ΔΥΝΑΤΗΣ ΣΙΤΑΡΚΕΙΑΣ

Ἀπὸ τὰς ἐννέα λοιπὸν παρατηρήσεις ἡ μία περίπου ἀπέτυχε καὶ αἱ ἄλλαι ἀπέδωκαν ἀποτελέσματα ὄχι μόνον ἁπλῶς ἱκανοποιητικά, ἀλλ' ἐκτάκτως ἱκανοποιητικά, διότι εἰς τὰς χώρας, αἱ ὁποῖαι ἔχουν τὸ ἔδαφος τὸ περισσότερον πρόσφορον διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν σιτηρῶν, δὲν ἔχουν τὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα εἶχον οἱ ἀγροὶ αὐτοὶ πλησίον εἰς τὴν Κατερίνην.

Ὅταν ἔλαβα τὴν ἔκθεσιν αὐτὴν ἔσπευσα νὰ τοὺς ἀπαντήσω καὶ νὰ τοὺς συγχαρῶ δι' ὅλην αὐτὴν τὴν ἐργασίαν.

Ἐκάλεσα τὸν κ. Κ. Καραμᾶνον, τοῦ λέγω ὅτι ἐλάβαμεν τὴν ἔκθεσιν αὐτήν, τὴν ἐλάβαμεν, λέγει καὶ ἡμεῖς. Αὐτὰ εἶνε θαυμάσια ἀποτελέσματα. Μοῦ λέγει, βέβαια καὶ εἶνε. Ἠμποροῦμεν, ἐὰν προσέξουμε λιγάκι περισσότερον, νὰ ἐπιτύχωμεν καὶ τὴν σιτάρκειάν μας. Μὲ ἐβεβαίωσεν ὅτι καὶ ἄλλοτε τὴν εἴχομεν καὶ ὅτι αὐτὴ εἶνε ἡ γνώμη τῶν εἰδικῶν, ἰδίως, λέγει, ὅταν συντελεσθοῦν τὰ ἔργα τὰ παραγωγικὰ τοῦ Ἀξιοῦ καὶ τοῦ Στρυμόνος, μποροῦμε νὰ φθάσωμεν ἀσφαλῶς εἰς τὴν σιτάρκειάν μας, ἐφ' ὅσον ἐκλέξωμεν τὸν σπόρον, προχωρήσωμεν εἰς τὰς μελέτας τὰς ὁποίας κάμωμεν, καθαρίσωμεν τὸν σπόρον, καλλιεργήσωμεν καλύτερον τὴν γῆν.

Ἀλλά, κύριοι, δὲν εἶνε μόνον αὐτὰ τὰ συμπεράσματα τῆς καλλιεργείας. Εἶνε καὶ τῶν ἄλλων εἰδικῶν, οἱ ὁποῖοι μᾶς πείθουν ὅτι διπλασιασμὸς τῆς σημερινῆς παραγωγῆς τοῦ σίτου εἶνε πρᾶγμα ὄχι δύσκολον. Ἔχομεν ἄλλην ἀπόδειξιν τὴν ἐφετεινήν, δὲν λέγω παραγωγήν, θὰ τὴν εἴπω ἴσως ἀπειληθεῖσαν παραγωγὴν σίτου ἐν Ἑλλάδι. Γνωρίζετε ὅτι ἄνευ τῶν βροχῶν τῶν ὀψίμων τοῦ Ἰουνίου ἡ παραγωγὴ ὑπελογίζετο ἀπὸ τὰς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας. Καὶ ξεύρομεν ὅτι αἱ ἐκτιμήσεις των προσεγγίζουν πάρα πολὺ τὴν ἀλήθειαν. Ἔχομεν μακρὰν περὶ τούτου πεῖραν. Ὑπολογίζεται εἰς 850 χιλιάδας τόννους σίτου ἀντὶ τῆς συνήθους παραγωγῆς 350 χιλιάδες τόννους. Ὥστε βλέπετε ὅτι χωρὶς νὰ ἰσχυρίζεται κανεὶς ὅτι τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος εἶνε εἰδικῶς πρόσφορον διὰ τὴν σιτοκαλλιέργειαν εἶνε ἐν τούτοις ἀρκετὰ καλὸν ἐὰν ἐντείνωμεν τὴν προσοχήν μας καὶ προβῶμεν εἰς τὴν καλλιέργειαν χρησιμοποιοῦντες τὸν καλύτερον σπόρον καὶ ὑπὸ τὰς καλυτέρας δυνατὰς συνθήκας.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΛΕΧΘΕΝΤΑ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ

Ἀλλὰ κυττάξετε, κύριοι, τί μᾶς εἶπαν εἰς τὴν Βουλήν: Τί θέλετε ἐσεῖς νὰ καλλιεργῆτε στάρι; Ἐδῶ ἔχετε τὴν σταφίδα, πλούσιον προϊόν, ἔχετε τὸν καπνόν, πλούσιον προϊόν, ἔχετε καὶ τὴν ἐληά, ἡ ὁποία εἶναι ἐπίσης πλούσιον προϊόν. Διατί νὰ προστατεύσετε τὴν σιτοκαλλιέργειαν; Δὲν τὴν ἐγκαταλείπετε ν' ἀπελπισθῇ ὁ κόσμος ἀπ' αὐτὴν καὶ ν' ἀναγκασθῇ νὰ καλλιεργήσῃ τὴν σταφίδα, τὸν καπνὸν καὶ τὶς ἐληές; Σημειώσατε, κύριοι, ὅτι ὁ συστήσας αὐτὴν τὴν μεταβολὴν τῆς καλλιεργείας δὲν ἔλαβε καθόλου ὑπ' ὄψιν του ὅτι ἡ διατιθεμένη ἔκτασις διὰ τὴν καλλιέργειαν δημητριακῶν καρπῶν ἐν γένει, ὄχι μόνον σίτου, ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν μεγαλυτέραν καλλιέργειαν, εἶναι 16 ἑκατομμύρια στρέμματα ἔναντι 26 ἑκατ. στρεμμάτων καλλιεργουμένης ἑλληνικῆς γῆς. Μᾶς προτείνει, λοιπόν, νὰ μὴ ὑποστηρίζωμεν τὴν σιτοκαλλιέργειαν διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν ἐγκατάλειψίν της, ὅπως ἐξαναγκασθῇ ὁ ἀγρότης τὰ 16 ἑκατομμύρια στρέμματα νὰ τὰ κάμῃ σταφιδαμπέλους, καπνοτοπεῖα καὶ ἐλαιόφυτα. Ἀλλά, ἂν δὲν πλανῶμαι, ἡμεῖς ἀπὸ ἐτῶν ἔχομεν λάβει μέτρα νὰ ἐκριζώσωμεν ἕνα μέρος τῶν σταφιδαμπέλων καὶ ἐπληρώσαμεν ἀγρίως διὰ νὰ τὸ ἐπιτύχωμεν καὶ ἐφωνάζαμεν εἰς αὐτοὺς ποὺ καλλιεργοῦν τὴν σταφίδα σήμερον ἀκόμη, οἱ ὁποῖοι ἔχουν καὶ αὐτοὶ τὴν κρίσιν: «δὲν κυττάτε σιγὰ-σιγὰ νὰ ἀλλάξετε τὴν καλλιέργειάν σας;» Πέρυσι, μάλιστα, ἐψηφίσθηκε νόμος εἰς τὴν Βουλήν, ἐπικροτούντων καὶ ὅλων τῶν κομμάτων, διὰ τοῦ ὁποίου περιορίσαμεν τὴν καπνοκαλλιέργειαν, ἀπαγορεύσαντες τὴν καπνοκαλλιέργειαν εἰς ἀκατάλληλα ἐδάφη, εἰς βαλτώδη ἐδάφη, διὰ νὰ περιορίσωμεν τὴν καπνοκαλλιέργειαν, διότι ἐφοβούμεθα ὅτι αἱ τιμαὶ θὰ εἶχον πέσει εἰς τοιοῦτον σημεῖον, ὥστε νὰ μὴ εἶναι πλέον συμφέρουσα ἡ καλλιέργεια τοῦ καπνοῦ. Ἐὰν λοιπὸν μὲ τὰ 16 ἑκατομ. στρέμματα σταφιδοκαλλιεργείας εὑρέθημεν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ πληρώσωμεν ἄγρια διὰ νὰ ξερριζώσωμεν τὰς ἀμπέλους καὶ νὰ κάμωμεν προπαγάνδαν, διὰ νὰ μὴ αὐξάνῃ αὐτὴ ἡ καλλιέργεια καὶ διὰ νὰ μὴ φθάσωμεν νὰ περιορίσωμεν καὶ τὴν καλλιέργειαν τοῦ καπνοῦ εἰς ἓν ἑκατομμύριον στρέμματα περίπου εἰς βαλτώδη ἐδάφη, ἐννοεῖτε, κύριοι, πόσον σοβαρὰ εἶναι ἡ σύστασις αὐτή, ἡ λέγουσα ὅτι ἀντὶ τοῦ 1.150.000 στρεμμάτων τῶν δύο προϊόντων, πρέπει νὰ ἐπεκτείνωμεν τὴν καλλιέργειαν εἰς 16 ἑκατομ. στρέμματα διὰ νὰ κάμωμεν δὲν ἠξεύρω τί ὕστερα.

Οὐδείς, κύριοι, θὰ λησμονήσῃ ὅτι ἕνας τόπος γεωργικὸς εἶναι τοσοῦτον ἰσχυρότερος οἰκονομικῶς, καθόσον ἔχει ποικιλίαν καλλιεργείας. Οὐδείς, βέβαια, δὲν θὰ ἀποστέρξῃ νὰ συστήσῃ εἰς τοὺς καλλιεργητὰς σίτου ἐὰν μποροῦν νὰ καλλιεργοῦν καὶ ὀλίγο βαμβάκι καὶ ἄλλα προϊόντα, μωρεόδενδρα καὶ δὲν ξέρω τί ἄλλο. Ἀλλὰ νὰ καταργήσωμεν τὴν σιτοκαλλιέργειαν διὰ νὰ φυτεύσωμεν σταφιδαμπέλους καὶ νὰ ἔχωμεν περισσότερον καπνόν, ἡ γνώμη αὐτὴ ἀποδεικνύει ἔλλειψιν σοβαρότητος, κύριοι.

Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ

Τώρα τὸ ἐπιχείρημα ὅτι ἡ συγκέντρωσις ἠμπορεῖ νὰ ἐπαρκέσῃ διὰ τὴν προστασίαν τῆς σιτοπαραγωγῆς, χωρὶς τὴν αὔξησιν τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ τὸ ἐπιχείρημα αὐτὸ ἐπεκαλέσθην ἐγὼ πρὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἔτους ὁπότε ἡ τιμὴ τοῦ σίτου ἦτο πολὺ μεγάλη καὶ ἐσκεπτόμεθα πῶς νὰ τὴν ἐλαττώσωμεν. Ἐλάβομεν τότε καὶ τὸ μέτρον νὰ περιορίσωμεν τὰ ἀλεστικὰ ἔξοδα κλπ. καὶ ἠλαττώσαμεν καὶ τὸν εἰσαγωγικὸν δασμὸν ἀλλὰ ἡ τιμὴ τοῦ ἐξωτερικοῦ σίτου ἦτο τόση ὥστε καὶ μὲ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ δασμοῦ ἡ ἀπόστασις τῶν τιμῶν τοῦ σίτου τοῦ εἰσαγομένου ἦτο τόσον μεγάλη ἀπέναντι τῆς τιμῆς τὴν ὁποίαν προσεφέρομεν διὰ τὴν συγκέντρωσιν ὥστε δὲν ἐτρέχομεν τὸν κίνδυνον νὰ μᾶς προσφέρουν οἱ παραγωγοὶ ὅλην τὴν παραγωγήν των. Τοὐλάχιστον πέρυσι δὲν μᾶς προσέφερον παρὰ δέκα χιλιάδας τόννους ἐνῷ σήμερον καὶ μὲ τὴν αὔξησιν τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ ἐπειδὴ ἡ πτῶσις τῶν τιμῶν εἶνε μεγάλη μᾶς προσέφερον 19 ἑκατομμύρια ὀκάδας σίτου διὰ τὴν συγκέντρωσιν.

Η ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΟΥ ΔΑΣΜΟΥ

Τώρα μοῦ εἶπαν καὶ ἕνα ἄλλο: Κύριε Βενιζέλε, τί λέγεις ὅτι ἔβαλες αὐτὸν τὸν φόρον διὰ νὰ προστατεύσῃς τὴν σιτοπαραγωγήν. Σὺ τὸν ἔβαλες διότι ἐπήγαινεν ὁ προϋπολογισμὸς εἰς ἔλλειμμα καὶ ἑπομένως τὸν ἔβαλες διὰ νὰ προστατεύσῃς τὸν προϋπολογισμόν. Καὶ ὁ ἕνας μὲν ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῶν προοδευτικῶν κομμάτων μᾶς εἶπεν ὅτι τὸν ἐβάλαμε δι' αὐτὸν τὸν λόγον καὶ ἡμεῖς θὰ σᾶς συγχαροῦμε. Ἀπήντησα εἰς αὐτὸ ὅτι βεβαίως τὸ πρῶτο καὶ κύριο εἶναι νὰ κυττάξουμε τὸ ἰσοζύγιο τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀλλὰ πῶς τὸ λέγετε αὐτὸ εἰς στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν εἰς τὴν εἰσήγησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἡ ὁποία εἶχε γίνει πρὸ πέντε ἡμερῶν, ἠκούσατε ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς ὁ ἐφετεινὸς θὰ κλείσῃ μὲ 374 ἑκατομμύρια τοὐλάχιστον περίσσευμα, ὁ δὲ εἰσαγωγικὸς δασμὸς εἶναι μόνον 188 ἑκατομ. περίπου, ὥστε ὁ προϋπολογισμὸς θὰ ἔκλειε μὲ 200 ἑκατομ. περίπου περίσσευμα; Πῶς ἠμπορεῖτε νὰ λέγετε ὅτι ἐβάλαμε τὸν δασμὸν δι' αὐτὸν τὸν λόγον; Ἀλλὰ μᾶς λέγουν καὶ ἕνα ἄλλο, κύριοι. Σεῖς ἐδώσατε ὑπόσχεσιν εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ὅτι δὲν θὰ αὐξήσετε τοὺς φόρους. Εἶχαν μάλιστα ἀρκετὴν λεπτότητα νὰ μοῦ προσθέσουν ὅτι καὶ σύ, κύριε Βενιζέλε, εἶπες ῥητῶς ὅτι ἐὰν καμμιὰ φορὰ ἡ δημοσιονομική μου πολιτικὴ ἀποτύχῃ καὶ εὑρεθῶ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ζητήσω φόρους, θὰ καταθέσω τὴν ἀρχὴν καὶ θὰ εἴπω ὅτι ἐγὼ ἀπέτυχα καὶ ἂς ἔλθῃ ἄλλη κυβέρνησις νὰ διορθώσῃ τὰ πράγματα. Αὐτὸ εἶχαν τὴν καλωσύνην νὰ μὴ μοῦ τὸ εἴπουν, ἀλλὰ ἤξευραν ὅτι ἐγὼ τὸ ἐνθυμοῦμαι. Ἀπηντήσαμεν ὅτι ὁ εἰσαγωγικὸς δασμός, τὸν ὁποῖον ἐπεβάλον, ἀποτελεῖ ἐπάνοδον τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ, τὸν ὁποῖον εἴχομεν ὅταν ἀνελάβομεν τὴν ἀρχήν, ὥστε δὲν ἠμπορεῖτε νὰ μᾶς εἴπητε ὅτι ηὐξήσαμε τοὺς φόρους. Ἐκεῖνο ποὺ ἠμπορεῖτε νὰ μᾶς εἴπητε εἶναι ὅτι, ὅταν ἠλαττώσαμεν τὸν δασμὸν διὰ νὰ καλύψωμεν τὸ ἔλλειμμα ηὐξήσαμεν τὸν συντελεστὴν τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς ἀπὸ 14 εἰς 15. Αὐτὸ μόνον εἶναι τὸ βάρος μας. Καὶ πράγματι αὐτὸ ἀντιπροσωπεύει τὸ ποσὸν τῶν 188 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, περὶ τῶν ὁποίων σᾶς εἶπα.

Η ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΩΝ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΒΑΡΩΝ

Ἀλλὰ ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐστενοχώρησε τὸν ἀρχηγὸν τῶν Προοδευτικῶν ἀπὸ τοῦ βήματος καὶ τοῦ εἶπε: «Κύριε Καφαντάρη, τὸ ὅτι εἴπομεν εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ὅτι δὲν θὰ αὐξήσωμεν τὰ φορολογικὰ βάρη τὸ ἑρμηνεύεις ὅτι δὲν εἴχομεν τὸ δικαίωμα νὰ αὐξήσωμεν ἕνα ὡρισμένον φόρον ἐκ τῶν ὑπαρχόντων, ἀφοῦ ἠλαττοῦμεν ἄλλον ἀντιστοίχως;» Ὄχι, τοῦ εἶπε, τὸ δέχομαι ὑπ' αὐτὴν τὴν ἔννοιαν. Ἐφ' ὅσον λοιπὸν καὶ οἱ ἐπιτιθέμενοι δέχονται τοῦτο, τότε ἔχομεν νὰ ἐπικαλεσθῶμεν τοῦτο, κύριοι, ὅτι ἐνῷ εἰς τὸν προγραμματικὸν λόγον, τὸν ὁποῖον, ὡς ἐνθυμεῖσθε, ἐξεφώνησα ἐδῶ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην τὸν Ἰούλιον τοῦ 1928, εἶπον ῥητῶς ὅτι δὲν ὑπόσχομαι καμμίαν ἐλάττωσιν τοῦ φορολογικοῦ βάρους αὐτοῦ, ἠλαττώσαμεν τοὺς συντελεστὰς ὅλων σχεδὸν τῶν ἀμέσων φόρων καὶ κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ἡ ἐντεῦθεν πηγάζουσα οἰκονομία ὁ περιορισμὸς τῶν εἰσπράξεων ἔπρεπε νὰ εἶνε 387 ἑκατομμύρια, ἅμα δὲ ἀφαιρέσητε ἀπὸ τὰ 387 ἑκατομμύρια τὰ 188 ἑκατομμύρια βλέπετε ὅτι ὑπολείπονται ἀκόμη 200 ἑκατομμύρια ἐλαττώσεων φορολογικῶν γενικῶς, τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει ὅτι ὄχι μόνον δὲν παρέβημεν τὴν ὑπόσχεσιν τὴν ὁποίαν ἐδώσαμεν εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαόν, ἀλλά, ὅπως εἶπεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ὑπερέβημεν αὐτήν.

«ΚΑΚΟΗΘΗΣ» ΤΥΠΟΣ

Ἀλλὰ λέγουν ἕνα ἄλλο, αὐτὸ πλέον δὲν ἐλέχθη εἰς τὴν Βουλήν, ἀλλὰ τὸ ἔγραψεν ἡ μερὶς τοῦ κακοήθους Τύπου, σᾶς ζητῶ συγγνώμην διὰ τὴν βαρεῖαν λέξιν, ἀλλὰ θὰ εἶμαι ποὺ δριμὺς ὁσάκις μνημονεύω αὐτὴν τὴν μερίδα τοῦ Τύπου, παρακαλῶ δὲ τοὺς ἄλλους δημοσιογράφους νὰ κάμουν τὴν διάκρισιν, διότι ἡ ἐπίκρισις δὲν ἀφορᾷ ὅλους. Εἶνε γνωστὰ τὰ ὄργανα αὐτὰ τοῦ Τύπου. Μᾶς εἶπον λοιπὸν τὰ ὄργανα αὐτὰ τοῦ Τύπου: «Τί μᾶς λέγετε ὅτι σεῖς δὲν ηὐξήσατε τὰ βάρη τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ; Ἐδῶ εἰς τὰ 1927 μὲ 1928 τὸ Κράτος εἰσέπραξε 8.700.000.000 δραχμάς, σεῖς εἰσπράττετε 10.000.000.000. Λοιπὸν δὲν τὸ λέγετε σοβαρῶς ὅτι δὲν ηὐξήσατε τὰ βάρη τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Σᾶς εἶπα ὅτι εἰς τὴν Βουλὴν δὲν ἐτόλμησαν νὰ τὸ εἴπουν αὐτό, διότι ἡ ἀπάντησις εἶνε εὔκολος. Βεβαίως ἠλαττώσαμεν τοὺς φόρους καὶ ὅμως εἰσπράττομεν περισσότερα μὲ τοὺς ἰδίους τοὺς ἠλαττωμένους φόρους, ἀλλ' αὐτὸ δὲν εἶνε αὔξησις τῶν βαρῶν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Αὐτὸ εἶνε ἀποκλειστικῶς πρὸς τιμὴν τῆς Κυβερνήσεως, διότι τὸ ἀποτέλεσμα αὐτὸ ἐπέρχεται πρῶτον ἐκ τῆς καταδιώξεως τοῦ λαθρεμπορίου, δεύτερον ἐκ τῆς καλυτέρας βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων, διὰ τὴν ὁποίαν εἶμαι βέβαιος ὅτι μᾶς εἶνε εὐγνώμων ὁ ἑλληνικὸς λαός, διότι, κύριοι, εἶχε καταντήσει τοὺς ἀμέσους φόρους νὰ μὴ τοὺς πληρώνουν παρὰ μόνον οἱ ἀνόητοι ἢ εἰς ἄκρον τίμιοι. Οἱ ἔξυπνοι καὶ οἱ ἔχοντες ἐλαστικὴν τὴν συνείδησιν ἀπέφευγον τὴν πληρωμήν. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο ὅτι εὑρισκόμεθα ἀπέναντι ἐλλειμμάτων τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ηὐξάνομεν τοὺς ἐμμέσους φόρους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν εὐκολωτέραν τὴν ἀπόδοσιν, διὰ νὰ καλύπτωμεν τὰ ἐλλείμματα. Εἶνε λοιπὸν ἀδύνατον νὰ καταγγελλώμεθα σήμερον ὅτι μολονότι ἐλαττοῦμεν τοὺς συντελεστὰς τῶν ἀμέσων φόρων ἔχομεν μεγαλυτέρας εἰσπράξεις. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, κύριοι, θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ ἐπανέλθω μετ' ὀλίγον.

ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ

Ἐξήντλησα, κύριοι, τὸ ζήτημα τῆς δασμολογικῆς προστασίας τοῦ σίτου. Ἔρχομαι ἤδη εἰς τὸ σκάνδαλον τοῦ ἄρτου: Ὑπάρχει ἡ κακὴ συνήθεια εἰς τὰς Ἀθήνας, δὲν ἠξεύρω ἐὰν ὑπάρχῃ καὶ ἐδῶ, κάθε Δευτέραν νὰ βγάζωμεν μίαν διατίμησιν τοῦ ἄρτου. Κάκιστον σύστημα. Ἠμποροῦσε νὰ γίνεται κατὰ μεγαλύτερα διαστήματα. Ἀλλ' ὁπωσδήποτε ὑφίσταται τὸ ζήτημα. Τὴν 2αν Νοεμβρίου λοιπὸν ἡ ἐπιτροπὴ τῶν διατιμήσεων συνελθοῦσα ὥρισε τὴν τιμὴν τοῦ ἄρτου εἰς 8 δραχμάς. Ἀλλ' ὁ κόσμος μανθάνοντας ὅτι αἱ τιμαὶ τοῦ σίτου τοῦ ἐξωτερικοῦ θὰ ἔπιπτον, εὑρῆκε παράξενον τὴν τιμὴν αὐτὴν καὶ δικαίως. Διατὶ ὀκτὼ δραχ.; Τοῦ ἀπαντῶμεν ὅτι εἶνε 8 δραχ. διότι ἔχομεν καὶ ἔξοδα τῆς συγκεντρώσεως. Πράγματι τὰ ἔξοδα τῆς συγκεντρώσεως ἐπιβαρύνουν δυστυχῶς τὸν σῖτον ἀρκετά. Ἠρώτα λοιπὸν ὁ κόσμος πόσον βάζετε διὰ τὴν συγκέντρωσιν; 40 λεπτά. Ἐὰν δὲν ἦτο ἡ συγκέντρωσις θὰ μᾶς ἐκόστιζε τὸ ψωμὶ 7.60. Βάζομεν καὶ 40 λεπτὰ διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ τιμὴ τῆς συγκεντρώσεως καὶ ἑπομένως γίνονται 8 δρ. Ἀλλὰ ὁ κόσμος δὲν εὕρισκεν ἐπαρκὲς τοῦτο. Ἐπιστρέψας ἀπὸ τὴν Ἄγκυραν εἶδα τὸ ζήτημα αὐτό. Μοῦ ἐζήτησε μία ἐπιτροπὴ τῶν ὠργανωμένων ἐπαγγελματιῶν καὶ ἐργατῶν νὰ τοὺς δεχθῶ διὰ νὰ παραπονεθοῦν, τοὺς ὥρισα ἡμέραν νὰ τοὺς δεχθῶ καὶ τὴν προηγουμένην ἡμέραν ἐζήτησα ἀπὸ τὴν ἀγορανομικὴν ὑπηρεσίαν νὰ μοῦ δώσῃ στοιχεῖα. Τότε ἔμαθα αὐτὸ ὅτι, ἐὰν δὲν εἴχομεν τὴν συγκέντρωσιν, τὸ ψωμὶ θὰ μᾶς κόστιζε 7.60, μὲ τὴν συγκέντρωσιν κοστίζει 8 δραχ. Ἔχομεν δὲ τὴν ἐλπίδα, μοῦ εἶπαν, νὰ οἰκονομήσωμεν καὶ 10 λεπτὰ ἀπὸ τὰ ἀρτοποιητικά, ὥστε ἠμποροῦμεν νὰ κόψωμεν 39 λεπτά. Ἔδωκα λοιπὸν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν αὐτὴν τὴν πληροφορίαν, ἀλλὰ συγχρόνως εἶχα καλέσει καὶ ἕνα ἀνώτερον ὑπάλληλον ἐμβριθῆ εἰς τὰ ζητήματα αὐτά, ὁ ὁποῖος μάλιστα σήμερον διώκεται ἐνώπιον τῆς Δικαιοσύνης. Δὲν ἔχομεν δικαίωμα νὰ ἐπέμβωμεν εἰς αὐτὸ τὸ ζήτημα, ἀλλὰ μέχρις ἐκείνης τῆς στιγμῆς δὲν ὑπῆρχε καμμία ὑπόνοια διὰ τὸν κύριον Γαλόπουλον. Τὸν ἐκάλεσα καὶ τοῦ εἶπα, αὐτὰ μοῦ λέγει ἡ ἀγορανομικὴ ὑπηρεσία, σὰν πολλὰ μοῦ φαίνονται καὶ αὐτὴν τὴν λαϊκὴν ἀντίληψιν, ὅτι δὲν κοστίζει τόσον τὸ ψωμὶ τὴν συμμερίζομαι καὶ ἐγώ. Ἀνέλαβε νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα καὶ νὰ μοῦ φέρῃ τὴν ἔκθεσίν του τὴν ἐπαύριον. Μίαν ὥραν πρὶν εἶχον ἴδει τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἐπαγγελματιῶν καὶ ἐργατῶν καὶ τοὺς εἶπα ὅτι δέχομαι νὰ κάμητε μίαν ἐπιτροπὴν νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν ἀγορανομικὴν ὑπηρεσίαν καὶ νὰ ἐξετάσῃ τὰ ζητήματα, διότι μοῦ λέγετε ὅτι μπορεῖ νὰ ἐλαττωθῇ ἡ τιμὴ τοῦ ἄρτου καὶ νὰ εἶσθε βέβαιοι ὅτι ἐὰν μᾶς δώσητε στοιχεῖα θὰ εἴμεθα εὐτυχεῖς νὰ τὴν ἐλαττώσωμεν. Ἔμειναν οἱ ἄνθρωποι ἱκανοποιημένοι. Μίαν ὥραν κατόπιν ἔρχεται ὁ κ. Γαλόπουλος καὶ μοῦ λέγει: «Κύριε Πρόεδρε, τὸ ψωμὶ εἰς τὰς 2 Νοεμβρίου, ἢ μᾶλλον τὴν προηγουμένην ἑβδομάδα τῆς 2ας Νοεμβρίου, ἡ ὁποία λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν κανονισμὸν τῆς τιμῆς τῆς τρεχούσης ἑκάστοτε ἑβδομάδος, δὲν εἶνε ἀληθὲς ὅτι θὰ ἐκόστιζε τὸ ψωμὶ χωρὶς τὴν συγκέντρωσιν 7.60. Θὰ ἐκόστιζε μόνον 7.35, αὐτὴν δὲ τὴν ἑβδομάδα, ἡ ὁποία ἤρχιζεν εἰς τὰς 2 Νοεμβρίου καὶ τῆς ὁποίας αἱ τιμαὶ θὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα κοστίζει 7.27, ἐπειδὴ δὲ ἀρχίζει νὰ ἔρχεται καὶ ρωσσικὸς σῖτος, τὴν μεταπροσεχῆ ἑβδομάδα ἠμποροῦμεν νὰ ἔχωμεν ἀκόμη μικροτέραν τιμήν. Ἔσπευσα ἀμέσως νὰ εἰδοποιήσω τοὺς ἀπελθόντας καὶ νὰ τοὺς εἴπω: «Κύριοι, σᾶς ἔδωκα ἐσφαλμένας πληροφορίας καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ ἐπανέλθετε διὰ νὰ σᾶς τὰ εἴπω καλύτερα.» Τοὺς εἶπα τότε ὅτι ἔτσι ἔχουν τὰ πράγματα.

ΤΟ ΛΑΘΟΣ

Αὐτὸ λοιπὸν εἶνε τὸ σκάνδαλον τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου, ὅτι ἡ ἀγορανομικὴ ὑπηρεσία κάμνουσα τοὺς λογαριασμοὺς διὰ νὰ εὕρῃ ἀπὸ τὰς 8 δραχμὰς πόσον ποσὸν ἀναλογεῖ εἰς τὴν τιμὴν τῆς συγκεντρώσεως, εὑρῆκε 40 λεπτά, ἐνῷ ἦσαν μόνον 35. Βέβαια ἐδῶ ὑπάρχει μία εὐθύνη, ἀλλὰ ἡ εὐθύνη αὐτὴ δὲν μπορεῖ νὰ φθάσῃ οὔτε εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, οὔτε εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν. Δὲν ἠμπορεῖ δὲ νὰ ἔχετε τὴν ἀξίωσιν ὅπως ἡμεῖς οἱ ὑπουργοί, οἱ ὁποῖοι ἔχομεν τὰς ὑπηρεσίας, ὅταν αὐταὶ μᾶς φέρουν τὰ πορίσματα ἢ ἕνα λογαριασμὸν ποὺ μᾶς καλοῦν, νὰ τοὺς λέμε: Ἐγὼ δὲν ἔχω πεποίθησιν εἰς ὅσα μοῦ λέγετε, θὰ κάμω ἐγὼ τὸν λογαριασμόν. Ὑποθέτω ὅτι δὲν μπορεῖτε νὰ ἔχετε τοιαύτην ἀξίωσιν ἀπὸ τοὺς ὑπουργούς σας. Ἑπομένως ἡ ὅλη εὐθύνη τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν συνίστατο εἰς τὸ νὰ τιμωρήσῃ τοὺς πταίσαντας ὑπαλλήλους. Καὶ ἐπειδὴ τὸ σφάλμα ἐβάρυνε ἕνα τῶν ἐντιμοτέρων καὶ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων ὁ ὁποῖος ἔχει προσφέρει μεγάλας πράγματι ὑπηρεσίας, ἰδίως εἰς τὸ ζήτημα τῆς Ἀγορανομίας, ἡ τιμωρία περιωρίσθη εἰς τὸ νὰ τῷ εἴπομεν: «Ἄκουσε ἐδῶ κύριε Δάσιε, δυστυχῶς δὲν εἶνε ἡ δουλειά σου ἐδῶ». Πρέπει νὰ μνημονεύσω ὅτι ὁ ὑπάλληλος αὐτὸς μόλις πρὸ δύο μηνῶν εἶχε σηκωθῆ ἀπὸ μίαν βαρειὰ ἀρρώστεια καὶ παρεδέχετο ὅσα στοιχεῖα τοῦ ἔδιδεν ὁ συνάδελφός του εἰς τὴν ὑπηρεσίαν. Περιωρίσθη λοιπὸν ἡ τιμωρία εἰς τὸ νὰ τῷ εἴπωμεν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν κυρίαν αὐτοῦ ὑπηρεσίαν.

Εἷς ἐκ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Θεσσαλονίκης:

— Κύριε Πρόεδρε, προέκυψε καμμία ζημία εἰς τὸν λαὸν ἐξ αὐτοῦ τοῦ λάθους;

Ἐλ. Βενιζέλος: Εἰς αὐτὸ ἔχω νὰ ἀπαντήσω ὅτι ἐκ τοῦ λάθους αὐτοῦ καμμία ζημία οὐδὲ μιᾶς δεκάρας προέκυψε διὰ τὸν λαόν. Τὸ μόνον ποὺ ἔγινεν εἶνε ὅτι ἐὰν δὲν ἐγίνετο τὸ λάθος αὐτὸ καὶ ὡρίζαμε τὴν τιμὴν τὴν πρώτην ἑβδομάδα ἑπτὰ δραχμὲς καὶ 65 λεπτά, τὴν δευτέραν ἑβδομάδα θὰ τὴν ὡρίζαμε εἰς 7 καὶ 50 ὅπως τὴν ὡρίσαμε σήμερον. Τὸ ἀποτέλεσμα θὰ ἦτο ὅτι ἐὰν τὸ ὡρίζαμε εἰς μικροτέραν τιμὴν θὰ ἐπλήρωνεν ὁ κόσμος τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς τὴν ἀκρίβειαν εἰς μακρότερα διαστήματα. Διότι ἐὰν τὴν ζημίαν τῆς συγκεντρώσεως τὴν κατανείμωμεν εἰς τρεῖς μῆνας, θὰ βαρύνωμεν τὸ ψωμὶ 60 λεπτά. Αὐτὸ εἶνε μόνον. Δὲν ὑπάρχει καμμία ζημία διὰ τὸν λαόν.

«ΔΕΝ ΜΑΣ ΚΛΕΠΤΟΥΝ»

Πρέπει νὰ προσθέσω, διότι ἐπίσης ἐπιδιώκεται νὰ πιστευθῇ, ὅτι ἐδῶ μέσα ἔχουν ἄλλοι τὴν οὐράν τους, οἱ ἀλευροβιομήχανοι, καὶ ὅτι μᾶς κλέπτουν. Πρέπει νὰ πιστεύσητε ὅτι οἱ κακόμοιροι οἱ ἀλευροβιομήχανοι εἶνε ἀθῷοι εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν. Διότι αὐτοὶ ἔδωσαν τοὺς ἀριθμοὺς τοὺς ἀκριβεῖς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἡ Ἀγορανομικὴ Ὑπηρεσία ἐπίστευσεν ὅτι περιείχοντο 40 λεπτὰ μόνον διὰ τὴν συγκέντρωσιν, ἐνῷ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰδίων ἀριθμῶν ὁ κ. Γαλόπουλος εὕρισκεν 65 λεπτά, καὶ οἱ βιομήχανοι βγάζουν 65 λεπτά, ὄχι ἐντελῶς ὅμως διότι ἔχομεν πάλιν ἄλλην μίαν διαφορὰν ποὺ γεννᾶται ἐκεῖ. Δηλαδὴ ὁ κ. Γαλόπουλος μελετήσας τὸ ζήτημα μοῦ εἶπεν: ἐδῶ δὲν κοστίζει 7.60 αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα, ἐκόστιζε 7.35 τὴν περασμένην ἑβδομάδα καὶ αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα 7.27. Ἀλλὰ δὲν εἶνε μόνον αὐτὸ τὸ λάθος ποὺ γίνεται γίνεται καὶ ἕνα ἄλλο λάθος. Εἰς τὴν τιμὴν ποὺ σᾶς δίδουν οἱ ἀλευροβιομήχανοι ὑπολογίζονται τὰ μεταφορικὰ καὶ τὰ ἀλεστικὰ εἰς 54 λεπτά. Ἑπομένως 7 λεπτὰ εἶνε μόνον περισσότερον. Ἐλπίζω ὅτι τὸ πρᾶγμα εἶνε σαφὲς ὅτι δὲν ἐπῆλθε καμμία ζημία εἰς τὸν λαόν. Ἐὰν εἰς τινα τῶν κυρίων μένῃ καμμία ἀμφιβολία, παρακαλῶ νὰ μοῦ τὴν πῇ διὰ νὰ τοῦ δώσω οἱανδήποτε ἐξήγησιν θέλει.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΙΝ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ἀλλ' ἐνῷ οὕτως ἔχουσι τὰ πράγματα κύριοι, τί ἔγραψε κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας ὁ ἀνόσιος Τύπος περὶ τοῦ ὁποίου ἔκαμα πρὸ ὀλίγου λόγον; Ἀκούσατε ἐδῶ κύριοι ἕνα ἄρθρον. Δὲν σᾶς τὸ διαβάζω ὅλο ἀλλὰ μερικὰς περικοπάς διότι εἶνε σοβαρώτατον τὸ ζήτημα περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Τύπου μας. (Ἀναγινώσκει). «Ἐκεῖνο ὅμως περὶ τοῦ ὁποίου δυνάμεθα νὰ διαβεβαιώσωμεν τοὺς πάντας εἶνε ὅτι ἐὰν ἐξακολουθήσῃ ἡ λωποδυσία καὶ ἡ ἀτιμία ἡ ὁποία διενεργεῖται ὑπὸ τῶν ἀλευροβιομηχάνων καὶ ὑπὸ τῶν ἐν τῇ κυβερνήσει προστατῶν αὐτῶν εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ψωμιοῦ ἡ Ἑλλὰς καὶ συγκεκριμένως αἱ Ἀθῆναι θὰ γνωρίσουν λίαν συντόμως ἡμέρας ἀγριότητος καὶ θηριωδίας ἄνευ προηγουμένων. Δὲν θὰ σκοτωθοῦν ἁπλῶς ἀλλὰ θὰ ἀνασκολοπισθοῦν ὅλοι οἱ εὐθυνόμενοι διὰ τὸ ἔγκλημα τοῦ ψωμιοῦ. Τὰ δὲ πτώματα αὐτῶν θὰ ῥιφθοῦν εἰς τοὺς ὀχετοὺς τῆς πόλεως. Τὴν αὐτὴν οἰκτρὰν τύχην τῶν πρωτεργατῶν τοῦ ἐγκλήματος θὰ τὴν εὕρουν καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς σιωπῆς των ἠθέλησαν νὰ καλύψουν τοὺς ἐγκληματίας! Ἰδία θὰ εἶνε ἡ τύχη καὶ ἐκείνων οἵτινες πρὸ τοῦ ἐγκλήματος ἠδιαφόρησαν. Τέλος ὅσοι παραστάται τῶν σημερινῶν κυβερνώντων ὑπῆρξαν, μὲ τὸν ἴδιον τρόπον θὰ πληρώσουν τὴν ἐθελόδουλον διαγωγήν των, κανεὶς δὲν θὰ μείνῃ ἀτιμώρητος, ἔλεος δὲ καὶ οἶκτος δὲν θὰ ὑπάρξῃ δι' οὐδένα. Ὅσοι κατὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἠργάσθησαν θὰ τιμωρηθοῦν μὲ τὸν ἀγριώτερον τρόπον».

—(Ἐκ τοῦ ἀκροατηρίου). Ποία ἐφημερὶς εἶνε αὐτὴ κύριε πρόεδρε;

—(Ἐλ. Βενιζέλος). Ὄχι, δὲν ἀξίζει νὰ σᾶς εἴπω, ἐὰν θέλετε τὴν βλέπετε. Εἶνε τῆς 9ης τοῦ μηνός. Ἄλλη ἐφημερὶς τῆς 10ης τοῦ μηνός: «Κύριε Βενιζέλε, ὀφείλετε νὰ βρῆτε τοὺς κλέφτες», διότι, σημειώσατε, κύριοι, ὅτι συμβαίνει καὶ μία ἄλλη κακοήθεια. Ἀφοῦ ζητῆται ἀπὸ τὸν ἀνόσιον αὐτὸν Τύπον νὰ πιστευθῇ ὅτι ὅλος ὁ κόσμος, ὅλαι αἱ ἀρχαὶ κλέπτουν τὸν λαὸν καὶ τὸν ἀτυχῆ ἐμένα φίλον, προσωπικῶς δὲν μοῦ λέγουν ὅτι κλέπτω καὶ ἐγώ, μοῦ λέγουν μόνον ὅτι εἶμαι στραβὸς καὶ δὲν βλέπω ὅτι ἔχω μίαν κλίκα δίπλα μου, ὅτι δὲν καταλαβαίνω ἴσως καὶ ἀπὸ μέσα του νὰ λέγῃ ὅτι γήρασα καὶ δὲν λειτουργεῖ καλὰ ὁ νοῦς μου καὶ ἀφίνω νὰ κλέβεται ὁ κόσμος. Λοιπὸν ἀπευθύνεται σὲ μένα. Τώρα ἐὰν θέλετε νὰ μάθετε διατὶ κάμνει τὴν ἐξαίρεσιν αὐτὴν γιὰ μένα, εἶνε εὐνόητον τὸ πρᾶγμα. Ἐὰν ἔλεγε ὅτι κλέβω καὶ ἐγὼ δὲν θὰ τὸν ἐπίστευεν ὁ κόσμος. Λέγει λοιπόν, ἂς τὸν βγάλωμεν ἔξω καὶ ἂς εἴπωμεν ὅτι εἶνε ἀνόητος καὶ δὲν βλέπει. Ἄλλη προστυχιὰ λοιπὸν αὐτὴ τοῦ ἀνοσίου Τύπου.

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΤΟΝ ΚΑΝΕΙ ΑΠΑΙΣΙΟΔΟΞΟΝ

Δὲν ἔχω ἀνάγκην νὰ σᾶς ἀναγνώσω περισσότερα.

Κύριοι, πρέπει νὰ σᾶς εἴπω ὅτι παρ' ὅλην τὴν αἰσιοδοξίαν μου διὰ τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος ἔρχονται στιγμαὶ ποὺ μὲ καταλαμβάνει ἕνας φόβος, μία ἀνησυχία διὰ τὸ μέλλον της καὶ τὸν φόβον αὐτὸν μοὶ ἐμπνέει αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ πορεία τοῦ ἀνοσίου αὐτοῦ Τύπου. Καὶ τὸ χειρότερον κύριον ὅτι δὲν πρόκειται κἂν περὶ ἁπλῆς δραχμολογίας. Βέβαια ἐπιδιώκεται μὲ τὴν ἀνακίνησιν σκανδάλων καὶ ἡ αὔξησις τῆς κυκλοφορίας καὶ δὲν εἶνε ξένη πρὸς τὰς προθέσεις τῶν δημοσιογράφων καὶ ἡ δραχμή. Ἀλλὰ δὲν εἶνε αὐτὸ μόνον οὔτε ἴσως τὸ κυριώτερον ἐλατήριον τὸ ὁποῖον τοὺς ἄγει εἰς αὐτὴν τὴν ἀνοσίαν διασάλευσιν τῆς κοινωνικῆς γαλήνης καὶ δὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἐπιδιώκεται, κύριοι, ἀπὸ τὸν Τύπον αὐτὸν συστηματικῶς νὰ διαταραχθῇ ἡ ψυχικὴ ἰσορροπία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

ΦΟΒΕΙΤΑΙ ΟΤΙ ΕΠΙΔΙΩΚΕΤΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΗ ΜΕΤΑΒΟΛΗ!

Τώρα θὰ μοῦ εἰπῆτε, καὶ τί ἐπιδιώκουν διαταράσσοντες τὴν ψυχικὴν ἠρεμίαν αὐτοῦ; Ἐδῶ πρέπει νὰ σᾶς εἴπω ὅτι αἱ ἐφημερίδες αὐταί, τὰς ὁποίας ὀνομάζω ἀνοσίους, εἶναι ἐν μέρει βασιλικαὶ καὶ ἐν μέρει δημοκρατικαί. Ἐὰν μάλιστα μοῦ ἔλεγε κανεὶς νὰ ἐκλέξω μεταξὺ τῶν μὲν καὶ τῶν δέ, θὰ προτίμων τὶς βασιλικές, διότι θὰ ἔλεγα τοὐλάχιστον ὅτι ἕνα μέρος τοῦ λαοῦ εἶναι προϊδεασμένον ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιδιώξῃ καὶ ἄλλα πράγματα, ἐνῷ αἱ δημοκρατικαὶ τοὐναντίον εἶναι μᾶλλον ἐπικίνδυνοι, κατὰ τοῦτο, διότι ὁ κόσμος λέγει: καλὰ αὐτὴ ἡ ἐφημερὶς ἡ ὁποία εἶναι δημοκρατικὴ καὶ ποὺ τιμᾷ τόσον πολὺ τὸν Βενιζέλον καὶ λέγει ὅτι ἀπὸ ἐκεῖνον τὰ περιμένει ὅλα, ἐδῶ κάτι λάκκο ἔχει ἡ φάβα. Αἱ μὲν μοναρχικαὶ ἐφημερίδες εἶναι φανερὸν τί ἐπιδιώκουν εἰς μίαν διασάλευσιν, εἰς μίαν ἀπώλειαν τῆς ψυχικῆς ἰσορροπίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, εἰς μίαν ἀνατροπὴν τῆς Κυβερνήσεως. Ὅταν ὁ κόσμος θὰ ἐπείθετο ὅτι ὅλοι ἐδῶ κλέβουν καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐπιχαίρει δι' αὐτό, βέβαια, εἶναι φυσικὸν νὰ περιμένωμεν ὅτι θὰ μπορέσουν νὰ κάμουν καὶ μίαν πολιτειακὴν μεταβολὴν διὰ τῆς ἐπανόδου τοῦ στέμματος. Ἀλλὰ αἱ μὴ μοναρχικαί, αἱ αὐτοκαλούμεναι δημοκρατικαὶ ἐφημερίδες, τί ἄρά γε ἐπιδιώκουν; Ὄχι βέβαια νὰ ἐπαναφέρουν τὴν μοναρχίαν. Ἐν τούτοις ἐπιδιώκουν καὶ αὗται ἀνατροπάς, ἐπιδιώκουν καὶ αὗται δυσφημισμὸν εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ μπορῇ νὰ λειτουργήσῃ πλέον ἐλεύθερον πολίτευμα διὰ νὰ κατορθώσουν καὶ ἐπιτύχουν ὅπως ἐπιβληθῇ εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν Κυβέρνησις τῶν ὑπ' αὐτῶν προστατευομένων. Οἱ προστατευόμενοι αὐτῶν τῶν ἐφημερίδων ἀποστέργουν τὸ ἐλεύθερον πολίτευμα, τὸ ὁποῖον, παρ' ὅλην τὴν ἐλευθερίαν του καὶ ἀκριβῶς ἕνεκα ἴσως τῆς ἐλευθερίας του, δὲν μπορεῖ νὰ τοὺς ἐξασφαλίσῃ τὴν κατάληψιν τῆς ἀρχῆς. Εἶναι σωτῆρες τῆς Ἑλλάδος, οἱ ὁποῖοι κρύπτονται ὄπισθεν δύο ἢ τριῶν ἐφημερίδων, οἱ ὁποῖοι πιστεύουν ὅτι εἰς μίαν ἀνεμοζάλην, ἡ ὁποία θὰ ἠμπορέσῃ νὰ ἐξαπολυθῇ κατὰ τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, αὐτοὶ θὰ καταλάβουν τὴν ἀρχὴν ὡς δικτάτορες.

Ἀλλ' ἂς θεωρήσωμεν αὐτὰ ἀρκετὰ γενικῶς περὶ τοῦ κακοήθους Τύπου.

ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ ΤΗΣ ΚΙΝΙΝΗΣ

Ἂς ἔλθωμεν εἰς ἕνα ἄλλο ἀπὸ τὰ σκάνδαλα, τὰ ὁποῖα καταγγέλλουν αὐτὰς τὰς ἡμέρας, τὸ σκάνδαλον τῆς νοθείας τῆς κινίνης. Ὅτι βέβαια ἡ νοθεία τῆς κινίνης εἶνε ἀπὸ τὰ βδελυρώτερα ἐγκλήματα, τὰ ὁποῖα ἠμπορεῖ τις νὰ διανοηθῇ καὶ νὰ διαπράξῃ ἐναντίον μιᾶς κοινωνίας, οὐδεμία ἀμφιβολία. Ἀλλ' ἀπαιτεῖται βαθμὸς ἀναισχυντίας, νὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ εἴπω, μέγας, διὰ νὰ μπορῇ ἡ νοθεία τῆς κινίνης νὰ στρέφεται ὡς ὅπλον κατηγορίας κατὰ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως.

Πατέ, κύριοι, δὲν θὰ κατορθώσῃ ὁ κόσμος νὰ φθάσῃ εἰς σημεῖον ὥστε νὰ μὴ λαμβάνουν χώραν καταχρήσεις ἐκ μέρους ἐκείνων οἱ ὁποῖοι συμβάλλονται μὲ τὸ Δημόσιον. Καὶ βεβαίως, ὑπό τινα ἔποψιν, ὁσάκις τὸ Δημόσιον γίνεται θῦμα τῶν καταχρήσεων, δὲν τὸ ἀντιλαμβάνεται. Βέβαια τὴν εὐθύνην τὴν φέρουν τὰ κρατικὰ ὄργανα καὶ τελικῶς μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς καὶ ἡ Κυβέρνησις, ἐὰν δὲν λαμβάνῃ μέτρα διὰ νὰ διορθώσῃ αὐτὴν τὴν κατάστασιν. Ἀλλὰ δὲν μπορεῖ νὰ πῇ κανείς, ὅτι ἡ παροῦσα Κυβέρνησις δὲν ἔλαβε μέτρα διὰ νὰ διορθώσῃ αὐτὴν τὴν κατάστασιν, δηλαδὴ τὴν ἐλεεινὴν λειτουργίαν τῆς διοικητικῆς μας μηχανῆς. Καὶ ἄλλοτε ὡμίλησα ἐπὶ τοῦ τοῦ ζητήματος. Δὲν εἶμαι καὶ ἐγὼ βεβαίως ἱκανοποιημένος ἐντελῶς ἀπὸ τὴν λειτουργίαν τῆς διοικητικῆς μας μηχανῆς, ἀλλὰ σιγὰ-σιγὰ θὰ ἐπέλθῃ ἡ βελτίωσις αὐτῆς. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ καλύτερον κυβερνώμενα κράτη καταχρήσεις δὲν ἠμποροῦν νὰ μὴ λαμβάνουν χώραν. Ἐκεῖνο ποὺ ζητεῖ δικαίως ὁ λαὸς εἶνε, ὅταν ἀνακαλυφθῇ κατάχρησις, νὰ καταδιώκωνται σοβαρῶς οἱ ἔνοχοι. Τί δὲ συνέβη ἐπὶ τοῦ προκειμένου;

ΠΩΣ ΕΝΗΡΓΗΣΕ

Ὅταν εἶδα διὰ πρώτην φορὰν εἰς μίαν ἐφημερίδα, ὄχι τοῦ ποιοῦ αὐτοῦ, ἀλλ' εἰς μίαν ἐκ τῶν ἐφημερίδων αἱ ὁποῖαι συντελοῦν πραγματικῶς εἰς τὴν καλὴν λειτουργίαν τῆς διοικητικῆς μηχανῆς, διότι μᾶς φέρουν εἰς φῶς ὅλα τὰ ἄτοπα τὰ ὁποῖα λαμβάνουν χώραν, ὅταν εἶδα ἀναγραφόμενον ὅτι ἀνεκαλύφθη ἐδῶ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ὅτι ἡ εἰς τὸν στρατὸν παρεχομένη κινίνη δὲν εἶνε γνησία, ἐκάλεσα ἀμέσως τὸν γενικὸν ἀρχίατρον τοῦ στρατοῦ κ. Τσουνούκαν, ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος καὶ αὐστηρότητα ἔχει μεγάλην καὶ εἰς τὸν χαρακτῆρα τοῦ ὁποίου ἔχω ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην, διότι τὸν ἐδοκίμασα πολλάκις, καὶ τοῦ εἶπα: «Ἰδοὺ τί γράφεται ἐδῶ. Αὐτὸ εἶνε τρομερόν. Πήγαινε νὰ ἐξετάσῃς τί γίνεται εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ εἰς τὰς ἄλλας φρουρὰς καὶ ἔλα ἐδῶ νὰ μοῦ εἰπῇς τί μποροῦμε νὰ κάμωμε.» Ἐπῆγε ὁ κ. Τσουνούκας καὶ ἐβεβαίωσε τὴν νοθείαν τῆς κινίνης. Ἐπέστρεψεν εἰς Ἀθήνας, ἔκαμε μίαν ἔκθεσιν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, μοῦ ἔδωσεν ἕνα ἀντίτυπον καὶ ἐμένα καὶ μοῦ εἶπε: «Κύριε Πρόεδρε, τὸ πρᾶγμα εἶνε πολὺ σοβαρώτερον ἀπὸ ὅ,τι ὑποθέτει ὁ κόσμος. Δὲν πρόκειται περὶ καταχρήσεως τῆς κινίνης, ἡ ὁποία δίδεται εἰς τὸν στρατόν. Πρόκειται περὶ γενικωτέρας καταχρήσεως ὅλης τῆς κινίνης. Μοῦ ἔδειξε καὶ κάτι φιαλίδια τὰ ὁποῖα περιεῖχον κινίνην ὑδροχλωρικὴν καὶ τὰ ὁποῖα ἀντ' αὐτῆς περιεῖχον κάτι ἀπαίσιον. Ἀμέσως, κύριοι, ἔστειλα τὸν κ. Τσουνούκαν νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν Εἰσαγγελέα καὶ νὰ τῷ πῇ ὅτι ἐστάλη ἐκ μέρους μου διὰ νὰ τεθῇ εἰς τὰς διαταγὰς τῆς εἰσαγγελικῆς καὶ ἀνακριτικῆς ἀρχῆς ὅπως διενεργήσῃ αὐτὴ ἔρευνας περὶ τοῦ πράγματος καὶ τοῦ παρήγγειλα: «Σὲ παρακαλῶ, συνέχισε τὰς διοικητικὰς ἐρεύνας σου εἰς τὰς διαφόρους φρουρὰς καὶ κάθε τι ποὺ θὰ σοῦ παρουσιάζετο πήγαινε νὰ τὸ λὲς εἰς τὴν ἀνάκρισιν διὰ νὰ τὴν διαφωτίζῃς.»

ΠΕΡΙ «ΑΡΝΑΟΥΤ ΝΤΑΒΑΣΙΝ»

Τί ἄλλο, κύριοι, μποροῦσα νὰ πράξω εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν: Δυστυχῶς δὲν ἔχομεν μόνον τὸν ἀνόσιον Τύπον, ἔχομεν καὶ τὸν ἄλλον Τύπον, τὸν χρηστόν, τὸν ἐνάρετον, ὁ ὁποῖος καὶ ἐκεῖνος κάμνει τὰ ἰδικά του ὅπως ὅλοι κάμνομεν σφάλματα. Μίαν ἡμέραν εἰς ἓν ἄρθρον μιᾶς ἀπὸ τὰς σπουδαιοτέρας καὶ ἐντιμοτέρας ἐφημερίδας τὰς ὁποίας ἔχομεν, ἀνέγνωσα: «Τί σημαίνει ὅτι τώρα καταδιώκονται, τὸ πρᾶγμα θὰ βαστάξῃ δύο ἢ τρεῖς μῆνες καὶ σιγὰ σιγὰ θὰ ξεχασθῇ». Ἀλλὰ τί ἤθελε τέλος πάντων τὸ ἄρθρον αὐτό; Νὰ πάρω ἕνα σχοινὶ νὰ τὸ δώσω εἰς ἕνα χωροφύλακα νὰ κρεμάσῃ εἰς τὸ Σύνταγμα, ὅπως ἔγινεν εἰς μίαν ἐποχήν, εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς δικτατορίας, ποὺ ἔγινεν ἕνας νόμος μὲ ἀναδρομικὴν δύναμιν καὶ ἐκρέμασαν ἀνθρώ-

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 6ην σελίδα)

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

ΣΗΜΕΡΟΝ Ο ΡΟΥΣΔΗ ΒΕΗΣ ΦΘΑΝΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΟΦΙΑΝ

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ

ΝΕΑΙ ΠΑΛΙΝ ΔΙΑΔΟΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΡΙΜΕΡΩΝ ΣΥΜΦΩΝΩΝ

ΡΩΜΗ, 30. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἀνεχώρησε διὰ Κωνσταντινούπολιν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας Τεβφὴκ Ρουσδῆ βέης συνοδευόμενος ὑπὸ βουλευτῶν καὶ Τούρκων δημοσιογράφων, οἵτινες ἦλθον εἰς τὴν Ρώμην ὅπως ὑποβάλουν τὰ σέβη των εἰς τὸν πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Γκράντι, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Φουὰτ καὶ ἄλλαι διπλωματικαὶ προσωπικότητες ἀπεχαιρέτισαν εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν τὸν Τοῦρκον ὑπουργόν. Βεβαιοῦται ἡ ἐπίσκεψίς του εἰς Σόφιαν ὅπου θὰ συναντηθῇ μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Λιάπτσεφ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπούρωφ.

Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΟΦΙΑΝ ΚΑΙ Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΑΥΤΗΣ

ΣΟΦΙΑ, 30. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἐπὶ τῇ κυριακῇ ἀφίξει ἐνταῦθα τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας Ρουσδῆ βέη, ὁ Τύπος τονίζει ἰδιαιτέρως τὸν φιλικὸν χαρακτῆρα ὃν ἐνέχει ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Τούρκου ὑπουργοῦ στερουμένη πάντως πάσης πολιτικῆς σημασίας. Καίτοι πλειστάκις ἔχει διέλθει ἐκ Βουλγαρίας, ὁ Τεβφὴκ Ρουσδῆ βέης πρώτην φορὰν θὰ διακόψῃ τὸ ταξείδιόν του εἰς Σόφιαν ἵνα διὰ τῆς ἐπισκέψεώς του προσδώσῃ εἰς τὴν τουρκοβουλγαρικὴν φιλίαν τὸν πραγματικὸν φιλικὸν καὶ ἐγκάρδιον χαρακτῆρα της. Αὐτὴ εἶνε κατὰ τὴν γενικὴν γνώμην ἡ σημασία τῆς ἀφίξεως τοῦ Τούρκου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅστις ἔρχεται κατόπιν προσκλήσεως ἐκ μέρους τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως, μετὰ τὴν ἐκδηλωθεῖσαν σχετικὴν ἐπιθυμίαν ὑπὸ τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως.

Οἱ πολιτικοὶ κύκλοι τῆς Σόφιας βεβαιοῦν ὅτι ἡ ἐπίσκεψις αὕτη οὐδόλως πρόκειται νὰ εἶνε ἀπαρχὴ νέων τυχὸν διαπραγματεύσεων μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, καὶ ἀφορμὴ μεταβολῆς τῆς βουλγαρικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς.

Ἄλλως τε ὁ Τεβφὴκ Ρουσδῆ βέης ἐδήλωσεν εἰς τὸν ἐν Ρώμῃ ἀνταποκριτὴν τῆς «Ζορά» ὅτι ἅπαντα τὰ ζητήματα ἔχουν ρυθμισθῇ μεταξὺ Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας διὰ τῶν σχετικῶν συμβάσεων καὶ συνθηκῶν καὶ δὲν πρόκειται νὰ διαπραγματευθῇ νέας εἰς Σόφιαν ὅπου αἱ συνομιλίαι του ἀποσκοποῦν ἁπλῶς εἰς τὴν σύσφιγξιν τῆς ὑφισταμένης μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν φιλίας.

Ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις καταβάλλει προσπαθείας ἵνα ἀποφευχθοῦν ἐκδηλώσεις αἵτινες θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ παρεξηγηθοῦν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Βουλγαρίας ἡ ὁποία θὰ ἐστρέφετο δῆθεν πρὸς μίαν ὁμάδα ἢ πρὸς ἄλλην ἐκ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων.

ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΣΟΦΙΑ, 30. (Ἀσύρματος). — Αἱ πρωϊναὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουν κύρια ἄρθρα μὲ τὴν εἰκόνα τοῦ Τεβφὴκ Ρουσδῆ. Τὰ κυριώτερα ὄργανα τοῦ Τύπου ἐξαίρουν τὴν σταθερότητα τῶν δεσμῶν τῶν συνδεόντων τὰς δύο γειτονικὰς χώρας, τῶν ὁποίων ἡ φιλία οὐδέποτε συνεσκοτίσθη ὑπὸ νέφους ἀφ' ὅτου, χάρις εἰς τὴν φρόνησίν των αἱ δύο κυβερνήσεις προέβησαν εἰς τὴν ὁριστικὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ παρελθόντος. Ἐξαίρουσαι ὅτι οὐδὲν πρόβλημα χωρίζει πλέον τὰς δύο χώρας, αἱ ἐφημερίδες ἐκφράζουν τὸν θαυμασμόν των διὰ τὸ ἔργον τὸ συντελεσθὲν ὑπὸ τοῦ Γαζῆ Μουσταφᾶ Κεμὰλ πασᾶ, πλέκουσαι τὸ ἐγκώμιον τῶν ἀρετῶν τοῦ Τεβφὴκ Ρουσδῆ βέη, ὅστις ἐν τῇ διευθύνσει τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Δημοκρατίας ἐπέδειξεν ἔκτακτον σωφροσύνην καὶ ἀκατάβλητον δραστηριότητα. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαμονῆς του εἰς Σόφιαν, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας θὰ προβῇ εἰς τὴν ἀνταλλαγὴν γνωμῶν μετὰ τῶν ἰθυνόντων τὴν βουλγαρικὴν πολιτικήν. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπούρωφ θὰ παραθέσῃ γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Τούρκου συναδέλφου του. Ἐπίσημον γεῦμα, τὸ ὁποῖον θὰ ἐπακολουθήσῃ δεξίωσις, θὰ δοθῇ τὴν Τρίτην εἰς τὴν τουρκικὴν πρεσβείαν.

ΠΡΟΣ ΣΥΝΑΨΙΝ ΤΟΥΡΚΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΣΥΜΦΩΝΟΥ ; — Η ΕΞΟΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΙΓΑΙΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 30. (Τηλεγραφικῶς). — Ὁ ἐν Γενεύῃ ἀνταποκριτὴς τῆς «Ἠχοῦς τῶν Παρισίων» τηλεγραφεῖ ὅτι ὁ συνταγματάρχης Τεφφήκ, δεύτερος ἀντιπρόσωπος τῆς Τουρκίας παρὰ τῇ ἐπιτροπῇ τοῦ Ἀφοπλισμοῦ, ἀνεχώρησε χθὲς μεταβαίνων εἰς τὴν Βενετίαν, ὅπου θὰ συναντήσῃ τὸν Ρουσδῆ βέην, θὰ φθάσῃ δὲ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν Σόφιαν, ὅπου θὰ διαπραγματευθῇ τὴν σύναψιν τουρκοβουλγαρικοῦ συμφώνου, ὁμοίου πρὸς τὸ ἑλληνοτουρκικόν.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, ἡ Τουρκία θὰ χρησιμεύσῃ ὡς μεσάζουσα μεταξὺ Βουλγαρίας καὶ Ἑλλάδος εἰς τὸ ζήτημα τῆς βουλγαρικῆς διεξόδου εἰς τὸ Αἰγαῖον καὶ εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἐν Ἑλλάδι βουλγαρικῶν μειονοτήτων.

Οἱ τουρκικοὶ κύκλοι πιστεύουν ὅτι ἡ Βουλγαρία παρητήθη τῆς ἀξιώσεως ὅπως λάβῃ διέξοδον πρὸς τὸ Αἰγαῖον εἰς τὸ Δεδεαγάτς, ζητοῦσα ἤδη τοιαύτην εἰς τὴν Καβάλλαν. Οἱ Ἕλληνες, ἀφ' ἑτέρου, δέχονται νὰ παρασχεθῇ ἐκπαίδευσις εἰς τὰς βουλγαρικὰς μειονότητας εἰς εἰδικὰ σχολεῖα βουλγαρικά.

Κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ ἐν λόγῳ ἀνταποκριτοῦ ὁ Κεμὰλ πασᾶς θὰ συναντήσῃ τὸν Ρουσδῆ εἰς τὴν Κων)πολιν, ἐὰν δὲ αἱ τουρκοβουλγαρικαὶ διαπραγματεύσεις ἤθελον καταλήξει εἰς συμφωνίαν, θὰ μετέβαινεν εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν, παρὰ τὴν ὁποίαν ἑνοῦνται τὰ σύνορα Τουρκίας, Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας, καὶ ὅπου θὰ ἐγίνοντο ἐκδηλώσεις ὑπὲρ μιᾶς τριμεροῦς συνεννοήσεως.

ΤΑ ΠΕΡΙ ΤΡΙΜΕΡΟΥΣ ΣΥΜΦΩΝΟΥ ΙΤΑΛΙΑΣ, ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΡΩΜΗ, 30. (Τηλεγραφικῶς).—Ἀπαντῶν ὁ Τεβφὴκ Ρουσδῆ βέης εἰς ἐρώτησιν συντάκτου τοῦ «Πόπολο ντ' Ἰτάλια», ἐὰν θὰ συνενωθοῦν αἱ μεταξὺ Ἰταλίας, Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος ὑφιστάμεναι συμφωνίαι εἰς ἓν τριμερὲς σύμφωνον, ἐδήλωσεν ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο τίθεται κακῶς ἢ μᾶλλον πρόκειται περὶ ζητήματος λυθέντος ἤδη.

«Εἰς τὸ Μιλάνον, προσέθεσεν, ὅπου ἐτέθησαν αἱ βάσεις τῆς συμφωνίας, διεπιστώθη τότε ὅτι ὑφίσταντο ἀκόμη μερικαὶ ἐκκρεμότητες μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας. Διὰ τοῦτο ἀπεφασίσθη ν' ἀκολουθήηθῇ μία ἰδιαιτέρα ὅλως διαδικασία διὰ τὴν ἐπίτευξιν ἑλληνοτουρκικῆς συμφωνίας. Καὶ πράγματι, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἰταλίας, συνήφθησαν διαδοχικῶς τὰ τρία σύμφωνα —τὸ ἰταλοβουλγαρικόν, τὸ ἰταλοελληνικὸν καὶ τὸ ἑλληνοτουρκικόν. Τὰ κείμενά των ἐδημοσιεύθησαν εὐθὺς μετὰ τὴν ὑπογραφήν των καὶ πᾶς τις δύναται νὰ τὰ κρίνῃ.

»Ζήτημα, λοιπόν, τριμεροῦς συμφώνου δὲν ὑπάρχει. Ἦτο, ἄλλωστε, ζήτημα διαδικασίας. Τὰ τρία σύμφωνα συναποτελοῦν μεγάλην πραγματοποίησιν, παγιοῦσαν τὴν εἰρήνην τῆς Ἀνατολῆς καὶ ἐνδιαφέρουσαν ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην.»

ΤΡΑΓΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΚΥΠΡΩ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΓΓΛΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ

Η ΘΕΛΗΣΙΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 30. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὁ «Παρατηρητής» δημοσιεύει ἐπιστολὴν τοῦ Ἄγγλου καθηγητοῦ κ. Μάϊντεν εὑρισκομένου ἐν Κύπρῳ καὶ διεκτραγῳδοῦντος τὴν σημερινὴν τραγικὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς νήσου, παρὰ τοὺς ἀντιθέτους ἰσχυρισμοὺς τῶν ἐπισήμων περὶ τῆς δῆθεν εὐημερίας τῶν κατοίκων της. Ὁ Ἄγγλος καθηγητὴς ἀναφέρει ὅτι ὁ λαὸς τῆς Κύπρου ὑποφέρει καὶ τοῦτο εἶνε καταφανὲς ἐκ τῆς πενιχροτάτης συντηρήσεως τῶν κατοίκων της. Σημειώνει ἀκολούθως ὅτι αἱ σημεριναὶ πολιτικαὶ συνθῆκαι ἧς νήσου εἶνε ὅλως ἐξαιρετικαί, δὲν παραλείπει δὲ νὰ τονίσῃ τὴν γενικὴν ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως ἐξέγερσιν τῶν κατοίκων ἐπὶ τῇ ἀφίξει τοῦ Ἄγγλου διοικητοῦ. Ὁ καθηγητὴς ἀναφέρει ἓν ἐπεισόδιον κατὰ τὴν ἐκεῖ ἄφιξιν τοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν Ἀποικιῶν, ὁπότε ἀπὸ τοῦ ἐξώστου μιᾶς οἰκίας εὑρισκομένης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ὁπόθεν διήρχετο ὁ ὑφυπουργὸς καὶ ἡ συνοδεία του, ἀνεπετάσθη ἐπιδεικτικῶς ἡ ἑλληνικὴ σημαία. Τοῦτο συνετέλεσεν εἰς τὸ ν' ἀντιληφθῇ ὁ κ. ὑφυπουργὸς ὅτι ὅλη ἡ πόλις ἦτο σημαιοστολισμένη μὲ τὴν κυανόλευκον.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥΣ ΤΗΣ ΦΡΟΥΡΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΔΕΝ ΕΧΟΜΕΝ ΑΝΑΓΚΗΝ ΑΛΛΩΝ ΕΞΟΠΛΙΣΜΩΝ

ΜΙΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΚΕΚΛΕΙΣΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΘΥΡΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 30. [Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας]. — Ὁ κ. Βενιζέλος ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κατεχάκη, τοῦ συνταγματάρχου κ. Κλάδου, τοῦ μεράρχου κ. Βώκου καὶ τῆς λοιπῆς ἀκολουθίας του ἐπεθεώρησε τὰς διαφόρους στρατιωτικὰς μονάδας τῆς ἐνταῦθα φρουρᾶς. Πρῶτον ἐπεθεώρησε τὰ Συντάγματα τοῦ Πυροβολικοῦ τοῦ στρατοπέδου Παύλου Μελᾶ. Ἐκεῖθεν μετὰ τῆς ἀκολουθίας του κατηυθύνθη εἰς τὸ στρατόπεδον Καρὰ Μπουρνάκι ἔνθα ἐπεθεώρησε τὴν ταξιαρχίαν τοῦ Ἱππικοῦ. Μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν ταύτην κατηυθύνθη εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Σχολὴν τεχνιτῶν ἔνθα ἐξήτασε λεπτομερῶς τὰ κατ' αὐτήν, ἐπαινέσας τὸ ἔργον της καὶ συγχαρεὶς τὸν διευθυντὴν τῆς Σχολῆς ἀντισυνταγματάρχην κ. Πούλιον. Ἐκεῖθεν ὁ κ. Βενιζέλος κατηυθύνθη εἰς τὸ Στρατηγεῖον, ἔνθα ἐπεθεώρησε τὸ 50όν Σύνταγμα. Τέλος κατηυθύνθη εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Λέσχην ὅπου συνεκεντρώθησαν ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς φρουρᾶς. Τὸν κ. Βενιζέλον προσεφώνησεν ὁ διοικητὴς τοῦ Γ' Σώματος Στρατοῦ στρατηγὸς κ. Κλάδος εἰπὼν ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος δὲν εἶναι μόνον Πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, ἀλλὰ καὶ μεγαλουργὸς καὶ ἐμψυχωτὴς τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος. Διεβεβαίωσεν ὅτι οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Γ' Σώματος πειθαρχοῦν εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τοὺς ἀρχηγοὺς αὐτῶν καὶ ἐτόνισεν ὅτι οὐδὲ σκέψις ἐπέρασεν ἀπὸ τὸν νοῦν των νὰ παραστρατήσουν.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ὁ κ. Βενιζέλος λαβὼν ἀκολούθως τὸν λόγον ὡμίλησεν ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ἀπαγορευθείσης τῆς εἰσόδου εἰς τοὺς δημοσιογράφους.

«Ἀνέλαβον, εἶπεν ἐν ἀρχῇ, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, ἵνα ἐπικοινωνῶ περισσότερον μαζί σας, διότι μὲ κατηγοροῦν ὅτι παρημέλησα τόσον ἐσᾶς ὅσον καὶ τὰς στρατιωτικὰς παρασκευάς. Ἡ Κυβέρνησις ἔπραξε τὸ πᾶν, ὥστε νὰ μὴ δίδεται τὸ δικαίωμα εἰς κανένα νὰ λέγῃ ὅτι παρημέλησα τὸ στράτευμα καὶ τὸν ἀνεφοδιασμόν. Τὸ ζήτημα τοῦ ἀνεφοδιασμοῦ, ἄλλωστε, τὸ θεωρῶ δευτερεῦον. Πρωτεῦον θεωρῶ τὴν ὀρθὴν πολιτικὴν κατεύθυνσιν, ἡ ὁποία ἐξασφαλίζει τὴν καλὴν φιλίαν καὶ τὴν χρήσιμον ἀσφάλειαν.

»Ὁ Μουσταφᾶ Κεμὰλ εἰς τὴν Ἄγκυραν μοῦ ἐτόνισεν ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς εἰς ὅλους τοὺς πολέμους ὑπῆρξεν ἄριστος καὶ ὑπόδειγμα θάρρους καὶ καρτερίας. Καὶ αὐτοὶ οἱ Τοῦρκοι στρατιωτικοὶ συγγραφεῖς ἀναφέρουν εἰς τὰ τελευταῖα συγγράμματά των ὡς ὑπόδειγμα τὸν ἑλληνικὸν στρατόν. Ὁ κλοιὸς ὅμως τῶν συμφωνιῶν τὰς ὁποίας συνήψαμεν μᾶς ἐξασφαλίζει ἀπόλυτον ἀσφάλειαν. Οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοί, δύναμαι νὰ σᾶς διαβεβαιώσω, ὅτι πολιτεύονται διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς πλήρους ἀκεραιότητος τῆς χώρας. Οἱ δὲ ἐξοπλισμοὶ ἐκείνων μετὰ τῶν ὁποίων συνήψαμεν συμφωνίας εἶναι τοιοῦτοι ὥστε ἡμεῖς νὰ μὴ ἔχωμεν ἀνάγκην ἄλλων ἐξοπλισμῶν. Θὰ μοῦ πῆτε, τώρα, διατὶ δὲν καταργῶ τὸ στράτευμα; Εἶμαι εἰς ἄκρον συντηρητικός, τὸ δὲ παρελθόν μου ἀποδεικνύει ὅτι τότε μόνον ἐπεχείρησα τὸν πόλεμον ὅταν ἡ εἰρήνη δὲν μοῦ ἐξησφάλιζεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπεβάλλετο διὰ τὸ ἔθνος. Δι' αὐτὸ θέλω πάντοτε τὸν στρατόν. Καὶ ἀκόμη διότι οἱ στρατῶνες εἶναι τὰ ἐθνικὰ σχολεῖα, ὅπου ἡ νεολαία δὲν ἀποκτᾷ μόνον τὴν ἐπιστήμην τοῦ στρατιώτου, ἀλλὰ καὶ τὸ φρόνημα τοῦ ὑγιοῦς καὶ ἐθνικοῦ πολίτου. Ὅταν κλείσω τὰ μάτια μου θὰ ἔχω ἥσυχον τὴν συνείδησίν μου ὅτι πράγματι εἰργάσθην διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς χώρας».

Ὁ κ. Βενιζέλος ὡμίλησε κατόπιν περὶ τῆς ἐξωτερικῆς θέσεως τῆς Ἑλλάδος τὴν ὁποίαν εὑρίσκει ἀρίστην καὶ ὁλονὲν στερεουμένην. Ἀνέπτυξε περαιτέρω τὴν σημασίαν τῶν συναφθεισῶν συνθηκῶν μετὰ τῶν ὁμόρων κρατῶν καὶ ἰδίως τῆς τελευταίας μετὰ τῆς Τουρκίας, τονίσας ὅτι αἱ εἰρηνικαὶ διαθέσεις τῆς Ἑλλάδος εἶναι εἰλικρινεῖς. Ἀκολούθως ὡμίλησε περὶ τῆς οἰκονομικῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς χώρας εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις ἀποδίδει μεγίστην σημασίαν. Εἶπεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις οὐδέποτε παρημέλησε τὴν ὑποχρέωσιν αὐτῆς ἔναντι τοῦ στρατοῦ, φροντίσασα καὶ φροντίζουσα διαρκῶς ὅπως αἱ ἀνάγκαι αὐτοῦ ἀντιμετωπίζωνται κατὰ τὸν ἱκανοποιητικώτερον τρόπον. Ἀλλά, εἶπε, δὲν δύναται νὰ νοηθῇ στράτευμα ἄνευ οἰκονομικῆς ἀνασυντάξεως τῆς χώρας καὶ τοῦ λαοῦ. Ἐπὶ πάντων τῶν ἀνωτέρω, εἶπεν, ἔχω σύμφωνον τὴν γνώμην τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων, οἱ ὁποῖοι ἐγκρίνουν τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως. Ἀναφερόμενος εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἐξωτερικῶν περιπλοκῶν, εἶπεν ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος αὗται δὲν ὑφίστανται καὶ ὅτι αὐτὸς τοῦ ὁποίου οἱ πολιτικοὶ ἀντίπαλοι καὶ ἐχθροὶ ἀναγνωρίζουν τὴν διορατικότητα, δύναται ἐγκαίρως νὰ προβλέψῃ τοὺς κινδύνους καὶ συνεπῶς νὰ λάβῃ ἐγκαίρως τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα διὰ τὴν ἄμυναν τῆς χώρας. Σχετικῶς ἔφερεν ὡς παράδειγμα τὴν Γερμανίαν, ἡ ὁποία παρὰ τὴν ἀρίστην ὀργάνωσιν ἀξιομάχου στρατοῦ, δὲν κατώρθωσε νὰ νικήσῃ ἐλλείψει πολιτικοῦ νοῦ. Ἐν τέλει συνέστησεν εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς νὰ ἀφοσιωθοῦν εἰς τὰ ἔργα τῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ στρατοῦ, εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ὁποίου ἀποδίδει μεγάλην σημασίαν καὶ ἐν καιρῷ εἰρήνης. Ὁ κ. Βενιζέλος ὡμίλησε μετὰ συγκινήσεως καὶ δακρύων μετὰ τὸ τέλος δὲ τοῦ λόγου του ἐχαιρέτησε διὰ χειραψίας ἕνα ἕκαστον τῶν ἀξιωματικῶν.

Ο ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 5ης σελίδος)

πους; Ἐάν, κύριοι, μὲ ἐφέρατε ἀπὸ τὴν αὐτοεξορίαν μου, τέλος πάντων, διὰ νὰ σᾶς διοικήσω, δὲν εἶμαι ἄνθρωπος, πρέπει νὰ ἐξηγηθοῦμεν, ὁ ὁποῖος ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ αὐτὰ τὰ πράγματα. Ἐγὼ νομίζω, ὅτι διὰ τῆς καλῆς λειτουργίας τῶν νόμων καὶ τῆς προσπαθείας μας ὅπως οἱ νόμοι γίνωνται καλύτεροι καὶ ὅπως σιγὰ σιγὰ ἡ Δικαιοσύνη μπορέσῃ νὰ κινῆται ταχύτερον, μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ κατορθώσωμεν νὰ ἀνασυγκροτήσωμεν τὴν Ἑλλάδα καὶ οἰκονομικῶς καὶ ἠθικῶς καὶ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν, ὄχι κάμνοντες ἀρναούτ νταβασίν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ ἀρναούτ νταβασὶν καὶ νὰ κρεμᾷ ἀνθρώπους διὰ νὰ φοβίσῃ τοὺς ἐγκληματίας.

Η ΕΥΘΥΝΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΜΒΑΣΙΝ

Σημειωτέον, ἀκόμη κύριοι, ὅτι θὰ ἠμποροῦσε κανεὶς νὰ μοῦ εὑρίσκῃ κάποιαν εὐθύνην εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν, ἐὰν ἐπὶ τῆς κυβερνήσεώς μου εἶχε συναφθῇ ἡ σύμβασις αὕτη τῆς δισκιοποιήσεως τῆς κινίνης μὲ τὴν ἑταιρείαν ΕΛΦΑ. Κατὰ σύμπτωσιν ἁπλῆν, διότι ἠμποροῦσε νὰ συναφθῇ καὶ ἐπὶ τῆς κυβερνήσεώς μου, κατὰ σύμπτωσιν ἁπλῆν, ἡ σύμβασις αὕτη εἶχε συναφθῇ ἀπὸ τὴν οἰκουμενικὴν κυβέρνησιν. Καὶ δὲν τὸ λέγω διὰ νὰ εἴπω, ὅτι πταίει ἡ κακομοίρα ἡ οἰκουμενικὴ κυβέρνησις, ἀλλὰ τὸ λέγω, ἐν πάσῃ περιπτώσει, διὰ νὰ ἀποδείξω ὅτι αὐτοῦ τοῦ εἴδους ἡ εὐθύνη δὲν μπορεῖ νὰ καταλογισθῇ εἰς τὴν κυβέρνησιν.

ΟΥΔΕΝ ΥΠΟΠΤΟΝ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ

Θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ εἴπω ὅτι οὐδὲν συμβαίνει τὸ ὕποπτον, οὔτε ἐχθρὸς ἐξωτερικὸς ἀπειλεῖ τὴν Ἑλλάδα. Ὁ μόνος ἐχθρὸς εἶνε ἐντὸς τοῦ Κράτους: Ὁ μεγαλύτερος αὐτὸς ἐχθρὸς εἶνε ἡ ἀρθρογραφία τοῦ ἀνοσίου Τύπου, ἡ ὁποία ἂν ἐξακολουθήσῃ θὰ ἔχῃ σοβαρὰν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς πίστεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Ἡ μερὶς τοῦ κακοήθους Τύπου ἐπιμένει ὅτι ηὐξήσαμεν τὰ φορολογικὰ βάρη. Εἰς τὴν Βουλὴν δὲν ἐτόλμησαν βεβαίως νὰ εἴπουν τέτοιο πρᾶγμα. Ἀλλὰ πῶς ηὐξήσαμεν τὰ βάρη; Διότι αἱ κρατικαὶ εἰσπράξεις διὰ τῆς καλυτέρας βεβαιώσεως τοῦ φόρου ἀπέδωκαν ἐφέτος περισσότερα ἄνευ φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως. Τοῦτο προφανῶς εἶναι πρὸς τιμὴν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀλλὰ ἐκεῖνο ποὺ εἶνε λυπηρότερον εἶνε ὅτι εἰς τὴν Βουλὴν εὑρέθησαν πολιτικοὶ ἄνδρες ποὺ ἦλθαν νὰ ἐνισχύσουν τὴν πολιτικὴν τοῦ κακοποιοῦ Τύπου. Ὄχι βέβαια λέγοντες ὅτι εἶνε καλὰ τὰ γραφόμενα ὑπὸ τοῦ κακοποιοῦ Τύπου, ἀλλὰ θὰ σᾶς ἐξηγήσω πῶς: Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως τῶν δύο Προοδευτικῶν κομμάτων δὲν κατηγόρησε μόνον τὴν διαχείρισιν τοῦ ἀγορανομικοῦ ζητήματος, ἀλλὰ προέβη καὶ περαιτέρω. Κατηγόρησε τὴν Κυβέρνησιν ὡς βαίνουσαν εἰς πλήρη ἀποτυχίαν καὶ μᾶς ἐλεεινολόγησε διὰ τὰς αἰτίας τῆς ἀποτυχίας ταύτης. Δηλαδὴ ὁ δημοκρατικὸς οὗτος ἀρχηγὸς προσέθεσε τὸ κῦρος του εἰς τὴν κατασυκοφάντησιν τοῦ ἔργου τῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ μερίδος τοῦ Τύπου, λεγούσης ὅτι ὁ τόπος βαίνει κατὰ κρημνῶν, ὅτι ἀπογυμνώνεται μὲ τοὺς φόρους, ὅτι διέρχεται κρίσιν καὶ ὅτι ἄλλος τρόπος θεραπείας δὲν ὑπάρχει ἀπὸ τὴν στάσιν τῶν πληρωμῶν καὶ τὴν χρεωκοπίαν.

Ἔχομεν ἐπίσης καὶ τὸ κήρυγμα τοῦ ἑτέρου τῶν Προοδευτικῶν ἀρχηγῶν, τοῦ κ. Ζαβιτσιάνου, ὁ ὁποῖος ἀνήγγειλεν ἔλλειμμα χιλίων ἑκατομμυρίων διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ 1929—1930 καὶ ἑτέρων χιλίων ἑκατομμυρίων διὰ τὴν χρῆσιν 1930—1931, ἐνῷ ἔχομεν περισσεύματα.

ΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ

Ἡ Κυβέρνησις ἐφαρμόζει καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν τὸ πρόγραμμα τὸ ὁποῖον ἐξέθεσεν. Οὐδὲν σημεῖον αὐτοῦ ἐλησμονήθη. Ἐνθυμεῖσθε ποῖαι ἦσαν αἱ ἐξωτερικαί μας σχέσεις ὅταν ἀνέλαβα τὴν ἀρχήν. Πρὶν παρέλθουν δύο μῆνες ἀπὸ τῆς ἐνεργείας τῶν ἐκλογῶν καὶ μόλις ἀνέρρωσα ἀπ τὸν δάγγειον ποὺ εἶχα προσβληθῆ ἐπῆγα εἰς τὴν Ἰταλίαν. Διηυθέτησα τὰ ζητήματά μας μὲ τὴν χώραν ταύτην καὶ ὑπέγραψα τὸ ἑλληνοϊταλικὸν σύμφωνον. Ἐπῆγα κατόπιν εἰς Παρισίους καὶ Λονδῖνον διὰ νὰ δώσω ἐξηγήσεις δι' ὅσα ἔκαμα ἐν Ρώμῃ. Κατόπιν εἰς Βελιγράδιον διὰ τὸν αὐτὸν σκοπόν. Οὕτω μετὰ τὰς συνομιλίας τὰς ὁποίας εἶχον ἐν Βελιγραδίῳ διηυθετήθησαν ἐντὸς τριῶν-τεσσάρων μηνῶν αἱ πρὸς βορρᾶν καὶ πρὸς δυσμὰς σχέσεις μας.

Η ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Ἔρχομαι τώρα εἰς τὰς σχέσεις μας πρὸς ἀνατολάς. Ἀντελήφθην ὅτι ἐπεβάλλετο νὰ λύσωμεν τὰς διαφοράς μας μὲ τὴν Τουρκίαν καὶ ὅτι μία μόνον πολιτικὴ ὑπελείπετο εἰς τὴν Ἑλλάδα: ἀφοῦ ἡ πολιτικὴ τῆς Μεγάλης Ἰδέας ἐναυάγησε — δὲν θέλω νὰ ἐξετάσω τὸν λόγον διατί — ὑπελείπετο μόνον ἡ πολιτικὴ νὰ ρυθμίσωμεν τὰς σχέσεις μας μὲ τὴν Τουρκίαν ἐπὶ ἀσφαλῶν βάσεων φιλίας καὶ συνεργασίας. Αὐτὸς ἦτο ὁ σκοπὸς τοῦ ταξειδίου μου εἰς τὴν Ἄγκυραν. Δὲν ἔχω δὲ ἀνάγκην, ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν παραγωγικῶν τάξεων, νὰ ἐξηγήσω πόσον πολύτιμον εἶνε τὸ αἴσθημα τοῦτο τῆς ἀσφαλείας.

Δὲν νομίζω, κύριοι, ὅτι ἠμπορεῖ νὰ θεωρῆται ὅτι ἐναυάγησε τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία παρουσίασε τόσας ἐξωτερικὰς ἐπιτυχίας. Ἀλλὰ δὲν εἶνε μόνον αἱ ἐπιτυχίαι τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς αἱ ἀποδεικνύουσαι ὅτι τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἐναυάγησεν. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ μεγάλας ἐπιτυχίας καὶ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν αὐτῆς πολιτικήν. Ἐν πρώτοις ἐπατάξαμεν τὴν λῃστείαν, ἡ ὁποία ἐλυμαίνετο μεγάλας περιφερείας τοῦ τόπου. Ὁλοκληρώσαμεν τὸ πολίτευμα διὰ τῆς ἱδρύσεως Γερουσίας καὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

ΤΑ ΚΙΝΗΜΑΤΑ

Κατεστήσαμεν ἀδύνατον τὴν ἐπανάληψιν τῶν στρατιωτικῶν κινημάτων. Ὅταν λέγω στρατιωτικὰ κινήματα, δὲν πρέπει νὰ νομίζετε ὅτι ταῦτα τὰ δημιουργεῖ ὁ στρατός. Οἱ ἀναμιγνύομενοι εἰς αὐτὰ εἶνε κατὰ τὸ μέγιστον μέρος ἐκτὸς τοῦ στρατοῦ, τέως στρατιωτικοί, οἱ ὁποῖοι παρασύρουν βέβαια καὶ ἐλαχίστους ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικούς, οἱ ὁποῖοι εἶνε μηδὲν ἔναντι τῶν χιλιάδων ἀξιωματικῶν τῶν ἀφωσιωμένων εἰς τὰ ἔργα των.

Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας λοιπὸν κατεστήσαμεν ἀδύνατον τὴν ἐπανάληψιν στρατιωτικῶν κινημάτων. Δὲν ἠμπορῶ, φυσικά, νὰ ἐμποδίσω καὶ νὰ μελετῶνται τοιαῦτα κινήματα. Πιστεύω ὅμως ὅτι ἡ κατάστασις θὰ βελτιωθῇ, οὕτως ὥστε θὰ εἶνε ἀδύνατον καὶ νὰ γίνεται ἀκόμη σκέψις περὶ κινημάτων.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ

»Ἐλύσαμεν τὸ ζήτημα τῶν καλυμμάτων καὶ ἱδρύσαμεν δι' αὐτῶν καὶ δι' ἄλλων πόρων τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν, πράττομεν δὲ τὸ πᾶν διὰ νὰ ὠθήσωμεν τὴν γεωργίαν. Καὶ τὸ γεγονὸς ἀκόμη ὅτι ἡ ἐφετεινὴ παραγωγή, ἂν δὲν κατεστρέφετο ἐκ θεομηνιῶν, θὰ ἦτο διπλασία τῆς περυσινῆς ἀποδεικνύει τὰς προσπαθείας τῆς Κυβερνήσεως.

»Ἐπίσης, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, ἐλύσαμεν τὸ ζήτημα τοῦ λιμένος Πειραιῶς χωρὶς καμμίαν ἀπόπειραν ἀντιστάσεως τῶν ἐνδιαφερομένων. Ηὐξήσαμεν τὰς πιστώσεις τῶν ὑπουργείων Ὑγιεινῆς, Γεωργίας καὶ Παιδείας. Εἰς τὸ τελευταῖον αὐτὸ μάλιστα γίνεται τοιαύτη ἀναδημιουργικὴ ἐργασία ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως, ὥστε αἰσθάνομαι καθῆκον ν' ἀπευθύνω τὰ συγχαρητήριά μου πρὸς τὸν παριστάμενον ὑπουργὸν τῆς Παιδείας. Ἐπατάξαμεν ἐπίσης τὸν κομμουνισμόν. Ἐχαράξαμεν ναυτικὸν πρόγραμμα, ὥστε, ἀφοῦ ἀπηλλάγη ὁ τόπος πλοίων ἀχρήστων ὡς ἡ «Σαλαμίς», νὰ δυνάμεθα νὰ καταρτίσωμεν βαθμηδὸν στόλον συγχρονισμένον.

»Συνήψαμεν τὰς συμφωνίας τῆς Χάγης, δι' ὧν εἰσέρχονται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον 200 ἑκατομμύρια ἐτησίως ἐπὶ τοῦ παρόντος, 240 δὲ μετὰ 14 ἔτη.

»Ἐμεριμνήσαμεν ὑπὲρ τῶν παραμεθορίων πληθυσμῶν, οἵτινες δὲν ὑπάρχει πλέον λόγος νὰ θελήσουν νὰ κατέλθουν εἰς τὰς πόλεις.

»Ἐλύσαμεν τὸ ζήτημα τῶν πολεμοπαθῶν. Ἡ προσφυγικὴ ἀποκατάστασις ἐπροχώρησε ραγδαίως, τὰ χρέη δὲ τῶν προσφύγων, ἀστῶν καὶ ἀγροτῶν, ρυθμίζονται κατ' αὐτὰς κατὰ τὸν δικαιότερον καὶ γενναιότερον τρόπον.

»Διερχόμεθα παγκόσμιον κρίσιν, δεικνύοντες τὴν ἀντοχὴν τὴν ὁποίαν δὲν δεικνύουν ἄλλα Κράτη.

ΑΙ ΣΠΑΤΑΛΑΙ

Αὐτὰ ὅλα τὰ παραγνωρίζει ὁ κ. Καφαντάρης καὶ πιστεύει ὅτι ὁ λαὸς ἀκολουθεῖ τὸν δημαγωγικὸν Τύπον, εἴτε ὅτι ἀπὸ ἕνα ἀγορανομικὸν λάθος ἔχασε τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ λαοῦ. Καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν δημοσιονομικὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως, τὴν ὁποίαν αὐτὴ θεωρεῖ ὡς τίτλον τιμῆς, μεταχειρίζεται ἡ δημαγωγία ὡς ὅπλον διασυρμοῦ καὶ συκοφαντίας. Μὲ κατηγοροῦν ὡς σπάταλον. Λέγουν εἰς τὸν κόσμον: Κατὰ τὸ 1927—28 τὸ **Κράτος ἐξώδευσε διὰ τὰς ἀνάγκας του 8233 ἑκατομμύρια. Διατί νὰ ἐξοδεύῃ σήμερον 10.000 ἑκατομμύρια; Δὲν εἶνε λοιπὸν ὁ Βενιζέλος σπάταλος;**

ΑΙ ΠΡΟΣΘΕΤΟΙ ΔΑΠΑΝΑΙ

Ἀκούσατε, ὅμως, κύριοι, ποίας ἀναγκαίας δαπάνας πρέπει νὰ προσθέσετε εἰς 8.233 ἑκατομμύρια, δαπάνας αἱ ὁποῖαι εἶνε ἀνεξάρτητοι τῆς θελήσεως τῆς κυβερνήσεως καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ τὰς ἀποφύγῃ. Μεταχειρίζομαι τοὺς ἀριθμοὺς οἱ ὁποῖοι μοῦ ἐδόθησαν ἀπὸ τὸ Γενικὸν Λογιστήριον. Δι' ἀποσβέσεις τοῦ δημοσίου χρέους δι' ἐπὶ πλέον διαφορὰν 528 ἑκατομμύρια. Δι' ἀποσβέσεις ἄλλων χρεῶν 408 ἑκατομμύρια. Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἀνταλλαξίμων 113 ἑκατομμύρια. Ἤτοι ἐν συνόλῳ αὐξήσεις δημοσίου χρέους 1069 ἑκατομμύρια. Δι' αὔξησιν ἀποδοχῶν ὑπαλλήλων 250 ἑκατομμύρια.

Τὴν αὔξησιν ταύτην εἶχεν ὑποσχεθῇ ἡ προηγουμένη κυβέρνησις δὲν ἠδυνάμην δὲ ἐγὼ νὰ τὴν ἀθετήσω ἀφοῦ μάλιστα ὁ προϋπολογισμὸς βαίνει ὁμαλῶς. Φυσιολογικὴ αὔξησις μισθολογίου 100 ἑκατομμύρια. Αὔξησις πιστώσεων 110 ἑκατομμύρια. Τὴν αὔξησιν ταύτην εἶχεν ἐπίσης ὑποσχεθῇ ἡ προηγουμένη κυβέρνησις καὶ δὲν ἠδυνάμην νὰ ἀθετήσω οὔτε αὐτήν. Δαπάναι διὰ Γερουσίαν καὶ Συμβούλιον Ἐπικρατείας 21 ἑκατομμύρια. Καὶ τέλος δαπάναι διαχειρίσεως δημοσίων κτημάτων 6 ἑκατομμύρια. Ἤτοι ἐν συνόλῳ προσετέθησαν ἀναγκαῖαι δαπάναι 1596 ἑκατομμύρια. Ἐὰν εἰς τὰ 8233 ἑκατομμύρια προσθέσωμεν τὰς ἀνωτέρω ἀναγκαίας δαπάνας ἔχομεν σύνολον δαπανῶν 9.829 ἑκατομμύρια ἀσχέτως οἱασδήποτε ἐφαρμογῆς τοῦ προγράμματος τῆς κυβερνήσεως. Ὁ προϋπολογισμὸς τῆς χρήσεως 1931—32 περιλαμβάνει ἔξοδα 10181 ἑκατομμύρια. Ἐξ αὐτῶν, ὅπως πάντοτε συμβαίνει θὰ παραμείνουν ἀδιάθετα 150 ἑκατομμύρια. Ἀπομένουν καθαρὰ ἔξοδα 10.030 ἑκατομμύρια. Δηλαδὴ 196 μόνον ἑκατομμύρια διὰ δαπάνας ἀντιπροσωπευούσας τὴν ἐφαρμογὴν μεγαλοπράγμονος κυβερνητικοῦ προγράμματος.

ΠΟΥ ΛΕΓΕΙ ΟΤΙ ΕΥΡΕ ΤΑ ΕΠΙ ΠΛΕΟΝ

Θὰ μοῦ εἴπητε: πῶς τὰ καταφέρνετε τότε καὶ δίδετε εἰς τὰ ὑπουργεῖα Γεωργίας, Ὑγιεινῆς καὶ Παιδείας τόσα ἑκατομμύρια;

Ποῦ τὰ βρίσκετε; Μήπως μᾶς βάζετε φόρους καὶ δὲν τὸ καταλαβαίνουμε; Ἡ ἐξήγησις τῆς ἀπορίας αὐτῆς εἶνε εὔκολος. Περιωρίσαμεν ἄλλας δαπάνας μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ δαπάνας πρὸς ἀνεφοδιασμὸν τοῦ στρατοῦ. Οὕτω κατωρθώσαμεν μὲ ἐπὶ πλέον δαπάνην 200 μόνον ἑκατ. νὰ καταστήσωμεν δυνατὴν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ μεγαλοπράγμονος προγράμματός μας. Ἀλλὰ θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ σᾶς εἴπω ὅτι καὶ αὐτὰ τὰ 200 ἑκατ. ἐφρόντισα νὰ τὰ εὕρω ἀπὸ ἀλλοῦ· τὰ εὕρηκα ἀπὸ τὰς συμφωνίας τῆς Χάγης, αἱ ὁποῖαι μᾶς ἐξησφάλισαν 240 ἑκατ. ἐτησίως.

ΛΟΓΟΙ ΤΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΝ

Δὲν πιστεύω, κύριοι, τοιαύτη Κυβέρνησις νὰ ὁδηγῇ τὸν τόπον εἰς ἀποτυχίαν. Εὔχομαι καὶ εἰς ἄλλας Κυβερνήσεις νὰ ὁδηγοῦν τὴν χώραν εἰς ἰδίας ἀποτυχίας. Ἕνα μόνον μὲ λυπεῖ. Ἕνα μέρος τῆς δημοκρατικῆς ἀντιπολιτεύσεως δὲν ἐνισχύει τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς Κοινῆς Γνώμης ὅτι θὰ ἦτο εἰς θέσιν εἰς τὸ μέλλον νὰ διαδεχθῇ τὴν Κυβέρνησιν. Εὐτυχῶς ὑπάρχει καὶ ἄλλη δημοκρατικὴ ἀντιπολίτευσις ἱσταμένη εἰς τὸ ὕψος της. Θὰ εἴπω ὅμως καὶ διὰ τὴν δημοκρατικὴν ἀντιπολίτευσιν καὶ διὰ τὸ Λαϊκὸν κόμμα ὅτι δὲν ὑπάρχει καμμία ἔνδειξις ὅτι θὰ διαδεχθοῦν τὴν Κυβέρνησιν καὶ θὰ ἔχουν τὴν καλὴν τύχην καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς κρίσεως νὰ διευθύνῃ τὰ πράγματα τῆς χώρας ἡ παροῦσα Κυβέρνησις, οὕτως ὥστε ὅταν θὰ διαδεχθοῦν αὐτήν, νὰ εἶνε τὸ ἔργον των ἀπείρως εὐκολώτερον. Δὲν ὑπάρχει καμμία σοβαρὰ ἔνδειξις ὅτι θὰ διαδεχθοῦν ταχέως τὴν παροῦσαν Κυβέρνησιν. Ὁ ἑλληνικὸς λαός, μολονότι πάσχων, ἔχει βαθὺ τὸ αἴσθημα ὅτι ἡ Κυβέρνησίς μου κάμνει πᾶν τὸ δυνατὸν διὰ νὰ τὸν ἐξαγάγῃ ἀπὸ τὴν σημερινὴν δυσκολίαν καὶ νὰ τοῦ προετοιμάσῃ καλύτερον μέλλον. Ἔχει ἀκόμη βαθύτερον ὁ ἑλληνικὸς λαὸς τὸ αἴσθημα ὅτι ἐν μέσῳ τῆς παγκοσμίου κρίσεως τὸ πηδάλιον τῆς χώρας κρατεῖ μὲ ἰσχυρὰν χεῖραν ἔμπειρος κυβερνήτης. Αὐτὸς ὁ κυβερνήτης ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πολιτικὴν ὄχι ἀπὸ ματαιοδοξίαν, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν συναίσθησιν ὅτι ἦτο ὁ μόνος ὅστις ἠδύνατο νὰ ὁδηγήσῃ τὸν κλυδωνιζόμενον σκάφος εἰς ἀσφαλῆ λιμένα.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

Η ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ κατάστασις τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν 23ην Νοεμβρίου 1930 ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς καταστάσεις αὐτῆς τῆς 14ης Μαΐου 1928 — ἡμέρα ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης—καὶ τῆς 15 Ν)βρίου 1930 εἰς ἑκατομμύρια σταθεροποιημένων δραχμῶν ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ	14)5)192	15)11)930	23)11)930
Χρυσὸς εἰς νομίσματα καὶ ῥάβδους....δρχ	876.3	526.8	527.4
Ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα εἰς χρυσὸν (Καταστ. ἄρθρ 62)	3.191.0	3.373.3	3.360.0
Ἕτερον ἐξωτερικὸν συνάλλλαγμα	9.8	3.3	3.3
Κερματικὰ ἑλληνικὰ νομίσματα	—	41.0	37.8
Ἐμπορικαὶ συναλλαγματικαὶ καὶ γραμμάτια ἐσωτερικοῦ .. .. δρχ.	49.9	141.2	138.1
Πιστώσεις πληρωτέαι εἰς δραχμὰς	—	121.4	122.6
Πιστώσεις πληρωτέαι εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα	—	47.8	50.4
Χρέος τοῦ (Ἐκ δανείων κυκλοφορίας	—	2.714.1	2.714.1
Δημοσίου)Ἐκ λοιπῶν δανείων	3.759.5	674.6	674.6
Ἐπενδύσεις	—	273.2	271.2
Κτίρια Τραπέζης καὶ ἐγκαταστάσεις	—	75.3	75.3
Ἕτερα στοιχεῖα τοῦ Ἐνεργητικοῦ	42.9	621.6	614.7
Σύνολον.. ..	7.929.6	8.614.1	8.590.1

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ	14)5)1928	15)11)930	23)11)930
Κεφάλαιον καταβεβλημένον	400.0	400.0	400.0
(Τακτικὸν		54.9	54.9
)Ἔκτακτον		8.5	8.5
Τραπεζικὰ γραμμάτια ἐν κυκλοφορίᾳ	4.863.3	4.840.9	4.807.7
Λογαριασμοὶ τρεχ. καὶ καταθέσεις			
α') Δημοσίου	666.6	675.9	764.9
β') Τραπεζῶν	964.5	306.2	363.0
γ') Ἕτεροι λογαριασμοὶ	891.4	766.8	654.7
Γραμμάτια καὶ τραβηκτικαὶ ὄψεως	—	11.2	16.3
Καταθέσεις ἐπὶ προθεσμίᾳ Τραπεζῶν	—	270.0	240.0
Ὑποχρεώσεις εἰς ἐξωτερ. συνάλλαγμα:			
Ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα εἰς χρυσὸν (Καταστατ. ἄρθρ. 62)	103.3	659.9	668.6
Ἕτερον ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα	9.8	2.1	2.1
Ἕτεραι ὑποχρεώσεις	30.3	617.2	609.0
Σύνολον.. ..	7.929.6	8.614.1	8.590.1

Ἡ κατάστασις τῆς 23 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. παρουσιάζει διαφορὰν ἀπὸ μὲν τὴν τῆς 14 Μαΐου 1928 ἐπὶ πλέον κατὰ 660.500.000, ἀπὸ δὲ τὴν τῆς 15 Νοεμβρίου ἐπὶ ἔλαττον κατὰ 24.000.000.

Ἐν τῷ Ἐνεργητικῷ παρατηρεῖται αὔξησις χρυσοῦ εἰς νομίσματα καὶ ῥάβδους κατὰ 600.000, πιστώσεων πληρωτέων εἰς δραχμὰς κατὰ 1.200.000 καὶ πιστώσεων πληρωτέων εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα κατὰ 2.600.000. Μείωσις δὲ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς χρυσὸν κατὰ 13.300.000, κερμάτων κατὰ 3.200.000, ἐμπορικῶν συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων ἐσωτερικοῦ κατὰ 3.100.000, ἐπενδύσεων κατὰ 2.000.000 καὶ ἑτέρων στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ κατὰ 6.900.000.

Ἐν τῷ Παθητικῷ παρατηρεῖται αὔξησις λογαριασμῶν τοῦ Δημοσίου κατὰ 89.000.000, λογαριασμῶν τῶν Τραπεζῶν κατὰ 56.800.000, γραμματίων καὶ τραβηκτικῶν ὄψεως κατὰ 5.100.000 καὶ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς χρυσὸν κατὰ 8.700.000. Μείωσις δὲ τραπεζικῶν γραμματίων κατὰ 33.200.000, διαφόρων λογαριασμῶν κατὰ 112.100.000, καταθέσεων ἐπὶ προθεσμίᾳ Τραπεζῶν κατὰ 30.000.000 καὶ ἑτέρων ὑποχρεώσεων κατὰ 8.200.000.

ΑΝΑΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΚΑΛΥΜΜΑΤΩΝ

Συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀναλογία χρυσοῦ καὶ καθαροῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς χρυσόν, πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις ὄψεως ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς καταστάσεις τῆς 14ης Μαΐου — ἔναρξις ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης καὶ τῆς 15 Νοεμβρίου — προτελευταίας καταστάσεως—ἔχει οὕτω:

ΚΑΛΥΜΜΑ (Καταστατικοῦ ἄρθ. 62)	14)5)1928	15)11)930	23)11)930
Χρυσὸς .. .. Δραχ.	876.3	526.8	527.4
Καθαρὸν ἐξωτ. συνάλλαγμα εἰς χρυσὸν Δρχ.	3.087.6	2.713.4	2.691.4
Σύνολα (α)	3.664.0	3.240.2	3.218.8
ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΟΨΕΩΣ			
Τραπεζικὰ γραμμάτια .. .. Δρχ.	4.863.3	4.840.9	4.807.7
Ἕτεραι ὑποχρεώσεις ὄψεως εἰς Δραχμὰς	2.522.7	1.760.3	1.799.0
Σύνολα (β)	7.336.1	6.601.2	6.606.8

Ἀναλογία καλύμματος εἰς χρυσὸν πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις ὄψεως:
14)5)28=53.67 ο)ο
15)11)30=49.08 ο)ο
23)11)30=48.27 ο)ο

Ἀναλογία καλύμματος εἰς χρυσὸν πρὸς τὴν πραγματικὴν κυκλοφορ.:
14)5)28=81.51 ο)ο
15)11)30=66.93 ο)ο
23)11)30=66.95 ο)ο

Τὸ κάλυμμα, ὡς παρατηρεῖται ἀνωτέρω, ἐμειώθη ἀπὸ μὲν τῆς 14 Μαΐου 1928 κατὰ 445.200.000, ἀπὸ δὲ τῆς 15 Νοεμβρίου κατὰ 21.400.000. Ἐκ παραλλήλου αἱ ὑποχρεώσεις ὄψεως ἀπὸ μὲν τῆς 14 Μαΐου 1928 ἐμειώθησαν κατὰ 779.300.000, ἀπὸ δὲ τῆς 15 Νοεμβρίου ἐβελτιώθησαν κατὰ 5.600.000. Ἡ ἀναλογία τοῦ καλύμματος (σύνολον α) ἐν σχέσει μὲ τὰς ὑποχρεώσεις ὄψεως (σύνολον β) — δυναμικὴ κυκλοφορία — ἐμειώθη ἀπὸ μὲν τῆς 14 Μαΐου 1928 κατὰ 4.95 %, ἀπὸ δὲ τῆς 15 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. κατὰ 0.36 %. Ἡ ἀναλογία δὲ τῆς πραγματικῆς κυκλοφορίας ἐν σχέσει πρὸς τὸ κάλυμμα (σύνολον α) ἀπὸ μὲν τῆς 14 Μαΐου 1928 ἐμειώθη κατὰ 14.66 %, ἀπὸ δὲ τῆς 15 Νοεμβρίου ἐβελτιώθη κατὰ 0.02 %.

ΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΝ ΔΙΑΚΥΜΑΝΘΕΙΣΑΙ ΑΞΙΑΙ ΑΠΟ 24—29 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΤΙΤΛΟΙ	ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟΝ
Ἑλλάδος	7.780.—	7.880.—	7.780.—	7.740.—	7.710.—	7.710.—
Ἐθνικῆς	79.500.—	80.600.—	81.300.—	82.200.—	80.500.—	79.750.—
Ἀθηνῶν	554.—	546.—	542.—	548.—	548.—	549.—
Ἀνατολῆς	879.—	870.—	872.—	872.—	864.—	854.—
Ἐμπορικῆς	804.—	803.—	807.—	810.—	806.—	804.—
Βιομηχανίας	184.—	182.—	182.—	182.—	180.—	180.—
Οἰνοπνευματο	402.—	400.—	405.—	410.—	408.—	408.—
Οἴνων	717.—	705.—	718.—	720.—	716.—	710.—
Ἠλεκτρ. Σιδ.	698.—	696.—	695.—	694.—	692.—	687.—
Σιδ. Θεσσαλ.	880.—	881.—	895.—	910.—	910.—	900.—
Σ.Π.Α.Π.	650.—	675.—	673.—	677.—	674.—	673.—
Καπνοῦ	256.—	255.—	252.—	253.—	257.—	255.—
Πυριτιδοπ.	2.205—	2.210.—	2.200.—	2.205.—	2.190.—	2.220.—
Λιπασμάτων	955.—	950.—	945.—	940.—	920.—	925.—
Μακρῆ	835.—	830.—	800.—	815.—	820.—	810.—
Ἐθν. Ἀτμοπλ.	256.—	256.—	254.—	253.—	252.—	254.—
Ἡρακλῆς	715.—	710.—	719.—	710.—	705.—	710.—
Τέκτων	140.—	140.—	137.—	137.—	130.—	140.—
Ἠλεκτρικῆς	372.—	375.—	374.—	375.—	308.—	370.—
Πειρ. Ἐπιχειρ	108.—	108.—	108.—	107.—	105.—	106.—
Ἐριουργίας	314.—	310.—	310.—	312.—	310.—	305.—
Βερμίου	446.—	440.—	444.—	443.—	438.—	438.—
Ἀνταλλάξιμα	989.00	990.00	991.00	993.50	992.—	991.50

Β' ΕΚΔΟΣΙΣ

ΜΕΤΑ ΔΕΚΑ ΠΕΝΤΕ ΕΤΗ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ

ΟΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ ΚΑΤΑ ΤΟ 1915 ΕΘΥΣΙΑΖΟΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΟΥΑΝΚΑΡΕ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 30. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων» δημοσιεύει ἀπόσπασμα τοῦ ὑπὸ ἔκδοσιν ἕκτου τόμου τῶν πολιτικῶν ἀπομνημονευμάτων τοῦ κ. Πουανκαρέ, ἀναφερομένων εἰς τὴν περίοδον τοῦ 1915. Ἐκ τῶν ἐν λόγῳ ἀποσπασμάτων, τὰ σχετιζόμενα μὲ τὴν Ἑλλάδα ἔχουν ὡς ἑξῆς:

«Ὁ κ. Γκρέϋ ὑπέβαλε πρὸς τὸν κ. Ντελκασὲ ἀνακοίνωσιν ἀφορῶσαν τὴν Βουλγαρίαν καὶ περιέχουσαν τὰς προτάσεις τοῦ κ. Σαζόνωφ. Ὁ κ. Γκρέϋ ἀπεδέχετο τὰς βουλγαρικὰς ἀξιώσεις, ἐφρόνει, δηλαδή, ὅτι ἔπρεπε νὰ λεχθῇ εἰς τὴν Βουλγαρίαν ὅτι ἔναντι τῆς συνεργασίας της μετὰ τῶν Συμμάχων οὗτοι θὰ τῆς ἐξησφάλιζον τὴν γραμμὴν τοῦ Αἴνου, τὴν Θράκην καὶ Μακεδονίαν, εἰς τὰ σύνορα τοῦ 1912. Ἡ τελευταία αὐτὴ ἐγγύησις παρείχετο ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ Σερβία θὰ ἀπεζημιοῦτο ἀλλαχόθεν. Οἱ Σύμμαχοι ἐδήλουν ἐπίσης ὅτι ἦσαν πρόθυμοι νὰ χρησιμοποιήσουν μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ πολέμου τὴν ἐπιρροήν των ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἵνα ἐξασφαλισθῇ εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἡ Καβάλλα ἔναντι ἀντισταθμισμάτων πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ.

«Νομίζω, συνεχίζει ὁ κ. Πουανκαρέ, ὅτι τὸ παζάρευμα τοῦτο εἶνε ἀτυχές, διότι ἡ μὲν Βουλγαρία θὰ θεωρήσῃ τὰς συμμαχικὰς προτάσεις ἀνεπαρκεῖς, ἡ δὲ Ἑλλὰς ἀπαραδέκτους, καὶ κινδυνεύομεν τελικῶς νὰ χάσωμεν καὶ τοὺς δύο. Εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον εἶχον δημιουργηθῆ δύο ρεύματα. Τινὲς τῶν ὑπουργῶν, ὅπως ὁ κ. Μαλβύ, θὰ ἐθυσίαζον τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν Βουλγαρίαν, τῆς ὁποίας ἡ βοήθεια διὰ τὴν ἐκστρατείαν τῶν Δαρδανελλίων τοῖς ἐφαίνετο ἀπαραίτητος. Ἄλλοι, ὅπως ὁ κ. Μπριάν, ἐπεκλίνουν περισσότερον ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος παρὰ ὑπὲρ τῆς Βουλγαρίας.

»Διετύπωσα τὴν γνώμην ὅτι ὀφείλομεν νὰ ζητήσωμεν καθαρὰ παρὰ τῆς Ἑλλάδος ἐὰν εἶνε διατεθειμένη νὰ βαδίσῃ μετὰ τῶν Συμμάχων, ὅπως μᾶς ἄφησεν ἀρχικῶς νὰ ἐλπίζωμεν, καὶ προσθέτοντες ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ὅτι ἀναλαμβάνομεν πλήρη ἐλευθερίαν δράσεως, ὁπότε μόνον θὰ ἠδυνάμεθα νὰ στραφῶμεν πρὸς τὴν Βουλγαρίαν καὶ νὰ φανῶμεν γενναιόδωροι, διότι ζητοῦντες νὰ περιποιηθῶμεν ὅλους μαζὶ τοὺς Βαλκανικούς, κινδυνεύομεν νὰ μὴ ἔχωμεν κανένα με τὸ μέρος μας. Ἡ πλειοψηφία τῶν ὑπουργῶν ἐτάχθη ὑπὲρ τῆς ἀπόψεώς μου ἀλλὰ δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ πλήρης συμφωνία».

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΔΙΑ ΤΟ ΔΗΜΑΡΧΙΑΚΟΝ Θ)ΝΙΚΗΣ

ΕΝΩ ΟΜΙΛΕΙ ΠΕΡΙ ΑΠΟΧΗΣ ΥΠΟΔΕΙΚΝΥΕΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΝ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 30. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). —Ὁ κ. Βενιζέλος ἐρωτηθεὶς ἐπὶ τῆς στάσεως τῆς Κυβερνήσεως σχετικῶς μὲ τὴν ἐπικειμένην ἐκλογὴν τοῦ δημάρχου Θεσ)νίκης, ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

«Ἡ Κυβέρνησις, ὡς γνωρίζετε, θεωρεῖ ὅτι δὲν πρέπει νὰ καθιστᾷ τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς ζήτημα ἐμπιστοσύνης κυβερνητικῆς. Τοῦτο, βέβαια, δὲν σημαίνει ὅτι ἀδιαφορεῖ διὰ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν, διότι ὑπὲρ πάντα ἄλλον γνωρίζει ποίαν σημασίαν ἔχει διὰ τὴν διοίκησιν τῆς χώρας ἡ καλὴ λειτουργία τῆς δημοτικῆς διοικήσεως καὶ οἱ καλοὶ συνεπῶς δήμαρχοι καὶ οἱ δημοτικοὶ ἐν γένει ἄρχοντες. Ὅταν, ἐπομένως, ἡ Κυβέρνησις δηλοῖ ὅτι δὲν παρουσιάζει ὡρισμένους ὑποψηφίους της εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ λαοῦ, τοῦτο σημαίνει ὅτι ἀφίνει ἐλευθέρους τοὺς φίλους της νὰ ψηφίσουν ἐν ἀνάγκῃ καὶ τὸν ἀντίπαλον ὑποψήφιον, ἐφόσον εἰλικρινῶς πιστεύουν ὅτι ὁ ἀντίπαλος οὗτος θὰ ἐξυπηρετήσῃ καλύτερον τὰ συμφέροντα τοῦ δήμου. Σημαίνει ἀκόμη ἡ ἀποχὴ αὐτὴ τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τὴν ἐμφάνισιν τὴν ἐπίσημον τοῦ ὑποψηφίου ὅτι ἐφόσον θὰ ἐκλεγῇ ὁ κατάλληλος δήμαρχος θὰ τοῦ παράσχῃ κάθε δυνατὴν ὑποστήριξιν καὶ ἂν δὲν θὰ εἶνε φίλος της. Ἀλλ' ἐπαναλαμβάνω ὅτι ἡ ἀποχὴ αὐτὴ τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τὴν ὑπόδειξιν τὴν ἐπίσημον ὑποψηφίου της δὲν σημαίνει ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀδιαφορεῖ διὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς. Εὐτυχῶς τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων παρουσιάζεται τὴν φορὰν ταύτην ἡνωμένον εἰς τὴν ὑποστήριξιν τοῦ ὑποψηφίου δημάρχου τοῦ γερουσιαστοῦ κ. Βαμβακᾶ, ὅστις καὶ ὡς γενικὸς διοικητὴς Θράκης καὶ ὡς γενικὸς διοικητὴς τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας ἐπέδειξεν ἐξαίρετα διοικητικὰ προσόντα καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι θὰ ἀποτελέσῃ ἄριστον δήμαρχον. Τὸν κ. Βαμβακᾶν, ἄλλωστε, ὑποστηρίζουν καὶ ἄλλοι δημοκρατικοὶ ἐκτὸς τῶν φιλελευθέρων.

»Ἐκ μέρους τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἐκτίθεται ὁ κ. Γκοτζαμάνης. Αὐτοὶ εἶναι οἱ ὑποψήφιοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων θὰ κριθῇ ἡ ἐκλογή. Διότι δὲν ἠμπορῶ νὰ φαντασθῶ, βέβαια, ὅτι ἡ Θεσσαλονίκη εἶναι διατεθειμένη νὰ ἀναβιβάσῃ εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ δημάρχου τὸν κ. Πατρίκιον, τοῦ ὁποίου ἡ δημαρχία ἐσημείωσε τόσας ἀνωμαλίας. Ἐὰν ἡ Θεσσαλονίκη ἐπανελάμβανε τὰ σφάλματα τῶν ἐκλογῶν τῆς τελευταίας πενταετίας θὰ ἀπεδείκνυεν ὅτι ἄλλη σωτηρία διὰ τὴν μακεδονικὴν μητρόπολιν δὲν ἀπολείπεται παρὰ ἡ τροποποίησις τοῦ Συντάγματος, διὰ νὰ ἀνατεθῇ τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὁ διορισμὸς τοῦ δημάρχου Θεσσαλονίκης. Ἀλλ' ἀρνοῦμαι νὰ πιστεύσω ὅτι οἱ Θεσσαλονικεῖς θὰ γίνουν διὰ ἄλλην μίαν φορὰν ἔνοχοι τοιούτου ἀδικήματος πρὸς τὴν πόλιν των. Αἱ ἄλλαι ὑποψηφιότητες δὲν παρουσιάζουν καμμίαν σοβαρὰν ἐλπίδα ἐπιτυχίας. Καὶ νομίζω ὅτι οἱ Θεσσαλονικεῖς θὰ ἐκπληρώσουν τὸ καθῆκον των πρὸς τὴν πόλιν των ἐὰν δὲν σκορπίσουν τὰς ψήφους των ὑπὲρ τῶν ὑποψηφίων ἐκείνων μὲ τὸν κίνδυνον μάλιστα νὰ ματαιώσουν τὴν συγκέντρωσιν τῆς ἀναγκαίας διὰ τὴν ἐκλογὴν νομίμου πλειοψηφίας κατὰ τὴν πρώτην ψηφοφορίαν, ὅτε θὰ γίνῃ ἀνάγκη ἐπαναλήψεως τῆς ἐκλογῆς καὶ θὰ ἐπέλθῃ ἡ ἀπώλεια τοῦ πολυτίμου χρόνου, ἐνῷ ἐπείγει ἡ ἐγκατάστασις ὁριστικοῦ δημάρχου ἀξίου τῆς Θεσσαλονίκης.»

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 30. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). —Τὴν 9ην π. μ. ὁ κ. Βενιζέλος συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Κατεχάκη ἀνεχώρησεν ἐπιστρέφων εἰς Ἀθήνας. Οἱ λοιποὶ ἐπίσημοι παρέμειναν.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΥΝΕΡΧΕΤΑΙ Ο ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΔΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ κ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ

Σήμερον συνέρχεται εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου ἵνα ἀποφανθῇ ὁριστικῶς ἐπὶ τῆς ἀποδοχῆς ἢ μὴ τῆς ὑποβληθείσης ὑπὸ τῶν δικηγόρων αἰτήσεως πρὸς σύγκλησιν γενικῆς συνελεύσεως τοῦ Σώματος διὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ζητήματος τοῦ διορισμοῦ τοῦ κ. Γεωργιάδη ὡς εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίασιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου λόγῳ τῆς ἐπιμονῆς τῶν περισσοτέρων μελῶν αὐτοῦ ὅπως ὁ Σύλλογος θεωρήσῃ ἁρμόδιον καὶ κληθῇ γενικὴ συνέλευσις, τ' ἀντιφρονοῦντα μέλη ἐζήτησαν ὅπως ἀναβληθῇ ἡ ὁριστικὴ ἀπόφασις διὰ τὴν σημερινὴν ἔκτακτον συνεδρίασιν.

Κατὰ τὰς πληροφορίας αἱ ὁποῖαι ὑπάρχουν σχετικῶς, εἰς περίπτωσιν ἀπορρίψεως τῆς αἰτήσεως, θὰ ὑποβληθῇ ὑπὸ τῶν δικηγόρων οἱ ὁποῖοι ὑπέβαλον αὐτὴν πρότασις μομφῆς κατὰ τοῦ σημερινοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, ὁπότε θὰ συγκληθῇ ὑποχρεωτικῶς γενικὴ συνέλευσις καὶ θὰ συζητηθῇ κατ' ἀνάγκην τὸ ζήτημα τοῦ κ. Γεωργιάδη, θεωρουμένης ὡς [illegible] τοῦ Σώματος διὰ τὴν διαμαρτυρίαν κατὰ τοῦ διορισμοῦ τούτου, τῆς τοιαύτης προτάσεως μομφῆς.

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 30. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). —Ὁ Δικηγορικὸς Σύλλογος Δράμας ἀπεφάσισεν ὁμοφώνως ὅπως διαμαρτυρηθῇ πρὸς τὴν κυβέρνησιν διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Γεωργιάδου ὡς εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου.